

عبدالرحمان ناصر سه‌عدی

تفسیری

سوره‌تی ئالی عیمران

به‌کوردی کردن و ناماده‌کردنی: زیبار عزیزخان مهاجر

تہفسیری سورہتی ئالی عیمران

پیناسی کتیب:

ناوی کتیب: ته فسیری سوپه تی ئالی عیمپان
ناوی نووسه: عه بدولپه حمان ناسپ سه عدی
به کوردی کردن و ئاماده کردنی: زیبار عه زیزخان مهاجر
نه خشه سازی ناوه وه: به ره کات قورپتاس
نه خشه سازی بهرگ: به ره کات قورپتاس
بلاوکار: نووسینگه ی کاروان
نۆره و سالی چاپ: یه که م، ٤٤٢ ان - ٢٠٢٢ ز
تیراژ: ١٠٠٠ دانه

له بهر پوه به رایه تی گشتی کتیبخانه گشتیه کان ژماره ی سپاردنی (٨٦٨) سی بو سالی (٢٠١٩) سی پیدراوه.

ناونیشان: دیانا، سوړان، کوردستان. بو په یوه ندی کردن: ٠٧٥٠٢٢٨٢٩٩٥

Karwancenter18@gmail.com

به ناوی خوای به خشندهی میهره بان

پیشه کی وهرگیر و ناماده کار

خوای گه وره ده فهرموویت: ﴿وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِّنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا نَّهْدِي بِهِ مَن نَّشَاءُ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ شورا: ۵۲. واته: ئا بهم شیوهیه (ئهی پیغمبر - درود و سلاوی خوای لیبت -) قورئانیگمان له لایهن خو مانه وه بۆ تۆ به سروش ناردوو (که وهك رۆحه دل و دهروونه کان زیندوو ده کاته وه)، بهر له وه تۆ نه تده زانی کتیب و ئیمان چیه، به ئام ئیمه ئه قورئانه مان کرده نوور و رووناک، که رینوینی ههر که سیکه ییده کهین له بهنده کاغان که بمانه ویت، و بی گومان تۆ رینوینی (خه لک) ده کهیت بۆ سه ر ریگهی راست.

قورئانی پیروژ په یامی په جهت و میهره بانیه، خوای گه وره دایه زاندوو تا بیته رینوینی بۆ خه لک، و بهرنامه ی ژیان، قورئانی پیروژ له یه ک کاتدا هه ولی داوه موسلمان تیگه یه نیّت و پیگه یه نیّت، به جوریک له دنیا دا ژیانکی دروست و سه ربه رزانه بیاته سه ر، ژیان دنیا به فرسه ت بزانیّت بۆ ئه وه ی کیلگهی دواروژی بی ده وله مند بکات، به هه مان شیوه دواروژی روونک بکاته وه به خواناسی و دووربوون له خواریناسی و دونا په رستی.

جا له بهر ئه وه ی قورئانی پیروژ، بهرنامه ی هه میشه یی دنیا و چرای گه شاهویه، به پیوستم زانی ته فسیری ئه م سوپه ته وهر بگیرم بۆ سه ر زمانی شیرینی کورد، که له بنه پرتدا ئه م

تەفسىرە بەشىكە لە تەفسىرى شىخ عەبدولرەھمان ناسر سەعدى (تيسير الكريم الرحمن في تفسير كلام المنان). بە ئومىدى ئەوھى بىتە ماھى سۇود بۇ خوينەران و زياتر تيگەشتن لە ئايەتەكانى قورئانى پيرۆز.

لەرھەدا دەمەويت ئاماژە بەو بەدەم، كە بەندە لە زۆر شوين كە پيوستى بە پروونكردەوھ بووييت، ئەوا پروونكردەوھى پيوستم داوھ، لە گەليك جيگاش ئەو ئايەتەى كە تەفسىر نەكراوھ ئيمە تەفسىرمان كردووھتەوھ، بۇ ئەوھى نەبىتە ئاستەنگ بۇ خوينەر، پروونكردەوھەكان و تەفسىر كردەوھەكانى ئەو بەشانەى كە تەفسىر نەكراون ئەوھندە زۆربوون، دەبووھ شتىكى بيزار كەر ئەگەر لە ھەموو شوينيئ ئاماژەم بە ناوى وەرگير بگردبا، بۇيە بە پيوستم زانى بنووسم بە كوردى كردن و ئامادە كردنى، چونكە نزيكە لەوھى بليم تەفسىرە رەسەنەكەى عەبدولرەھمان ناسر سەعدى بووھتە ھەويئ ئەم كتيبە و ئيمەش بە سوود بينين لە سەرچاوھ متمانە پيكر اوھەكان ئەم كتيبەمان ئامادە كردووھ.

لەكۆتاييدا، دەمەويت سوپاسى ھەموو ئەو مامۇستا خۆشەويستانەم بكەم، كە ئەركيان كيشاوھ بە ھەلە چىبى ئەم كتيبە، بەتاييەت بەرپز (م. سەرھەنگ عەبدولواھيد). لە خواى گەورە داواكارم لە ھەلە و كەموكورتىيەكام خۆشبييت و ئەم كارە بختە سەر تاى تەرازووى چاكەكام. بەدلتيايەوھ رينويئى و سەر كەوتن تەھا لە خواى گەورەوھىە.

زيبار عەزىزخان مھاجير

سۆران

﴿سوڤه‌تی ئالی عیمران﴾

مه‌دینه‌یه

سه‌ره‌تای ئەم سوڤه‌ته‌ تا نزیکه‌ی ئایه‌تی هه‌شتا و شتیك، له‌باره‌ی ناکۆکی و کیشمه‌کیشی گاوره‌کان، و پوچه‌لکردنه‌وه‌ی ریباز و بیروباوه‌ره‌که‌یان دابه‌زیوه، بانگیان ده‌کات بۆ هاتنه‌ نیو دینی راست و دروست، که دینی ئیسلامه، هه‌روه‌ک چۆن سه‌ره‌تای سوڤه‌تی به‌قه‌ره له‌باره‌ی کیشمه‌کیش و مشتومپی جوله‌که‌کان دابه‌زی.

"بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ"

به‌ناوی خوای به‌خشنده‌ی میهره‌بان"

(۱ - ۶) ﴿الم ﴿۱﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴿۲﴾ نَزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ﴿۳﴾ مِنْ قَبْلُ هَدَى لِلنَّاسِ وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انتِقَامٍ ﴿۴﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ﴿۵﴾ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۶﴾

"﴿الم﴾ له سه‌ره‌تای سوڤه‌تی به‌قه‌ره‌دا، قسه له‌سه‌ر ئەم بیته پچراوانه‌ کرا"، ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ﴾ "خوای گه‌وره‌ ئەو خوايه‌یه، که هه‌یج خوا و په‌رستراویک نییه به‌ حه‌ق جگه له‌و نه‌بی"، خوای پاک و به‌رز ئەم سوڤه‌ته‌ی ده‌ستی‌کردوو، به‌ هه‌والدان له‌باره‌ی په‌رستراویتی خوای، رایگه‌یاندوو که هه‌یج په‌رستراویک نییه به‌ حه‌ق جگه له‌و نه‌بی،

په‌رستن و به‌ندایه‌تی ده‌بی ته‌ها بو خوای مه‌زن بی، جا هه‌رچی په‌رستراو هه‌یه جگه له‌و
 نه‌وا پوچه‌له، خوای گه‌وره په‌رستراوی حه‌ق و راسته، هه‌رچی سیفه‌ته‌کانی په‌رستراو بییه
 له‌ودا هه‌یه، که سه‌رچاوه‌ی زیان و زیندوو راگریه، ﴿الْحَيُّ﴾ نه‌وه‌یه که ژبانی مه‌زن و
 کاملی هه‌یه، نه‌مه‌ش هه‌موو نه‌و سیفه‌تانه ده‌خوازی، که ژبانی به‌بی نه‌و کامل نابی، وه‌ک
 سیفه‌ته‌کانی بیستن و بینن و توانا و هیز و گه‌وره‌یی و به‌رده‌وامی و بالاده‌ستیوونی که
 ده‌سته‌وه‌سان ناکریت ﴿الْقِيَوْمُ﴾ نه‌وه‌یه که به‌خووه‌راوه‌ستاوه و پیوستی به‌هیچ یه‌کیک له
 به‌دیهینراوانی نییه، هه‌رچی به‌دیهینراوه پیوستیان به‌وه له به‌دیهینان و ئاماده‌کاری و
 پالپشتی و زیندوو راگرتیان، جا هه‌ر خوای گه‌وره‌یه هه‌لده‌ستی به‌به‌ریوه‌بردنی هه‌موو
 به‌دیهینراوان و مشورلی‌خواردنیان، رایکردنی کاروباره‌کانی په‌یوه‌ست به‌جه‌سته و دل و
 گیانه‌کان، هه‌روه‌ها له میانه‌ی رایکردنی نه‌وه‌ی که خوای پایه‌به‌رز کاروباری به‌نده‌کان
 رایی ده‌کات و وه‌ک میه‌ره‌بانیه‌کیش به‌رامبه‌ریان، ﴿نَزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾ نه‌وا
 قورئانی پیروزی دابه‌زاندوته سه‌ر په‌یامبه‌ری خوا محمه‌د (درود و سلأوی خوای لی‌بی)،
 بیگومان قورئان پیروزترین و مه‌زترین کتیبه، که حه‌ق و راستی له‌خوگرتووه له‌وه‌وال و
 فرمان و ریگریانه‌ی تییدان، هه‌والی له‌باره‌ی هه‌رچییه‌که‌وه دابی راسته، هه‌ر حوکم و
 برپاریکی ده‌رکردبی نه‌وا دادگه‌رانه‌یه، خوای پایه‌دار به‌حەق و راستی دایبه‌زاندووه، تا
 به‌دیهینراوان به‌ندایه‌تی په‌روه‌دگاریان بکه‌ن و فی‌ری کتیبی خواین ﴿مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ﴾
 به‌راستدانه‌ری سه‌رحه‌م کتیبه ئاسمانیه‌کانی پیشووه، پاکانه‌یان بو ده‌کات، جا هه‌ر چییه‌ک
 قورئان له‌و کتیبانه‌گه‌واهی بو بدات، نه‌وا په‌سه‌ندکراوه، هه‌ر چییه‌کیش ره‌تی بکاته‌وه،
 نه‌وا ره‌تکراوه‌یه، قورئانی پیروز کۆک و ته‌بایه له‌گه‌ل هه‌موو نه‌و داواکاریانه‌ی پیغه‌مبه‌ران
 و په‌یامبه‌رانی پیشوو داوایان کردووه، نه‌م داواکاریانه‌ش گه‌واهی راستی قورئان ده‌ده‌ن،
 جا خاوه‌ن کتیبه‌کان ناتوانن کتیبه‌کانیان به‌راست دابینن، نه‌گه‌ر باوه‌ری ته‌واو به‌قورئان

نه‌هین، بی باوه‌رپوونیان به قورئان، باوه‌رپوونی ئه‌وان به کتیبه‌کانیان هه‌لده‌وه‌شینته‌وه، دواتر خوای پایه‌برز فه‌رموویه‌تی: ﴿وَأَنْزَلَ التَّوْرَةَ﴾ واته: "ته‌وراتی دابه‌زاندووه بو سهر" موسا (سلاوی خوای لیی) ﴿وَالْإِنْجِيلَ﴾ واته: "ئینجیلیشی دابه‌زاندووه بو سهر" عیسا (سلاوی خوای لیی) ﴿مَنْ قَبْلُ﴾ به‌ر له دابه‌زاندنی قورئان، ﴿هُدًى لِلنَّاسِ﴾ وادیاره ئه‌مه بو هه‌موو ئه‌و کتیبانه‌ی که باسکران ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، واته: خوای گه‌وره قورئان و ته‌ورات و ئینجیلی دابه‌زاند، تا بینه‌رپنوویی بو خه‌لک له نیو گومراییدا، جا هه‌ر یه‌کیک رپنوویی خوای مه‌زن قبول بکات، ئه‌وا رپگه‌ی راستی گرتۆته‌به‌ر، ئه‌وه‌ش که ره‌تی بکاته‌وه، ئه‌وا له گومراییدا ماوه‌ته‌وه، ﴿وَأَنْزَلَ الْفُرْقَانَ﴾ "جیاکه‌ره‌وه‌ی حه‌ق و ناحه‌قی دابه‌زاندووه" واته: به‌لگه و پروونکردنه‌وه و نیشانه‌ی براره و سه‌لمینراوی دابه‌زاندووه، که نامازه و به‌لگه‌ن له‌سه‌ر هه‌رچی مه‌به‌ست و داواکارییه، به‌هه‌مان شیوه‌ راقه‌ی هه‌رچی به‌دیهینراوان پیوستیان پییه‌تی خستوویه‌تیه‌روو، تا وایلیهاتوووه حوکمه‌کان رپوشن و دیارن، به‌مه‌ش هیچ پاساو و به‌لگه‌یه‌ک بو ئه‌و که‌سه نه‌ماوه‌ته‌وه، که بی باوه‌ره به‌خوا و به‌لگه و نیشانه‌کانی، بویه خوای پایه‌برز فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ واته: "به‌راستی ئه‌وانه‌ی بی باوه‌رپوون به‌به‌لگه و نیشانه‌کانی خوا" دوا‌ی ئه‌وه‌ی به‌لگه‌کانی پروونکردۆته‌وه و ناروونیه‌کانی لاداوه ﴿لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ﴾ "تا ئه‌وانه سزایه‌کی تووندیان بو هه‌یه"، که ناتوانی ئه‌ندازه‌گیری بو بکری، به‌هه‌مان شیوه‌ ناشتوانری و سه‌فی بکریت ﴿وَاللَّهُ عَزِيزٌ﴾ "و خوای گه‌وره" به‌هیز و توانیه و هیچ شتی‌ک ده‌سته‌وه‌سانی ناکات ﴿ذُو انْتِقَامٍ﴾ "تۆله‌ وه‌رگریکی به‌هیزه" له سه‌ریچیکارانی ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَى عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ واته: "به‌راستی خوای گه‌وره هیچ شتیکی له زه‌وی و ناسمانه‌کاندا لی و ن نابی و لای شاراره نییه"، ئه‌مه دانپیدانانی تیدایه به‌وه‌ی زانستی خوای گه‌وره ده‌وری هه‌موو زانیاریه‌کی داوه، به‌ورد و درشت، دیار و شاراره‌کانه‌وه، یه‌کیک

له وانه کۆرپه له که له مندالډانی دایکیدایه، که به دیهینراوان به چاو نابینن، زانیاری نهوان درکی پیناکه ن، خوای پایه بهرز مشوری لیده خوات به وپه ری ورده کاری له بهرپوه بردندا، نه وپه ری نه ندازه گیری تیدا په پره و ده کات، بویه فهرموویه تی: ﴿هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ﴾ "ههه خوا گه وره به وینه ی ئیوه به دیده هینی له مندالډانی دایکتاندا، ههه چو نیک که خوای ده یه وی"، له کامل بوون یان بوونی که موکورتی له پیکهاته تاندا، له جوانی و ناشربنی، نیر یان میوون، ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ "هیچ خوا و په رستراویک نییه به حهق، جگه له خوای مه زن نه بی، که بالاده ست و دانا و کارزانه"، نه م نایه تانه دانپیدانان و سه لماندن و دیاری کردنی خویه تی خوی گه وره، پوچه لکدنه وهی خویه تی هه رچی شتی تره له خوگر تووه، له م چوارچیوه یه دا بهر په رچدانه وهی گا وره کانی تیدایه، که باوه ریان وایه عیسای کورپی مه ریه م (سلاوی خوی لپی) خویه، هه روه ها نه م نایه تانه سه لماندن هه ر دوو سیفه تی ژیانی کامل و زیندوو راگیرایه تی ته وای خوی گه وره ی تیدایه، هه روه ک پیشتتر باسکرا نه م دوو سیفه ته هه موو سیفه ته پیروزه کان له خو ده گرن، نه م نایه تانه سه لماندن شه رعه ته مه زنه کانی تیدایه، که ره جهه ت و رینوینییه بو خه لک، خه لکیشان دابه شکر دووه بو رینوینیکراو و سه رلیشیواوان، ئاماژه یان به سزای نه و که سانه ش کردووه که ریبازی په یامی خوا نه گرنه بهر، سه لماندن فراوانی و بی سنووری زانستی و خوی مه زن و هیزی ویست و داناییه که ی تیدایه.

(۷ - ۹) ﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ ابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿۷﴾ رَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ﴿۸﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَأَرْبَبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿۹﴾

﴿هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ﴾ واته: " - نهی په یامبهه (درود و سلاوی خوی لیبی) - ههه خوی گه وره یه قوئانی دابه زاندو ته سهه تو"، قورئانی مهزن هه مووی روون و ږوشن و یهک واتایه، ههروهک خوی پایه بهرز فهرموویه تی: ﴿كِتَابٌ أَحْكَمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ﴾ هود: ۱. واته: " - قورئانی پیروز - کتیبیکه نایه ته کانی روون و ږوشنکراون، دواتر ورده کاریان پیداروه له لایهن خوی دانا و شاره زایه وه"، نه و په ږی ورده کاری و توکمه یی و دادگه ری و چاکه ی تیدایه، ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ مائیده: ۵۰. واته: "کی هه یه له خوا حوکم و یاساکانی چاکتر و جوانتر بی، بوکسانیک که ورده کار و سهه رنجده رن". هه موو نایه ته کانی قورئانی پیروزیش ویکچوون، له جوانی و ره وان بیژی و به ږاستدانانی یه کتری و ته بابوونی بیژه و ماناکانی، سه بهارت بهو یهک واتایی و ویکچوونه ی له م نایه ته دا باسکراوه، نهوا قورئانی پیروز ههروهک خوی مهزن باسیکردووه: ﴿مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ﴾ واته: "به شیک له نایه ته کانی" نامازه و مانایان روونه، لیلی و کیشه ی تیدا نییه، ﴿هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ﴾ واته: ئا نه وانه بناغه ی قورئانن که هه ږچی نایه تی ویکچووه بو ی ده گه ریته وه، نایه ته یهک مانا و توکمه کانیش زوږبه ی قورئانی پیروز پیکده هیئن ﴿و﴾ واته: "به شیک دیکه له نایه ته کانی

قورئان" ﴿أَخْرُ مَتَشَابِهَاتٍ﴾ ماناکیان لای زور کھس ناروون و نالوزہ، چونکہ ناماژہ و ماناکیان کورتپرہ، یان پیچہوانہی مہبہستہکھی لی تیدہگن، لہ دہرئہنجامدا دہگہین بہوہی، کہ بہشیک لہ ئایہتہکانی قورئان ماناکیان لای ہموو کہسیک روونہ، ئہوانہ ریژہی زورینہن کہ ئایہتہکانی دیکہیان بؤ دہگہرینریتہوہ، بہشیکی تری ئایہتہکانی قورئانی پیروز لای ہندیک خہلک ناروشنن، جا پیویستہ لیڑہدا ئایہتہ ناروونہکان بؤ رووشنہکان و فرہواتا بؤ یہک واتاکان بگہرینریتہوہ، ئا بہم شیوہیہ ہہر بہشیکی قورئان بہشہکھی دیکہ بہراست دادہنی، بہمہش ہیچ تیکگیران و دژیہکیوونیک روونادات، بہلام خہلک بؤ دوو کؤمہل دابہش بوون ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ﴾ واتہ: ئہوانہی لہ دلیندا لادان لہ ریگہی راست ہہیہ، بہوہی مہبہست و نامانجیان خراپہ، نیازیان گومرایی و سہرگہردانیہ، دلین لہ ریگہی راست و رووشن خلیسکاوہ و **دہرچوہہ** ﴿فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ مِنْهُ﴾ واتہ: واز لہ ئایہتہ یہک مانا و رووشنہکان دہہینن و شوین فرہواتاکان دہکہون، شتہکہ پیچہوانہ دہکہنہوہ و ئایہتہ یہک مانا و رووشنہکان لہبہر سایہی ئایہتہ ویکیچوو و فرہماناکان لیکدہدہنہوہ، ﴿وَابْتِغَاءَ الْفِتْنَةِ﴾ "لہ پیناو ئاشوب نانہوہ" بؤ ئہو کہسانہی کہ بانگیان دہکہن بؤ ہاتنہ سہر بؤچوونہکہیان، جا لیکدانہوہی ئایہتہ فرہواتاکان "بہ ہہرہمہکی" دہیتہ ہؤی ئاشوب، بہہؤی ئہو ناروونہیہی تیباندایہ، ئہگہرنا ئایہتہ فرہواتاکان نابنہ ہؤی ئاشوب، چونکہ راستیان تیدا روونہ بؤ ئہو کہسہی مہبہستی شوینکہوتنیہتی، سہبارہت بہم فرہمایشتہ: ﴿وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ وَمَا يَعْلَمُ تَأْوِيلَهُ إِلَّا اللَّهُ﴾ "و لہ پیناوی ئہوہی لیکدانہوہی دیکہی بؤ بکہن، لہکاتیکدا لیکدانہوہی ئہم ئایہتانہ ہہر خوای گہورہ دہزانی"، راقہکارانی قورئان دوو بؤچوونیان ہہیہ لہبارہی وہستان لہسہر وشہی ﴿اللَّهُ﴾ لہم ئایہتہدا: زوربہی راقہکاران لہسہری دہوہستن، ہندیکی دیکہیان ئہم بہشہ ئایہتہی دواتریشی دہخہنہسہری، کہ ئہمہیہ: ﴿وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ﴾ "بہپیی

بۇچوونى يەكەم بى: زانايانى لە زانست پۈۈچووشدا تەئھا دەلېن باوەرمان بەو ئايەتانه ھەيە، بەلام بەپىي بۇچوونى راقەكارانى دىكە، ئەوا زانايىش لىكدانەوۈ ئەم ئايەتانه دەزانن"، ھەر دوو بۇچوونەكە دەكرىت راس ت بن، ئەگەر مەبەست لە (التأويل) زانىنى راس ت و ناوەرپۇكى شتەكان بى، ئەوا وا راس ت و دروستە لەسەر ﴿إِلَّا اللّٰهُ﴾ بوەستىن، چونكە لىرەدا مەبەست لە (المتشابه) دەبىتە ئەو شتانهى، كە خواى گەورە زانىنى ناوەرپۇك و حەقىقەتەكەى تەئھا لای خۆيەتى، بۇ ئموونە: ناوەرپۇك و چۆنيەتى سىفەتەكانى خوا، راستى و ناوەرپۇكى وەسفى ئەو شتانهى لە دوارپۇژدا دەبن و ھاوشىوۈەكانى، كە تەئھا خواى مەزن بىيان زانايە، نايىت بىين بەسەرياندا، بۇ ئەوۈى ماناكەى بزانىن، چونكە خۆ ھەلقورتاندنە لە شتىكدا كە ناكرىت بزانىرى، ھەرۈەك پرسىيار لە پىشەوا مالىك (رەحمەتى خواى لىي) كرا لەبارەى ئەم فەرمايشتە: ﴿الرَّحْمٰنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوٰى﴾ تاھا: ۵. پرسىياركارەكە وتى: خواى گەورە چۆن وەستاوۈ؟ مالىك وتى: وەستانەكە زانراوۈ، بەلام چۆنيەتەكەى نەزانراوۈ، باوەرپوون پىي ئەركە، پرسىياركردن لە بارەيەوۈ بىدعەيە. ئا بەم شىوۈە وەلام لەبارەى ھەموو سىفەتەكانى دىكەى خواى گەورە دەدرىتەوۈ، كاتىك پرسىيار لەبارەى چۆنيەتەكەيان دەكرىت، پىويستە ھاوشىوۈەى وتەى پىشەوا مالىك دووبارە بكرىتەوۈ، بەوۈى ئەم سىفەتەى خوا زانراوۈ، بەلام چۆنيەتەكەى نەزانراوۈ، باوەرپوون پىي ئەركە، پرسىياركردن لە بارەيەوۈ بىدعەيە. جا خواى گەورە ئەم سىفەتانهى بە ئىمە راگەياندوۈ، بەلام چۆنيەتەكەى پىمان رانەگەياندوۈ، بۆيە پىويستە لەسەرمان بوەستىن لەو سنوورەى خوا بۆى دىيارىكردوۈين، جا ئەوانەى لادان لە رىگەى راس ت لە دلىاندايە، شوين ئەم وىكچوو و فرەواتايانە دەكەون، خۇيان لە شتىكى بى مانا ھەلدەقورتىنن، ئەركىكى بەزۇر دەگرنەبەر كە ھىچ رىگەيەك نىبە بۇ زانىنى، چونكە ھىچ كەسىك پىي نازانى جگە لە خواى گەورە نەبى، بەلام ئەوانەى لە زانستدا رۇچوون، ئەوا باوەرپى دامەزراويان پىي ھەيە و

ماناکی بە خوا دەستپێرن، ملکه چ دەبن و بەمەش سەلامەت دەبن، خو ئەگەر مەبەست لە (التأویل) لێرەدا ڕاڤه و تەفسیر و دەرخستن و ڕوونکردنەوه ی، ئەوا ڕاسترە **﴿وَالرَّاسِخُونَ﴾** بخریتەپال **﴿اللَّهُ﴾**، بەمەش ماناکی وا لیدی، که خوای گەوره ڕایگەیاندوو، بەوهی ڕاڤهی ئەو نایەتە و یکچوو و فرەواتایانە ی و گیرانەوهیان بو نایەتە یەک ماناکان، لادانی ئەو ناروونیهی تییاندایه تەنھا خوای پایەبەرز دەیزانی، هەر وهها ئەوانەش که لە زانستدا ڕووجوون ئەوانیش بەهەمان شیوه دەیزانن، جا باوهری دامەزراویان بەم نایەتە هەیه و بو نایەتە یەک واتاکان دەیگیرنەوه و **﴿يَقُولُونَ﴾** دەلین: **﴿أَمَّا بِهِ﴾** "باوهرمان بە هەر هەموو هەیه" هەرچی نایەتی یەک مانا و فرەمانا هەیه **﴿كُلِّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا﴾** "هەر لەلایەن پەروردگارمانەوهیه"، جا شتیك لەلایەن خواوه ی، ئەوا تیکگیران و دژیهکی تیدا نابی، بەلکو کۆک و تەبایی لە نیوان بەشەکانیدا، هەر بەشیکی گەواهی بو بەشەکهی تر دەدات، ئەمەش سەرنجیکی تیدا یە بو بنەما مەزنەکه، ئەویش ئەوهیه کاتیک دەزانن هەموو ئەم نایەتە لەلایەن خواوهیه، کورتبری نایەتە و یکچوو و فرەماناکان کیشە و لیلی بویان دروست کرد، ئەو کاتە بە دنیایەوه دەزانن ئەم نایەتە دەگەڕیننەوه بو نایەتە یەک مانا و واتا ڕوونەکان، ئەگەرچی بە تەواوی لە مەبەستی نایەتە فرەماناکەش تینەگەن. کاتیک خوای پایەبەرز هانیدا لەسەر ملکه چوون و باوهربوون بە حوکمەکانی، ڕیگریشی کرد لە شوینکەوتنی نایەتە مانا لیل و ناروونەکان، ئەوا فەرموویەتی: **﴿وَمَا يَذَّكَّرُ﴾** واتە: بی گومان هیچ کەسیک یادوهری و وانە و پەند لە نامۆزگاریه کانی خوا وەرناگریت، نامۆزگاری و رینماییه کانی قبول ناکات، **﴿إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ﴾** واتە: تەنھا ئەوانە نەبن که خواهن عەقلی دامەزراون و کاکلە ی جیهان و دەستەبژیری مرۆڤەکانن و زانا و تیگەیشتون، بەمەش ئەوهیان دیتە یاد که سوودی بویان هەیه و ئەنجامی دەدەن، دەشزانن چ شتیك زیانی بویان هەیه و وازی لیدەهینن، بەلام

ئەوانی دیکه که "تویکلن و" هیچ بهرهم و ئەنجامیکیان نییه و، هیچ ترساندن و ریگری کردن و یادخستنهوهیهک سوودی بۆیان نابێ، چونکه عهقل و ژیرییهکی وایان نییه سوودی بۆیان هه‌بێ.

دواتر خوای پایه‌به‌رز هه‌وایی داوه له‌باره‌ی ئەوانه‌ی له‌ زانستدا رووچوون، به‌وه‌ی نزا ده‌که‌ن و ده‌لین: ﴿رَبَّنَا لَا تُرِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا﴾ واته: "په‌روه‌ردگارمان" ده‌که‌نمان له‌ حه‌ق و راستی لانه‌ده‌ی، به‌هۆی نه‌زانی و نکۆلی کردنمانه‌وه، "دوای ئەوه‌ی رینۆینی ئیمه‌ت کردووه بۆ ریگه‌ی راست"، دامه‌زراومان بکه له‌سه‌ر ریگه‌ی راست، بمانکه به‌ رینۆینی‌کراو و رینۆینی‌که‌ر، جیگیرمان بکه له‌سه‌ر رینۆینی خۆت، پارێزراو و دوورمان بگه‌ له‌وه‌ی لاده‌رانت بێ تا‌قی‌کردۆته‌وه ﴿وَهَبْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً﴾ "له‌ میه‌ره‌بانی خۆتمان بێ به‌خشه"، میه‌ره‌بانیه‌کی وا مه‌زن که بۆ هه‌موو چاکه‌یه‌ک بمانبات، به‌هۆیه‌وه له‌ هه‌موو خراپه‌یه‌ک بمانپاریزی ﴿إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ﴾ واته: به‌راستی تۆ زۆر فراوانه‌خش و به‌خشنده‌ی، چاکه و به‌هره و به‌خششه‌کانت ئەوه‌نده زۆرن، که هه‌موو بوونه‌وه‌ری گرتۆته‌وه.

﴿رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ النَّاسِ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْمِعَادَ﴾ ﴿٩﴾ واته: "په‌روه‌ردگارمان، تۆ کۆکه‌ره‌وه‌ی خه‌لکیت له‌ رۆژیکدا که گومانی تیدا نییه، به‌ دلنیا‌یه‌وه خوای گه‌وره په‌یمان و به‌لینی خۆی ده‌باته‌سه‌ر"، ئەوسا خوا به‌پیی کار و کرده‌وه‌یان پاداشت و سزایان ده‌داته‌وه، خوای پایه‌به‌رز ستایشی ئەوانه‌ی کردووه، که له‌ زانستدا رۆچوون به‌ حه‌وت خه‌سله‌ت، که بریتین له‌ ناو‌نیشانی به‌خته‌وه‌ری به‌نده: به‌که‌میان: زانست و زانین، که ریگه‌ی به‌ره‌و خواچوونه، روونکه‌ره‌وه‌ی حوکم و یاسا‌کانی خوا‌یه، دووهم: رووچوون له‌ زانستدا، ئەمه‌ش ئەندازه‌یه‌کی زیاتره له‌ زانین، چونکه ئەوه‌ی له‌ زانستدا رووچووه واده‌خوای زانایه‌کی لیکۆله‌ر و خواناس و ورده‌کار بێ، خوای گه‌وره

ناشنای کردی^۶ به رووی دیار و شاراهوی زانست، جا قاچه‌کانی له هئینییه‌کانی شه‌ریعه‌تدا رووچووبن به زانست و دۆخ و کرداریه‌وه، سییه‌م: خوای مه‌زن وه‌سفی نه‌وانی کردووه به‌وهی باوه‌ریان هه‌یه به هه‌موو به‌شه‌کانی کتییی خوا، فره‌واتاکان بو به‌ر رۆشنایی یه‌ک ماناکان ده‌گیر نه‌وه، به‌م فره‌مایشته: ﴿يَقُولُونَ آمَنَّا بِهِ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا﴾ ۷، چواره‌م: داوای نه‌وه‌یان له خوای پایه‌بلند کردووه، که سه‌لامه‌تی و پاریزراویان بکات، له‌وهی لادهر و گوهرآکانی بی^۷ تاقیکردووته‌وه، پینجه‌م: دانانیان به‌ناز و نعمه‌تی خوا به‌سه‌ر خوایندا، به‌وهی نه‌وانی رینویی کردووه، نه‌مه‌ش به‌م فره‌مایشته: ﴿رَبَّنَا لَا تُزِغْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا﴾، شه‌شه‌م: له‌گه‌ل نه‌مه‌شدا داوای میهره‌بانی خویان کردووه، که هینانی هه‌موو چاکه‌یه‌ک و لادانی هه‌موو خراپه‌یه‌ک له‌خو ده‌گری، به‌ناوی به‌خشه‌ری خوا که (الوهاب) سه‌تکیان لی‌کردووه، چه‌وته‌م: خوای پایه‌دار هه‌والی داوه له‌باره‌ی باوه‌ر و نیمانی دامه‌زراویان به‌دواروژ و ترسان لی، نه‌مه‌ش له‌سه‌ریان پیویست ده‌کات کاری چاک بکه‌ن و له‌خلیسکان دوورین، دواتر خوای پایه‌به‌رز فره‌موویه‌تی:

﴿۱۰ - ۱۳﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ﴿۱۰﴾ كَذَّابِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۱۱﴾ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿۱۲﴾ قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ فِي فِتْنِيتِنَا الَّتِي تَقَاتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْآخَرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلِهِمْ رَأَىٰ الْعَيْنِ وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَنْ يَشَاءُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿۱۳﴾

خوای مهزن هه وال^۶ ده دات سه بارهت به وانهی ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ به راستی بی باوه^۷ پوون به خوا و پیغه مبه رانی، نکو لیان له ناین و کتبی^۸ نهو کردوه، نا نه وانه شایسته ی سزایه کی به ئیش و نازارن، به هو ی بی باوه ری و گونا هه کانیا نه وه، ﴿لَنْ تَغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ بی گومان مال^۹ و سامان و منداله کانیا ن هیچ سوو دیکیان بویان نابی^{۱۰} "له لای خوا"، نه گهر چی له دنیا دا بییان و ابی^{۱۱} نه مه ئاشو بیان له سه ر لاده بات، و ده لاین: ﴿نَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا وَمَا نَحْنُ بِمُعْزِزِينَ﴾ سه بهه: ۳۵. واته: "ئیمه مال^{۱۲} و سامان و نه وه ی زور ترمان هه یه، هه رگیز ئیمه - له دواړوژدا - له سزادراوان نین". جا له دواړوژدا شتی وایان بو پیشدی^{۱۳} و تووشدی^{۱۴}، که هه رگیز پیشینیا ن نه کردوه، ﴿وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ﴾ جاسیبه: ۳۳. واته: " - له دواړوژدا - نهو کار و کرده وه خراپانه ی کردبوویان دهرده که وی^{۱۵}، نه وه ش که گالته یان پیده کرد به روکیان ده گری^{۱۶} و گه مارویان ده دات"، مندال و سامان هیچ به هایه کی نیبه لای خوا، به لکو نه وه ی سوو دی بو به نده ده بی^{۱۷}، باوه ربوونیه تی به خوا و کاره چاکه کانیه تی، ههروه ک خوای پایه به رز فره موویه تی: ﴿وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرَّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءُ الضَّعْفِ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْغُرُفَاتِ آمِنُونَ﴾ سه بهه: ۳۷. واته: "نه مال^{۱۸} و سامان و نه نه وه مندالتان، نابنه هو ی نه وه ی که به ته و او ی نزیکتان بجه نه وه له ئیمه، مه گهر که سیک باوه ری دامه زراوی هینابی^{۱۹} و کار و کوړده وه ی چاک نه نجام بدات، نا نه وانه یاداشتی چند به رامبه ریا ن بو هه یه، بهو کار و کرده وانه ی کردوویانه، هه ر نه وانی ش له ژوور و ته لاره به رزه کانی به هه شتدا به ناسوده یی ژیا ن به سه ر ده بن". ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ﴾ واته: نا نه وانه سوو ته مه نی نا گری دوژه خن، بو هه میشه تیایدا ده مینه وه، نهو دوخه که خوای پایه به رز باسی کردوه، نه وه یه که مال^{۲۰} و سامان و مندال^{۲۱} و نه وه هیچ سوو دیکی

بۆ بی باوه‌ران نابێ، ئەمه‌ رێسای جیه‌ جیووی خوایه‌ له‌سه‌ر گه‌لانی پێشوو، **﴿كَذَابِ آلِ فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بآيَاتِنَا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾** ١١ هه‌روه‌ك ئەمه‌ جیه‌ جی بوو به‌سه‌ر فیرعه‌ون و ئەوانه‌ی پێش خۆی له‌ فیرعه‌ونه‌ لادهر و سته‌مكاره‌ ساماندار و خاوه‌ن سه‌ربازه‌كان، كاتیك بی باوه‌رپوون به‌ به‌لگه‌ و نیشانه‌كانی خوا و نكوڵیان كرد له‌ په‌یامی په‌یامبه‌ران، ئەوا خۆای گه‌وره‌ ئەوانی به‌هۆی گوناهه‌كانیانه‌وه‌ سزادا، ئەمه‌ش به‌ دادگه‌ری خوا نه‌وه‌ك به‌ سته‌مكاری، بی گومان خوا سزایه‌کی سه‌ختی ئەو كه‌سانه‌ ده‌دات، كه‌ ئەو هۆكار و كرده‌وانه‌ ده‌گر نه‌به‌ر كه‌ ده‌بنه‌ هۆی تووشبوون به‌ سزای خوا، كه‌ بی باوه‌ری و گوناه‌ و تاوانه‌كان ده‌گرێته‌وه‌، به‌ هه‌موو جیاوازی جو‌ر و په‌له‌كانیانه‌وه‌، ئینجا خۆای پایه‌به‌رز فیرموویه‌تی: **﴿قُلْ﴾** ئەی محمه‌د (درود و سلّوی خۆای لیبی) "بلی" **﴿لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَعْلَبُونَ وَتَحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَيَسْأَلُونَ الْمَهَاد﴾** واته‌: "به‌وانه‌ی كه‌ بی باوه‌رن، له‌ سه‌رئه‌نجامدا تیکه‌شه‌كین و بۆ نیو دۆزه‌خ كۆده‌كرینه‌وه‌، كه‌ ناخۆشترین جیگایه‌"، له‌مه‌دا ئاماژه‌یه‌ك بۆ باوه‌رداران هه‌یه‌ به‌ سه‌رکه‌وتن و زالبون، هۆشداریه‌شی تێدایه‌ بۆ بی باوه‌ران، ئەمه‌ به‌وشیویه‌ هاته‌دی كه‌ خۆای پایه‌به‌رز راپیگه‌یاندووه‌، خۆای مه‌زن باوه‌رداران سهرخست به‌سه‌ر دوژمنان له‌ بی باوه‌ران و هاوبه‌شداران و جوله‌كه‌كان و گاوه‌كان، خۆای پایه‌به‌رز ئەمه‌ له‌گه‌ل به‌نده‌ و جه‌نگاوه‌ره‌ باوه‌رداره‌كانی ده‌كات تا دواڕۆژ، له‌م ئایه‌ته‌دا په‌ند و به‌لگه‌یه‌ك هه‌یه‌ له‌ به‌لگه‌كانی خوا، كه‌ به‌ چاوی سه‌ر ده‌بینری، په‌روه‌ردگاری بالّا هه‌والی‌شی داوه‌، كه‌ بی باوه‌ران له‌گه‌ل ئەوه‌ی شكسته‌خواردوون له‌م دو‌نیا‌یه‌دا، ئەوا له‌ دواڕۆژی‌شدا كۆده‌كرینه‌وه‌ و راپیچ ده‌كرین بۆ ناخۆشترین جیگا، ئەمه‌ ئەوه‌یه‌ كه‌ ئەوان بۆ خۆیان ئاماده‌یان كردووه‌، بی گومان خراپترین شوین و دزیوتین سزای ه‌ی ئەوانه‌ **﴿قَدْ كَانَ لَكُمْ آيَةٌ﴾** واته‌: "بی گومان" نیشانه‌ و په‌ندیکی مه‌زن "هه‌بوو بو‌تان" **﴿فِي فِتْنِیْنِ التَّقَات﴾** "له‌و دوو كۆمه‌له‌یه‌ی

به‌ره‌نگاری یه‌کتربوونه‌وه" له‌جه‌نگی به‌دردا ﴿فِتْنَةٌ تَقَاتِلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ "کۆمه‌لێکیان له‌ پیناوی خوادا ده‌جه‌نگان" ئه‌وانیش په‌یامبه‌ر (درود و سلّوی خوی لیبی) و هاوه‌لان بوون ﴿وَأُخْرَى كَافِرَةٌ﴾ واته: "کۆمه‌له‌که‌ی تر" بی باوه‌ر بوونی قورهبیش بوون، ئه‌وانه‌ی به‌هوی له‌خۆبایبوون و رووپامایی بۆ خه‌لك له‌ شوینه‌واربان ده‌رچوون، ریگریان له‌ په‌یامی خوا ده‌کرد، جا خوی مه‌زن ئه‌و دوو کۆمه‌له‌یه‌ی له‌ جه‌نگی به‌دردا به‌یه‌که‌وه کۆکرده‌وه، هاوبه‌شدارانه ژماره‌یان چه‌ند به‌رامبه‌ری باوه‌رداران بوو، بۆیه‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿يُرَوِّهُمْ مِثْلِهِمْ﴾ واته: "له‌ به‌رچاوی باوه‌رداراندا ژماره‌ی بی باوه‌ران دوو به‌رامبه‌ری ئه‌وانه" باوه‌رداران ده‌بینن که‌ بی باوه‌ران له‌ رووی ژماره‌وه زۆر له‌وان زیاترن، که‌ چه‌ند به‌رامبه‌ری باوه‌رداران، جا به‌م فه‌رمایشته‌ جه‌ختی له‌سه‌ر کردۆته‌وه: ﴿رَأَى الْعَيْنُ﴾ "له‌به‌رچاویان"، جا خوی گه‌وره باوه‌ردارانی سه‌رخست و پالپشتیانی کرد به‌ پشتیوانی خۆی، به‌مه‌ش بی باوه‌رانیان تیکشکاند، گه‌وره و بریاربه‌ده‌سته‌کانی ئه‌وانیان کوشت، زۆریکیان لی به‌دیل گرتن، بی گومان ئه‌مه‌ش ته‌ها له‌به‌ر ئه‌وه بووه که‌ ﴿وَاللَّهُ يُؤَيِّدُ بِنَصْرِهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ "خوی پایه‌دار سه‌رکه‌وتن ده‌به‌خشی به‌ هه‌ر یه‌کیک که‌ بیه‌وی"، خوی گه‌وره ئه‌وانه سه‌رده‌خات، که‌ ئایینی خوا سه‌رده‌خه‌ن، ئه‌وانه‌ش سه‌رشۆر ده‌کات که‌ بی باوه‌رن به‌ خوا. ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ﴾ به‌راستی ئا له‌مه‌دا په‌ند و وانه هه‌یه بۆ رۆشن بینن و راده‌مینن، واته: خاوه‌نی بینینی تیژ و عه‌قلی کاملن، جا راستی له‌گه‌ل کۆمه‌له‌ی سه‌رکه‌وتوودایه، کۆمه‌له‌ی به‌رامبه‌ر پوچه‌له، ئه‌گه‌رنا هه‌ر یه‌کیک ته‌ها بروانیته‌ هۆکار و نامرازه دياره‌کان، ژماره و زه‌خیره‌که‌یان، ئه‌وا برپاری ده‌دا له‌وه‌ی سه‌رکه‌وتنی ئه‌م کۆمه‌له‌ که‌مه به‌سه‌ر ئه‌و کۆمه‌له‌ زۆره‌دا یه‌کیکه له‌ شته‌ ئه‌سته‌مه‌کان، به‌لام له‌ پال ئه‌م هۆکاره به‌ چا و بینراوانه، هۆکاریکی مه‌زنتر هه‌یه، که‌ هه‌یج یه‌کیک درکی بی ناکات، ته‌ها ئه‌وانه نه‌بن که‌ خاوه‌نی بینینی تیژ و باوه‌ری دامه‌زراو نه‌بن به‌ خوا، و پشتیان به‌خوی گه‌وره نه‌به‌ستی

و متمانہ یان بہوہ نہبی^۷ کہ تہنہا تہوہی خوا بہسہ، کہ تہویش سہرخستن و پشتیوانی و سہرزکردنیہ تی بو بہندہ باوہردارہ کانی بہسہر دوژمنہ بی باوہرہکانیدا.

(۱۴ - ۱۷) ﴿زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَآبِ ﴿۱۴﴾ قُلْ أُوْنِبْتُكُمْ بِخَيْرٍ مِنْ ذَلِكَ لِّلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿۱۵﴾ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّا أَمْنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿۱۶﴾ الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَسْحَارِ ﴿۱۷﴾

﴿زَيْنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ﴾ واته: "نارہزووی نافرہت و مندالی نیرینہ و ہہبوونی زیر و زیوی زور و تہسپی چاک و مہر و مالآت و کشتوکل بو خہلکی رازینراونہتہوہ"، خوی پایہہرز رایدہگہینی^۷ کہ نارہزووہ دونیایہکان بو خہلکی رازینراونہتہوہ، بہتایہت باسی تہو شتانہی کردوہ، چونکہ گہورہترین نارہزووہکانی دونیان، ہہرچی نارہزووی دیکہ ہدیہ پاشکوئی تہوانہیہ، خوی پایہہرز فہرموویہتی: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَهَا﴾ کہہف: ۷. واته: "بہراستی تہمہ ہہرچیہک لہ زہویدایہ کردوومانہتہ مایہی رازاندنہوہ بوئی"، جا کاتیک تہم ناوبراوانہیان بو رازینراویہتہوہ، بہ پالنہرہ سہرنجراکیشانیہوہ، دہروونہکانیان پیہوہ پیہوست بوو و دلیان بوئی چوو، بہمہ بو دوو بہش دابہشبوون، بہشیکیان: تہم نارہزووانہیان کردہ مہبہست و

ئامانج، بەمەش ھەرچی بیر و خەيال^۶ و رزا و کردەوہ ديار و شاراوہ کانیانہ بۆ ئەم مەبەستە بەگەرپانخست، بەمەش بی^۷ ئاگابون لەو ئەرکەى که لە پیناویدا بەدیهینراون، یاوهری ئەم ئارەزووانە دەکەن وەك ئازەلیکی بەرەل^۸، خوئشی دەبینن لە تام و چێژەکەى و حەزەکانیان تیر دەکەن، گوی^۹ نادن بەوہى بە چ شیوہیەك ئەم شتانە دەستدەخەن، و لە چیدا خەرچی دەکەن، ئا ئەم ئارەزووانە بۆ ئەوانە دەیتە تیشویک بۆیان بۆ دوارپۆژ و مالى بەدبەختی و ناخوئشی و سزا، بەشى دووہمیان: زانیویانە مەبەست لەم ئارەزووانە چییە، دەزانن خوای گەورە کردوویەتیە تاقیکردنەوہ و ئەزمونیک بۆ بەندەکانی، تا خوای گەورە لەسەر زەمینەى واقع دەریبخت کی^{۱۰} گوپرایەلی و رەزامەندی خوا پەسەند دەکات، بەسەر حەز و ئارەزووەکانیدا، جا ئەمەیان کردۆتە ئامراز و رپگەیهك تا زەخیرە بۆ دوارپۆژیان نامادە بکەن، بەجۆریک چێژ دەبینن لەو شتانە که یارمەتیدەریان بی^{۱۱} بۆ رەزامەندی خوا، جا بە جەستەیان یاوهری ئەم حەز و ئارەزووانە دەکەن، بەلام بە دلیان خویان لیدابریوہ، چاکیش دەزانن کہ ئەمانە بەو جۆرەن ھەر وەك خوا لەبارەیانەوہ فەرموویەتی: ﴿ذَلِك مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ واتە: "ئەوانە خوئشی و ناز و نيعمەتى ژيانى دونيان" بۆیە ئەمانەیان کردۆتە رپرەو و بازرگانیهك، ئامانجیان لەمە سوود و وەدەستەتووی بەرز و بلندە، ئا ئەوانە خواوہنى زەخیرە و تیشوون لە رپگەى رپوشتن بەرەو پەرورەدگار. ﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَبَابِ﴾ واتە: "و خوای گەورە شوپنی ھەرە چاکى بۆ چاکەکاران نامادەکردووە، کہ بۆى دەگەرپنەوہ". لەم ئایەتەدا دلدانەوہى تیدایە بۆ ھەژاران، ئەوانەى کہ ناتوانن ئەو حەز و ئارەزووانەیان بەدەستبەخەن، کہ دەولەمەندەکان ھەیانە، ھۆشداریشی تیدایە بۆ ئەوانەى پى ھەلدەخەلەتین، و لە رپوئشن عەقلەکان دەکات بەکەم سەیرى ئەم ئارەزووانە بکەن، تەواوکەرى ئەمەش ئەوہیە خوای پایەبلند ھەوالی داوہ لەبارەى مالى ھەمیشەبى و چارەنووسى لەخواترسە چاکەکارەکان، راشیکەیاندووە کہ ئەمە چاکترە لەو ئارەزووە

ناوبراوان، ﴿قُلْ أُوْنِبْتُكُمْ بِخَيْرٍ مِنْ ذَلِكُمْ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ﴾ واته: "ئه‌ی محمه‌د (درود و
 سلّوی خوی لی) بلی: ئایا پیتان ږابگه‌یه‌نم چاکتر له‌وه چیه، بو‌ئه‌وانه‌ی له
 په‌روه‌ردگاریان ده‌ترسن" چه‌ندین باخ و به‌هه‌شتی به‌رز هه‌ن، که خاوه‌نی خانووی
 سه‌رنج‌اکیش و ژوور و ته‌لاری به‌رزن، له‌گه‌ل دره‌ختی فره‌جووری فره‌به‌ره‌م، که چه‌ند
 چه‌م و رووبار به‌ ژیریاندا ده‌رۆن به‌پیی ویستی به‌هه‌شتیه‌کان، له‌گه‌ل هاوژینی پاک له
 هه‌رچی پیسی و په‌ستی و که‌موکورتی دیار و نادیار، هاوړی له‌گه‌ل مانه‌وه‌ی هه‌میشه‌یی،
 که خو‌شی و شادی ته‌واو له‌وه‌دایه، له‌گه‌ل ره‌زامه‌ندی خوا که گه‌وره‌ترین نیعمه‌ته، جا
 ده‌ی ئه‌و مال و دونیایه شکو‌داره به‌م دونیا بی‌نرخه به‌راورد بکه، ئینجا کامه‌یان چاکتره
 ئه‌وه‌یان بو‌ خو‌ت هه‌لبژیره، به‌ دلّی خو‌ت به‌راوردیان بکه و بزانه کامه‌یان پایه‌دارتره،
 ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ﴾ واته: "به‌راستی خوی گه‌وره" زانایه به‌ خه‌سله‌تی چاک و
 خراپه‌کان، که له‌ به‌نده‌کاندا هه‌یه، و ئه‌وه‌ش که شایسته‌ی بارو‌ودخیانه، جا خوی گه‌وره
 هه‌ر یه‌کیکی بوی له‌ به‌نده‌کان سه‌رده‌خات، هه‌ر یه‌کیکی بوی سه‌رشو‌ری ده‌کات. جا
 ئه‌و به‌هه‌شته‌ی که خوی گه‌وره به‌ ته‌واوترین خه‌سله‌ت و وه‌سف باسی کردووه، به‌هه‌مان
 شیوه وه‌سفی ئه‌و که‌سانه‌شی کردووه، که شایسته‌ی ئه‌و به‌هه‌شته‌ن، ئه‌وانیش پاریزکاران
 و له‌خواترساوانن، که فه‌رمانه‌کانی جیه‌جی ده‌کن، خو‌یان له‌ قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی به‌دوور
 ده‌گرن و، هه‌رده‌م یه‌کیک له‌ نزا‌کانیشیان ئه‌وه بووه که ﴿الَّذِينَ يَقُولُونَ﴾ ده‌یانوت:

﴿رَبَّنَا إِنَّا أَمْنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ واته: "په‌روه‌ردگارمان، به‌راستی
 باوه‌رمان هیناوه، ده‌سا له‌ گونا‌هه‌کانمان خو‌شبه و، له‌ سزای ناگری دۆزه‌خ بمانپاریزه"،
 تکایان کردووه به‌و ناز و به‌خششه‌ی خوا که به‌وانی به‌خششووه، به‌وه‌ی سه‌ر‌بخستوون بو‌
 باوه‌ر هینان، بو‌ئه‌وه‌ی له‌ گونا‌هه‌کانیان خو‌شبی، بیانپاریزی له‌ خراپه‌ی شوینه‌واری ئه‌و

گوناهانە، ئەۋىش ئاگرى دۆزەخە، دواتر بە وردى باسى ۋەسفەكانى لەخواترسانى كردوۋە:
 جا فەرموۋىتەتى: ﴿الصَّابِرِينَ﴾ "ئەۋانەى ئارامگرن" ۋ دەروونيان راھىناۋە لەسەر ئەۋەى
 خۋاى مەزن خۇشیدەۋى، لە گوپرايەلى كردنى ۋ دووربوون لە سەرىچىكردنى ۋ
 ئارامگرتن لەسەر قەدەرە بە نازارەكانى، ﴿وَالصَّادِقِينَ﴾ ۋاتە: "راستگۇن" لە باۋەر ۋ
 گوفتار ۋ بارودۇخياندا، ﴿وَالْقَانِتِينَ﴾ ۋاتە: خۋاپەرستن، ﴿وَالْمُنْفِقِينَ﴾ ۋاتە: "ئەۋانەى
 دەبەخشن" لەۋ رزق ۋ رۇزىيەى خۋاى گەۋرە پىيانى بەخشیۋە، دەبەخشن بە ھەژاران ۋ
 نەداران، لە خزمە نرىكەكان ۋ خەلكانى دىكە، ﴿وَالْمُسْتَفْزِرِينَ بِاللَّسْحَارِ﴾ "لە بەرەبەياندا
 داۋاى لىخۇشبوون دەكەن"، كاتىك خۋاى مەزن سىفەتە چاكەكانى ئەۋانى پرونكردهۋە،
 ئەۋا باسى ئەۋەى كردوۋە كە ئەم بەندانە چەندە خۇيان بە كەم دەزانن، ھىچ پىگە ۋ
 پلەيەك بۇ خۇيان نابىنن، بەلكو ۋا خۇيان دەبىنن ۋەك كەسانىكى گوناھبار ۋ كەمتەرخەم،
 بۇيە داۋاى لىخۇشبوون لە پەرۋەردگارىان دەكەن، لەۋ كاتەشدا نزاكەيان دەكەن كە كاتى
 گىرابوونى نزاكەيانە، كە ئەۋىش بەرەبەيانە، ھەسەن ۋ تۈيەتى: نوپۇيان تا بەرەبەيان درىژ
 دەكردهۋە، دواتر دادەنىشتن ۋ داۋاى لىخۇشبوونيان لە پەرۋەردگارىان دەكرد. ئەم
 ئايەتانە باروۋدخى خەلكى لە دونىادا لەخۇگرتوۋە، ئامازە بەۋە دەكات كە ئەمە
 خۇششىيەكى كاتىيە، دواتر ۋەسفى بەھەشت ۋ ئەۋ خۇششانەى ناۋى دەكات، ئىنجا
 بەراوردى نىۋانيان دەكات، پاشان دوارپۇژ بەسەر دونىادا پەسەند دەكات، ۋەك
 ئاگادار كرنەۋەيەك بۇ ئەۋەى كە پىۋىستە دوارپۇژ پەسەند بكرىت بەسەر دونىادا ۋ كارى
 بۇ بكرىت، ۋەسفى بەھەشتىيەكانى كردوۋە كە لەخواتر سەكانن، ئىنجا بە تىرۋتەسەلى باسى
 خەسلەتەكانى لەخواترسانى كردوۋە، جا بەم خەسلەتانە بەندە خۇى دەپىۋى، ئايا لە
 بەھەشتىيەكانە يان نا؟

(١٨ - ٢٠) ﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ قَانِمًا بِالْقِسْطِ
 لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٨﴾ إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ وَمَا اخْتَلَفَ
 الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْعِلْمُ بَعِيًّا بَيْنَهُمْ وَمَنْ يَكْفُرْ بِآيَاتِ اللَّهِ
 فَإِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩﴾ فَإِنْ حَاجُّوكَ فَقُلْ أَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلَّهِ وَمَنِ
 اتَّبَعَنِ وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ أَسْلَمْتُمْ فَإِنْ أَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَإِنْ
 تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠﴾﴾

﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُو الْعِلْمِ﴾ واته: "خوای گه‌وره گه‌واهی
 داوه و سه‌ماندوویه‌تی، که هیچ خوا و په‌رستراویک نییه به‌حق جگه له‌خوای گه‌وره
 نه‌بی، و فریشته‌کان و زانایانیش ئەم‌گه‌واهییه دده‌ن و ده‌سه‌لمین،" لیره‌دا خوای پایه‌به‌رز
 یه‌کخواناسی ده‌سه‌لمینی، به‌گه‌وره‌ترین ئەو ریگه‌یانه‌ی که ئەم‌راستییه ده‌سه‌لمین، ئەویش
 بریتییه له‌گه‌واهییدانی خواپ پایه‌بلند و گه‌واهییدانی ئەوانه‌ی تاییه‌تن له‌به‌دییه‌نراوان، که
 فریشته و زانایان، سه‌باره‌ت به‌گه‌واهییدانی خوای پایه‌دار، له‌و نیشانه و به‌لگانه
 سه‌لمینراوانه‌دایه که به‌رپای کردووه له‌سه‌ر یه‌کخواناسییه‌که‌ی، سه‌ماندنی ئەوه‌ی هیچ خوا
 و په‌رستراویک نییه به‌حق جگه له‌خوای مه‌زن نه‌بی، چه‌ندین نیشانه و به‌لگه‌ی
 جو‌راو‌جو‌ری له‌ئاسۆکان و ده‌رووندا پیشانداوه له‌سه‌ر ئەم‌بنچینه‌یه، خو ئەگه‌ر ته‌ها ئەو
 به‌لگه‌یه‌ه‌بی، که هه‌ر یه‌کیک یه‌کتاپه‌رست و یه‌کخواناس بی، ئەوا خوا سه‌ریخستوووه
 به‌سه‌ر هاوبه‌شدانه‌ری نکۆلیکار له‌یه‌کتاپه‌رستی، به‌هه‌مان شیوه ئەو به‌خششانه‌ی
 به‌نده‌کان، هه‌رچی هه‌ن هه‌مووی هه‌ر له‌خواوه‌یه، هه‌رچی لادانی ناخۆشی و ناشوبه‌ته‌ها
 له‌خواوه‌یه، هه‌موو به‌دییه‌نراوان ده‌سته‌وه‌سانن له‌سوود و زیانگه‌یاندن به‌خۆیان و

كەسانى دىكە، ئا لەمەدا بەلگەيەكى سەلمىنەر ھەيە لەسەر پىۋىستى خۋابەيەكگرتن و
 يەكخۋاناسى، و پۈچەللى ھاۋبەشدانان، سەبارەت بە گەۋاھىدانى فرىشتەكان لەۋبارەۋە،
 ئەۋا ئىمە ئەۋە دەزانىن بەۋەى خۋاى گەۋرە و پىغەمبەرانى پىمانيان راگەياندوۋە، دەر بارەى
 گەۋاھىدانى زانايان، ئەۋا لەبەر ئەۋەى ئەۋان سەرچاۋەن لە ھەموو كاروبارە ئاينىەكاندا،
 بەتايىبەت لە گەۋرەترىن و شەكۆدارترىن و پىرۆزترىن پرسدا، ئەۋىش يەكخۋاناسى و
 يەكتاپەرستىيە، ھەر ھەموۋيان لە يەكەمىيان تا دواھەمىنيان لەسەر ئەم راستىيە كۆكن،
 بانگەۋازيان بۇ كىر دوۋە و رېگەى بەرەۋ يەكخۋاناسيان رۋونكر دۆتەۋە، بۇيە پىۋىستە
 لەسەر بەدېھىنراۋان پابەندىن بەم پرسە گەۋاھى لەسەردراۋە، كارىشى پى بكن، ئەمە
 بەلگەيە لەسەر ئەۋەى پىرۆزترىن زانست، برىتىيە لە زانستى يەكخۋاناسى و يەكتاپەرستى،
 چۈنكە خۋاى گەۋرە بەخۆى گەۋاھى لەسەر داۋە، ئەۋانەشى كىر دۆتە گەۋاھىدەر لە
 بەدېھىنراۋانى كە تايىبەتن، گەۋاھىش تەئما بە زانست و دىئايى دەي، ۋەك ئەۋەى بە چاۋى
 سەر بىنىيىتى، ئەۋ بەلگەيەشى تىدايە كە ھەر كەسىكى لە زانستى يەكخۋاناسى و
 يەكتاپەرستىدا نەگەيشىتتە ئەم دۆخە، ئەۋا لە زانايان نىيە. لەم ئايەتەدا لە چەندىن رۋوۋە
 بەلگەى زۆر ھەيە لەسەر پلەۋپايەى زانست، لەۋانە: خۋاى گەۋرە ئەۋانەى زانستيان
 ھەيە، كىر دۋونىەتى بە گەۋاھىدەر بەدەر لەخەلكى لەسەر گەۋرەترىن گەۋاھى لەسەردراۋ،
 يەكىكى دىكە ئەۋەيە خۋاى گەۋرە شاھىدى ئەۋانى ھىناۋە لە پال شاھىي خۆى و شاھىدى
 فرىشتەكان، ئەمەش بەسە ۋەك پلەۋپايە، يەكىكى تر ئەۋەيە: خۋاى گەۋرە ئەۋانى كىر دۆتە
 خاۋەن زانست، ئەۋانى داۋەتە پال زانست، ئەۋان زانستيان ھەيە و ئەم سىفەتەيان تىدايە،
 بەلگەيەكى تر: ئەۋەيە كە خۋاى گەۋرە ئەۋانى كىر دۆتە گەۋاھىدەر و بەلگە لەسەر خەلكى،
 خەلگىشى پابەندكر دوۋە بە كاركردن بەۋ پرسەى گەۋاھى لەسەردراۋە، بەمەش ئەۋان
 دەبنە ھۆكار بۇ ئەمە، كەۋاتە زانايان ھۆكارن لەمەدا، بەمەش ھەر يەكىك كار بەم گەۋاھىيە

بکات، ئەوا بەشیک له چاکه و پاداشته‌که‌یان بۆ ده‌چی، ئا ئەمه پله‌وپایه و به‌خششیکه
 خوای گه‌وره به هه‌ر که‌سیک بیه‌وی ده‌بیه‌خشی، به‌لگه‌یه‌کی تر ئەوه‌یه: خوای گه‌وره که
 زانیانی کردۆته گه‌واهی‌ده‌ر، ئەمه پاکانه و متمانه‌دارکردنی ئەوان ده‌گرێته‌وه، ئەوان
 ئەمیندارن به‌سه‌ر ئەو شته‌ی به‌سه‌ریه‌وه کراونه‌ته ئەمیندار، جا کاتیک خوای گه‌وره
 یه‌کتایی و ته‌نهایی خو‌ی سه‌لماند، ئینجا دادگه‌ری خو‌ی سه‌لماندووه و، فه‌رموویه‌تی:
﴿قَاتِمًا بِالْقِسْطِ﴾ واته: "هه‌میشه خوای گه‌وره دادپه‌روه‌ره"، هه‌رده‌م دادگه‌ره له کار و
 کرده‌وه و به‌رپه‌رێ بێ‌ده‌کانیدا، خوای مه‌زن له‌سه‌ر رپه‌گه‌ی راسته له‌وه‌ی فه‌رمان به
 هه‌رچیه‌ک بکات و رپه‌گری له هه‌رچیه‌ک بکات، له‌وه‌ی به‌ده‌یده‌هینی و له‌وه‌ش
 ئەندازه‌گیری بۆ ده‌کات، "واته: هه‌ر چیه‌ک خوا ده‌کات و ده‌فه‌رمووی هه‌ر ئەوه رپه‌گه‌ی
 راسته"، دووباره سه‌لماندنی یه‌کتایی و تاک و ته‌نهایی خو‌ی دووپاتکردۆته‌وه، جا
 فه‌رموویه‌تی: **﴿لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾** واته: "هیچ په‌رستراویک نییه به‌حق جگه
 له خوای مه‌زن نه‌ی، هه‌ر ئەو خوايه بال‌آده‌ست و دانایه". چاک بزانه ئەم بنچینه‌یه، که
 بریتیه له یه‌کتاپه‌ستی و ته‌نھا به‌ندایه‌تی کردن بۆ خوا، چه‌ندین به‌لگه‌ی نه‌قلی و عه‌قلی
 له‌سه‌ر هاتووه، تا وای لی‌هاتوووه بۆ ژیر و عاقله‌کان له رۆژی رۆوناک رۆشنه‌ره، سه‌باره‌ت
 به به‌لگه نه‌قلیه‌کان، ئەوا هه‌ر چیه‌ک له کتیی خوا و سونه‌تی په‌یامبه‌ره‌که‌یدا هاتوووه،
 له‌وه‌ی فه‌رمانیان پیکردوووه و سه‌لماندووایانه، خو‌شویستی یه‌کخو‌اناسان و رق لیبوونه‌وه
 له‌وه‌ی یه‌کخو‌اناس نییه و سزادرا‌نیان، سه‌رزه‌نشترکردنی هاوبه‌شدانان و هاوبه‌شدانه‌ران،
 ئەمانه له به‌لگه نه‌قلیه‌کانن، تا وایلی‌هات نزیکیوو قورئان هه‌مووی بیته به‌لگه له‌سه‌ر
 ئەمه، ده‌باره‌ی به‌لگه عه‌قلیه‌کان که ته‌نھا به بیرکردنه‌وه‌ی عه‌قلی و ویناکردنی بۆ پرس و
 شته‌کان درکی پیده‌کریت، ئەوا قورئانی پیرۆز رینۆینی بۆ ئەمه کردوووه و ئاگاداری له‌باره‌ی
 زۆربه‌یانی داوه، گه‌وره‌ترینیان: دانانه به په‌روه‌ر‌دگاریتی خوا، ئەوه‌ی بزانی خوای گه‌وره

بەدېھىنەر و رۆزىدەر و بەرپۆبەرى ھەموو كاروبارەكانە، ئەوھى لىدەكەوئىتەوھە كە ھەر
 خوا پەرستراوى بە ھەقە كە نابى بەندايەتى بۆ جگە لەو بىكرىت، جا لەبەر ئەوھى ئەمە
 يەكىك بووھ لە رۆشتىن و مەزنتىن شتەكان، ئەوا خواى پاىبەرز لە كئىبەكەيدا زۆر بە
 بەلگەى ھىناوئەتەوھە. يەكىك لە بەلگە عەقلىيەكان لەسەر ئەوھى تەھا خواى مەزن
 پەرستراوھ نەوھەك ھىچ شتىكى دىكە، ئەوھى كە تەھا خواى گەورە بەخىشش و نىعمەتەكانى
 بەدەستە، لادانى ناخۆشى و ئاشوبەكانىش ھەر بەدەست ئەوھە، جا ھەر يەكىك بزانى
 بەخىششە دىار و شاراوھكان و كەم يان زۆر بن ھەموويان لەلايەن خواوھن، ھەرچى
 ئاشوب و ناخۆشى و دژوارى ھەيە، تەھا خواى گەورە لايدەدات، ھىچ يەكىك لە
 بەدېھىنراوان ھىچ سودىكى بەدەست نىبە بۆ خۆى - چ جاى بۆ ئەوانى دىكە - و تواناى
 لادانى ھىچ ناخۆشەكىشى نىبە لەسەر خۆى، ئەوسا دلىادەبى كە بەندايەتى كردن بۆ جگە
 لە خواى گەورە پوچەلتىن شتە، پەرستىن و بەندايەتى دەبى تەھا بۆ ئەو بى، كە ھىنانى
 بەرژەوھەندى و لادانى زىانەكانى بەدەستە، ھەر بۆيە خواى گەورە لە كئىبەكەيدا زۆر ئاگادار
 و سەرنجى خستتەسەر ئەم بەلگەيە، يەكىكى دىكە لە بەلگە عەقلىيەكان لەسەر ئەمە
 ئەوھى: كە خواى پاىبەرز رايگەياندووھ لەبارەى پەرستراوھكانى دىكە، كە جگە لەو
 دەپەرستىن، بەوھى ھىچ سوود و زىانىكيان بەدەست نىبە، ناتوانن نە خويان و نە كەسانى
 دىكە سەرنجەن، نەدەبىستىن و نەدەبىنن، خۆ گریمان ئەگەر بىستىن، ئەوا ھىچ سوودىكى
 نابى، سىفەتەكانى دىكەش كە ھەيانە بەلگەن لەسەر ئەو پەرى كەموكورتى، ئەوھش كە
 خواى گەورە رايگەياندووھ لەبارەى گەورەبى خۆى، لە سىفەتە پىرۆز و شكۆدار و
 كەردوھە چاكەكان، ھەبوونى تواناى بى سنوور و زالبوون، جگە لەمانەش لەو سىفەتەتە كە
 بە بەلگەى نەقلى و عەقلى دەناسرىن، جا ھەر كەسىك بە چاكى ئاشنایان بى، ئەوسا
 دەزانى كە بەندايەتى تەھا شايستە و شياوھ بۆ پەروردگارى مەزن بىكرىت، كە خواوھنى

ھەرچی کاملی و شکۆ و ستایش و توانا و گەورایەتی، ھەرگیز بەندایەتی کردن شایستە نیە بکریت بۆ بەدبەینراویک که بەرپۆھدەبریت و کەموکورت و کەر و ئالە، که هیچ شتیك نازانن و تیناگەن، یەکیك له بەلگە عەقلییەکان لەسەر ئەمە، ئەو یە که بەندەکان لە سەردەمی کۆن و نویدا بە چاوی خۆیان بینویانە، که چ ریز و بەخششیک لەگەل^۶ یە کخواناس و یەکتاپەرستان کراوە، چ ریسوایی و سزایەکی ھاوبەشدانەرانیس دراوە، ئەمەش تەمنا لەبەر ئەو بوو که خوای گەورە یە کخواناسی و یەکتاپەرستی کردۆتە ھۆکاری گەشتن بەھەموو چاکە یەك، لادەری ھەرچی خراپە یەکی دینی و دونیایە، ھاوبەش بۆدانان و باوەر نەبوون بە خوای گەورە ی کردۆتە، ھۆکاریك بۆ سزایە دینی و دونیایەکان، ھەر بۆیە کاتیك خوای پایە بەرز باسی چیرۆکی پیغمبەران ی کردوو لەگەل^۷ گەلە گوپرایەل^۸ و سەریچیکارەکانیان، باسی لە سزای سەریچیکاران و رزگار بوونی پیغمبەران و شوینکە و تووانی کردوو، لە دوا ی ھەر بەسەرھاتیکدا ئەمە ی فەر مووہ: ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً﴾ واتە: "بەرستی ئا لەم بەسەرھاتەدا پەند و وانە ھە یە"، بۆ کە سانیک کە پەند و ھەرگرن و، دەزانن یەکتاپەرستی خوا ھۆکاری رزگار بوونە، وازھینان لە یەکتاپەرستی مایە ی تیاچوونە، ئەمانە بەشیک بوون لە گەورە بەلگە عەقلی و نەقلییەکان لەسەر ئەم بنەما و بنچینە گەورە یە، خوای پایە دار لە قورئانی پیرۆزدا زۆر لەم بەلگانە ی ھیناوتەوہ، بە چەندین جۆر و شیواز، ئەمەش بۆ ئەو ی ئەو کەسە بژیەت کە لەسەر بەلگە ژیاوہ، ئەوہش کە لەناودەچی^۹ بە بەرپابوونی بەلگە لەسەری تیاچی^{۱۰}، کەواتە سوپاس و ستایش و پێداھەلدان ھەر بۆ خوای گەورە یە و شایستە ی ئەوہ.

دوا ی ئەو ی خوای گەورە سەلماندی، کە ھەر ئەو خوای بە حەق پەرستراوہ، ئەوسا ئەو پەرستش و دینە ی روونکردوہ، کە پیویستە پیی بپەرستری^{۱۱} و بەندایەتی بۆ خوا پیکریت، ئەویش ﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾ واتە: "بەرستی ئاینی راست و دروست

هەر " ئیسلامه، که بریتیه له ملکه‌چوون بو خوای گه‌وره به یه‌کتاپه‌رستن و یه‌کتاناسی، و گوپراه‌لبوون بو نه‌و بانگه‌وازه‌ی پیغه‌مبه‌ران بانگه‌وازیان بو کردوه، کتیه‌کانی خوا هانیان داوه له‌سه‌ری، ئیسلام نه‌و دینه‌یه که جگه له‌و هیچ دینیکی تر له هیچ که‌سیک قبول ناکری، نه‌مه‌ش نه‌وه له‌خۆده‌گریت که دلسۆزی بو خوار ده‌بدریت له خۆشوینستن و ترس و ئومیدی بوون و گه‌رانه‌وه بو لای و نزاکردن و شوینکه‌وتنی په‌یامبه‌ر (درود و سلّوی خوای لی) له‌مه‌دا، نه‌مه‌ ئاینی هه‌موو پیغه‌مبه‌ران بووه، هەر که‌سیک شوینیان بکه‌وی، نه‌وا له‌سه‌ر ریازی نه‌وانه، که‌چی خاوه‌ن کتیه‌کان ناکۆکی و راجیاییان تیکه‌وت، دواي نه‌وه‌ی کتییان بو هات و هانیدان کۆبنه‌وه له‌سه‌ر دینی خوا، نه‌م ناکۆکی و راجیاییان به‌هۆی ده‌ستدریژی و سته‌م کردنیان بووه له‌خۆیان، نه‌گه‌رنا هۆکاری هه‌ره مه‌زنیان بو هاتوه، که وایویست ده‌کات شوین راستی بکه‌ون و واز له راجیایی بهین، نه‌م سه‌ر سه‌ختییه‌یان به‌هۆی بی باوه‌ریانه‌وه بوو، بویه خوای پایه‌به‌رز فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِينَ اٰتُوا الْكِتٰبَ اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ مَا جَآءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْيًاۙ بَيْنَهُمْۚ وَمَنْ يَكْفُرْۙ بَايٰتِ اللّٰهِ فَاِنَّ اللّٰهَ سَرِيْعُ الْحِسَابِ﴾ واته: "بی گومان خاوه‌ن کتیه‌کان راجیاییان تینه‌که‌وت، ته‌ها دواي نه‌وه نه‌بی که زانست و کتییان بو هات، نه‌مه‌ش به‌هۆی سته‌مکارانه‌وه بوو له‌خۆیان، جا نه‌وه‌ی بی باوه‌ری به‌ نایه‌ته‌کانی خوا، نه‌وا به‌راستی خوای مه‌زن لپرسینه‌وه‌ی خیرایه"، پاداشتی هەر یه‌کیک به‌پیی کار و کرده‌وه‌کانی ده‌داته‌وه، به‌تایبه‌ت نه‌وه‌ی واز له‌حق بهینی، دواي نه‌وه‌ی پیی ئاشنابوو، ئا نه‌وه شایسته‌ی هه‌ره‌شه‌ی تووند و سزایه‌کی به‌ ئیشه، دواتر خوای پایه‌به‌رز فه‌رمان به په‌یامبه‌ره‌که‌ی (درود و سلّوی خوای لی) ده‌کات، له‌کاتی مشتومر کردن له‌گه‌ل گاوه‌کان و جگه له‌وانیش، له‌وانه‌ی ئاینی دیکه به‌سه‌ر ئیسلامدا په‌سه‌ند ده‌که‌ن، ﴿فَاِنَّ حَآجُوکَ﴾ واته: "نه‌گه‌ر مشتومریان له‌گه‌ل کردی"، که پییان بغه‌رمووی: ﴿فَقُلْ اَسْلَمْتُ وَجْهِيَ لِلّٰهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ﴾ واته: من و نه‌وه‌ی

شویمن که‌وتوو، داغماناوه به‌م ئاینه و شایه‌تیمان داوه ږووی خو‌مان ږاده‌ستی په‌روه‌ردگارمان کردوو، وازمان هیناوه له‌هرچی دینه‌جگه له‌ئیسلام نه‌ی، دل‌نیاین جگه له‌دینی ئیسلام هه‌موو دینه‌کانی تر پو‌چه‌ن، له‌مه‌دا بی‌ئومید‌کردنی ئه‌و که‌سانه هه‌یه که چاویان ږپروه‌ته ئیوه، نو‌یک‌ردنه‌وه‌ی ئاینه‌که‌تانه له‌کاتی هاتنی گومانه‌کان، به‌لگه‌شه له‌سه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی ږسه‌که‌ی لیتیک‌چوو، چونکه‌ بیشتر ئه‌وه خرایه‌ږوو که‌ خوی مه‌زن به‌بهنده‌ زاناکانی گه‌واهی له‌سه‌ر تاك و ته‌های خوی هیناوه‌ته‌وه، تا بینه به‌لگه به‌سه‌ر ئه‌وانی دیکه، سه‌روه‌ری زانایان و چاکترین و زاناترینیان پی‌غه‌مبه‌رمان محمه‌د (دروود و سلّوی خوی لی‌ی)، دو‌تر شوینکه‌وتوو‌انی دین به‌جیاوازی پله پی‌گه‌کانیان، ئه‌وان زانستی دروست و عه‌قلی په‌سه‌ندیان هه‌یه، که‌ هیچ یه‌کیک له‌به‌دی‌هینراوان وهك ئه‌وان یان نزیك له‌وان نییه‌تی، جا کاتیک تاك و ته‌های خوا و دینه‌که‌ی به‌به‌لگه‌ ئاشکران چه‌سپان، کاملترین و زاناترین که‌س له‌به‌دی‌هینراوان پی‌ هه‌لسا، ئه‌وسا دل‌نیایی بی‌ دروست ده‌ی، هه‌رچی گومان و دوودلی و تانه‌یه نامینی، به‌نده‌ ده‌زانی هه‌رچی ئاینی تره جگه له‌ئیسلا پو‌چه‌له، هه‌ر بویه‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾ واته: "به‌وانه بلی‌ که‌ کتیبیان پیدراوه" له‌گاور و جوله‌که‌کان، ﴿وَاللّٰمِیْنَ﴾ "ئه‌وانه‌ش که‌ نه‌خوینده‌وارن" له‌هاوبه‌شدانه‌ره‌ عه‌ره‌به‌کان و جگه له‌وانیش، ﴿اَسْلَمْتُمْ﴾ واته: "ئایا ئیوه‌ملکه‌چ بوون" به‌ئه‌ندازه‌ی ئه‌وه‌ی باوه‌ږتان بی‌هیناوه، ﴿فَإِنْ أَسْلَمُوا﴾ "ئه‌گه‌ر موسلمان و ملکه‌چ بوون" ﴿فَقَدْ اهْتَدَوْا﴾ "ئه‌وه‌ بی‌گومان ږیگه‌ی راستیان گرتوو" وهك چو‌ن ئیوه‌ږیگه‌ی راستتان گرتوو، به‌مه‌ش ئه‌وان ده‌بنه‌ براتان، هه‌مان ئه‌رك و مافی ئیوه‌یان ده‌ی، ﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ واته: "ئه‌گه‌ر پشتیش له‌ئیسلام بکه‌ن، ږازبن به‌و ئاینانه‌ی دژی ئیسلامن، ﴿فَإِنَّمَا عَلَیْكَ الْبَلَاغُ﴾ واته: "ته‌ها ږاگه‌یاندنی په‌یام و دینی خوا له‌سه‌ر تویه"، ئه‌وسا پاداشتی تو له‌سه‌ر په‌روه‌ردگارته، به‌لگه‌ش له‌سه‌ر ئه‌وان به‌ږپابوو، دوی ئه‌مه ته‌ها سزادانیان

ماوه ته وه له سهر تاوانه کانیان، بویه فهرموویه تی: ﴿وَاللَّهُ بِصِيرٍ بِالْعِبَادِ﴾ واته: "بهراستی خوا بینهر و ناگاداری بنده کانیه تی".

(۲۱ - ۲۲) ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ ﴿۲۱﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتِ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ﴾ ﴿۲۲﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ النَّبِيَّ بِغَيْرِ حَقٍّ وَيَقْتُلُونَ الَّذِينَ يَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النَّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ﴾ ﴿۲۱﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ حَبِطَتِ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ﴾ ﴿۲۲﴾ واته: "بهراستی نهوانه ی باوهرن به بهلگه و نیشانه کانی خوا، پیغمبه رانی خوا به نار هوا ده کوژن، نهو که سانهش که فهران به دادپهروه ری ده که نه له خه لکی ده کوژن، مزده ی سزایه کی به نیشانه پیده. نا نهوانه کار و کرده وه کانیان پوچهل بووه ته وه له دنیا و دواړوژدا، ههرگیز هیچ پشتیوانیکیان بو نییه".

نهوانه ی خوا ی مه زن له م نایه ته دا باسی کردون، له هه موو خه لک تاوانبار ترن، جا چ تاوانیک گه وره تره له ی باوهر بوون به بهلگه و نیشانه کانی خوا، که نمازه و بهلگه یه کی پراویه له سهر حق و راستی، جا نه وه ی ی باوهر ی پی، نهوا له وپه ری کوفر و نکول کاریدایه، پیغمبه رانی خوا ده کوژن، له کاتیکدا خاوه نی له پیشتین مافن به سهر بنده کاند ا له دوا ی مافی خوا، چونکه خوا ی گه وره پویستی کردوه گوپرایه لیان بین و باوهر مان پیان هه ی، پشتیان بگرین و ریزیان بو دابنین و سهریان بخه ین، که چی نهوانه به پیچه وانه ی نه مه به ره نگاریان بوونه وه، به هه مان شیوه نهو که سانهش ده کوژن که فهران به خه لکی ده که نه به دادگر که دادپهروه ریبه، نهویش بریتیه له فهران کردن به چاکه و

رپگری کردن له خراپه، که ناوهرۆکه‌که‌ی چاکه و دل‌سۆزیه بو فرمان بیکراو، که چی ئەوان به خراپترین شیوه‌ی رووبه‌روویان بوونه‌وه، جا به‌م تاوانه خراپانه شایسته‌ی خراپترین سزایان، ئەویش سزایه‌کی پر ئییش و نازاره‌که وه‌سف ناکری، ئەندازه‌که‌ی ناتوانی دیا‌ری بکری، نازار به‌خشه به‌جسته و دل و رۆحه‌کانیان، ئەوانه کار و کرده‌وه‌کانیان به‌هۆی ئەوه‌ی کردوویانه پوچه‌ل بووه‌ته‌وه، بی‌گومان هیچ یه‌کیک نییه که رزگاریان بکات له سزای خوا، یان به ئەندازه‌ی گه‌ردیله‌یه‌ک ئەم سزا و دژوارییه‌یان له‌سه‌ر لا‌بدات، به‌لکو له هه‌موو چاکه‌یه‌ک بی‌ئومیدبوونه، هه‌رچی خراپه و دژبویه تووشی بوونه، ئەم باروودخه‌ی باسکرا سیفه‌تی جوله‌که و هاوشیوه‌کانیه‌تی، ئای که چه‌نده بویر و سنووربه‌زین به‌رامبه‌ر خوا و بیغه‌مبه‌ران و به‌نده چاکه‌کانی خوا.

﴿٢٣ - ٢٥﴾ ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيًّا مِنَ الْكِتَابِ يُدْعُونَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ وَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ ﴿٢٣﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ تَمْسَنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ ﴿٢٤﴾ فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوَفَّيْتُ كُلَّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ ﴿٢٥﴾

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا نَصِيًّا مِنَ الْكِتَابِ يُدْعُونَ إِلَى كِتَابِ اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ وَهُمْ مُعْرِضُونَ﴾ واته: "ئایا - ئەی په‌یامبه‌ر (درود و سلأوی خوا‌ی لی‌ی) - نه‌تروانیوه، ئەوانه‌ی به‌شیک له کتیبیان پیدراوه، کاتی‌ک بانگ ده‌کری‌ن بو‌ لای کتیبی خوا تا دادوهریان له نیوانیاندا بکات، پاشان کۆمه‌لیکیان پشت هه‌لده‌که‌ن و له‌کاتی‌کدا سه‌رپێچیکارن"، خوا‌ی گه‌وره هه‌وال له‌باره‌ی ره‌وشی خوا‌ه‌ن کتیبه‌کان ده‌دات، ئەوانه‌ی که خوا‌ی گه‌وره به‌پیدانی کتیبی خۆی به‌خششی له‌گه‌ل کردوون،

له کاتیځدا پووست بوو ئهوان له ههموو خهلك زیاتر جیهه جیكار و خیراتر ملکه چی
 حوکه کانی خوا بووبان، خوی مهزن له باره ی ئهوانه وه رایگه یاندووه که کاتیځ بانگ
 ده کریڻ بو لای حوکه کانی کتیی خوا، ئهوا کو مه لیکیان پشت هه لده کهن و ره تی
 ده که نه وه، به جهسته یان پشتی تیده کهن، رووی دلیان لیوه ده گیڤڻ، ئه مهش ئه وپه ری
 سه رزه نشت کردنه، له ناوه رږکیدا هو شدار ی بو ئیمه تیدایه له وه ی کاری وهک هی ئهوان
 نه که یڻ، ئه گه رنا تووشی هه مان سه رزه نشت و سزا ده بیڻه وه که ئهوان تووشی بوون،
 به لکو پووسته له سه ر هه ر یه کیځ کاتیځ بانگ ده کریت بو لای کتیی خوا، گو پړال و
 ملکه چ و پابه ند بی، ههروهک خوی پایه رز فره موویه تی: ﴿إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا
 دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا﴾ نور: ۵۱. واته: "
 بیگومان گو فتاری باوه رداران کاتیځ که بانگ ده کریڻ بو لای خوا و پیغه مبه رکه ی، تا
 فره مانه روه ای بکات له نیوانیاندا، ته ها ئه وه یه که ده لیڻ: بیستمان و گو پړایه لیڻ بو ههموو
 فره مانیکی خوا و پیغه مبه ر". ئه وه هو کاره ی خاوه ن کتیه کانی له خو بایی کرد، به وه ی بویری
 بنویڻ به سه ریچیکردنی فره مانه کانی خوا، ئه م وته یه یان بووه: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ
 تَمَسَنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ وَغَرَّهُمْ فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ﴾ واته: "ئه مهش له به ر
 ئه وه ی وتیان، ئیمه به ناگری دوزه خ سزا نادرین، ته ها چهنه رږژیکی که م نه بی، ئه وه ی له
 ئاینه که یان بو هه لیانه سته وو، ئه وانی هه لخه له تاند". ئه م قسه به یان هه لبه ست و گومانیشیان
 وابوو، ئه مه راستی و حه قیقه ته، بو یه به م پیسه کاریان کرد و له قه ده غه کراوه کان خو یان
 به دوور نه گرت، چونکه ده روونیان ئه وانی هه لخه له تاند به وه ی سه رئه نجامیان چوونه
 به هه شته، له مه شدا درو یان کرد، ئه مه ته ها درو و شتیکی هه لبه ستره وو، به لکو
 خراپترین ئاکامیان هه یه، سه رئه نجامیکی ناله بار و دژواریان هه یه، بو یه خوی پایه به رز
 فره موویه تی: ﴿فَكَيْفَ إِذَا جَمَعْنَاهُمْ لِيَوْمٍ لَا رَيْبَ فِيهِ﴾ واته: جا ده بی بارودوخ و

رەوشیان چۆن بێ، ئەو پێشھاتەیی رووبەر و ویان دەبیتەووە چەندە دژوار بێ، کە دۆخیکە ئەوەندە دزیووە وینا ناگری، ئەمە ئەو پۆژەیه "کە هیچ گومانێ تێدا نییە لەوێ پێش دیت"، ئەوسا ﴿وَوَفَّيْتُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ هەر یەکیك بە پێی کار و کردەوێکانی پاداشت و سزا وەردەگیرتەووە، پەم پاداشت و سزادانەوێش بە دادگەرانیە نەوێک بە ستەمکردن، زانراویشە ئەمە بە پێی کردەوێکان دەبێ، پێشتر ئەو کردەوانەمان کرد، کە ئەو دەردەخەن کە ئەوان سزایان لە هەموو کەسیک سەختەرە.

﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ وَتُعْزِزُ مَن تَشَاءُ وَتُذِلُّ مَن تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ﴿٢٦﴾
 ﴿تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُؤَلِّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَن تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ ﴿٢٧﴾

خوای پایه‌بلند بە پێغەمبەر (درود و سلاوی خوای لیبی) دەفەر مووی: ﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ﴾ واتە: "بلی خوایە گیان" هەر تۆ خواوەنی هەموو مولک و دەسەلاتیک، سیفەتی بوونی دەسەلات و مولکی رەها تەنھا هی تۆیە، هەرچی مولکە بەوێ لەسەرەوێه و بەوێش کە لەژێردایە هەر هی تۆیە، هەرچی بەرپۆوەبردن و راییکردنە هی تۆیە، دواتری بە وردی باسی هەندیک لە کار بەرپۆوەبردنەکانی کردووە کە تەنھا تاییەتن بە خوای مەزن، جا فەر موویەتی: ﴿تُؤْتِي الْمُلْكَ مَن تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّن تَشَاءُ﴾ واتە: "مولک و دەسەلات دەبەخشیت بە هەر کەسیک کە بتەوێت، مولک و دەسەلات لە هەر کەسیکەووە وەردەگیرتەووە کە بتەوێت"، ئەمە ئامازەیهکی تێدایە بۆ ئەوێ خوای پایه‌دار، لە ئاینەدا مولک و دەسەلات دەسەنیتەووە لە کیسرا و قەیسەر و شوینکەوتوواریان، دەبێهەشی بە ئومەتی محەمەد، سوپاس بۆ خوای مەزن کە ئەمەیی کرد، جا بە دەستھێنانی مولک و

دهسلّات و لیسندنهوه په یوه سته به ویستی خوی پایه دار، نهمهش پیچه وانهی نهوه نیبه که خوی گه وره ریسا و یاساکانی له سهر داناو له هؤکار و نامرازه گهر دوونی و دونیایه کان، که هؤکارن بؤ مانه وهی مولک و دهسلّات و هؤکاریشن بؤ نه مانی، چونکه نهمه همووی به ویستی خوی، هیچ هؤکاریک سهر به خو نیبه له کار تیگردندا، به لکو هموو هؤکاره کان شوین قهزا و قهدهری خوا ده کون، جا یه کیک لهو هؤکارانهی خوی پایه بلند کردوو یه تیبه هؤکاریک بؤ به دهسته نیانی مولک و دهسلّات، بریتیبه له ئیمان و کرده وهی چاک، یه کیکی تر کؤبوونه وه و یه کگرتنی موسلمانانه، له گهل ناماده کردنی نهو نامیر و نامرازانهی توانایان به سهر دا دهشکی و نارامگرتن و کیشمه کیش نه کردن له گهل یه کتردا، خوی پایه دار فهرموویه تی: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ﴾ نور: ۵۵، تا کؤتایی نایه ته که. واته: "خوی گه وره به لینی داوه، به وانهی باوهرپان هیناوه له نیوه، به وهی ده یانکاته جینشین له زه ویدا، ههروهک چؤن باوهر دارانی پیش نه وانیشی کردؤته جینشین و پایه داری کردوون"، رایگه یاندوو که ئیمان و کرده وهی چاک، هؤکاریکن بؤ نهو به جینشین کردنه باسکراوه، خوی پایه بلند فهرموویه تی: ﴿هُوَ الَّذِي أَيْدِكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ﴾ ۶۲ و ۶۳، تا کؤتایی نایه ته که. واته: "ههر خوی گه وره خوی پشتیوانی لیکردیت، سهر یخستیت و باوهر دارانیشی کرده هؤکاریک بؤ دهستخستی سهر که وتن و، دلّه کانیشیان به یه که وه به ست". خوی پایه بهرز فهرموویه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ، وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ﴾ نه نفال: ۴۵، ۴۶. واته: "نهی نه وانهی باوهره تان هیناوه، کاتیک به ره نگاری دهسته یه که ده بنه وه،

ئەوا پشتیان تیمه کەن و خۆراگرین، زۆر یادی خوا بکەن، بۆ ئەوەی ئیوه سەرفراز و سەرکەوتوو بن، گوپراپه‌لی خوا و گوپراپه‌لی پیغه مبه‌ره‌که (درود و سلّاوی خوای لیبی) بن و ناکۆک نه‌بن، خو ئه‌گەر ناکۆک بن له‌گه‌ل یه‌کتهدا، ئەوا شکۆ و دەسه‌لانتان تیا ده‌چی، نارامبگرن به‌راستی خوا له‌گه‌ل نارامگرانه. خوای مه‌زن راپه‌که یاندوووه که یه‌کگرته‌نی باوه‌رداران، خۆراگری و ناکۆک نه‌بوونیان، هۆکاری سەرکه‌وتنیانه به‌سەر دوژمناندا، تۆ کاتیکی سهرنجی ده‌وله‌ته ئیسلامیه‌کان ده‌ده‌یت، ده‌یبی هۆکاری هه‌ره مه‌زنی له‌ناوچوونی ده‌سه‌لانتیان، بریتی بووه له‌ وازه‌نیان له‌ ئابین و په‌رته‌وازه‌یی، ئەمه‌ش وایه‌ر دووه دوژمنان چاویان تیپرن و کیشمه‌کیش له‌ نیو ریزه‌کانیاندا، دواتر خوای پایه‌دار فه‌رموویه‌تی:

﴿وَتَعَزُّ مِنْ تَشَاءُ﴾ "هه‌ر یه‌کیکت بوی ئەوه سهر به‌رزی ده‌که‌ی" به‌ گوپراپه‌لی و ملکه‌چبوونی بۆ خوټ، **﴿وَتَذُلُّ مِنْ تَشَاءُ﴾** "هه‌ر یه‌کیکیشت بویت ئەوه ریسوای ده‌که‌ی" به‌ سه‌ر ییچیکردنت **﴿بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾** واته: هه‌رچی خیر و چاکه و ده‌ستکه‌وته هه‌ر به‌ده‌ستی تۆیه خوايه‌گیان، **﴿إِنَّكَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾** "بی‌گومان ده‌سه‌لانت به‌سەر هه‌موو شتیگدا هه‌یه" هه‌چ شتیکی ده‌سته‌وه‌سانت ناکات، به‌لکو هه‌موو شتیکی ملکه‌چی ویست و توانستی تۆیه **﴿تَوَلَّجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتَوَلَّجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ﴾** واته: شه‌و ده‌هینی به‌ نیو رۆژدا، رۆژیش ده‌هینی به‌ نیو شه‌ودا، له‌مه‌شه‌وه وه‌رزه‌کان و رۆوناکی و رۆشنایی و هه‌تاو و سیه‌ر و وه‌ستان و بلّاوبوونه‌وه دروست ده‌بن، به‌دنیایه‌وه ئەمه یه‌کیکه له‌ گه‌وره‌ترین به‌لگه‌کان له‌سەر ده‌سه‌لانت و گه‌وره‌یی و دانایی و په‌مه‌تی خوا **﴿وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ﴾** "زیندوو له‌ مردوو ده‌رده‌هینی" وه‌ک: ده‌ره‌نیانی بیچوو له‌ هیلکه، ده‌رخت له‌ ده‌نکه تۆ، کشتوکاله له‌ دانویله، باوه‌ردار له‌ بی باوه‌ر، **﴿وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ﴾** وه‌ک چۆن هیلکه له‌ بالنده و دانه‌ویله له‌ ده‌رخت و ده‌نکه تۆ له‌ کشتوکال، بی باوه‌ر له‌ باوه‌ردار ده‌رده‌هینی، ئەمه‌ش مه‌زنترین

به لگه یه له سهر دهسه لاتی خوا، نیشانه ی نهویه که هه موو شتیك رامو و دهسته مو و به ریوه براوه، هیچ خو به ریوه بردنیکی به دهسته وه نییه، خوی مه زن شته دژ یه که کانی به دهینه اوه، بوونی هه ر دژیک بو هه ر شتیك، مانای وایه دهسته وه سان و ژیره دهسته یه ﴿وَتَرْزُقُ مِنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ واته: رزق و رۆزی فراوان ده به خشی به هه ر یه کیك که بهتویت، به جوړیک که لیکدانه وه (حیساب) سی بو نه کردی و له توانای خو ی به دهه ر بی، دواتر خوی پایه به رز فهرموویه تی:

(۲۸ - ۳۰) ﴿لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً وَيَحْذَرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾ ﴿۲۸﴾ قُلْ إِنْ تَخَفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تَبَدُّوهُ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۲۹﴾ يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيَحْذَرُكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿۳۰﴾

﴿لَا يَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ واته: "هه رگیز نابی باوه رداران بی باوه ران له جیاتی باوه رداران بکه نه دۆست و پشتیوانیان"، خوی پایه دار ریگری له باوه رداران دهکات له دۆستایه تی کردن و پشتیوانی بی باوه ران، به خو شوپستن و سه رخستن و پشت پیبه ستیان له هه ر کاروباریکی موسلماناندا، هه ره شه شی له سهر ئەمه کردوو و فهرموویه تی: ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ﴾ واته: "هه ر که سیك ئەمه بکات، ئەوا هیچ په یوه ندییه کی به خواوه نه ماوه" په یوه ندی له گهل خوادا پچراوه، هیچ به شیکی له نایی خوادا نییه، چونکه دۆستایه تی و پشتیوانی کافران له گهل باوه ردا کۆنایته وه، چونکه ئیمان فهران دهکات به دۆستایه تی خوا و خو شه ویستنی له

باوه‌رداران، ئه‌وانه‌ی هاریکارن له‌سه‌ر به‌رپاکردنی ئاینی خوا و تیکۆشان دژی دۆژمانی، خوی پایه‌دار فه‌رموویه‌تی: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ ته‌ویه: ۷۱. واته: "باوه‌رداران له‌ پیاوان و ئافه‌تان، هه‌ندیکیان خۆشه‌ویست و پشتیوان و هاریکاری هه‌ندیکی تریان"، جا هه‌ر یه‌کیک دۆستا به‌تی و هاریکاری بی باوه‌ران بکات جگه‌ له‌ باوه‌رداران، ئه‌وانه‌ی که ده‌یانه‌وی پ‌رووناکی و نووری خوی مه‌زن بکوژینه‌وه و ئاشوب بۆ شوینکه‌وتووانی به‌رنامه‌ی خوی بنینه‌وه، له‌ کۆمه‌له‌ی باوه‌رداران ده‌رده‌چن و ده‌بنه‌ یه‌کیک له‌ بی باوه‌ران، خوی پایه‌بلند فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَاِنَّهُ مِنْهُمْ﴾ مائیده: ۵۱. واته: "ئه‌وه‌ی له‌ ئیوه‌ پشت به‌وان به‌ستی، ئه‌وا هه‌ر له‌وانه"، له‌م ئایه‌ته‌دا به‌لگه‌ هه‌یه‌ له‌سه‌ر خۆدوورگرتن له‌ بی باوه‌ران و تیکه‌لبوون و دۆستا به‌تی کردنیان، حه‌ز بۆچوون و لایه‌نگیری کردنیان، و نابی‌کەسی بی باوه‌ر هیچ به‌رپر سیاریتیبه‌کی موسلمانان به‌ده‌سته‌وه‌ بگری، نابی‌پشتی بیبه‌ستری له‌و کاروبارانه‌ی که به‌ به‌رژوه‌ندی گشتی موسلمانان داده‌نرین. خوی پایه‌به‌رز فه‌رموویه‌تی: ﴿إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً﴾ () واته:

() له‌ په‌راویزی دانه‌یه‌کی له‌به‌رگریوی ئه‌م ته‌فسیره‌دا هاتووه: شیخی ئیسلام ئیبن ته‌میبه له‌ کتیبی (المنهاج) -دا وتویه‌تی: ﴿إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَاةً﴾ مو جاهد و تویه‌تی: هه‌لخه‌لتانندن و خۆ وه‌ک به‌رامبه‌ر پيشاند دروست نییه، "التقاة: رازیکردنیان به‌ رووکه‌ش" به‌وه‌ نابی‌که درۆ بکه‌ن، به‌ زمان شتیك بکه‌ن که دل‌تان په‌سه‌ندی ناکات، چونکه ده‌بیته‌ دوورپوویی، به‌لگو موسلمان ده‌بی ئه‌و کاره‌ بکات که له‌ توانایدا به‌، هه‌روه‌ک له‌ فه‌رمووده‌ی سه‌حیحا، له‌ پیغه‌مبه‌روه‌ (درود و سلّوی خوی لیّ) هاتووه: ((من رأى منكم منكراً...))، إلخ، واته: هه‌ر یه‌کیکتان خراپه‌یه‌کی بی... تاد. جا ئه‌گه‌ر باوه‌ردار له‌ نیو کافر و خراپه‌رکاراندا بوو، ئه‌گه‌ر بی توانا بوو، ئه‌وا له‌سه‌ری پیویست نییه له‌گه‌لیان تیکۆشی، ئه‌گه‌ر به‌ زمان توانی تیکۆشی ئه‌وا چاکه، ئه‌گه‌ر نا با به‌دل بی ناخۆش بی، له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا نابی به‌ زمان درۆ بکات و پیچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌ی که له‌ دل‌دا به‌ بلیت، یان ئاینی خۆی ده‌رده‌خت، یان ده‌یشاریته‌وه، به‌لام ئه‌مه‌ مانای وانیه‌ی رازی بی له‌گه‌لیان له‌سه‌ر هه‌موو ئاینه‌که‌یان، به‌لگو نامانجی باوه‌ردار له‌و دۆخه‌دا ده‌بی وه‌ک باوه‌رداره‌که‌ی نیو ده‌ستپووه‌ندی فیرعه‌ون و هاوژینه‌که‌ی فیرعه‌ون بی، نه‌ ئاینی فیرعه‌ونیان په‌سه‌ند کرد و نه‌ درۆشیان ده‌کرد، شتیکیان به‌ زمان نه‌ده‌وت که پیچه‌وانه‌ی دل‌یان بی، به‌لگو

"مه‌گه‌ر خوٚتان لییان بپاریزن" به‌وه‌ی به‌مه‌ترسیان بزنان له‌سه‌ر خوٚتان، ئه‌وسا بوٚتان دروسته‌شتیک بکه‌ن که‌ خوینی خوٚتان پی‌ بپاریزن، له‌وه‌ی به‌ زمان رازیان بکه‌ن و شتیکی وا‌ ده‌ربخه‌ن که‌ پی‌ پاریزراوبن "نه‌ک به‌ دل و کردار". دواتر خ‌وای پایه‌به‌رز فه‌رموویه‌تی:

﴿وَيَحْذَرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾ واته‌: "خ‌وای گه‌وره‌ بیدارتان ده‌کاته‌وه‌ له‌ توڤه‌یی خوئی"، نه‌که‌ن خوٚتان دووچاری توڤه‌یی و خه‌شمی ئه‌و بکه‌ن، به‌ ئه‌نجامدانی گوناها‌ و سه‌رپه‌چیه‌کانی، چونکه‌ سزاتان ده‌دات له‌سه‌ر ئه‌مه‌، ﴿وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ﴾ سه‌رئه‌نجام گه‌رانه‌وه‌ هه‌ر بو‌ لای خ‌وایه‌، له‌ رۆژی هاوار و ئاهو‌ ناله‌دا، ئه‌وسا خ‌وای مه‌زن یه‌که‌ یه‌که‌ی کرده‌وه‌کانیان ده‌ژمیڤی و لپه‌رسینه‌وه‌یان له‌گه‌لدا ده‌کات له‌وباره‌وه‌، سزا و پاداشتیان ده‌داته‌وه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی کردوو‌یانه‌، جا نه‌که‌ن کار و کرده‌وه‌ی وا‌ خ‌راب و نه‌شرین بکه‌ن، که‌ به‌هۆیه‌وه‌ شایسته‌ی سزا بن، ئه‌و کارانه‌ بکه‌ن که‌ پاداشت و چاکه‌ی بپه‌سته‌ده‌خه‌ن، دواتر خ‌وای گه‌وره‌ باسی فراوانی و بی‌سنووری زانستی خوئی کردوو‌ه‌، له‌ ده‌وره‌دانی ئه‌و زانیاری و شتانه‌ی که‌ له‌ناخه‌کاندان به‌تایبه‌تی، ئه‌وه‌ش که‌ له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه‌ به‌گشتی، ﴿قُلْ إِنْ تُخْفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تُبْدُوهُ يَعْلَمَهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ - "ئه‌ی په‌یامبه‌ر (درود و سل‌اوی خ‌وای لیڤی) - پیا‌ن بلی: ئه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی له‌ ناختاندایه‌ بیشارنه‌وه‌ یان ئاشکرای بکه‌ن، ئه‌وا خ‌وای گه‌وره‌ پی‌ زانیه‌، زاناشه‌ به‌وه‌ی له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه‌، بی‌گومان خ‌وای مه‌زن توانای به‌سه‌ر هه‌موو شتیگدا‌هه‌یه‌"، ئاماژه‌ به‌ ده‌سه‌ل‌اته‌ کامله‌که‌ی خوئی ده‌کات، ئه‌مه‌ش رپنوینی تیدایه‌ بو‌ پاک‌کردنه‌وه‌ی ده‌ل‌کان و له‌به‌رچاو‌گرتنی زانستی خوا‌ له‌ گشت کاتیگدا‌، ئه‌مه‌ش بو‌ ئه‌وه‌ی به‌نده‌ شه‌رم له‌ په‌روه‌ر‌دگاری بکات، له‌وه‌ی ده‌لی خوئی به‌ شی‌او نه‌زانی بو‌

ئیمان و باوه‌ره‌که‌یان ده‌شارده‌وه‌، جا‌ شار‌دنه‌وه‌ی دین شتیگه‌ و ده‌رخستنی دینی به‌تال و نا‌ره‌وا شتیکی دیکه‌یه‌، که‌ خ‌وای گه‌وره‌ رپگه‌ی پینه‌داوه‌ مه‌گه‌ر بو‌ که‌سه‌یک که‌ زۆر لیکراوی... تاد.

هەلگرتی ھەرچی بیری خراپە، بەلکو ھرز و بیروکەکانی بەگەر بجات لەوہی نزیکي دەکاتەوہ لە خوای مەزن، لە ڕامان لە ئایەتیك لە ئایەتەکانی کتیی خوا، یان سەرنجدانە سوننەتیك لە سوننەتەکانی پەيامبەری خوا (درود و سلاوی خوای لیي)، یان ویناکردن و گەران بەدوای زانستیك کە سوودی بۆی ھەي، یان بیرکردنەوہ لە بەدیھینراو و بەخششەکانی خوا، یان ئامۆژگاری دلسۆزانە بۆ بەندەکانی خوا، لە چوارچیوہی باسکردنی خوای مەزن لە زانست و دەسەلاتی خوئی، ئەوا باسی ئەوہشی کردووە کە لەوہوہ بەرھەم دی، لە سزا و پاداشت دانەوہ لەسەر کار و کردەوہکان، شوینی ئەمەش ڕۆژی دواییە، ھەر خوای پەرورەدگار پاداشت و سزای بەندەکانی دەداتەوہ، لەسەر ئەو کار و کردەوانەي ئەنجامیان داوہ، بۆیە فەرموویەتی: ﴿يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا﴾ واتە: "ئەو ڕۆژەي - کە دواڕۆژە - ھەر یەکیك پاداشتی کار و کردەوہ چاکەکانی بە تەواوی وەردەگرتیوہ، بی ئەوہی بە ئەندازەي یەك گەردیلە لیي کەم بووی، ھەر وہك خوای پایەدار فەرموویەتی: ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ زەلزەلە: ۷. واتە: "ھەر کەسیك بە ئەندازەي گەردیلەيەك چاکەيەکی کردی، ئەوا دەبینیئەوہ". (الخير: چاکە): ناویكە ھەموو ئەو کردەوہ چاکانە دەگرتیوہ، چ بچوك بن یان گەورە، کە بەندە لە خوای گەورە نزيك بکاتەوہ، ھەر وہك (السوء: خراپە): ناویكە ھەموو ئەو کردەوہ خراپانە دەگرتیوہ، چ بچوك بن یان گەور، کە ببنە مایەي تۆرەيی خوای گەورە، ﴿وَمَا عَمِلْتَ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا﴾ واتە: "گوناهکار خۆزگە دەخوازی کە" ماوہيەکی دوور ھەي" لە نیوان خوئی و ئەو گوناھ و تاوانەي" کە کردوویەتی، ئەمەش بەھۆي ئەوہي زۆر خەمبار و پەشیمانە، دەبا بەندە خوئی بەدووربگری و وریا بی لە کار و کردەوہي خراپ، کە بی گومان زۆر خەمی لەسەر دەخوات، دەبا ئەو کاتە واز لە گوناھ و تاوان بیي کە توانادارە، بەر لەوہي بلیت: ﴿يَا حَسْرَتًا عَلَيَّ مَا فَعَلْتُ فِي

جَنبِ اللَّهِ ﴿ زومه‌ر: ۵۶، واته: "ناخ و ناله و په‌شیمانی بو ئه‌و هه‌موو که‌مته‌رخه‌می و سه‌ریچیه‌ی به‌رامبه‌ر به‌ پایی خوا کردم". ﴿يَوْمَئِذٍ يُوَدِّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَصُوا الرَّسُولَ لَوْ تَسَوَّى بِهِمُ الْأَرْضُ﴾ زومه‌ر: ۵۶، واته: "ئه‌و ڤۆژه - که ڤۆژی دوا‌ییه - ئه‌وانه‌ی بی باوه‌ر بوون و سه‌ریچی پیغه‌مبه‌ریان کردووه، خۆزگه ده‌خوازن زه‌ویان بی ته‌خت بکرا‌با". ﴿وَيَوْمَ يَعْصِي الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَا لَيْتَنِي اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا، يَا وَيْلَتَا لَيْتَنِي لَمَّ اتَّخَذْتُ فَلَانًا حَلِيلًا﴾ فورقان: ۲۷ - ۲۸. واته: "ئه‌و ڤۆژه‌ی سه‌ته‌مکار ده‌سه‌ته‌کانی ده‌گه‌زی - له په‌شیمانیدا - و ده‌لی: خۆزگه له‌گه‌ل په‌یامبه‌ردا ڤیازی ڤاستم بگرتایه، قوره‌سه‌رم خۆزگه فلان که‌سم نه‌کردبایه دۆست و هاو‌ڤیم". ﴿حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَا لَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بَعْدَ الْمَشْرِقَيْنِ فَيَسَّ الْقَرْيَتَيْنِ﴾ زو‌خروف: ۳۸. واته: "تا ئه‌و کاته‌ی دینه‌ی لامان - له دوا‌ڤۆژدا - ئه‌وسا - فیرودراوه‌که به‌ شه‌یتانه‌که‌ی - ده‌لیت: خۆزگه نیوانی من و تو به ئه‌ندازه‌ی خۆره‌ه‌لات و خۆرتاوا له‌ یه‌کتره‌وه دوور ده‌بوو، به‌راستی هاو‌ڤیه‌ک زۆر خراب بوویت". سویند به‌ خوا وازه‌یان له‌ هه‌رچی ئه‌رزوو و چیژ و ڤاواردن هه‌یه له‌م دونیایه‌دا، ئه‌گه‌رچی سه‌خت و گرانیش بی له‌سه‌ر ناخ و ده‌روون، ئه‌وا ئاسانه‌تره له‌ ناخۆشی و چه‌رمه‌سه‌ری و نالاندن به‌هۆی ئه‌م سزا سه‌ختانه و پیشه‌هاتی ئه‌م ئا‌ڤروبه‌رانه، به‌لام به‌نده به‌هۆی سه‌تم و نه‌زانی خۆیه‌وه ته‌نها سه‌یری ئیسته‌که‌ی ده‌کات، خاوه‌نی عه‌ق‌لیکی کامل نییه که‌ پیی سه‌رنجی ئاکامی شته‌کان بدات، به‌مه‌ش ئه‌و کار و کرده‌وانه ئه‌نجام بدات، که له به‌رژه‌وه‌ندی ئه‌ودان له ئیستا یان له‌ ئاینده‌دا، خۆشی بگرتیه‌وه له کردنی ئه‌و کار و کرده‌وانه‌ی، که له به‌رژه‌وه‌ندی ئه‌ودا نین، چ له ئیستا یان له‌ ئاینده‌دا، دووباره خوا‌ی پایه‌بلند هۆش‌داری داوه‌ته‌وه ئیمه له‌وه‌ی خۆمان تووشی خه‌شی ئه‌و بکه‌ین، ئه‌مه‌ش به‌هۆی ره‌حه‌ت و میه‌ره‌بانی خۆی به‌رامبه‌رمان، تا ماوه‌یه‌کی زۆرمان به‌سه‌ردا نه‌چی و دلّه‌کامان ڤه‌ق نه‌بن، و تا به‌یه‌که‌وه هاندان، که مایه‌ی ئومید به‌خوابوون

و نه نجامدانی کردهوی چاکه، له ئیمه دا کۆ بکاتهوه، له گهل ترساندن که مایه ی ترس و وازهینه له گوناهاکردن، جا فهرموویه تی: ﴿وَيَحْذَرُكُمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَعُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾
 واته: "خوای گهوره بیدارتان دهکاتهوه له تورپه یی خوئی، و خوای گهوره له گهل بهندهکانی میهره بانه"، له خوای گهوره دهپارینهوه بهخششمان له گهل بکات، بهوه ی ههردهم بیدار و خودوورگرین له تورپه یی خوا، تا شتیك نه کهین که بیته هوی تورپه یی و خهشمی نهو.

(۳۱) ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾
 ﴿۳۱﴾

ئه م ئایه ته پووستبوونی خویشوستانی خوای گهوره، نیشانه و دهرئه نجام و بهرهمهکانی تیدایه، جا فهرموویه تی: ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ﴾ واته: "ئه ی په یامبه ر (درود و سلأوی خوای لیئ) - بیان بلی: ئه گه ر به راستی خواتان خوئشدهوی"، ههروهك بانگه شه ی ئه م پله بهرزه تان کردوه، ئه مه پله یه که که له سهرووی ئه وه وه پله یه کی تر نییه، ئه مه ته ها به بانگه شه نابی، به لکو پووسته راستگویی تیدای، ﴿فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ "ئه وا شوین ریازی من بکهون، بهمهش خوای گهوره ئیوه ی خوئش دهوی، له گوناهاکانتان خوئشده بی، به راستی خوای گهوره گوناهپوئش و میهره بانه" نیشانه ی راستگویی له م بانگه شه به دا بریتیه له شوینکه وتنی پیغمبه ر (درود و سلأوی خوای لیئ)، له گشت بارودووخ و گوفتار و کرداریکید، له بنه ما و لقهکانی ئایندا، له دهر و دهرووندا، ئینجا ئه و که سه ی شوین پیغمبه ر (درود و سلأوی خوای لیئ) بکهویت، ئه وا ده بیته به لگه له سه ر ئه وه ی که بانگه شه که ی راست بووه، که گوئبووی خوام خوئشدهویت، خوای گهوره خوئشدهویت و له گوناهاکانی دهبوریت، میهره بانی و رهحه تی له گهل دا دهکات و راسته پپی دهکات، له گشت جوئه و

وەستانیکیدا، جا ئەو کەسەش کە شوین پەيامبەری خوا (درود و سلاوی خۆای لیبی) نەکەوی، ئەوا خۆای پایەبەرزى خۆشناوی، چونکە خۆشەویستیهکەى بۆ خۆای پایەبەرز ئەوەى لەسەر پێویست دەکات، کە شوین پەيامبەری خوا (درود و سلاوی خۆای لیبی) بکەوی، جا مادەم شوینکەوتن نەبی، ئەوا ئەمە بەلگە دەبی لەسەر ئەوەى ئەم بانگەشەیهى درۆیه هەرچەندە پرۆپاگەندەى ئەوەش بکات، لەگەڵ ئەوەش گریمان ئەم خۆشەویستیه هەیه، ئەوا بی گومان بەبی مەرجهکانى هیچ سویدیكى نابى، جا هەموو بەدیهینراوان بەم ئایەتە دەپۆرین، جا بەبیبی ئەندازەى شوینکەوتنیان بۆ پەيامبەری خوا (درود و سلاوی خۆای لیبی)، بەو ئەندازەیه باوەر و خۆشەویستیان بۆ خوا دەبی، هەرچەندە شوینکەوتنەکە کەم بی، ئەوا باوەر و خۆشەویستیهکەش کەم دەبی.

(۳۲) ﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ﴾ ﴿۳۲﴾

﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ واتە: " - ئەى پيغمبەر (درود و سلاوی خۆای لیبی) بلێ: - گوپراپەل و ملکهچی خوا و پیغمبەر بن"، لیرەدا خۆای پایەدار فەرمانیکی هەرە گشتگیر دەکت بە بەندەکانی، ئەویش گوپراپەل بوونە بۆ خۆای گەورە و پەيامبەرەکەى (درود و سلاوی خۆای لیبی)، کە ئیمان و یەكخووناسی و یەكتاپەرستی دەگریتهوه، لەگەڵ هەموو لقەکانیان، لە کار و گوفتارە دیار و شاراوەکان، بەلکو خۆدوورگرتن لەو شتانەى قەدەغەکراون بەهەمان شیوه دەچیتە نیو بازنەى گوپراپەلبوون بۆ خوا و پەيامبەرەکەى، چونکە خۆدوورگرتن لە قەدەغەکراوان، بە جیبەجیکردنی فەرمانەکانى خوا، بریتیه لە گوپراپەلبوون بۆ خوا، هەر کەسیکیش گوپراپەلی خوا و پەيامبەرەکەى بی، ئەوا ئەو کەسانە لە سەرکەوتوانن ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا﴾ واتە: ئەگەر پشتیان لە گوپراپەلبوون و ملکهچبوون کرد بۆ خوا و پەيامبەرەکەى، ئەوسا جگە لە کوفر و گوپراپەلی شەیتانی یاخی

هیچ شتیکی دیکه نییه تا بۆی بگه‌رینه‌وه، ﴿كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُ مَنْ تَوَلَّاهُ فَإِنَّهُ يُضِلُّهُ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ﴾ حه‌ج: ٤. واته: "له‌سه‌ر شه‌یتان برپار دراوه، بی‌گومان هه‌ر که‌سیک گوی‌پایه‌لی بی، ئە‌وا گوم‌رای ده‌کات، راپیچی ده‌کات به‌ره‌و ئاگری بلیسه‌داری دۆزه‌خ"، هه‌ر بۆیه فه‌رموویه‌تی: ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْكَافِرِينَ﴾ واته: "ئه‌گه‌ر پشتیان له به‌رنامه‌ی خوا کرد، ئە‌وا به‌راستی خ‌وای مه‌زن بی باوه‌رانی خۆشناوی"، به‌لکو خه‌شم و رقی لیانه و سه‌ختترین سزایان ده‌دات، وه‌ک ئە‌وه‌ی له‌م نایه‌ته پیرۆزه‌دا روونکردنه‌وه‌یه‌ک هه‌یه بۆ شوینکه‌وتنی په‌یامبه‌ر (درود و سلّ‌وای خ‌وای لیی)، که شوینکه‌وتنی په‌یامی خوا، به‌ گوی‌پایه‌لی کردنی خوا و په‌یامبه‌ره‌که‌ی (درود و سلّ‌وای خ‌وای لیی) ده‌بی‌ت و، ئە‌مه شوینکه‌وتنی راسته‌قینه‌یه، پاشان خ‌وای پایه‌به‌رز فه‌رموویه‌تی:

(٣٣ - ٣٧) ﴿إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿٣٣﴾ ذُرِّيَّةً بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٤﴾ إِذْ قَالَتِ امْرَأَةُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٣٥﴾ فَلَمَّا وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمَّيْتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِيذُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿٣٦﴾ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا كُلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَا مَرْيَمُ أَنَّىٰ لَكِ هَذَا قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٣٧﴾

﴿إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ وَآلَ عِمْرَانَ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ﴾ واته: "به‌ دلنیا‌یه‌وه خ‌وای گه‌وره، ئاده‌م و ن‌ووح و نه‌وه‌کانی ئی‌براهیم و نه‌وه‌کانی عیمرانی

هه‌لێژاردوو و رێژداری کردوون به‌سه‌ر جه‌هانیاندا،^۱ خوای پایه‌به‌رز باسی ئه‌وانه ده‌کات، که هه‌لێژاردوون و رێژی پێداون، له هاورێ و پالێوړاو و و خۆشه‌ویستانی خوا، رایگه‌یاندوو که ئاده‌می هه‌لێژاردوو، واته: به‌سه‌ر هه‌موو به‌دیهی‌راواندا رێژی داوه، جا به‌ده‌ستی خۆی دروستی کردوو و، گیانی خۆی به‌ به‌ریدا کردوو^(۲)، فه‌رمانیشی به‌ فریشته‌کان کرد که کړنووشی بۆ به‌ن، دواتر نیشه‌جیی کرد له به‌هه‌شتی خۆیدا، ئه‌وه‌نده زانست و هیمنی و ژیری و رێزی پێدا، که هه‌لێژارد به‌سه‌ر هه‌موو به‌دیهی‌راواندا، هه‌ر بۆیه رێژی داوه به‌ نه‌وه‌کانی ئاده‌م به‌سه‌ر هه‌موو به‌دیهی‌راواندا، خوای پایه‌به‌رز فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِّمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا﴾ ئیسپراء: ۷۰. اته: "سویند به‌ خوا، به‌پراستی ئیمه رێژمان له ئاده‌میزاد گرتوو، به‌سه‌ر وشکانی و ده‌ریادا هه‌لمان گرتوون، له جوړه‌ها رزق و رۆزی چا و پاک پیمان به‌خشیون، به‌ دنیایه‌وه ئیمه زیاده رێژمان پێداون به‌سه‌ر هه‌موو به‌دیهی‌راوانی تر دا که به‌دیماهیناون".

نووحی (سلاوی خوای لیبی) هه‌لێژاردوو، کردی به‌یه‌که‌م په‌یامبه‌ر بۆ خه‌لکی سه‌ر زه‌وی، کاتیک بت و په‌یکه‌ره‌کان په‌رستران، خوای گه‌وره ئارامگرتن و به‌رگه‌گرتن و سوپاسگوزاری و بانگه‌وازی کردنی بۆ لای خوا له گشت کاتیکدا بیبه‌خشی، ئه‌مه‌ش وایکرد که هه‌لێژێردری و پالێوړی، خوای گه‌وره خه‌لکی سه‌ر زه‌وی به‌ بانگه‌وازی ئه‌و ژیر ئاو خست، خوای پایه‌دار نووح (سلاوی خوای لیبی) و ئه‌وانه‌ی له‌گه‌لیدا بوون له

(۱) مه‌به‌ست له‌ گیانی خۆی، گیان و رۆحییگی تایبه‌ته‌ لای خوا، چونکه ناکری خوای گه‌وره به‌شیک له‌ خودی خۆی به‌ به‌ر به‌دیهی‌راویکدا بکات، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ بنه‌رته‌دا خوای گه‌وره ماده‌ نییه تا به‌ش به‌ش بکری، بۆیه ده‌بی له‌ لیکدنه‌وه‌ی ئه‌مه‌دا ره‌چاوی پاک‌ی و به‌رزی بۆ خوای گه‌وره بکریت (وه‌رگێر).

کهشتیه بارهه لگره کهیدا رزگاری کردن، ته نھا نه وه کانی نهوی هیشته وه، ناوبانگیکی وای
 بو جیهیشت، که له گشت کات و سه رده میکدا سوپاسی بکریت و جیگای پیه لدان بی.
 نه وه کانی ئیپراهیمی هه لئزارد، ئیپراهیم (سلاوی خوای لییی) نه وه که سه یه که
 خو شه ویستی خوای میهره بانه، خوای گه وره نهوی به تاییه ت وه ک هاوری تاییه تی خوای
 هه لئزارد وه، ناوبرا و خوای بو نیو ئاگر و رۆله که شی بو قوربانی و ماله که شی بو میوانان
 ته رخانکردن، به شه و و به رۆژ و به نیی و ئاشکرا له پهروه ردگار ده پارایه وه، خوای
 گه وره ئیپراهیمی (سلاوی خوای لییی) کرده پیشه نگیگ تا نه وانه ی دوای نه و شوین پیی
 هه لبگرن، پیغه مبه رایه تی و کیتی ئاسمانی له نه وه کانیدا دابه زاند، هه موو نه و پیغه مبه رانه ی
 له دوای ئیپراهیم (سلاوی خوای لییی) ره وانه کراون، ده که ونه نیو باز نه ی نه وه کانی
 ئیپراهیم (سلاوی خوای لییی)، چونکه نه وه ی نه ون، خوای گه وره چه ندین سیفه ت و
 بله و پایه ی پیان داوه، که به هو یانه وه به سه ر هه موو جیهانیان هه لئزاردان، له وانه
 سه روه ری نه وه کانی ئاده م پیغه مبه رمان محمده (درود و سلاوی خوای لییی)، خوای گه وره
 نهوی وه ک مرۆفیکی کامل دروستکرد، له کاتی کدا جگه له وه هه ر که سیکی ته و او کامل
 نه بو وه وه ک مرۆف، به لکو پله و به شیکی لی هه بو وه، به مه پیغه مبه رمان (درود و سلاوی
 خوای لییی) بهرز و بلند بوو به سه ر پیشینان و پاشینان، بویه سه روه ی پیغه مبه ران که
 پیغه مبه ری پالیوراوه (درود و سلاوی خوای لییی) له نه وه ی ئیپراهیمه (سلاوی خوای
 لییی).

به هه مان شیوه نه وه کانی عیمرانیسی هه لئزارد و زیاده ریزی پیدان، که باوکی مه ریهمی
 کچی عیمرانه، یان باوکی موسای کوری عیمرانه (سلاوی خوای لییی)، نه م مال و
 خانه وادانه که خوای مهزن باسیکردن، بریتیه له خانه واده هه لئزاردراوه کانی خوا له نیو
 جیهانیان، چاکی و رینویی به زنجیره یی له نه وه کانیدا هاتووه، بویه خوای پایه بهرز

فهرموویه تی: ﴿ذَرِيَّةٌ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ﴾ واته: "تهوانه یهك ره چه له كن" گونجان و ویکچوونیان له نیودایه له پیکهاته و رهوشته جوانه کهیان، ههروهك خوی پایه دار کاتیك باسی کومه لیک لهو پیغمبه رانه کردوو که ده کهونه نیو ئەم خانه واده مهزنانه فهرموویه تی: ﴿وَمِنْ آبَائِهِمْ وَذُرِّيَّاتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَاجْتَبَيْنَاهُمْ وَهَدَيْنَاهُمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ ئەنعام: ۸۷. واته: "ههروهها ههندیك له باوان و نهوه و براکانیاغان

هه لپژاردون، رینوینیمان کردون بو ریگه ی راست و دروست"، ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ واته: "و خوی گه و ره بیسه ر و زانایه"، ده زانی کی شایسته ی نهوه یه تا هه لپژیری، کامهش شایسته نییه و ریسوا و سه رشور ده کات، ئەمه به لگه یه له سه ر نهوه ی خوی گه و ره نهوانه ی هه لپژاردوو، چونکه زانایه به بارودوخیان که شایسته یان ده کات بو ئەم هه لپژاردنه، جا ئەمهش هه مووی له زیاده به خشش و ریزی خوی مهز نهوه یه.

یه کیك له سوود و وه دهسته اتوو و حکمه ته کانی گیرانه وه ی ئەم به سه ره اتانه بو نیمه، نهوه یه نه وانمان خو شبوی و شوین بیان هه لگیرین، داواش له خوی گه و ره بکهین سه رمان بجات بو ئەو کارانه ی که نهوانی بو سه ر خستوو، هه رده م خو مان به که مه تر خه م بزاین به هو ی دواکه و تمان له کاروانیان و خو رازاندنه وه مان به خه سلته جوانه کانیان، ئەمهش له لوتفی خوی گه و ره وه یه که له گه ل نهوانی کردوو، و ستایشی نهوانی کردوو به سه ر پیشیان و پاشیناندا، نامازهدانه به ریز و پایه یان، ئای چهنده مهز نه به خشنده یی و به ره کانی خوا، مامه له کردن له گه لی چهنده به سووده، خو ئەگه ر ئەم خانه واده ناوبراوانه هیچ پله و پایه یه کیان نه بو و پایه جگه له وه نه بی که یادگاریه کانیان زیندوو هیلراونه ته وه و باس و خواسی چاک و جوانیان به هه میشه یی کراون، ئەوا ته ها ئەمه بهس ده بو. کاتیك باسی پله و پایه یی ئەم خانه واده مهزن و پیرو زانه ی کرد، ئەوا دواتر باسی نهوه ی کردوو که به سه ر مه ریه می دایکی عیسادا هاتوو، که چو ن خوی گه و ره به خششی له گه ل

کردوو له پهروهرده کردنیان، جا فهرموو یه تی: ﴿إِذْ قَالَتْ امْرَأَةُ عِمْرَانَ﴾ واته: "یادی
 نه وه بکه وه کاتیک هاوژینی عیمران" که ده کاته دایکی مه ریهم، کاتیک سکیپر بوو
 "وتی: ﴿رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا﴾ واته: "پهروهر دگارم" نه وه منداله ی له
 ناو سکمدایه ته رخا نکر دووه بو خزمه تی تو، نازا دکر اوبی له هه موو کاریک و ته ها بو
 خزمه تی تو و ماله که ت ته رخا ن بی ﴿فَتَقَبَّلَ مِنِّي﴾ نهم کاره پیروژه م "لیوه برگره" ﴿إِنَّكَ
 أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾ به راستی تو بیسه ری نزاکانی و ده زانی نیاز و مه بهستی من چیه،
 نهمه نه وه کاته بوو که مه ریهم هیشتا له سکی دایکیدابوو و بهر له وه بوو که بی، ﴿فَلَمَّا
 وَضَعَتْهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَى﴾ واته: "کاتیک منداله که ی بوو، وتی: پهروهر دگارم؛
 خو من کچم بوو"، وه که نه وه ی پی خو شبووی منداله که ی کور بی بو نه وه ی زیاتر بتوانی
 خزمه ت بکات و، پیگه یه کی مه زنتریشی ده بی، له م وته یهیدا جوړه بیانویکی تیدایه
 بهرام بهر خوا ده یهینته وه، بویه خوا فهرمووی: ﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعْتَ﴾ واته: "خوا
 زانتره و چاکتر ده زانی که چی بووه" پیویست به وه ناکات ناگادار بکریتنه وه، به لکو
 زانستی خوی گه وره ده وری هه موو شتیکی داوه، ﴿وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَى﴾ واته:
 "کوریش وه که کچ نییه" نهمه ئاماژه ی تیدایه بو پایه دار تر بوونی کور له کچ (۱)، و ئاماژه ی

(۱) به پیچه وانه ی بو جوونی نووسه ر، پیم وای لیړه دا هیچ پایه دار بوونیکی بو کور به سه ر کچدا نییه،
 چونکه نایه ته که نه وه ده گه یه نی که دایکی مه ریهم، وایدانا بوو که نه گه ر کور ی بی، نه وا ته رخا ن بکات
 بو خزمه تی به یتوله مه قدیس، به لام کاتیک منداله که ی بوو و ده رکه وت کچه، نه وا به وتی نه وه ی: کور
 وه که کچ نییه، جه ختی کرده وه له جیاوازی کور له گه ل کچ، جیاوازی نه رکی کور له گه ل کچ له
 خزمه تکر دنی به یتوله قدیسدا، چونکه نه وه کات ته ها کور و نیرینه خزمه تی به یتوله قدیسیا ن ده کرد، بویه
 لیړه دا جه خت ده کاته وه له نه بوونی رووی لی کچوون له نه رکه کانی کور و کچدا، نه وه که پایه دار بوونی
 یه کیکیان به سه ر نه ویتردا. جا گریمان نه گه ر پایه دار بوونیش به پی نهم نایه ته لی کبدریتنه وه، نه وه پیگه ی

تیدایه بۆ ناودانان بۆ منداله‌که له‌و کاته‌ی ده‌بی، دایک بۆی هه‌یه ناو له‌ مندال بێ، ئه‌گه‌ر باوکه‌که بێ ناخۆش نه‌بی، ﴿وَإِنِّي أُعِيدُهَا بِلِكْفِهَا بِكُفْرٍ بِكَ وَذُرِّيَهَا مِنْ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ﴾ "من ئه‌و منداله‌ و نه‌وه‌کانی به‌ تۆ ده‌پاریزم له‌ شه‌یتانی نه‌فرین لیکراو"، هاوژینی عیمران نرای بۆ کرد تا خوای گه‌وره‌ منداله‌که و وه‌چه‌کانی له‌ شه‌یتانی نه‌فرین لیکراو بپاریزی، ﴿فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ حَسَنٍ﴾ واته‌: "په‌روه‌ردگار" نه‌زره‌که‌ی دایکی مه‌ریه‌می قبول کرد "به‌شیوه‌یه‌کی چاک و جوان"، مه‌ریه‌م و نه‌وه‌چه‌کانی له‌ شه‌یتان پاراست ﴿وَأَنْبَتَهَا نَبَاتًا حَسَنًا﴾ واته‌: به‌ چاکی پێگه‌باند له‌ جه‌سته و پێکهاته و ره‌وشته‌که‌یدا، چونکه خوای گه‌وره‌ زه‌که‌ریای (سلاوی خوای لیبی) بۆ ته‌رخانکرد ﴿وَكَفَّلَهَا زَكَرِيَّا﴾ "زه‌که‌ریا سه‌ره‌رشتیکردنی" مه‌ریه‌می له‌ نه‌ستوگرت، ئه‌مه‌ش له‌ میه‌ره‌بانی خواوه‌ بوو بۆ مه‌ریه‌م، تا به‌ چاکترین شیوه‌ په‌روه‌رده‌ی بکات، به‌مه‌ش مه‌ریه‌م له‌سه‌ر خواپه‌رستی پێگه‌یشت و پله‌ی له‌ هه‌موو ئافه‌هتانی جیهان به‌رزتر بووه‌وه، خۆی یه‌کلاکرده‌وه بۆ به‌ندایه‌تی کردن بۆ په‌روه‌ردگار، پایه‌ندی خه‌لوته‌گه‌که‌ی بوو، واته‌: نوێژگه‌که‌ی، ﴿كَلَّمَا دَخَلَ عَلَيْهَا زَكَرِيَّا الْمِحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا﴾ واته‌: "هه‌ر کاتیگ زه‌که‌ریا (سلاوی خوای لیبی) ده‌چووه‌ لای مه‌ریه‌م، جووره‌ها رزق و رۆزی لای ده‌یبی"، به‌بی ئه‌وه‌ی به‌ده‌ستی هه‌یبی و پێه‌وه‌ ماندوو بووی، به‌لکو رۆزیه‌ک بوو که خوای گه‌وره‌ بۆی هه‌یبوو، ری‌ل‌ز و پایه‌یه‌ک په‌روه‌ردگار بێ دابوو، جا ﴿قَالَ﴾ زه‌که‌ریا بێ وت: ﴿يَا مَرْيَمُ أَنِّي لَكَ هَذَا﴾ واته‌: "ئه‌ی مه‌ریه‌م؛ ئه‌م هه‌موو رۆزیه‌ت له‌ کوی بوو؟" ﴿قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ له‌ وه‌لامدا وتی: ئه‌وه له‌ لایه‌ن خواوه‌یه‌" به‌خشش و به‌هره‌ی خوایه‌، ﴿إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾ واته‌: "به‌پراستی خوای گه‌وره‌ رزق و رۆزی فراوان و بی ژمار ده‌به‌خشی" به‌ هه‌ر یه‌کیگ که

کچ له‌ کور به‌هه‌زتر ده‌بی، به‌وه‌ی وتویه‌تی کور وه‌کو کچ نییه‌، نه‌ک ئه‌وه‌ی وتیبی کچ وه‌کو کور نییه‌.

خوای گه‌وره‌ زاناتره‌ (وه‌رگێ).

بیهوی" بی ئەوهی به‌نده هزری بۆ بڕوات و هه‌ولێ بۆ دابیت، خوای پایه‌به‌رز فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا، وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ﴾ ته‌لاق: ۲، ۳. واته: "هه‌ر یه‌کێک پارێزکار و له‌خواترس بی، ئەوا خوای گه‌وره‌ ده‌رچه‌یه‌کی بۆ فه‌راهه‌م ده‌کات، و له‌ شوینی‌که‌وه رزق و رۆزی پێده‌به‌خشی، که به‌نده پێی نازانی و لیکدانه‌وهی بۆ نه‌کردی". له‌م ئایه‌ته‌دا به‌لگه‌ هه‌یه له‌سه‌ر سه‌ماندنی که‌رامه‌ت بۆ خۆشه‌ویستانی خوا (وه‌لییه‌کان)، که کاری ده‌رتاسان، هه‌روه‌ک هه‌واله‌کان له‌م باره‌وه، به‌شیوه‌یه‌کی گومان هه‌لنه‌گر و رێژنه‌یی (ته‌واتر) هاتوون، به‌پێچه‌وانه‌ی بۆچوونی ئەوانه‌ی که‌رامه‌تیان رهنه‌کردۆته‌وه، جا کاتیک زه‌که‌را (سه‌لأوی خوای لیبی) ئەم به‌هره و به‌خششه‌ی خوا گه‌وره‌ بینی که له‌گه‌ل مه‌ریه‌می کرد، ئەو رزق و رۆزیه‌ چاکه‌ی که بۆ مه‌ریه‌م فه‌راهه‌م کرابوو به‌بی هه‌ول و ماندوو‌بوون، دلی چووه‌ مندالیک، بۆیه خوای پایه‌به‌رز فه‌رمووی:

(۳۸ - ۴۱) ﴿هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ ﴿۳۸﴾ فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ أَنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكَ بِيحْيَى مُصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ وَسَيِّدًا وَحَصُورًا وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۳۹﴾ قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَقَدْ بَلَغَنِيَ الْكِبَرُ وَامْرَأَتِي عَاقِرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿۴۰﴾ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا تُكَلِّمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ إِلَّا رَمْزًا وَاذْكُرْ رَبَّكَ كَثِيرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْإِبْكَارِ ﴿۴۱﴾﴾

﴿هُنَالِكَ دَعَا زَكَرِيَّا رَبَّهُ قَالَ رَبِّ هَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ﴾
واته: "هه‌ر له‌و شوینه‌دا" زه‌که‌ریا (سه‌لأوی خوای لیبی) "وتی: په‌روه‌دگارم؛ له‌لایه‌ن خۆته‌وه مندال و نه‌وه‌یه‌کی پاکم بی بیه‌خشه، به‌پراستی هه‌ر تو بیسه‌ری نزاکانی"، زه‌که‌ریا

(سلاوی خوی لیبی) له په‌روه‌ردگار پارایه‌وه تا منداڵ و نه‌وه‌یه‌کی پاك و په‌وشتبه‌رز و به‌ خوڤه‌وشتی پېښه‌خشی، تا به‌خخش و نیعمه‌تی دینی و دونیایه‌کانی ته‌واویان پېښات، خوی گه‌وره‌ نزاکی گیرا کرد، جا ﴿فَنَادَتْهُ الْمَلَائِكَةُ وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي الْمِحْرَابِ﴾ کاتیک له دوانگه و شوینی خواپه‌رسته‌یه‌که‌یدا وه‌ستا بوو، سه‌رقالی خواپه‌رستی و پارانه‌وه و تکاکردن بوو، فریشته‌کان بانگیان کرد ﴿أَنَّ اللَّهَ يَبْشُرُكَ بِحَيٍّ مُّصَدِّقًا بِكَلِمَةٍ مِنَ اللَّهِ﴾ واته: "خوی گه‌وره‌ مژده‌ت پېده‌دات به‌ به‌خشینی کوریک به‌ ناوی یه‌حیا، به‌پرستانه‌ری فه‌رمانی خواپه" که نه‌ویش عیسیایه (سلاوی خوی لیبی)، چونکه ناوبراو به‌ فه‌رمانیکی خوا هاته‌بوون ﴿وَسَيِّدًا﴾ واته: "ده‌بیته سه‌روه‌ر" نه‌وه‌نده‌ خه‌سله‌تی جوان و چاکی ده‌بی، که له کاروباره‌کان خه‌لک بو لای ده‌گه‌رپته‌وه ﴿وَحَصُورًا﴾ واته: خو‌پاریزه له چوونه لای ئافره‌تان، هیچ جوړه ئاره‌زوویکی سه‌باره‌ت به‌ ژنان له دلدا نییه، نه‌مه‌ش به‌هو‌ی سه‌رقال‌بوونی به‌ به‌خزمه‌تکردن و ملکه‌چبوونی بو خوا ﴿وَنَبِيًّا مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ واته: "پېغه‌مبه‌ریکه له پیاوچاکان"، جا چ مزگینیه‌ک له‌م منداڵه گه‌وره‌تره، که مژده‌ی بوون و کاملی سیفه‌ته‌کانی، بوونی به‌ یه‌کیک له پېغه‌مبه‌ره پیاوچاکه‌کان دراوه، جا زه‌که‌ریا (سلاوی خوی لیبی) له تاوی خو‌شحالیه‌که‌یدا وتی: ﴿قَالَ رَبُّ أُنَى يَكُونُ لِي غُلَامًا وَقَدْ بَلَغَنِي الْكِبَرَ وَأَمْرَاتِي عَاقِرٌ﴾ "زه‌که‌ریا وتی: په‌روه‌ردگارم؛ ئایا چوون منداڵم پېده‌به‌خشیت، له‌کاتیکدا پیری ته‌نگی پېهه‌ل‌چنیوم، ژنه‌که‌شم نه‌زوکه"، هه‌ر یه‌ک له‌م دوو هوکاره‌ریگرن له بوونی منداڵ، جا چی نه‌گه‌ر هه‌ر دووکیان به‌یه‌که‌وه کوښنه‌وه، خوی پایه‌به‌رز رایگه‌یاندووه، سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که رووده‌دات ئه‌وا ده‌رئاسایه، جا فه‌رموویه‌تی: ﴿قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾ "خوی بالاده‌ست فه‌رمووی: کاری خوا هه‌ر به‌م شیویه هه‌رچییه‌کی بوی ده‌یکات"، هه‌روه‌ک چوون خوی گه‌وره‌ ئه‌ندازه‌گیری کردووه به‌وه‌ی منداڵ به‌ زاو‌زی دروست بن، ئه‌وا هه‌ر کاتیک بیه‌وی به‌بی ئه‌م هوکاره‌ش په‌یدایی ئه‌وا

دهیکات، چونکه هیچ شتیک بۆ خوا ئهستهه نیه، زه کهریا بههوی پهله پهلهیه وه بۆ ئهه کاره و تا دنیایی تهواوی بۆ دروست بی، ﴿قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً﴾ فهرمووی: نیشانهیه کم بۆ دابی و بی بلی لهسهه پهیدا بوونی منداله که "سکپر بوونی ئافره ته کهه"، ﴿قَالَ آيَتِكَ اَلَّا تَكْلِمَ النَّاسَ ثَلَاثَةَ اَيَّامٍ اِلَّا رَمَزًا﴾ واته: "نیشانهی تو ئه وهیه که ناتوانی بۆ ماوهی سی رۆژ قسه له گهل خه لکیدا بکهیت، مه گهر به ئاماژه نه بی، زمانت له گو ده کهوی، به بی ئه وهی نه خووشی و زیانیکی بهر کهوتی، تهها توانای ئاماژه و نیشانه بۆ کردنت ده بی، ئه مه به لگه و نیشانهیه کی گه ورهیه، که ناتوانی قسهی بکهیت، ههروهها خالیکی سه رنجراکیشیشی ههیه، ئه ویش ئه وهیه که ده کریت هۆکاره کان له کاریگه ری په کبخرین، هه رچه نده هۆکاره کان هه شبین، ئه وا ده شکریت شته کان به بی بوونی هۆکار بهیترینه بوون، ئه مهش به لگه یه له سهه ئه وهی هه رچی هۆکاره له چوارچیوهی قهزا و قه ده ری خوادایه، جا زه کهریا (سلای خوی لیبی) سی رۆژ نهیتوانی بدوی، خوی گه وره فه رمانی پیکرد تا سوپاسگوزاری بی و زۆر یادی بکاته وه له به ره به یانیان و سهه له ئیواراندا، ﴿وَاذْكُرْ رَبَّكَ كَثِيْرًا وَسَبِّحْ بِالْعَشِيِّ وَالْاِبْكَارِ﴾ واته: "زۆر یادی پهروه دگارت بکه و له به ره به یانیان و سهه له ئیواراندا سوپاس و ستایشی بکه". تا ئه و ساته ی که له دو انگه و شوینی خوا په رستهیه که ی هاته ده ره وه بۆ لای گه له که ی ﴿فَاَوْحٰى اِلَيْهِمْ اَنْ سَبِّحُوْا بُكْرَةً وَعَشِيًّا﴾ مه ریهم: ۱۱. واته: "ئاماژه و نیگای بۆ کردن تا سوپاس و ستایشی خوا بکه ن له به یانیان و ئیواراندا".

(٤٢ - ٤٤) ﴿وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ وَطَهَّرَكِ وَاصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿٤٢﴾ يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ ﴿٤٣﴾ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَقُولُونَ أَقْلَامُهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ ﴿٤٤﴾

خوای پایه‌دار ناماژه ده‌دات به پله‌وپایه و به‌رزوی پیگه‌ی مهریه‌م، باس له‌وه ده‌کات که فریشته‌کان له‌م باره‌وه گفتوگو‌یان له‌گه‌لدا کردووه، "﴿وَإِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ﴾ - نه‌ی په‌یامبه‌ر (درود و سلّووی خوای لیّی) - یادى نه‌وه بکه‌وه کاتیک فریشته‌کان وتیان" ﴿يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاكِ﴾ "نه‌ی مهریه‌م به‌راستی خوای گه‌وره" توی هه‌لئزاردووه ﴿وَطَهَّرَكِ﴾ توی پاک‌گرتووه له‌هه‌رچی دهرده که مایه‌ی که‌موکورتی بی ﴿وَاصْطَفَاكِ عَلَى نِسَاءِ الْعَالَمِينَ﴾ واته: "توی هه‌لئزاردووه و پایه‌داری کردووی به‌سه‌ر هه‌موو نافرته‌تانی جیهاندا"، هه‌لئزاردن و پایه‌دارکردنی یه‌که‌می مهریه‌م، ده‌گه‌رپته‌وه بو‌ئه و سیفه‌ته چاک و کرده‌وه راستپیکه‌کانی، هه‌لئزاردن و پایه‌دارکردنی دووه‌می، ده‌گه‌رپته‌وه بو‌رپز بیدانی به‌سه‌ه‌موو نافرته‌تانی جیهان، جا یان نافرته‌تانی جیهانی سه‌رده‌می خووی، یان به‌ره‌هایی به‌سه‌ر نافرته‌تانی تیک‌رای سه‌رده‌مه‌کان، جا نه‌گه‌ر چهند نافرته‌تیکی دیکه له‌م رپزه‌دا هاوبه‌شی بن، وه‌ک: خه‌دیجه و عایشه و فاتیمه، نه‌وا نه‌مه دژ نابی له‌گه‌ل‌ئه و هه‌لئزاردنه ناوبراوه، کاتیک فریشته‌کان به‌مهریه‌میان راگه‌یانند، که خوای گه‌وره نه‌وی پایه‌دار کردووه و هه‌لئزاردووه و پاکیزه‌ی کردووه، تا له‌مه‌دا نیعمه‌تی مه‌زن و به‌خششی گه‌وره‌ی وا هه‌بوو، که له‌سه‌ر مهریه‌می بیویست ده‌کرد له‌به‌رامبه‌ردا سوپاسگوزار بی، بو‌یه فریشته‌کان بییان وت: ﴿يَا مَرْيَمُ اقْنُتِي لِرَبِّكِ﴾ واته: "نه‌ی مهریه‌م" هه‌رده‌م ملکه‌چ و گوپ‌رایه‌لی "په‌روه‌دگارت به" و له‌خواترس به "﴿وَاسْجُدِي وَارْكَعِي مَعَ الرَّاكِعِينَ﴾

واته: "کرنووش و رکوع ببه له گهل رکوعه راندا"، به تاییهت باسی کرنووش و رکوعی کردووه، به هوئی گهورهیی و ناماژهیان بو ئه و په پری ملکه چبوون بو خوا، جا مریهم ئهم فرمانهیی جیه جیکرد، وهك سوپاسگوزار بوون و گوپرایه لَبوون بو خوای پایه دار، کاتیك خوای پایه بلند به سه رهاتی مریهمی بو پیغه مبه ره کهی (درود و سلّوی خوای لیی) گیرایه وه، باسی ئه وهی بو کرد که چون بارودوخه کان تیپه رین که خوای گهوره بو هه لّخست، هه موو ئه مانهش به شیک بوون له جیهانی نه بینراو (غیب)، که به سروش (وه حی) نه بی نازنری، خوای پایه بهرز فهرموویه تی: ﴿ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ نُوحِيهِ إِلَيْكَ﴾ واته: "ئهی په یامبه ر (درود و سلّوی خوای لیی) - هه موو ئه وانهی باسکران، به شیک له جیهانی نه بینراو (غیب)، که ئیمه به سروش بو تو ره وانهی ده که بن" بی گومان تو له لای ئه وان نه بووی ﴿وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يُلْقُونَ أَقْلَامَهُمْ أَيُّهُمْ يَكْفُلُ مَرْيَمَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ يَخْتَصِمُونَ﴾ واته: "کاتیك پینووسه کانیان هه لده دایه - نیو ئوی رووباره که وه - تا ئه و که سه دیاری بکریت که ده بیته سه ره رشتیاری مریهم، بی گومان تو له لایان نه بووی کاتیك به کیشه چوون"، کاتیك دایکی مریهم ئه وی برد بو لای سه ره رشتیاریانی به یتوله قدیس، له و کاته دا بووه ناکوکی و کیشمه کیشی نیوانیان، سه بارهت به وهی کی مریهم له خوده گری و سه ره په رشتی ده کات، جا هه ر یه کیکیان پینووسی خوئی فری دایه نیو ئوی رووباره که وه، جا هه ر یه کیکیان پینووسه کهی ئا و نه بیات، ئه و مافی سه ره رشتی کردنی مریهمی هه بوو، ئه مه بو زه که ریا ده رچوو، که پیغه مبه ر و چاکترینیان بوو، ئه ی محمه د (درود و سلّوی خوای لیی) کاتیك ئهم هه واه لایان پی راده گه یه نی، له کاتیك دا خووت و گه له کهت هیچ زانیاریه کتان له و باره وه نییه، ئه و ئه مه به لگه له سه ر راستو گویی تو و راستی ئه وهی که تو په یامبه ری خوای، بویه له سه ریان پیویسته ملکه چ و گوپرایه لی فرمانه کانت بن، هه روهك خوای پایه دار فهرموویه تی: ﴿وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْغَرْبِيِّ إِذْ

قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ الْأَمْرَ ﴿٤٤﴾ قەسەس: ٤٤، تا كۆتايى ئايەتەكانى دواترى. واتە: " - ئەى پەيامبەر (درود و سىلاوى خىواى لىيى) - خۆ تۆ لاي بەشى خۆرئاواى كىيوى تور نەبووى، كاتىك فەرمان و پەيامى خۆمان بە موسا (سىلاوى خىواى لىيى) پراگە ياند".

(٤٥ - ٥٨) ﴿٤٥﴾ إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ ﴿٤٥﴾ وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٤٦﴾ قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤٧﴾ وَيَعْلَمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنجِيلَ ﴿٤٨﴾ وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَائِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلَقُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ وَأُحْيِي الْمَوْتَىٰ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَأْكُلُونَ وَمَا تَدَّخِرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٤٩﴾ وَمُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَلَأُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا لَكُمْ وَرَبِّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٥١﴾ فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَىٰ مِنْهُمُ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ آمَنَّا بِاللَّهِ وَأَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٥٢﴾ رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَكْرُوهًا وَمَكْرَ اللَّهِ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ ﴿٥٤﴾ إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قُمْ هُنَا فَاذْعَبْكَ إِلَىٰ يَوْمِ الْمَآذِنِ فَكَفَرُوا مِنْ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأَحْكُمُ بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ﴿٥٥﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَأُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٥٦﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ

فِيُوْفِيهِمْ أَجْرَهُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾ ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ
وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ﴿٥٨﴾

﴿إِذْ قَالَتِ الْمَلَائِكَةُ يَا مَرْيَمُ إِنَّ اللَّهَ يُبَشِّرُكِ بِكَلِمَةٍ مِنْهُ اسْمُهُ الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ﴾^١ واته: " - نه‌ی پیغه‌مبه‌ر (درود و سلّوی خ‌وای لی‌یی) - یادی نه‌وه بکه‌وه، کاتی‌ک فریشته‌کان به مه‌ریه‌میان وت: به‌راستی خ‌وای گه‌وره مژده‌ت پی‌ده‌دات به وشه و فه‌رمانی‌کی خ‌وی، که - کن فیکون: ببه ده‌سته‌جی ده‌بی^٢ -، ناوی مه‌سیحی عی‌سای کوری مه‌ریه‌مه"، خ‌وای مه‌زن باسی نه‌وه ده‌کات که فریشته‌کان گه‌وره‌ترین مژده‌یان به مه‌ریه‌م (سلّوی خ‌وای لی‌یی) داوه، نه‌ویش بوونی عی‌سایه‌ی کوری مه‌ریه‌مه که به وشه "و فه‌رمانی خ‌وایه" و بنده و په‌یامبه‌ری خ‌وایه، بویه ناونراوه (کلمه‌ الله: وشه‌ی خ‌وا)، چونکه بوونی نه‌و به یه‌ک وشه هاتوته بوون له‌لایه‌ن خ‌واوه، چونکه دؤخی په‌یدا بوونی عی‌سا نه‌و له‌ ده‌ره‌وه‌ی هۆکاره‌کان بوو، خ‌وای گه‌وره کردیبه یه‌کی‌ک له‌ به‌لگه و بوونه‌وره سه‌رسوڤه‌ینه‌کان، خ‌وای پایه‌دار جبریلی (سلّوی خ‌وای لی‌یی) ناره‌ لای مه‌ریه‌م، فووی کرده گیرفانی زریه‌که‌ی، نه‌م فووه پاکه له‌لایه‌ن نه‌م فریشته بی‌گه‌رده‌وه چووه ناو مندال‌دانی، خ‌وای مه‌زن له‌م فووه‌ی نه‌م گیانه پاکه‌ی به‌ده‌یینه‌نا، به‌مه‌ش عی‌سا به‌رؤحانی و له‌ که‌رسته‌یه‌کی رؤحانیه‌وه به‌ده‌یینه‌نا، بویه ناونراوه (روح الله: گیانی تایه‌ت لای خ‌وا)، ﴿وَجِيهًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾^٣ واته: جوامیر و خ‌اوه‌ن پله‌و‌پایه‌ی مه‌زنه له‌ دونیایادا، خ‌وای مه‌زن نه‌وی به یه‌کی‌ک له‌ په‌یامبه‌ره وه به‌رزه‌کان (أولى العزم) دانا، که خ‌اوه‌نی به‌رنامه و شه‌ریعه‌تی مه‌زن و شوینکه‌وتووی زؤر بوون، خ‌وای گه‌وره نه‌وه‌نده ناوبانگی بلاوکرده‌وه، که خ‌وره‌ه‌لآت و خ‌ورئاوای گرت‌ه‌وه، له‌ دواړوژیشدا پایه‌دار و ږیزدار ده‌بی^٤

لای خوا، جا شانبه شانی برا بیسه ننگه کانی له بیغه مبهران و په یامبهران تکا ده کن "له دوارژژدا" و، پله و پایه ی عیسا (سلاوی خوی لی) به سهر زوربه ی جیهانیاندا دهر ده که وی، بویه ﴿وَمِنَ الْمُقْرَبِينَ﴾ یه کیك بووه له خوا نزیکیان، یه کیك بوو که له نیو به دبهیتراواندا زور له پهروه دگار نزیکه، به لکو یه کیکه له سهروه رانی نهو که سانه ی له خوا نزیکن ﴿وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ﴾ واته: "له بیشکه و له تمه منی پیریدا ده وی"، نه مه قسه کردنیکی ناسایی نییه، مه به ست لی گفتوگو کردنه له گهل خه لک له و شتانه دا که مایه ی چاکسازی و سهر که وتیان، نه مه دواندن ی په یامبه رانه، نه مه ش نهو ده گه یه نیت که نهو بیغه مبه ره و خه لک بانگ ده کات بو لای خوا، جا قسه کردن له بیشکه دا نیشانه و موعجیزه یه کی مه زنه له نیشانه و به لگه کانی خوا، که مایه ی سووده بو باوهر داران، به لگه شه له سهر نکو لیکاران، ههروه ها به لگه شه له سهر نهوه ی عیسا (سلاوی خوی لی) په یامبه ری پهروه دگاری جیهانیانه، و به نده ی خویه، ههروه ها به هره و پاکانه یه که بو دایکی لهو تو مه تانه ی ئاراسته ی کران ﴿وَمِنَ الصَّالِحِينَ﴾ واته: "له پیاوچا کانشه"، نیعمه تی چاکی و باشی له گهل ده کات، ده یخاته ریزی پیاوچا کانه وه، نهوانه ی که خوی مه زن به خششی له گهل کردوون، نا له مه دا چه ندین مژده هه ن بو مه ریه م، له گهل نهو سه رنجدانه ی له خوده گری سه باره ت به باسی عیسا ی مه سیح (سلاوی خوی لی)، ﴿قَالَتْ رَبِّ اَنْىٰ يَكُوْنُ لىٕ وَلَدٌ وَّلَمْ يَمْسَسْنى بَشْرًا﴾ واته: "مه ریه م وتی: پهروه دگارم؛ من چون مندالم ده بی، له کاتیکدا هیچ که سیك توخنم نه که وتوو و له گهل جووت نه بووه"، نه ریت وایه که مندال ته ها به جووتبوون ده بی، نه مه مایه ی سه رسورمانی بو مه ریه م، نه ک گومانى هه بی له توانای خوی پایه دار ﴿قَالَ كَذٰلِكَ اللّٰهُ يَخْلُقُ مَا يَشَآءُ اِذَا قَضٰى اَمْرًا فَاِنَّمَا يَقُوْلُ لَهُ كُنْ فَيَكُوْنُ﴾ "جبریل پی وت: ویستی خوی گه وره هه ر وایه، هه ر چیه کی بو ی به دیده هینی، کاتیک فه رمانى بوونى شتیک ده دات، نهوا ته ها ده فه رمووی:

بە، ئەوا دەستبەجی ئەو شتە دەبی، بە مەریەمی راگەیاندا که ئەم کارە دەرتاسایە، یەکیک ئەم منداڵە ی که عیسا یە بەدیهیناوە، که هەر چیه کی بوی، ئەوا تەنھا دەفەر مووی: بە، ئەوا ئەو شتە دەستبەجی دەبی، جا هەر یەکیک لەمە دلنایبی، ئەوا سەرسوڤمان و واق و ڤرمانی نابی، یەکیک لە حکمەتەکانی خوای بەدیهینەری بالادەست، ئەو یە که بە پلەبەندی بەندەکان ئاشنا دەکات بە شتی نامۆ بۆ نامۆتر، جا باسی بوونی یەحیای کۆری زەکەریای (سلاوی خویان لیی) کرد، لەکاتیگدا زەکەریا (سلاوی خوی لیی) بەسالچوو و هاوژینیشی نەزۆک بوو، دواتر باسی شتی لەوەش سەیرتری کردوو، ئەویش بوونی عیسا یە (سلاوی خوی لیی) تەنھا لە دایک بەبی باوک، ئەمەش بۆ ئەو ی بە بەندەکانی راگەییەنی که خوا گەورە هەرچیه کی بوی دەیکات، ئەو ی خوا ویستی لەسەر بی دەبی، ئەوەش که نەیهوی نابی. دواتر خوی مەزن باسی بەخشش و بەهرە ی گەورە ی خوی کردوو، که لەگەل عیسا (سلاوی خوی لیی) کردوو یەتی، جا فەر موویەتی: ﴿وَيَعْلَمُ الْكِتَابَ﴾ "فیری کتیی دەکات"، دەکریت مەبەستی ڤەگەزی کتیب بی، ﴿وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْانجِيلَ﴾ واتە: "فیر دانایی و تەورات و ئینجیلی دەکات"، جا دواتر که باسی تەورات و ئینجیلی کردوو بۆ تایبەتکردنی ڤەگەزی کتیب بوو، که پیشتر ناماژە ی پیداو، ئەمەش بەهوی گەورە یی و ڤیزی ئەم دوو کتیبە ئاسمانیانە، و لەبەر ئەو ی ئەو حوکم و ڤیسایانە یان لەخۆگرتوو که پیغمبەرانی نەو ی ئیسرا ئیل فەرمانڤەر وایان پیدە کرد و خەلکیان بی فیر دە کرد، بۆ یە فیرکردنە که وشە و مانای ئەم کتیبانە دەگرتەو، دەکریت مەبەست بەم فەرمايشته: ﴿وَيَعْلَمُ الْكِتَابَ﴾ ئەو ی که: "فیری" نووسینی دەکات، چونکه نووسین یەکیکه لە گەورەترین نعیمەتەکانی خوا لەسەر بەندە، هەر بۆ یە خوی پایەبەرز ناز و منەتی کردوو بەسەر بەندەکانیدا بەو ی فیری کردوون لە ڤیگە ی خامە و پینووسەو، ئەمەش لە سەرتای یە کهم سوڤەت که خوی مەزن دایبەزاندا، جا فەر موویەتی: ﴿اقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّكَ﴾

اللّٰذِي خَلَقَ، خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ، اَقْرَأْ وَرَبُّكَ الْاَكْرَمُ، الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿عە لەق: ۱ - ۴. واتە: " - ئەوی محەممەد (درود و سلاوی خوای لیبی) - بخوینەوه بە ناوی ئەو پەرورەدگارەتەوه که هەموو شتیکی بەدیھیناوه، مرۆڤی لە چەند خانەیه‌کی هەلواسراو - سی ناو مندالداندا - بەدیھیناوه، بخوینەوه لەکاتی‌کدا هەر پەرورەدگاری تۆ بەخشنده‌یه، ئەوهی که بە پینووسه‌وه زانست و زانیاری فیرکردوون". مەبەست لە دانایی و حکیمەت زانیی رازەکانی شەرعه، دانانی شتی شیاوە لە شوینی شیاو، ئەمەش ناز و منەت‌کردنە بەسەر عیسادا (سلاوی خوای لیبی)، بەوهی فیری نووسین و زانست و دانایی کردووه، ئەمەش کاملی مرۆڤە لە خودی خویدا، دواتر باسی خالیگی دیکە دەکات لە کاملبوونی، ئەویش لەو زیاده‌بەهرانی که پیشتر خوای پایه‌دار پیی بەخشیوه، جا فەرموویەتی: ﴿وَرَسُولًا اِلٰی بَنِي اِسْرَائِيلَ﴾ واتە: "خوای گەوره دەیکاته په‌یامبەر بو لای ئەوهی ئیسرائیل"، خوای پایه‌دار ره‌وانه‌یکرد بو لای ئەم گەله‌ریزداره، که پایه‌دارترین گەل بوون لە جیهانی سەرده‌می خویندا، ئەمەش بو ئەوهی عیسا (سلاوی خوای لیبی) بانگیان بکات بو لای خوا، ئەوه‌نده بەلگه و موعجیزه‌ی خستەرپوو بۆیان، که به‌راستی سه‌لماندی پیغه‌مبەری خوایه، بۆیه فەرموویەتی: ﴿قَدْ جِئْتُكُمْ بِاٰیَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ اَنِّيْ اَخْلَقْتُ لَكُمْ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ﴾ واتە: "من بەلگه و موعجیزه‌یه‌کیشم پییە لەلایەن پەرورەدگار تانەوه، ئەویش ئەوه‌یه لە قور" شیوهی بالنده‌تان بو دروست دەکه‌م ﴿فَاَنْفُخْ فِيْهِ فَيَكُوْنُ طَيْرًا بِاِذْنِ اللّٰهِ﴾ واتە: "دواتر فووی پیدا دەکه‌م، به‌ویستی خوا دەستبەجی" ده‌بیته بالنده‌یه‌کی زیندوو و گیاندار و به‌ویستی خوا ده‌فری ﴿وَأُبْرِيْ اَلْاَكْمَهَ﴾ واتە: کویری زگماک "چاک ده‌که‌مه‌وه" ﴿وَالْاَبْرَصَ﴾ واتە: "نه‌خۆشی به‌له‌کی چاک ده‌که‌مه‌وه" به‌ویستی خوا ﴿وَأُحْيِي الْمَوْتٰی بِاِذْنِ اللّٰهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَاْكُلُوْنَ وَمَا تَدَّخِرُوْنَ فِيْ بُيُوْتِكُمْ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لَآٰیَةً لِّكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ﴾ واتە: "مردوووان زیندوو ده‌که‌مه‌وه به‌ویستی خوا، هه‌والیشتان پیده‌ده‌م سه‌بارەت

بهوی دهیخون و نهوهش که له ماله کانتاندا زهخیرهی دهکن، بی گومان نا له مه دا به لگه و نیشانه تان بو ههیه، نه گهر به راستی ئیوه باوهردارن". چ به لگه یه که له وه مهزتره له وهی بی گیانیک بکه یته گیاندار، نهو نهخوشیانه چاک بکه یته وه که پزیشکان توانای چاره سه رکردنیان نییه، مردووان زیندوو بکه یته وه، ههوال له باره ی هه ندیک شت له جیهانی نه بینراو (غیب) بدهیت، ههر یه کی که له م شتانه له خودی خویدا نیشانه و به لگه یه کی زه به لاهه، نهی چی ده بی نه گهر نه م به لگه و موعجیزانه به یه که وه کو بینه وه و پشترستی یه کتر بکه نه وه؟ نهوا نهو کاته ده بیته هوی دروستبوونی دلنیا یی و باوهری دامه زراو ﴿وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ﴾ واته: "به راستدانه ری نهو ته ورا ته م که له به رده ستمدایه"، هه مان ره گه زی نهو شتانه م هینا وه که له ته ورا تدا هه ن، و موسا (سلاوی خوای لی بی) هینا ویه تی، نیشانه ی که سی راستگو نه وه یه، هه واه که ی له ره گه زی هه مان هه والی که سه راستگو کان بی، ته نها راستی ده لی و راده گه یه نی، فه رمان به دادگه ری ده کات به بی تیگگیران و دژیه کی، به ییچه وانه ی نه وه ی بانگه شه یه کی درو ده کات، به تایهت گه وره ترین بانگه شه که بانگه شه ی پیغه مبه رایه تییه، نه وه ی له م بانگه شه یه دا درو دکات، نهوا ده بی درو زنیه که ی و تیگگیرانی له گه ل هه والی راستگو کان و ته بابوونی له گه ل هه والی درو زنان ده ربکه وی، نه مه ده رته نجامی ری ساکانی رابردوو و حکمه ته خوایی و میهره بانی په روه ردگاره به به نده کانی، چونکه هه رگیز که سی راستگو له گه ل درو زن تی که ل نای له بانگه شه کردنی پیغه مبه رایه تیدا، جگه له چه ند شتیکی لا وه کی نه بی، که له وانیه که سی راستگو و درو زن تی که ل بن، سه بارهت پیغه مبه رایه تی نهوا ری نوینی خه لکی یان گو مپرای، به خته وه ری یان به دبه ختیان لی ده که ویته وه، شتیکی زانرا وه که نه وه ی له بانگه شه ی پیغه مبه رایه تیدا راستگو بی، نهوا کار و کرده وه ی هه ره کامل و چاکی کرده وه، نهوهش که له بانگه شه ی پیغه مبه رایه تیدا درو دکات، نهوا له درو زنترین و سته مکارترینی خه لکییه،

جا دانایی خوا و میهره بانیه که ی بهرام بهر بنده کانی واده خوازی، که چهن دین جیاوازی له نیوانیندا هه بی، تا راستی بو هموو ژیر و عاقلیک روون بی، دواتر عیسا (سلاوی خوا ی لیی) رایگه یاندوو، که شهر یعتی ئینجیل ئاسانکاری و ساده کاری تیدایه، جا فهرموویه تی: ﴿وَلَا حِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ﴾ واته: "و تا هه ندیک له و شتانه تان بو حه لال بکه م، که له سه رتان حه رام کراو بوون"، نه مهش به لگه یه له سه ر نه وه ی ئینجیل زور به ی حوکه م کانی ته و پراتی هه لئه وه شانده و ته وه، به لکو ته و او که ر و دانپیدانه ری ته و رات بووه.

﴿وَجِئْتُمْ بآيَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ﴾ واته: "به لگه شم هیناوه، له لایه ن پهروه ردگار تانه وه" که سه لینه ری راستگویی منه، به لگه شه له سه ر نه وه ی که پیویسته شوینم بکه ون، نه ویش نه و به لگانه که له نایه ته کانی پیشتر خرا نه پرو، مه به ست له هموو نه مانه نه م فه رمایشته یه:

﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا﴾ واته: "له خوا بترسن" به جیه جیکردنی فه رمانه کانی و وازهینا له فه ده غه کراوه کانی، "گوپرایه لیشم بن" چونکه گوپرایه لبوون بو په یام بهر گوپرایه لبوونه بو خوا ﴿إِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ﴾ واته: "به راستی خوا ی گه وره پهروه ردگاری من و ئیویه، که واته هه ر نه و بیه رستن"، به یه کخواناسی له پهروه ردگار تیدا به لگه ی هیناوه ته وه، له سه ر یه کخواناسی له په رسترا ویتیدا که ها و به شدانه ران نکۆلی لیده که ن، جا ههروه ک خوا ی پایه دار ئیمه ی به دیهیناوه و رۆزی پیمان داوه، به خشش و نیعمه تی دیار و شاراوه ی له گه ل کردوین، نه و با هه ر نه ویش په رستراومان بی، که بیه رستین به خو شو یستن و لبتسان و ئومید بی هه بوون و لپاران ه وه و پشت پیه ستن، و هه موو جو ره په رستشیک هه ر بو نه و بی، له مه دا بهر په رچدانه وه ی گا وره کانی تیدایه، نه وانه ی ده لین عیسا (سلاوی خوا ی لیی) خوا یه یان کوری خوا یه، نه وه تا نه مه دانپیدانی خودی عیسا یه (سلاوی خوا ی لیی) به وه ی که به نده یه کی به ریوه براوی به دیهیناوه، ههروه ک و تویه تی:

﴿إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَانِيَ الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا﴾ مه‌ره‌یه‌م: ۳۰. واته: "به‌راستی من به‌نده‌ی خوام، کتبی - ئینجیلی - پیه‌خشیوم، کردوومی به‌ پیغه‌مبه‌ر". خوای مه‌زن فه‌رموویه‌تی:

﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ أَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالِ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ﴾ مائیده:

۱۱۶. واته: "کاتیک خوای گه‌وره - له‌ دواروژدا - ده‌فه‌رمووی: ئە‌ی عیسا‌ی کور‌ی مه‌ره‌یه‌م، ئایا تو‌ به‌ خه‌لکیت وتوو‌ه: من و دایکم به‌ دوو خوا دابن‌ین جگه‌ له‌ خوای گه‌وره؟ عیسا له‌ وه‌لامدا ده‌لیت: پاک و بیگه‌ردی شایسته‌ی تو‌یه، بۆم نییه‌ شتیک سه‌بارت به‌خۆم بلیم که مافی من نه‌بی، خو‌ئه‌گه‌ر به‌راستی من شتی وام وتی، ئە‌وا تو‌ ده‌یزانی". تا ده‌گاته‌ ئە‌م فه‌رمایشته: ﴿مَا قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ﴾ مائیده: ۱۱۷.

واته: "من هیچ شتیکم پینه‌وتوون جگه‌ له‌ وه‌رمانه‌ نه‌بی، که تو‌ پیتداوم، ئە‌ویش ئە‌وه‌یه‌ که ته‌ها خوای گه‌وره به‌پرستن، که په‌روه‌ردگاری من و په‌روه‌ردگاری ئیوه‌شه". و ئە‌م فه‌رمایشته: ﴿هَذَا﴾ واته: خواپه‌رستی و له‌خواترسان و گویرایه‌لی په‌یامبه‌ری خوا (سلاوی خوای لی‌ی) ﴿صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ﴾ "ریگه‌ی راست و ره‌وانه" که به‌نده‌ ده‌گه‌یه‌نیته‌ لای خوا و به‌هه‌شته‌که‌ی، جگه‌ له‌م ریگه‌یه‌ هه‌ر ریگه‌یه‌کی دیکه‌ که هه‌یه، ئە‌وا به‌ره‌و دۆزه‌خ ده‌روات ﴿فَلَمَّا أَحَسَّ عِيسَى مِنْهُمُ الْكُفْرَ﴾ واته: "کاتیک عیسا هه‌ستی به‌بی باوه‌ربوونی ئە‌وان کرد" بیی ئە‌وان ملکه‌چی نابن، وتیان: ئە‌م کارانه‌ی عیسا (سلاوی خوای لی‌ی) جادوویه‌کی ئاشکرایه، هه‌ولی کوشتنیاندا ﴿قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ﴾ "عیسا (سلاوی خوای لی‌ی) وتی: کی پشتیوانم ده‌بی" و یارمه‌تیم ده‌دات بۆ سه‌رخستنی ئابنی خوا ﴿قَالَ الْحَوَارِيُّونَ﴾ "حه‌واریه‌کانی" واته: پتشیوانه‌کانی "وتیان" ﴿نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ﴾ "نیمه‌ پشتیوانی ئابنی خوا ده‌که‌ین" ئە‌م کاره‌یان کرد، وتیان: ﴿أَمْنَا بِاللَّهِ وَاشْهَدُوا بَأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ واته: "باوه‌ری دامه‌زراومان به‌ خوا هه‌یه، تو‌ش گه‌واهی و شاهیدی بده‌ که

به‌راستی ئیمه گوڤراییه‌ل و ملکه‌چین" ﴿رَبَّنَا آمَنَّا بِمَا أَنْزَلْتَ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ﴾ واته: "ئینجا حه‌واریه‌کان وتیان: په‌روه‌ردگارمان؛ باوه‌ری ته‌واومان هه‌یه به‌وه‌ی داته‌بزه‌اندوهه، شوین په‌یامبه‌ره‌که‌ت که‌وتووین"، ﴿فَاكْتَبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ واته: "له‌ ریزی گه‌واهیده‌ره‌کان تو‌مارمان بکه"، واته: گه‌واهدانی به‌که‌لک و سوود، ئه‌ویش گه‌واهی و شایه‌تیدانه له‌سه‌ر به‌که‌خواناسی و به‌که‌تاپه‌رسی خوا و به‌راستدانانی په‌یامبه‌ره‌که‌ی، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ش که‌هه‌لسان به‌جیه‌جیکردنی ئه‌م فه‌رمانه، کاتی‌ک حه‌واریه‌کان له‌گه‌ل عیسا (سلاوی خوای لی‌ی) هه‌لسان به‌سه‌رخستی دینی خوا، به‌ریاکردنی شه‌یعه‌ته‌که‌ی، ئه‌وسا کو‌مه‌لیک له‌نه‌وه‌ی ئیسرائیل باوه‌ری هی‌نا، کو‌مه‌له‌که‌ی تریش بی باوه‌ر بوو، جا هه‌ر دوو کو‌مه‌له‌که‌ به‌شه‌ر هاتن، خوای گه‌وره‌ش باوه‌رداران به‌سه‌ر دوژمنه‌کانیاندا سه‌رخست، به‌مه‌ش باوه‌رداران بالاده‌ست بوون، بۆیه خوای پایه‌به‌رز لی‌ده‌دا فه‌رمووی: ﴿وَمَكْرُوا﴾ واته: بی باوه‌ران "پیلانگی‌را" به‌وه‌ی ویستیان پیغه‌مبه‌ری خوا بکوژن، نوور و رو‌شنایی خوا بکوژینه‌وه، ﴿وَمَكَرَ اللَّهُ﴾ واته: "خوای گه‌وره پیلانه‌کانی ئه‌وانی پو‌چهل کرده‌وه" ئه‌مه‌ش وه‌ک سزایه‌ک به‌رامبه‌ر فی‌ل و پیلانگی‌ریه‌که‌یان ﴿وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ﴾ "و خوای گه‌وره چاکترین پیلان هه‌لوه‌شینه‌روه‌یه" به‌وه‌ی فی‌لی ئه‌وانی خسته‌گه‌ردنیانه‌وه، به‌مه‌ش به‌زیاغه‌ند ده‌رچوون ﴿إِذْ قَالَ اللَّهُ يَا عِيسَى ابْنِي مَتَوَفَّيْكَ وَرَأْفَعَكَ إِلَيَّ وَمُطَهِّرْكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ واته: "ئهی په‌یامبه‌ر (دروود و سلاوی خوای لی‌ی) — یادبان به‌ینه‌ره‌وه، کاتی‌ک خوای گه‌وره به‌عیسای (سلاوی خوای لی‌ی) فه‌رموو: من له‌زه‌وی به‌رزت ده‌که‌مه‌وه بی زیان و بۆلای خو‌م به‌رزت ده‌که‌مه‌وه، له‌وانه‌ی که‌بی باوه‌رن پاکت ده‌گرم"، خوای گه‌وره به‌نده و په‌یامبه‌ری خو‌ی، که‌عیسایه (سلاوی خوای لی‌ی) به‌رز کرده‌وه بۆلای خو‌ی، شیوه‌ی ئه‌وی خسته‌سه‌ر که‌سیکی تر، جا دوژمنانی عیسا (سلاوی خوای لی‌ی)، هاوشیوه‌که‌یان گرت و کوشتیان و له‌خاچیاندا، به‌مه‌ش گونا‌هیکی مه‌زنیان تووش بوو،

به هوئی نهوهی نیازیان بوو عیسا (سلاوی خوای لیږی) بکوژن، هر چهنده نه یانکوشت، به لکو هاوشیوهی نهویان کوشت، که بیان وابوو عیسایه، خوای گه وره فهرموویه تی: ﴿وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ﴾ نیساء: ۱۵۷. واته: "نه عیسایان کوشتوو و نه له خاچیان داوه، به لکو که سیکي له وچوو و هاوشیوهیان له خاچداوه". له م نایه ته دا به لگه هدیله سه رز و بلندی خوای مه زن به شیوهیه کی راسته قینه به سه ر عهرشی خویره وه (۱)، هروهك دهقه کانی قورئان و سوننه تی په یامبه ر نامازه ی پیده کهن، و نه هلی سوننه ش نه م دهقانه یان وه رگرتوو و باوه رپان بی هیناوه و ملکه چی بوونه، خوای گه وره هه رده م بالاده ست و به یز و زاله، جا له بالاده ستی خواوه بوو که شه ری نه وهی نیسپرائیلی له عیسا (سلاوی خوای لیږی) لادا، نه مه ش دوا ی سو ربوونی ته واویان و نه بوونی ریگر له به رده میان بو کوشتی عیسا (سلاوی خوای لیږی)، هروهك خوای پایه به رز فهرموویه تی: ﴿وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَنْكَ إِذْ جِئْتَهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مِينٌ﴾ مائیده: ۱۱۰. واته: "یادی نه وه بکه ره وه که شه ری نه وهی نیسپرائیل لی لادایت، کاتیک به به لگه رو شنه کانه وه بو لایان هاتیت، نه وسا نه وانیه یان که بی باوه رپوون وتیان: بی گومان نه مه جادوویه کی ناشکرایه". خوای گه وره دانایه و شته کان داده نیته شوینی شیای خویان، به دلنیا یه وه گه وره ترین حکمه تیشی له وه دا بوو که شیوهی عیسای

(۱) سه باره ت به (استواء) سی خوای گه وره، نه وه رای جیاواز هدیله، هه ندیک بیان وایه که ده بی نه م وشه یه وهك خوی مانا بکریت، واته جیگر بوون و به رز وه ستان، به بی لیکنده وهی دیکه، به لام هه ندیکی تر بیان وایه پیویسته لیکنده وهیه کی وای بو بکریت، که بگوخیت له گه ل پاکي و به رزی و بیگه ردی خوای گه وره، چونکه خوای گه وره ماده نییه و له چوارچیوهی کاتندا نییه، به نده بی وایه را و بوچوونی دووهم به هیز تره، چونکه ناکری خوای گه وره به به دیهینراوانی بچوینریت، له هه موو بارودوخیکندا له کاتی لیکنده وهی دهقه کاندا، ده بی ره چاوی پاکي و پیروزی خوای گه وره بکری، نه وهك خوای گه وره بخریته نیو قالبی ماده و کاته وه (وه رگیږ).

(سلاوی خوای لیڤی) خسته سه‌ر یه‌کیک له‌ پیاوانی نه‌وه‌ی ئیسراییل، به‌مه‌ش هاوشیوه‌که‌ی عیسیان ده‌ستگیر کرد، هه‌روه‌ک خوای پایه‌دار فه‌رموویه‌تی: ﴿وَإِنَّ الَّذِينَ اٰخْتَلَفُوا فِيهِ لَقِيَ شَكَّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ اِلَّا اَتْبَاعَ الظَّنِّ وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا﴾ نيساء: ۱۵۷. واته:

"به‌راستی ئه‌وانه‌ی راجیان له‌و پرسه‌دا، خویشیان له‌ گوماندان، ئه‌وانه‌ هه‌چ زانست و زانیاریه‌کی دروستیان له‌وباره‌وه‌ نییه، جگه‌ له‌ شوینکه‌وته‌ی گومان نه‌بی، به‌ دلنیاشه‌وه‌ نه‌یانکوشتوه‌". دواتر خوای پایه‌دار فه‌رموویه‌تی: ﴿وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُكَ فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا اِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ﴾ واته: "ئه‌وانه‌ی شوین تۆ که‌وتوون بالاده‌ست و زالیان ده‌که‌م به‌سه‌ر بی باوه‌راندان تا رۆژی دوا‌بی". پيشتر ئه‌وه‌ باسکرا، که‌ خوای مه‌زن باوه‌رداران‌ی به‌سه‌ر بی باوه‌راندان سه‌رخست، دواتر گاوره‌کان که‌ شوینکه‌وته‌ی عیسان (سلاوی خوای لیڤی) هه‌ر سه‌رکه‌وتوون بوون به‌سه‌ر جوله‌که‌کاندا، چونکه‌ گاوره‌کان نزیکتر بوون له‌ شوینکه‌وته‌ی عیسا (سلاوی خوای لیڤی) له‌ جوله‌که‌کان، تا ئه‌و کاته‌ی خوای گه‌وره‌ پیغه‌مبه‌رمان محمه‌دی (دروود و سلاوی خوای لیڤی) نارد، ئه‌وسا ته‌نما موسلمانان شوینکه‌وته‌و راسته‌قینه‌ی عیسا (سلاوی خوای لیڤی) بوون، جا خوای گه‌وره‌ موسلمانانی سه‌رخست به‌سه‌ر جوله‌که‌ و گاور و تیکرای بی باوه‌راندان، له‌ هه‌ندیک کات و سه‌رده‌مدا که‌ بی باوه‌ران له‌ گاوره‌کان و جگه‌ له‌وانیش به‌سه‌ر موسلماناندا زال ده‌بن، ئه‌مه‌ش حیکمه‌ت و سزایه‌کی خوای تیدایه‌ بو موسلمانان، له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی وازیان هه‌ناوه‌ له‌ شوینکه‌وته‌ی ریبازی په‌یامبه‌ر (دروود و سلاوی خوای لیڤی)، ﴿ثُمَّ اِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ﴾ "دواتر سه‌رئه‌نجام گه‌رانه‌وتان هه‌ر بو لای منه" چاره‌نووسی هه‌موو بوونه‌وه‌ر گه‌رانه‌وه‌یه‌ بو لا خوا ﴿فَاَحْكُم بَيْنَكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ﴾ واته: "ئه‌وسا دادوه‌ری له‌ نیوانتاندا ده‌که‌م، له‌و شتانه‌دا که‌ راجیا و کیشه‌تان له‌سه‌ر هه‌یه"، چونکه‌ هه‌ر یه‌کیکیان بانگه‌شه‌ی ئه‌وه‌ی ده‌کرد که‌ راستی لای ئه‌وه‌، گوایه‌ خوای راسته‌ و جگه‌ له‌ویش هه‌له‌یه، ئه‌مه‌ش ته‌نما

بانگه‌شه‌یه‌که پیوستی به به‌لگه‌یه، دواتر خوی گه‌وره باس له دادوه‌ریه‌که‌ی ده‌کات که به دادوه‌رانه و فه‌رمان‌په‌وایانه‌یه، جا فه‌رموویه‌تی: ﴿فَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ واته: ئه‌وانه‌ی بی باوه‌ر بوون به خوا و به‌لگه و نایه‌ت و په‌یامبه‌ره‌کانی ﴿فَاعَذِّبْهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ﴾ واته: "سزایه‌کی به نیش و نازاریان ده‌دهم له دونیا و دوارپوژدا"، سه‌بارت به سزای دونیا: ئه‌و ته‌نگه‌ژه و سزای بینراو و کوشتن و ریسوایی بوو، جگه له‌مانه‌ش که ته‌نما نمونه و وینه‌یه‌کن له سزای دوارپوژ، هه‌رچی سزای دوارپوژه ئه‌وا به‌لایه‌کی گه‌وره و کاره‌ساتی هه‌ره مه‌زنه، ئه‌ویش سزای ناگری دوزه‌خ و توپه‌یی خوی بالاده‌ست و بی به‌شبوونیانه به پاداشتی چاکه‌کاران ﴿وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ﴾ واته: "هیچ پشتیوان و رزگارکه‌ریکیان نییه" که له سزای خوا دهر‌بازیان بکات، چ ئه‌وانه‌ی پیمان وابوو که تکاکاریانن لای خوا، چ ئه‌وانه‌ش که کردوویانن به دوست و پشتیوان جگه له خوا، و خزم و هاوریگانیشیان، ته‌نانه‌ت به‌خوشیان ناتوانن خویمان دهر‌باز بکه‌ن، ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ "ئه‌وانه‌ش باوه‌ریان به" خوا و فریشته‌کان و کییه‌کان و ییغه‌مبه‌ران و په‌یامبه‌رانی خوا و زیندوو‌بوونه‌وی دوی مردن هیناوه، باوه‌ریان به شتانی دیکه‌ش هه‌یه که خوا فه‌رمانی کردووه به پروا پیه‌نیانی ﴿وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ﴾ واته: "هه‌رچی کار و کرده‌وی چاکه ده‌یکه‌ن" چ کرداری دل‌یان زمان یان جه‌سته‌یی بی، که په‌یامبه‌ران هیناویانه، مه‌به‌ستیشیان له‌مه‌دا ته‌نما ره‌زامه‌ندی په‌روه‌دگاری جیهانیان بی ﴿فَيُؤْتِيهِمْ أَجْرَهُمُ﴾ واته: "پاداشتی ته‌واویان ده‌داته‌وه"، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه له‌سه‌ر ئه‌وی، له دونیادا به‌شیکه‌ی پاداشتی چاکه‌کانیان و ه‌رده‌گره‌وه، له‌وه‌ی ریز و سه‌ره‌رز و سه‌رکه‌وتن و ژیانیکه‌ی چاکیان ده‌بی، پاداشتی ته‌واویش له دوارپوژدا و ه‌رده‌گره‌وه، پاداشتی هه‌رچی چاکه‌یه که کردوویانه به ته‌واوی و ناماده‌یی ده‌ستیان ده‌که‌وی، جا هه‌ر یه‌کیک پاداشتی کار و کرده‌وه‌کانی و ه‌رده‌گریته‌وه، خوی گه‌وره زیاده به‌خشش و به‌هره‌ی خوی پیمان ده‌به‌خشی ﴿وَاللَّهُ لَأَ

يُحِبُّ الظَّالِمِينَ واته: "و خوی گهوره سته مکارانی خوشناوی"، به لکو بهر خهشم و تورهبی و سزای خوئی ده بانخات **﴿ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ﴾** واته: " - نهی پامبهر (درود و سلأوی خوی لیی) - نهو بهسه رهاتانهی بهسه ر تودا ده بخوینینهوه، له نایه ته کانی خوا و یادی پر حیکمهت و داناییه کانه". نهمه ناز و منه تیگی گهورهیه، که خوی گهوره بهسه ریغه مبهه محمه د (درود و سلأوی خوی لیی) و نومه ته که پیدا ده کات، بهوهی نه م یاد و باسه پر له داناییهی بو سه ر دابه زاندووه، که توکمه و ورده کاری تیدایه، به تیروته سه لی حوکمه کان و حه لال و حه رام و هه والی پیشینان ده خاته پروو، نمازه بهو به لگه و موعجیزه سه رسورهینانهش ده کات، که خوی گهوره له سه ر دهستی په یامبه رانی (درود و سلأوی خویان لیی) نه نجامی داوه، نه وه تا نه مه قورئانه هه موو نهو هه وال و حوکمانه مان بو باس ده کات، که سوود و که لکی بو مان هه یه، به مهش زانست و په ند و ناسووده یی بو دلی تیدایه، نه مهش گه وره ترین میهره بانی خوی به بو بهنده کانی، ئینجا خوی پایه دار فه رموویه تی:

(۵۹، ۶۰) **﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾** (۵۹) **﴿الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ﴾** (۶۰)

خوی پایه بلند ره خنه له گاوره کان ده گری، بهوهی شتیکیان داوته پال عیسا (سلأوی خوی لیی)، که هه رگیز بوئی رهوا نییه، بی نهوهی ههچ به لگه و نیمچه به لگه یه کیان له سه ر نه م بوچوونه یان هه بی، نه مهش به هوئی نه وهی که پیان وایه عیسا (سلأوی خوی لیی) باوکی نییه، به مهش شایسته یه بیته کوری خوا یان هاوبه شی خوا بی له پهروه ر دگار تیدای، نه مهش نیمچه به لگه و گومانیکی "نیمچه دروست" یش نییه، چ جای نهوهی به لگه بی، چونکه به دیهینانی عیسا (سلأوی خوی لیی) به کیک بوو له موعجیزه کانی خوا، نه مهش

بەلگەیه لەسەر ئەووی ھەر خۆای گەورە بەدیهینەر و مشورگیر، ھەموو ھۆکارەکان
 ملکہچی ویست و شوینکەوتووی خواستی خۆان، ئەمەش بەلگەیه لە دژی گاوریەکان،
 تەنانەت بەلگەیهکی ڕوونە لەسەر ئەووی ھیچ کەسیک شایستەیی ئەووی نییە ھاوبەشی
 خۆای و ئەم راستییە لە پێش ھەموو شتیکیوەیە، لەگەڵ ئەووی خۆای پایەدار نادمی
 (سلاوی خۆای لیبی) لە گل و بەبی باوک و دایک بەدیهینا، جا ئەگەر ئەو بۆچوونە
 گاوریەکان لەبارەیی عیسانی مەسیحەو ھەیانە بۆ ئادەم شیواو نەبی، ئەوا لەپێشترە کە بۆ
 عیسا شیواو نەبی، چونکە ئەو لە دایک بەبی باوک بەدیهینراوە، جا ئەگەر بانگەشەیی کۆری
 خۆابوون و خۆایەتی بۆ عیسا دروست بی، ئەوا لەپێشترە کە بۆ ئادەم دروست بی، بۆیە
 خۆای پایەبەرز فەرموویەتی: ﴿إِنَّ مَثَلَ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ آدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ
 لَهُ كُنْ فَيَكُونُ، الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ﴾ واتە: "بەرستی نموونەیی بەدیهینانی عیسا (سلاوی خۆای
 لیبی) لای خۆا، وەك بەدیهینانی ئادەمە (سلاوی خۆای لیبی)، کە لە گل و خاک بەدیهینا، بە
 فەرمان پێی وت: بیه - بە مەرۆف - ئەویش بوو، بی گومان حەق و ڕەوا و راستی ھەر
 لای ڕەوەرەدگاری تۆیە - ئەی پەيامبەر (درود و سلاوی خۆای لیبی) -"، واتە: ئەووی
 پیمان ڕاگەیانندی لەبارەیی عیسانی مەسیحەو (سلاوی خۆای لیبی) تەنھا ئەو ڕاست و
 ڕەوا، کە لە بەرزترین پلەیی راستیدا، چونکە لەلایەن ڕەوەرەدگارتەو، کە لەو
 نیوەندەدا ڕەوەرەدەیی تاییەتی تیدا، بۆ تۆ و ئوممەتەکت، بەووی ئەم ھەوالانەیی لە
 بەسەرھاتی پەيامبەران (سلاوی خۆای لیبی) بۆ نیووی گیراوتەو، ﴿فَلَا تَكُنْ مِنَ
 الْمُمْتَرِينَ﴾ واتە: نەکەیی لەو کەسانە بی کە گومانیان لەو ھەیی، کە ڕەوەرەدگارت پێی
 ڕاگەیاندووی، لەم ئایەتە و ئەووی دیکەشدا بەلگە ھەیی، لەسەر بنچینەییەکی پیرۆز،
 ئەویش ئەو ھەیی بەلگە لەسەر ھەر پرسیکی بیروباوەر، یان ھەر بابەتیکی دیکە بەرپا بی،
 بەووی کە ئەو پرسی راستە، و بەندەش تەواو لیبی دنیایی، ئەوا دەبی بەندە پیریاری

یه‌کلاکه‌ره‌وه‌ بدات که بیچه‌وانه‌که‌ی پوچه‌له، هه‌ر گومانیکیش که له‌باره‌یه‌وه‌ ده‌ور و ژینری ئە‌وا بی بنه‌مایه، جا به‌نده‌ توانای هه‌لۆه‌شان‌ده‌وه‌ی ئە‌م گومانه‌ی هه‌بی یان نا، ده‌سته‌وه‌سانبوونی به‌نده‌ له‌ هه‌لۆه‌شان‌ده‌وه‌ی گومانیک، ئە‌وه‌ی له‌سه‌ر بیویست ناکات که تانه‌ له‌ شتی‌ک بدات که پیشتر زانیویه‌تی، چونکه‌ هه‌ر شتی‌ک بیچه‌وانه‌ی حه‌ق و ره‌وا بی، ئە‌وا پوچ و نا‌ره‌وا‌یه، خ‌وای پایه‌به‌رز فه‌رموویه‌تی: ﴿فَمَاذَا بَعَدَ الْحَقِّ إِلَّا الضَّلَالُ﴾ یونس: ۳۲. واته: "د‌وای حه‌ق و راستی چیت‌ه‌یه، جگه‌ له‌ گوم‌رای‌ی و سه‌لیشی‌وان نه‌بی"، جا به‌م بنچینه‌یه زۆر کی‌شه‌ له‌ کۆل مرۆف ده‌بنه‌وه، که زانایانی زانستی که‌لام و زانایانی زانستی ژیریژی (لۆژیک) ریکیانخست‌وه، جا ئە‌گه‌ مرۆف ئە‌م کی‌شه‌ و پرسانه‌ی چاره‌کرد، ئە‌وا ئە‌مه‌ خۆبه‌خشیه‌که‌ ئە‌نجامی داوه، ئە‌گه‌رنا ئە‌رکی ئە‌و بریتیه‌ له‌ روونکردنه‌وه‌ی حه‌ق و راستی و بانگه‌وازکردن بۆی.

(۶۱ - ۶۳) ﴿فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ أَبْنَاءَنَا وَأَبْنَاءَكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ﴾ ﴿۶۱﴾ إِنَّ هَذَا لَهُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿۶۲﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿۶۳﴾

﴿فَمَنْ﴾ هه‌ر یه‌کی‌ک ﴿حَاجَّكَ فِيهِ﴾ مشتوم‌ر و ده‌مه‌ته‌قی‌ی له‌گه‌ل کردی، له‌باره‌ی عیساوه (سلاوی خ‌وای لی‌ی)، گومانی وای نا‌بر‌او له‌ سه‌رووی پیگه‌ی به‌ندایه‌تیه‌وه‌یه، ته‌نانه‌ت به‌ بلن‌دتری دان‌بی له‌ پایه‌ی خ‌وی، ﴿مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ﴾ واته: "د‌وای ئە‌وه‌ی زانست و زانیارت بۆ هات له‌باره‌ی ئە‌وه‌ی" که عیسا (سلاوی خ‌وای لی‌ی) به‌ندی و په‌یامبه‌ری خ‌وا‌یه، به‌و به‌لگانه‌ی که لای تۆن، بۆ ئە‌و که‌سه‌ی مشتوم‌رت له‌گه‌ل ده‌کات روونکرد‌وه، که عیسا (سلاوی خ‌وای لی‌ی) به‌نده‌یه‌که‌ خ‌وای مه‌زن به‌ه‌ره‌ی له‌گه‌ل

کردوو، جا ئه‌وه‌ی شوینت نه‌که‌وی له‌م زانسته سه‌لمینراوه‌دا، ئه‌وا که‌سیکی سه‌ر سه‌خت و نکۆلیکاره، هیچ سوودیک له‌ مشتومره‌که‌یدا نییه و هیچ که‌لیکیکی لیوه‌رناگریت، چونکه‌ راستی ږوون بووه‌ته‌وه، جا مشتومر کردن تیی‌دا ته‌ئا کارێ که‌سیکه‌ که‌ دژایه‌تی خوا و په‌یامبه‌ره‌که‌ی بکات، مه‌به‌ستی شوینکه‌وتنی ئاره‌زوو ږی، نه‌وه‌ک شوینکه‌وتنی ئه‌و په‌یامه‌ی خوا دایه‌زانوو، ئه‌مه‌ هیچ چاره‌یه‌کی ږو نییه، ږویه‌ خوا‌ی گه‌وره‌ فه‌رمانه‌ به‌ پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی (دروود و سلّوی خوا‌ی لی‌ی) کردوو و داویان لی‌یکات نزا و نه‌فرین بکه‌ن له‌ که‌سی دروژن (مباهلة و ملاعنة) ﴿فَقُلْ تَعَالَوْا نَدْعُ آبَاءَنَا وَأَبْنَاكُمْ وَنِسَاءَنَا وَنِسَاءَكُمْ وَأَنْفُسَنَا وَأَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتِهَلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَةَ اللَّهِ عَلَى الْكَاذِبِينَ﴾ واته: "ئه‌ی په‌یامبه‌ر (دروود و سلّوی خوا‌ی لی‌ی) - پیمان بلی: وهرن با کورانی ئیمه‌ و کورانی ئیوه، ژنانی ئیمه‌ و ژنانی ئیوه، خو‌مان و خو‌تان بانگ و بکه‌ین و ئاماده‌ بین"، دواتر نزا بکه‌ین، تا خوا‌ی گه‌وره‌ نه‌فرین له‌و کو‌مه‌له‌یه‌ بکات که‌ دروژنه. جا له‌مه‌شدا خو‌شه‌ویستتین که‌س به‌شدار بین، له‌ منداڵ و کو‌ر و ژنان، جا پیغه‌مبه‌ر (دروود و سلّوی خوا‌ی لی‌ی) ئه‌وانی ږو ئه‌مه‌ بانگ کرد، به‌لام ره‌تیانکرده‌وه و پشتیان هه‌لکرد، چاک ده‌یانزانی ئه‌گه‌ر نزا ږو نه‌فرینکردن بکه‌ن، ئه‌وا ږو خانه‌واده و ږوله‌کانیان ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، به‌مه‌ش هیچ خیزان و سامانیکیان ده‌ست ناکه‌وی و سزا زوو به‌روکیان ده‌گری، ږویه‌ به‌ دین و ئاینه‌که‌یان رازیوون، هه‌رچه‌نده‌ دل‌نیشوون که‌ پوچه‌له، ئه‌مه‌ش ئه‌ویه‌ری خراپه‌کاری و سه‌ر سه‌ختیه، ږویه‌ خوا‌ی پایه‌به‌رز فه‌رموویه‌تی: ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ﴾ واته: "ئه‌گه‌ر هه‌ر پشتیان هه‌لکرد و سه‌ر سه‌ختیان نواند، ئه‌وا به‌راستی خوا‌ی گه‌وره‌ زانایه‌ به‌ خراپه‌کاران"، تووندترین سزایان ده‌دات له‌سه‌ر خراپه‌کانیان، خوا‌ی پایه‌دار فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّ هَذَا﴾ واته: "بی‌گو‌مان ئا ئه‌و به‌سه‌ره‌اته" که‌ خوا‌ی گه‌وره‌ ږو به‌نده‌کانی گه‌راویه‌ته‌وه بریتیه‌ له‌ ﴿لَهُوَ الْقِصْصُ الْحَقُّ﴾ "به‌سه‌ره‌اتی راست و دروست"، هه‌ر چیرۆک و به‌سه‌ره‌اتیکی

دی‌که که بی‌چه‌وانه و دژی ئەمه‌بی، ئەوا بی‌بنه‌ما و پو‌چه‌له، ﴿وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ﴾ واته: "هیچ خوا و په‌رستراویک به‌حق نییه، جگه له‌خوای گه‌وره نه‌بی"، هه‌ر خوا‌ی مه‌زن به‌حق په‌رستراوه، که به‌ندایه‌تی بو‌جگه له‌و دروست نییه، جگه له‌و هیچ شتی‌ک به‌ئەندازه‌ی گه‌ردیله‌یه‌کیش شایسته‌ی په‌رستن نییه، ﴿وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ واته: "و به‌پراستی هه‌ر خوا‌ی گه‌وره" زاله به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا، هه‌رچی هه‌یه ملکه‌چی ده‌سه‌لاتی ئەوه، ﴿الْحَكِيمُ﴾ "دانا‌یه" شته‌کان ده‌خاته شو‌ینی شایسته‌ی خو‌یان، دانا‌یه‌کی ته‌واویشی هه‌یه له‌تاقی‌کردنه‌وه‌ی باوه‌رداران به‌هۆی بی‌باوه‌رانه‌وه، به‌وه‌ی مشتوم‌ریان له‌گه‌ل‌ده‌که‌ن و تی‌ده‌کو‌شن له‌ژدیان، به‌کردار و گو‌فتار.

(٦٤) ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ ﴿٦٤﴾

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ واته: "ئە‌ی په‌یامبه‌ر (درود و سلّاوی خوا‌ی لی‌ی) - به‌خاوه‌ن کتیبه‌کان" له‌جوله‌که و گا‌وره‌کان بلی: ﴿تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ﴾ واته: وه‌رن با‌کو‌بینه‌وه له‌سه‌ر وشه‌یه‌ک که "ها‌وسه‌نگه له‌نیوان ئی‌مه و ئی‌وه‌دا" و بی‌غه‌مبه‌ران و په‌یامبه‌ران له‌سه‌ری کۆک و به‌کده‌نگ بو‌ونه، ته‌ها که‌سانی نکۆ‌لی‌کار و گو‌م‌را دژی وه‌ستا‌ون، ئە‌مه‌ش تاییه‌ت نییه به‌یه‌کی‌مان و ئە‌وه‌ی تر په‌یوه‌ندی پی‌وه نه‌بی، به‌ل‌کو ها‌وبه‌شه له‌نیوان ئی‌مه و ئی‌وه‌دا، ئە‌مه‌ش داد‌گه‌ریه له‌گو‌تار و به‌ویژدان‌بو‌ونه له‌مشتوم‌ردا، دواتر به‌م فه‌رمایشته شو‌قه‌ی ئە‌م وشه‌یه‌ی کردووه: ﴿أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا﴾ "جگه له‌خوا‌ی گه‌وره هیچ شتی‌ک نه‌په‌رستین و هیچ ها‌وه‌ل و ها‌وبه‌شی‌کی بو‌دانه‌نین"، به‌ندایه‌تی هه‌ر بو‌ئه و بکه‌ین، خو‌شویستن و ترس و ئومید‌مان هه‌ر بو‌ئه و بی،

هیچ پیغه مبه‌ر و فریشته و وه‌لی و بت و په‌یکه‌ر و ئازهل و گیاندار و بیگیانیک نه‌که‌ین به هاوبه‌ش و هاوه‌لی، ﴿وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ "هه‌ندی‌کمان هه‌ندی‌کی دیکه‌مان به په‌روه‌ر دگار دانه‌نین له جیاتی خوا"، به‌لکو ته‌ها گوپ‌رایه‌لی خوا و په‌یامبه‌ره‌که‌ی بین، گوپ‌رایه‌لی هیچ که‌سو به‌دیهنه‌راویک نه‌که‌ین له سه‌ریچی خوی به‌دیهنه‌ردا، چونکه‌ ئه‌وسا به‌دیهنه‌راوان ده‌خرینه پیگه‌ی په‌روه‌ر دگار یتیه‌وه، جا نه‌گه‌ر خاوه‌ن کتیه‌کان بو‌ ئه‌مه و جگه‌ له‌مه‌ش بانگ کران، ئه‌وا وه‌لامیان دایه‌وه و به‌ده‌میه‌وه هاتن، ئه‌وا ئه‌وسا ئه‌وانیش وه‌ک ئیوه‌ن، هه‌مان ئه‌رک و مافی ئیوه‌یان هه‌یه، ﴿فَإِنْ تَوَلَّوْا فَعُولُوا اَشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ واته: "نه‌گه‌ر پشتیان هه‌لکرد، ئه‌وا بیان بلین: شاهیدی و گه‌واهی بده‌ن که به‌پراستی ئیمه‌ موسلمان و ملکه‌چین"، له‌وانه‌یه سوودی ئه‌مه ئه‌وه بی، که‌ نه‌گه‌ر ئه‌مه‌یان بی بلین و ئیوه‌ش له‌ راستیدا زانا و خاوه‌ن زانستن، ئه‌وا ئه‌مه به‌رپابوونی به‌لگه‌ له‌سه‌ریان دوویات ده‌کاته‌وه، هه‌روه‌ک خوی پایه‌به‌رز به‌ زانیانی به‌لگه‌ی له‌سه‌ر بی باوه‌ران به‌رپاکردوه‌وه، به‌هه‌مان شیوه‌ ئیوه‌ نه‌گه‌ر موسلمان بن و باوه‌ر به‌ین، ئه‌وا خوی گه‌وره‌ بایه‌خ به‌ موسلمان نه‌بوونی جگه‌ له‌ ئیوه‌ نادات، به‌هوی ناپاکی و دزیوی ناخیان، هه‌روه‌ک خوی پایه‌به‌رز فه‌رموویه‌تی: ﴿قُلْ آمَنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُّونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا﴾ ئیسراء: ۱۰۷. واته: "ئهی په‌یامبه‌ر (درود و سلّوی خوی لی) - بلی: باوه‌ر به‌م قورئانه به‌ین یان باوه‌ری پینه‌هین، ئه‌وانه‌ی پیشت زانست و زانیاریان پیدراوه، کاتیک ئایه‌ته‌کانی قورئانیان به‌سه‌ردا ده‌خوینیه‌وه، ئه‌وا خیرا کرنووش ده‌بن"، به‌هه‌مان جو‌ر خستنه‌رووی گومان له‌باره‌ی پرسه‌کانی په‌یوه‌ست به‌ بیروباوه‌ر و ئیمان‌ه‌وه، وا پیوست ده‌کات باوه‌ردار ئیمانی نوی بکاته‌وه و موسلمانبوونی رابگه‌یه‌نیته‌وه، بو‌ ده‌برینی باوه‌ر و دلنیایی و سوپاسگوزاربوونی به‌رامبه‌ر به‌ به‌خششه‌کانی په‌روه‌ر دگاری.

(٦٥ - ٦٨) ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنزِلَتِ التَّوْرَةُ
وَالْإِنْجِيلُ إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ (٦٥) ﴿هَا أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ حَاجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ
بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ
﴾ (٦٦) ﴿مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ
مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (٦٧) ﴿إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ (٦٨)

کاتیڤ جو له که کان بانگه‌شهی ئه‌وه بیان کرد ئیپراهیم (سلاوی خوای لیڤی) جو له که به،
گاواره‌کانیش بانگه‌شهی ئه‌وه بیان کرد که گاروه، مشتومریان له‌وباره‌وه کرد، ئه‌وا خوای
گه‌وره‌فهرمووی: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ فِي إِبْرَاهِيمَ وَمَا أُنزِلَتِ التَّوْرَةُ وَالْإِنْجِيلُ
إِلَّا مِنْ بَعْدِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ "ئه‌ی خاوه‌ن کتیبه‌کان، بۆچی مشتومر ده‌که‌ن له‌باره‌ی
ئیپراهیم، له‌کاتیڤدا ته‌ورات و ئینجیل دانه‌به‌زیون ته‌نما دوا‌ی ئه‌و نه‌بی، ئه‌وه بۆچی
هۆشتان به‌کار ناخه‌ن"، خوای پایه‌دار له‌سی ڤروه‌وه قسه‌کانی ئه‌وانی ڤه‌تکرده‌وه:
یه‌که‌میان: مشتومریان له‌باره‌ی ئیپراهیمه‌وه (سلاوی خوای لیڤی)، قسه‌کردنه له‌باره‌ی
شتیکه‌وه که زانیاریان له‌باره‌وه نییه، ﴿هَا أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ حَاجَجْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ
تُحَاجُّونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾ واته: "ئه‌وه ئیوه‌ن مشتومر
له‌باره‌ی شتیکه‌وه ده‌که‌ن، که زانیاریتان له‌باره‌وه هه‌بوو، ئه‌ی بۆچی مشتومر له‌باره‌ی
شتیکه‌وه ده‌که‌ن، که هیچ زانست و زانیاریه‌کتان له‌باره‌وه نییه، بی‌گومان خوای گه‌وره
ده‌زانی و ئیوه‌نایزان"، ڤیگه‌یان پینادری قسه له‌باره‌ی شتیکه‌وه بکه‌ن که ئه‌وان لیڤی
بیگانه‌بن، ئه‌وان ده‌کریت ده‌مه‌ته‌قی له‌باره‌ی حوکمه‌کانی ته‌ورات و ئینجیل بکه‌ن، جا

راست یان ھەلە بکەن، بەلام ھیچ بەلگەئەکیان لەبارەئە ئیبراھیم (سلاوی خوای لیی) بی نییە، ڕووی دووھەم: جولەکەکان لایەنگیری حوکمەکانی تەوڕاتن، گاوریەکان لایەنگیر حوکمەکانی ئینجیلن، لەکاتیکدا تەوڕات و ئینجیل لە دوای ئیبراھیم (سلاوی خوای لیی) دابەزیون، جا چۆن ئیبراھیم (سلاوی خوای لیی) دەدەنە پال خۆیان، لەکاتیکدا ئەو پیش ئەوان ھاتوو، ئایا ئەمە دەچیتە عەقلەوہ؟! بۆیە خوای مەزن فەرموویەتی: ﴿أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ واتە: "بۆچی ژیر نابن و بیر ناکەنەوہ"، خۆ ئەگەر بیرتان لەوہ کردباہوہ کہ دەیلین، ئەوا ھەرگیز قسەئە لەو جورەتان نەدەکرد، ڕووی سێھەم: خوای پایەبەلند ئیبراھیمی (سلاوی خوای لیی) ئەستۆپاک و بەری کردوہ، لە جولەکە و گاوری و ھاوبەشدانەرانی، ئەوی کرد بە یەکخوێناس و یەکتاپەرستو موسلمان، ﴿مَا كَانَ إِبْرَاهِيمُ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا مُّسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ واتە: "ھەرگیز ئیبراھیم (سلاوی خوای لیی) نە جولەکە و نە گاوری نەبوو، بەلکە یەکخوێناس و یەکتاپەرست و ملکەچ بوو بۆ خوا، ھەرگیز لە ھاوبەشدانەرانی نەبوو"، ﴿إِنَّ أَوْلَى النَّاسِ بِإِبْرَاهِيمَ لَلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بەدنیایەوہ ئەو کەسانە نزیکترین خەلکەن لە ئیبراھیمەوہ (سلاوی خوای لیی)، کە باوەرپریان پی ھیناوە و شوینی کەوتوون، و ئەم پیغەمبەرە کە محەمدە (درود و سلاوی خوای لیی) و ئەوانەئە کە باوەرپریان پیھیناوە، ئەوا ئەوان شوین ئیبراھیم (سلاوی خوای لیی) کەوتوون، لە ھەموو خەلکە لەپێشتەن بۆ ئیبراھیم (سلاوی خوای لیی)، خوای پایەبەرز پشتیوان و ھاریکار و یارمەتیدەریانە، بەلام ئەوہی ڕیبا و دینەکەئە پشتگۆئە بجات، وەك: جولەکە و گاوری و ھاوبەشدانەرانی، ئەوا ھیچ پەيوەندییەکیان بە ئیبراھیمەوہ (سلاوی خوای لیی) نییە و ئەویش لەوان نییە، تەئھا لایەنگیری و دانەپالی بەتال و دژە شەرع ھیچ سوودی نییە. ئەم چەند ئایەتە ڕیگری دەکات لە مشتومڕ و دەمەقالبیکردن بەبی بوونی زانست و زانیاری، جا ھەر کەسیک بەبی

زانست و زانیاری قسه له‌باره‌ی شتیگه‌وه بکات، ئەوا به‌راستی له‌باره‌ی شتیگه‌وه دو‌واوه، که‌ ریگه‌ پینه‌دراوه. به‌هه‌مان شیوه‌ هاندانی تێدایه‌ بۆ ناشنابوونی به‌ زانستی میژوو، به‌وه‌ی ریگه‌یه‌که‌ بۆ به‌ره‌ر چدانه‌وه‌ی زۆریک له‌ ڤا و بۆچوونه‌ پوچ و بی‌بنه‌ماکان، که‌ بیچه‌وانه‌ی زانستی میژوون، دو‌اتر خ‌وای پایه‌به‌رز فه‌رموویه‌تی:

(٦٩ - ٧٤) ﴿وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّونَكُمْ وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ ﴿٦٩﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ﴿٧٠﴾ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبَسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾ وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمَنُوا بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَيَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَجَهَ النَّهَارِ وَكَفَرُوا آخِرَهُ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٢﴾ وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبَعَ دِينَكُمْ قُلْ إِنَّ الْهُدَىٰ هُدَىٰ اللَّهِ أَنْ يُؤْتَىٰ أَحَدٌ مِثْلَ مَا أُوتِيتُمْ أَوْ يُحَاجُّوكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٧٤﴾

﴿وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يُضِلُّونَكُمْ﴾ واته: "ده‌سته و کۆمه‌لیک له‌ خ‌اوه‌ن کتیبه‌کان هیواخ‌وازن گو‌م‌پ‌راتان بکه‌ن"، خ‌وای گه‌وره‌ ه‌وشداری ده‌داته‌ به‌نده‌ باوه‌رداره‌کانی، له‌ فی‌ل و ته‌له‌که‌ی ئەم‌ پیره‌ بیسه‌ له‌ خ‌اوه‌ن کتیبه‌کان، به‌وه‌ی ئا‌واته‌خ‌وازن گو‌م‌پ‌راتان بکه‌ن، هه‌روه‌ک خ‌وای پایه‌به‌رز فه‌رموویه‌تی: ﴿وَدَّ كَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كَفَارًا﴾ به‌قه‌ره: ١٠٩. واته: "زۆریک له‌ خ‌اوه‌ن کتیبه‌کان، ئا‌واته‌خ‌وازن هه‌لتانگه‌ر نه‌وه‌ له‌ ئاینه‌که‌تان بۆ ریزی بی‌باوه‌ران"، شتیکی زانراوه‌ که‌ ئا‌واتخ‌وازی بۆ کاریک، هه‌ول‌دان ده‌گره‌ته‌وه‌ بۆ ده‌ستخ‌ستی، ئەم‌ کۆمه‌له‌ هه‌ول‌ ده‌دات

باوه‌رداران پاشگه‌ز بکاته‌وه و گومانیان بو دروست بکات، جا به هر ریگه‌یه‌ک که توانایان به‌سه‌ردا هه‌بی، به‌لام له لوتف و به‌خشنده‌یی خواوه‌یه، که فیل و پیلانگه‌ری ته‌ها به‌سه‌ر خواوه‌نه‌که‌یدا ده‌شکینه‌ته‌وه، بو‌یه خوای پایه‌بلند فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَا يُضِلُّونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ﴾ "بی گومان ته‌ها خو‌یان گو‌مرا ده‌که‌ن" جا هه‌ولدانیان بو گو‌مرا کردنی باوه‌رداران، ته‌ها مایه‌ی زیاتر گو‌مرا بوونی خودی بی باوه‌رانه، و هو‌کاری زو‌رتربوونی سزاکه‌شیانه، خوای پایه‌به‌رز فه‌رموویه‌تی: ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ﴾ نه‌حل: ۸۸. واته: "ئه‌وانه‌ی بی باوه‌رپوون، ریگریان کرد له ریپاز و په‌یامی خوا، بی گومان سزای زیاده‌مان له‌سه‌ر یه‌ک بو کو‌کردووه‌ته‌وه، به‌هو‌ی گه‌نده‌لکاری و خراپه‌کاریان له نیو‌خه‌لکدا"، ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ "هه‌ست ناکه‌ن" به‌وه‌ی به‌م کاره‌یان زیان به‌خو‌یان ده‌گه‌یه‌نن، هیچ زیانیک به‌نیو‌ه ناگه‌یه‌نن ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ﴾ واته: "ئه‌ی خواوه‌ن کتیه‌کان" چی وای لی‌کردوون بی باوه‌رپن به‌ئایه‌ت و به‌لگه‌کانی خوا، له‌کاتی‌کدا نیو‌ه ده‌زانن ئه‌وه‌ی نیو‌ه له‌سه‌رینه‌ پو‌چه‌له، ئه‌و په‌یامه‌ی محمه‌د (درود و سلأوی خوای لی‌ی) هیناویه‌تی حه‌ق و ره‌وایه و گو‌مانتان لی‌ی نییه، به‌لکو نیو‌ه گه‌واهی‌تان پی‌ده‌دا، هه‌ندیک کات به‌هینی لای باسی ده‌که‌ن، ئه‌مه ریگری کردنه له گو‌مرا‌یی ئه‌وان، دو‌اتر خوای سه‌رزه‌نشتی ئه‌وانی کردووه له‌سه‌ر گو‌مرا کردنی خه‌لک و به‌دیهینراوان، جا فه‌رموویه‌تی: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبَسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾ واته: "ئه‌ی خواوه‌ن کتیه‌کان، بو‌چی حه‌ق و ره‌وا به‌ ناحق و پو‌چه‌ل داده‌پوشن و تیکه‌ل ده‌که‌ن، و حه‌ق و راستی ده‌شارنه‌وه، له‌کاتی‌کدا نیو‌ه ده‌زانن"، سه‌رزه‌نشتی ئه‌وانی کردووه له‌سه‌ر تیکه‌ل کردنی حه‌ق و نا حه‌ق، شارده‌وه‌ی راستی، چونکه به‌م دوو کاره لایه‌نگرانیان گو‌مرا ده‌که‌ن، جا ئه‌گه‌ر زانایان حه‌ق و نا حه‌قیان تیکه‌ل به‌یه‌کتر کرد و جیاکاریان له نیواندا نه‌کرد، به‌لکو

شته‌ک‌یان به ناروونی هیشته‌وه، نهو راستیه‌یان شارده‌وه که پیوسته له‌سه‌ریان ناشکرای بکه‌ن، نهوا چه‌ندین ده‌رته‌نجام له شاردرانه‌وهی حق و ده‌رکه‌وتنی پوچه‌لی لیده‌که‌ویته‌وه، که‌سه ساده‌کانیش به حق ناشنا نابن، تا شوینی بکه‌ون، پیوسته له‌سه‌ر زانایان حق و راستی ناشکرا بکه‌ن بو خه‌لک و رایبگه‌یه‌نن، ره‌وا و نار‌ه‌وا له یه‌کتر جیا بکه‌نه‌وه، چاک و خراب، و پاک و بیس، خه‌لال و خه‌رام پروون بکه‌نه‌وه و ده‌ربخه‌ن، بیروباوه‌ره دروسته‌کان له بیروباوه‌ره پوچه‌کان جیا بکه‌نه‌وه، تا رینوینیخ‌وازان ریگه‌ی راستیان بو پروون بیته‌وه، گوم‌رایان پاشگه‌ز بینه‌وه، به‌لگه‌ش له‌سه‌ر سه‌رسه‌خته‌کان به‌ریا بی، خ‌وای پایه‌دار فه‌رموویه‌تی: ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ﴾ ثالی عیمران: ۱۸۷. واته: " - نه‌ی په‌یام‌به‌ر (د‌رود و سل‌اوی خ‌وای لی‌ی) - یادی نه‌وه بکه‌وه کاتیک خ‌وا په‌یمانی وه‌رگرت له‌وانه‌ی کتیبیان بیبه‌خ‌شراوه، که بو خه‌لکی پروون بکه‌نه‌وه و نه‌یشارنه‌وه، که‌چی نه‌وان ته‌مه‌یان پشت‌گویی‌خ‌ست"، د‌واتر خ‌وای به‌رز و بلند نیازی نه‌م پی‌ره بیسه‌ی ناشکرا کرد، که ده‌یانه‌وی پیلانگپری دژ به باوه‌رداران بکه‌ن، جا فه‌رموویه‌تی: ﴿وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمِنُوا بِالَّذِي أُنزِلَ عَلَي الَّذِينَ آمَنُوا وَجَهَ النَّهَارِ وَاکْفُرُوا آخِرَهُ﴾ واته: "ده‌سته و کوم‌لیک له خ‌اوه‌ن کتیبه‌کان وتیان": له سه‌ره‌تای ر‌وژدا باوه‌ر به‌ینن، به‌وه‌ی بو سه‌ر باوه‌رداران دابه‌زیوه، بر‌ونه نیو ناینه‌که‌یانه‌وه، له نیواره‌شدا بی باوه‌ر بن پی‌ی و لی‌ی ده‌رچن ﴿لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ﴾ "به‌لکو باوه‌رداران پاشگه‌ز ده‌بنه‌وه له" ناینه‌که‌یان و، بلین: نه‌گه‌ر نه‌م ناینه راست و دروست ب‌وایه، نه‌وا خ‌اوه‌ن زانست و کتیبه‌کان لی‌ی ده‌رنه‌ده‌چوون، نه‌م پی‌ره ته‌مه‌یان ده‌وی، نه‌مه‌ش به‌ه‌وی سه‌ر‌سامبوونیان به‌خ‌ویانه‌وه، و بو‌چوونی نه‌وه‌یان هه‌بوو که خه‌لک گومانی چاکیان پی‌ده‌بات، شوین گوفتار و کرداره‌کانیان ده‌که‌ویت، به‌لام خ‌وای گه‌وره نه‌م پیلانگپریانه ره‌ت ده‌کاته‌وه و نوور و پروون‌اکی په‌یامی خ‌وی کامل ده‌کات، هه‌ر چه‌نده بی

باوهران پیمان ناخوشی **﴿وَلَا تُؤْمِنُوا إِلَّا لِمَنْ تَبِعَ دِينَكُمْ﴾** واته: هه‌ندیکیان به هه‌ندیکی دیکه‌یان ده‌لین: متمانه و باوهر به هیچ یه‌کیک مه‌کن، جگه له‌وه نه‌بی که شوین ناینه‌که‌تان ده‌که‌وی، کاروباره‌کانتان بشارنه‌وه له‌وانه‌ی له‌سه‌ر ناینه‌که‌تان نین، چونکه نه‌گه‌ر ئیوه زانیاریه‌کانتان به‌وانی تر که له‌سه‌ر ئاینی دیکه‌ن رابگه‌یه‌نن، نه‌وا شاره‌زایی به‌ده‌ست ده‌هینن و وه‌ک ئیوه‌یان لیدیت، یان مشتم‌پرتان له‌گه‌ل ده‌که‌ن لای په‌روه‌ردگارتان و گه‌واهیتان له‌سه‌ر ده‌ده‌ن، نه‌وسا به‌لگه‌تان له‌سه‌ر به‌ریا ده‌بی، به‌وه‌ی راستیتان بو‌روون بو‌وه‌ته‌وه، که‌چی شوینی نه‌که‌وتوون، له‌ده‌رئه‌نجامدا نه‌وان وادایانناوه، که نه‌گه‌ر نه‌وزانسته‌ی لایانه به‌باوهر‌دارانی رانه‌گه‌یه‌نن، نه‌وا به‌مه‌ زانستیان لی ده‌پچرینن، چونکه به‌گومانی نه‌وان زانست هه‌ر لای نه‌وانه، هو‌کاریکه بو‌به‌ریابوونی به‌لگه له‌سه‌ریان، جا‌خوای گه‌وره به‌ریه‌رچی نه‌وانی دایه‌وه به‌وه‌ی: **﴿قُلْ إِنْ أَلْهَدَى اللَّهُ أَنْ يُوْتَى أَحَدٌ مِثْلَ مَا أُوتِيتُمْ أَوْ يُحَاجُّوْكُمْ عِنْدَ رَبِّكُمْ﴾** واته: " نه‌ی په‌یامبه‌ر (درود و سلّوی خوای لیی) - بلی: " به‌راستی رینوینی هه‌ر رینوینی خوایه و به‌ده‌ست خوایه، نه‌ویش ده‌یبه‌خشی به‌هه‌ر که‌سیک که رینوینی‌خواز بی، " - جوله‌که‌کان به‌یه‌کتر ده‌لین: - دان به‌وه‌دا مه‌نین که یه‌کیک وه‌ک ئیوه زانستی بیسه‌خشاوه، تا لای په‌روه‌ردگارتان به‌لگه پینه‌هینته‌وه له‌سه‌رتان" جا رینوینی یان زانستی حه‌ق و راستیه، یان پیشخستی زانستی حه‌قه، بی گومان زانست^(۱) نه‌وه‌یه که په‌یامبه‌رانی خوا هیناویانه، ته‌ها نه‌و که‌سه سه‌رکه‌وتوو که خوا سه‌ریختوو، بی گومان خواوه‌ن کتیه‌کان ته‌ها زانستیکی که‌میان پیدراوه، سه‌باره‌ت به‌سه‌رخست و پشتیوانی خوایی، نه‌وا به‌شی نه‌وانی تیدا پچراوه، له‌به‌ر نیاز و مه‌به‌ستی خراپیان، سه‌باره‌ت به‌م ئومه‌ته - سوپاس بو‌خوای گه‌وره - نه‌وه‌نده رینوینی خوایی

(۱) مه‌به‌ست لیی زانستی شه‌ریعه‌ته، که گوزارشت له‌په‌یامی خوا ده‌کات، چونکه ناکری زانسته مرؤفایه‌تیه‌کانی دیکه ره‌ت بکرینه‌وه (وه‌رگیر).

بیبەخشاو، لە زانست و زانیاری و کارکردن پێی، که بەلادەستبوونە بەسەر ھەموواندا، جا ھەر ئەوان بوونە ڕینیشاندەر لە ھەرمانی خوا ڕینۆینی و ھەردەگرن، ئەمەش لە ناز و بەخششی مەزنی خوایە بەم ئوممەتە بەخشبوو، بۆیە خوا ی پابە بەرز ھەر موویەتی: ﴿قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ﴾ واتە: "ئە ی پە یامبەر (درود و سلاوی خوا ی لێی) - بلی: ھەرچی بەخشش و بەھریە بە دەستی خوا یە" ھەر خوا ی گەورە جو ڕەھا بەخشش و نیعمەت لە گەل بەندەکانیدا دەکات، ﴿يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ "دەبەخششی بە ھەر یەکیک خۆ ی بیەوی" که ھۆکار و مەرجەکان جیبە جی بکات، ﴿وَاللَّهُ وَاسِعٌ﴾ "و خوا ی گەورە خواو نی نیعمەت و بەخششی زۆر فراوانە" ﴿عَلِيمٌ﴾ "زانایە" بەو ی کی شایستە ی چاکە و بەخشش لە گەل کردنە تا پێی بیەخششی، کامەش شایستە نییە، تا بی بەشی بکات، ﴿يَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ واتە: "خوا ی گەورە" ڕەحمەت و میھربانی ڕەھا ی خۆ ی که دونیا و دوا ڕۆژ دەگریئەو، "تایبەت دە بەخششی بە ھەر یەکیک که بیەوی"، ئەو ڕەحمەتەش بەھرە و نیعمەتی دین و تەواوکارەکانیەتی ﴿وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ﴾ واتە: "و خوا ی گەورە خواو نی بەخشش و ناز و نیعمەتی مەزنە"، که ھیچ کەسیک ناتوانی وەسفی بکات، ھەرگیز بەدلی مرو ڤدا نەھا توو، تەنانەت بەخشش و چاکە ی خوا بە ئەندازە ی زانستە "بی سنوورە کە یەتی"، پەر وەر دگاران؛ بەراستی میھربانی و زانستی تو دەوری ھەموو شتیکیان داوہ.

(۷۵ - ۷۷) ﴿وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِقِنطَارٍ يُؤَدُّهُ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بدينارٍ لَا يُؤَدُّهُ إِلَيْكَ إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَلِكَ بَانَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِينِ سَبِيلٌ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۷۵﴾ بَلَىٰ مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿۷۶﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۷۷﴾﴾

خوای گهوره لیږدها باس له بارودوڅی خاوهن کتیبه کان دهکات، له رووی وهفاداری و ناپاکی له دارایی و ساماندا، نه مهش دواى نه وهی باسی ناپاکی نه وانی کرد له دیندا و شاردنه وهی حق و راستی، جا خوا رایگه یاندووه که کهسی ناپاک و دهسپاکیان تیدایه، ﴿وَمِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بِقِنطَارٍ﴾ واته: "له خاوهن کتیبه کان کهسانیکی واهن" که نه گهر مال و داراییه کی زوریان وهک سپارده له لا دابیی ﴿يُؤَدُّهُ إِلَيْكَ﴾ "نه وابه ته و اووی راده ست دهکاته وه"، جا بی گومان له راده سترک دنه وهی شتی که متر پایه ندرته ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ إِنْ تَأْمَنَهُ بدينارٍ لَا يُؤَدُّهُ إِلَيْكَ﴾ واته: "هه شیان نه گهر یهک دیناری وهک سپارده بیبه دیت، نه و نایگپرتیه وه بوټ"، جا نه گهر پاره و داراییه که زوری نه و توندرته له نه گپرانه وهی، ﴿إِلَّا مَا دُمْتَ عَلَيْهِ قَائِمًا﴾ واته: "مه گهر به سه ریه وه راوه ستیت و کولی لینه دهیت"، نه وهش که وایکردووه ناپاکتان له گهل بکه ن و په یمان شکین بن، نه وهیه که بیان وایه ﴿ذَلِكَ بَانَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِينِ سَبِيلٌ﴾ "و وتویانه" نیمه ی خاوهن کتیب هیچ گونا هیگمان له نه ستودا نیبه له بهرامبر نه گپرانه وهی سامانی "نه خوینده واران: که مه به ستیان موسلمانان بووه"، جا به گومانه خراب و بوچوونه بی بناغه که بیان

باوەردارانىان زۆر بە سووك و ريسوا زانيوه، خۇشيان لەوپەرى گەورەبيدا بينيوه، لەكاتيكدە خۇيان ريسوا و سوكن، هيچ سنور و مافيكيان بۇ نەخويندەواران دانەنا، بەلكو خواردنى مافي ئەوانيان بە رەوا دانا، بەمەش خواردنى سامانى حەرپام و باوەرپوون بە حەلالبوونيان بەيەكەوه كۆكردهوه، ئەمەش درۆيەك بوو بە ناوى خواوه كرديان، چونكە زانايەك كە شتە حەرپامەكان حەلالب دەكات، ئەوا لاي خەلك زانراوه كە ئەم زانايە حوكميك بەناوى خواوه رادەگەيەنى، نەك بە ناوى خۆى، كەواتە ئەم حوكمە درۆيە، بۆيە خواى مەزن فەرموويهتى: ﴿وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ واتە: "و درۆ بەناوى خواوه دەكەن، خۇشيان ئەمە چاك دەزانن"، جا ئەمە تاوانەكە مەزنتەرە، بەهوى قسە بەبى زانست بەناوى خواوه بكەيت، دواتر خواى گەوره بەرپەرچى گومانى پوچى ئەوانى داووتەوه، جا فەرموويهتى: ﴿بلى﴾ واتە: نا بە پيچەوانەنى بۆچوونى ئيوه، كە بيتان وايە گوناھبار نين بە خواردنى سامانى نەخويندەواران، بەلكو گەورهترين گوناھ و تاوانتان بەم ھۆيە لە ئەستودايە.

﴿مَنْ أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَاتَّقَىٰ﴾ واتە: "ھەر كەسيك بەلئىنەكەى بەجيبگەيەنى و لەخواترس بى"، پەيمان: ئەو بەلئىنە دەگریتەوه كە لە نيوان بەندە و پەرورەدگاريدا ھەيە، كە ھەموو ئەو مافانەى خوا دەگریتەوه كە لەسەر بەندە پيوستى كردوو، و بەلئىن نيوان بەندە و بەندەكانى ديكەش دەگریتەوه، لەخواترسان ليرەدا، دەگەپتەوه بۆ خۇپاراستن لە سەريچيەكانى نيوان بەندە و پەرورەدگار، لە نيوان بەندە و بەدھينراوان، جا ھەر يەكيك بەم جۆرە بوو، ئەوا يەكيكە لە پاريزكار و لەخواترسەكان، كە خواى پايەبەرز خۇشيدەوين ﴿فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ﴾ واتە: "بى گومان خوا لەخواترس و پاريزكارانى خۇشەوى"، جا ئەو كەسانە لە خويندەواران ياخود لە كەسانى ديكە بن، جا ھەر يەكيك بليت هيچ گوناھيگمان لەسەر نيبە بەرامبەر بەهوى لەگەل نەخويندەواران دەيكەين، بەمەش

په‌یمان‌که‌ی به‌جینه‌گه‌یه‌نی^٥ و له‌خوانه‌ترسی^٦، ئە‌وا له‌و که‌سانه‌ نابی^٧ که‌ خوا خۆ‌شیده‌وین^٨، به‌لکو له‌وانه‌ ده‌بی^٩ که‌ به‌ر خه‌شم و قینی خوا ده‌که‌ون، جا ئە‌گه‌ر نه‌خوینده‌واران به‌وه‌وه ناسران که‌ په‌یمان به‌جیده‌گه‌یه‌نن و له‌خواده‌ترسن، مالی پاریزراو ناخۆن، بی‌گومان ئە‌وان خۆ‌شه‌ویستی خوان، ئە‌و پاریزکارانه‌ن که‌ به‌هه‌شتیان بۆ ئاماده‌کراوه، باشترین و به‌پرێزترین که‌س ده‌بن له‌ نیو به‌دییه‌نراواندا، به‌یچه‌وانه‌ی ئە‌وانه‌ی که‌ ده‌لین: هیچ گوناهی‌کمان له‌سه‌ر نییه‌ به‌رامبه‌ر به‌وه‌ی له‌گه‌ل^{١٠} نه‌خوینده‌واران ده‌یکه‌ین، ئا ئە‌وانه‌ ده‌چنه‌ نیو بازنه‌ی ئە‌م فه‌رمایشته‌ی خوا: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ واته: "به‌پراستی ئە‌وانه‌ی په‌یمان و به‌لینی خوا و سوینده‌کانیان ده‌فرۆشن و به‌لینه‌کانیان ده‌شکین^{١١} به‌رامبه‌ر نرخیکی زۆر که‌م"، ئە‌مه ئە‌وه‌ش ده‌گرێته‌وه که‌ که‌سیک شتیکی دنیایی وهر‌بگری^{١٢}، له‌به‌رامبه‌ر پیشیل‌کردنی مافیکی خوا یان مافیکی به‌نده‌کانی، به‌هه‌مان شیوه ئە‌م ئایه‌ته ئە‌وه‌ش ده‌گرێته‌وه که‌ هه‌ر یه‌کیک سویندیک بخت، بۆ ئە‌وه‌ی سامانی که‌سیکی ماف پاریزراو پیشیل بکات، ئا ﴿أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ﴾ واته: ئە‌وانه‌ی هیچ به‌شه خیر و چاکه‌یه‌کیان نییه له‌ دوا‌رۆژدا، ﴿وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ له‌ دوا‌رۆژدا خوای گه‌وره‌ گه‌توگۆیان له‌گه‌لدا ناکات و "سه‌ریان ناکات"، به‌ر خه‌شم و تو‌رپیی خو‌یان ده‌خات، چونکه ئاره‌زووی خو‌یان به‌سه‌ر ره‌زامه‌ندی په‌روه‌ردگاریان په‌سه‌ند کردووه، ﴿وَلَا يُزَكِّيهِمْ﴾ واته: له‌ گونا‌هه‌کانیان پاکیان ناکاته‌وه، که‌موکورتیبه‌کانیان ناسپێته‌وه ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ واته: "سزایه‌کی به‌ئازاریان بۆ هه‌یه" که‌ دل و جه‌سته‌یان ده‌ئیشینی^{١٣}، ئە‌مه سزای تو‌رپیی و بی به‌شکردنیانه، سزای دۆزخه، تکاکارین له‌ خوای گه‌وره‌ بمانپاریزی^{١٤}.

(٧٨) ﴿وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُوءُونَ آلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ (٧٨)

خوای گه‌وره باس له‌وه ده‌کات، که ﴿وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلُوءُونَ آلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتَابِ﴾ کۆمه‌لیک له‌خواه‌ن کتیبه‌کان هه‌ن، زمانیان باده‌ده‌ن، به‌ده‌م خویندنه‌وه‌ی کتیبه‌ی خوا، واته: ده‌ستکاری ده‌که‌ن و مه‌به‌سته‌که‌ی ده‌شیوین، ئەمه‌ش بادانه‌وه و شیواندنی وشه و ماناکانی ده‌گریته‌وه، ئەمه‌ش له‌به‌ر ئەوه‌ی مه‌به‌سته له‌کتیبه‌ی خوا پاراستنی بیژه و ده‌ستکاری نه‌کردنیه‌تی، تیگه‌یشتنه له‌مه‌به‌سته و تیگه‌یانندی خه‌لکيه لیبی، به‌لام ئەوانه شته‌که‌یان پیچه‌وانه کرده‌وه و مه‌به‌ستی کتیبه‌ی‌خوایان گۆری، یان به‌راسته‌وخۆ یان به‌ناراسته‌وخۆ، ناراسته‌وخۆ لهم فهرمایشته‌دا هاتوو: ﴿يَلُوءُونَ آلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتَابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتَابِ﴾ واته: زمانیان بی‌باده‌ده‌ن، تا خه‌یال و گومانی ئەوه‌تان بو دروست بی، که ئەوه‌ی ئەوان ده‌لین مه‌به‌ستی کتیبه‌ی خوايه، له‌کاتی‌کدا وانییه ﴿وَمَا هُوَ مِنَ الْكِتَابِ﴾ قسه و لی‌کدانه‌وه‌ی ئەوان گوزارشت له‌مه‌به‌ستی کتیبه‌ی خوا ناکات، ده‌ستکاری راسته‌وخۆی کتیبه‌ی خواش لهم وته‌یه‌یاندايه: ﴿وَيَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذِبَ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ واته: "ده‌لین ئەمه له‌لایه‌ن خواوه هاتوو - و خوا ئەمه‌ی مه‌به‌سته -، له‌کاتی‌کدا هه‌رگیز خوا شتی وای ره‌وانه نه‌کردوو، جا ئا ئەوانه درۆ به‌ناوی خواوه ده‌که‌ن، خو‌شیان ئەمه چاک ده‌زانن"، ئەمه تاوانیکی مه‌زنتره له‌تاوانی ئەو که‌سه‌ی قسه‌یه‌ک به‌ناوی خواوه ده‌کات به‌نه‌زانی، ئەوانه درۆ به‌ناوی خواوه ده‌که‌ن، له‌یه‌ک کاتدا مانای راست ره‌وا ره‌تده‌که‌نه‌وه، مانای پوچه‌ل جیگیر ده‌که‌ن، ئەو وشه و

بیژیه‌ی ئاماژه به حه‌ق ده‌کات، بۆ مانایه‌کی خراب به‌کارده‌هین، هه‌رحه‌نده ئه‌مه‌ش ده‌زان.

(٧٩، ٨٠) ﴿مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٠﴾﴾

ئهم ئایه‌ته له به‌ر په‌رچدانه‌وه‌ی ئه‌و که‌سانه له خاوه‌ن کتیبه‌کان دابه‌زی، دوا‌ی ئه‌وه‌ی بیغه‌مبه‌ر (دروود و سلا‌وی خوا‌ی لی‌ی) بانگی کردن تا باوه‌ری بی‌هین، ئه‌وا بییان وت: ئایا ئه‌ی محمه‌د ده‌ته‌ویت تۆش له‌گه‌ل خوا به‌رستین، جا ئه‌م فه‌رماشته‌ی خوا: ﴿مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ﴾ واته: هه‌رگیز ناب‌ی و ئه‌سته‌مه، که‌سیک خوا‌ی گه‌وره به‌خششی له‌گه‌ل کرد‌ی، به‌ پیدانی کتیب و فه‌رکردنی ئه‌و شتانه‌ی که نه‌یزانیوه و ره‌وانه‌کردنی به‌ په‌یامبه‌ر بۆ به‌دیه‌نراوان، که‌چی ﴿ثُمَّ يَقُولُ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾ "دواتر به‌ خه‌لکی بلیت بن به‌ بنده‌ی من جگه له خوا‌ی گه‌وره"، ئه‌مه ئه‌سته‌مترین شتیکه، که له‌ لایه‌ن په‌کیک له بیغه‌مبه‌رانه‌وه (چاکترین درود و سلا‌ویان لی‌ی) ئه‌نجام بد‌ری، چونکه ئه‌مه ناشرینترین فه‌رمانه به‌ ره‌هایی، بیغه‌مبه‌رانیس کاملترین به‌دیه‌نراوان به‌ره‌هایی، جا فه‌رمانه‌کانیان له‌گه‌ل بارود‌خیان کۆک و ته‌بایه، بۆیه ته‌هما فه‌رمان به‌ شتی به‌رز ده‌کن، له هه‌موو خه‌لکیش زیاتر ریگری له شتی ناشرین ده‌کن، بۆیه خوا‌ی پایه‌به‌رز فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ﴾ واته: "به‌لکو بنه‌ که‌سی خواناس و بۆ خوا بزین" خوا فه‌رمانیان پیده‌کات به‌وه‌ی بۆ خوا بزین، واته: بنه‌ که‌سی دانا و هیمن و فه‌رکار و په‌روه‌رده‌کاری خه‌لکی،

به‌وه‌ی فی‌ری زانسته بچوکه‌کانیان بکه‌ن به‌ر له‌ زانسته‌گه‌وره‌کان، کاریشی بی‌که‌ن، نه‌وا
 فه‌رمان به‌ زانست و کارکردن و فی‌کردن ده‌که‌ن، که‌ بناغ‌هی به‌خته‌وه‌رییه، جا به
 له‌ده‌ست‌چوونی هه‌ر یه‌کی‌ک له‌مانه، که‌موکورتی و کرچ و کالی‌پووده‌دات، بی‌تی (ب) له‌م
 فه‌رمایشته‌دا: ﴿وَمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ﴾ تاد، (بائی هو‌کارییه) واته: به‌هو‌ی نه‌وه‌ی خه‌ل‌کی
 دیکه‌ فی‌ر ده‌که‌ن، که‌ زانست و لی‌کو‌لینه‌وه‌ی ئیوه‌ش بو‌کتیب و سونه‌تی بی‌غه‌مبه‌ره‌که‌ی
 ده‌گریته‌وه، که‌ به‌ لی‌کو‌لینه‌وه‌ی زانسته‌که‌ جیگر ده‌بی و ده‌می، به‌مه‌ش ده‌بنه‌که‌سانیکی
 ملکه‌چ و بو‌خوا‌زیاو ﴿وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّنَ أَرْبَابًا﴾ "هیچ -
 بی‌غه‌مبه‌ریک - فه‌رمانتان پیناکات فریشته و بی‌غه‌مبه‌ران بکه‌نه په‌روه‌دگار"، نه‌مه‌گشتاننده
 دوای تاییه‌تکردن، واته: هیچ - بی‌غه‌مبه‌ریک - فه‌رمانتان پیناکات، به‌وه‌ی نه‌و په‌رستن،
 یان یه‌کی‌کی دیکه‌له‌ به‌دیهینراوان په‌رستن، له‌ فریشته‌کان و بی‌غه‌مبه‌ران و جگه‌له‌وانیش،
 ﴿يَأْمُرُكُمْ بِالْكَفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ "نایا راسته و ده‌چینه‌عه‌قله‌وه، که‌ فه‌رمانتان بی
 بدات به‌ بی‌باوه‌ری، دوای موسلمان بوون و ملکه‌چبوونتان"، هه‌رگیز شتی له‌م جو‌ره‌ی
 نابی، ناچینه‌عه‌قله‌وه‌نه‌مه‌له‌ که‌سی‌که‌وه‌ده‌رچی‌که‌ خوای‌گه‌وره‌به‌خششی بی‌غه‌مبه‌رایه‌تی
 له‌گه‌ل‌کردی، جا هه‌ر یه‌کی‌کیان تانه‌یه‌کیان لی‌دات، نه‌وا گونا‌هی‌کی مه‌زن و کوفری‌کی
 مالویرانکاری نه‌نجامداوه.

(٨١، ٨٢) ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ
 جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ
 ذَلِكُمْ إِصْرِي قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٨١﴾ فَمَنْ
 تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٨٢﴾

﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَلِكُمْ إِصْرِي﴾ خوی گه‌وره راپیده‌گه‌یه‌نی: " - ئه‌ی په‌یامبه‌ر (دروود و سلّاوی خوی لیّی) - یادی ئه‌وه بکه‌وه کاتیك خوی گه‌وره په‌یمانی وه‌رگرت له پیغه‌مبه‌ران" به‌لینی دوو‌پاتکراوی لیوه‌رگرتن، کاتیك کتیی دابه‌زیراوی خوی و حیکمه‌تی جیاکه‌ره‌وه‌ی، له نیوان ره‌وا و نار‌ه‌وا و رینویی و گوم‌رای پیه‌خشین، که ئه‌گه‌ر "له ئاینده‌دا" په‌یامبه‌ریکم بو ناردن که به‌راستدانه‌ری په‌یامه‌که‌تان بی، ئه‌وا ده‌بی باوه‌ری پیه‌ین و دانیییدا بنین، ئه‌م به‌لینه له ئومه‌ته‌کانیشیان وه‌ر‌بگرن، "ئینجا خوا فه‌رمووی: ئایا دانتاننا به‌ وه‌رگرتنی برپاره‌که‌م"، خوی گه‌وره له‌سه‌ر هه‌موو پیغه‌مبه‌رانی (دروود و سلّاوی خویان لیّی) پیویست کردووه، که باوه‌ر به‌یه‌کتر به‌ینن، یه‌کتر به‌راست دابینن، چونکه هه‌ر چیه‌ک که هه‌یانه له‌لایه‌ن خواوه بووه بو‌یان هاتووه، هه‌ر چیه‌کیش له‌لایه‌ن خواوه بووی، ئه‌وا پیویسته دانی پیدابنری و باوه‌ری پیه‌ینری، که‌واته ئه‌مانه وه‌ک یه‌ک شت وان، بو‌یه به‌م پیه‌ ئه‌وه زانراوه که محمه‌د (دروود و سلّاوی خوی لیّی) کو‌تا پیغه‌مبه‌ره، هه‌موو پیغه‌مبه‌ران (دروود و سلّاوی خویان لیّی)، ئه‌گه‌ر گه‌یشته‌بانه پیغه‌مبه‌ر محمه‌د (دروود و سلّاوی خوی لیّی)، ئه‌وا پیویست ده‌بوو له‌سه‌ریان، که باوه‌ری پیه‌ین و شوینی بکه‌ون و سه‌ریخه‌ن، ئه‌ویش ده‌بووه پیشه‌وا و رابه‌ر و شوین بی هه‌لگیراوی ئه‌وان، جا ئه‌م ئایه‌ته مه‌زنه یه‌کیکه له گه‌وره‌ترین به‌لگه‌کان، له‌سه‌ر به‌رزی پله و پیروزی و ریز و شکوی پیغه‌مبه‌رمان (دروود و سلّاوی خوی لیّی)، هه‌ر ئه‌ویش چاکترین و پایه‌دارترین و سه‌روه‌ری پیغه‌مبه‌ران و په‌یامبه‌رانه (دروود و سلّاوی خویان لیّی)، کاتیك خوی پایه‌دار داوای دانیییدانی لییان کرد، ئه‌وا ﴿قَالُوا أَقْرَرْنَا﴾ وتیان: فه‌رمانه‌که‌تمان قبول کرد ﴿قَالَ﴾ خوی مه‌زن پیی فه‌رموون: ﴿فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ ئه‌م شاهیدی و گه‌واهی له‌سه‌ر خوتان و

ئوممه‌ته‌كانتان بدن، ﴿وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ﴾ "منیش له‌گهل ئیوه له‌گه‌واهیده‌راخم، ﴿فَمَنْ تَوَلَّى بَعْدَ ذَلِكَ﴾ جا‌ه‌هر كه‌سیك دوای ئەمه پشت بکاته" ئەم په‌یمان و به‌ئینه جه‌خت له‌سه‌ر‌کراوه، به‌گه‌واهی خوا و په‌یام‌به‌رانی (درود و سلّوی خویان لیّی) ﴿فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ واته: "ئا‌ئه‌وانه لاسار و سه‌ریچیکارن"، به‌م پییه‌ه‌هر یه‌کیك بانگه‌شه‌ی ئه‌وه بکات كه شوینکه‌وتوو‌ی پیغه‌مه‌رانه (درود و سلّوی خویان لیّی)، وه‌ك: جو‌له‌كه و گا‌وره‌كان و شوینکه‌وتوو‌انیا‌ن، ئه‌وا پشتیان له‌م به‌ئینه سه‌نگینه‌کردوو‌ه، به‌مه‌ش شایسته‌ی لاساری بوون، كه‌ئه‌گه‌ر با‌وه‌ر به‌ پیغه‌مه‌ر مح‌مه‌د (درود و سلّوی خوی لیّی) نه‌هینن، ئه‌وا به‌م ه‌ویه تا‌ه‌تایه له‌ئا‌گری دۆزه‌خدا ده‌میننه‌وه.

(۸۳) ﴿أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا
وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ﴾ ﴿۸۳﴾

﴿أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ﴾ ئایا ئه‌وانه ئاینیکی دیکه‌یان ده‌وی، جگه له‌ئاینی خوا؟ ئەمه چاک و گونجاو و شایسته‌نییه، چونکه هیچ ئاین و دینیک له‌ئاینی خوا چاکتر نییه ﴿وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ﴾ واته: "له‌کاتی‌کدا ه‌هرچی له‌ئاسمانه‌کان و زه‌وییدایه" ه‌مه‌وو بوون‌وه‌ر ملکه‌چی خوی گه‌وره‌ن به‌رامو و ده‌سته‌مۆکردنی، ملکه‌چن بۆ خوا چ‌خۆ‌ویستانه‌یان به‌ناچاری، ئه‌وانه‌ی به‌خۆ‌ویستانه‌ملکه‌چن، بریتین له: با‌وه‌رداران كه‌ملکه‌چی به‌ندایه‌تی په‌روه‌ردگاریانن، تیک‌رای به‌دیه‌ن‌راوانی دیکه‌ش به‌ناچاری ملکه‌چن بۆی، ته‌نانه‌ت بی با‌وه‌ر‌انیش ملکه‌چ و ده‌سته‌مۆی قه‌زا و قه‌ده‌ری خوان و لیّی ده‌ر‌ناچن، ناتوانن ده‌سته‌وه‌سانی بکه‌ن، سه‌ر‌ئه‌نجام گه‌ر‌انه‌وه‌ی ه‌مه‌وو بوون‌وه‌ر ه‌هر بۆ لای خوایه، ئه‌وسا دا‌وه‌ریان له‌نیواندا ده‌کات، به‌

فهرمانڤه وایی خوئی داوهریان له نیواندا دهکات، که له نیوان بهخشش و دادگه ریدا دهخولیته وه.

(۸۴) ﴿قُلْ آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ ۸۴

ئهه ئایهته پیروژه، هه موو ئهه شتانه له خو دهگری، که پیویسته باوهر داران باوهر پان بی هه بی ().

چاک بزانه باوهر بهراستدانانی دله به ته وای بهم بنچینه و پایانه، ئهه دانپیدانانه کار و کرده وه کانی دل و ئهه ندامه کانی جهسته دهگریته وه، - بهم پییه - ئیسلامیش له خو دهگری، ته نانهت هه موو کرده وه چاکه کان دهگریته وه، ئهه مانه به شیکن له باوهر و شوینه واریکن له شوینه واره کانی، جا که وشه ی ئیمان و باوهر "به تهها" باسکرا، ئهه و ئهه شتانه دهگریته وه، که باسمانکردن، بههه مان شیوه ئیسلامیش که "به تهها" باسکرا، ئهه و باوهر پش دهگریته وه، ئهه گهر ئیمان و ئیسلامیش بهیه که وه باسکران، ئهه و ئهه کاته ئیمان و باوهر گوزارشت ده بی له دانپیدانان و بهراستدانانی دل، ئیسلامیش گوزارشت ده بی له کرده وه دیاره کان، بههه مان جوړ کاتیك باوهر و کرده وهی چاکیش بهیه که وه باس دهکرین، هه مان لیكدانه وه یان بو دهگری.

(۱) نووسهر لیږده راڤه ی ئهه ئایهته و ئایهتی ۳۶ ۱ سوڤهتی بهقهږه ی وهك یهك کردووه، لیږده نووسویهتی بگهږیوه بو سوڤهتی بهقهږه بو راڤه ی ئهه ئایهته، بهلام من لیږهش دامناوته وه به توژیک دهستکاریه وه، چونکه ههر دوو سوڤهته که مان به جیا له چاپداوه. (وهرگیږ).

خوای گەورە دەفەرمووی: ﴿قُل﴾ واتە: بە زمانت "بلى"، بە جۆرىك كۆك و ھاۋناھەنگ بى لەگەل ئەۋەى كە لە دلتدايە، ئەمەيە گوفتارى كامل، كە پاداشت و سزای لیدەپشكويتهۋە، ھەرۋەك چۆن بە زمان دەرپرین بەبى باۋەر بى ھەبوون بە دل، بە دوورۋوبى و بى باۋەرى دادەنرى، جا قسەيەك كە كرداری دلى لەگەلدا نەبى، كاريگەرى نيبە و سوديشى كەمە، گریمان ئەگەر بەندە پاداشتيشى لەسەر ۋەربگرېتەۋە، بە ۋە مەرجهى قسەكە چاك بى و بناغەى باۋەرى لەگەل دابى، بەلام جياۋازى ھەيە لە نيوان قسەى رپوت، لەگەل ئەۋ قسەيەى كە كردهۋەى دلى لەگەلدايە.

سەبارەت بەم فەرمايشتە: ﴿قُل﴾ ئامازەيە بۇ راگەياندى بىروباۋەر، و خستەنەرۋو و بانگەۋازى بۇ كردنى، چونكە بناغە و بنچينەى ئاينە.

دەربارەى ئەم فەرمايشتە: ﴿أَمَّا﴾ واتە: باۋەرمان ھيناۋە، ھاۋشيوەى ئەم فەرمايشتە كە ئەنجامدانى كردهۋەى لیبەرھەم دى، دراۋەتە پال ھەموو ئومەت، ئامازەيە بۇ ئەۋەى پيوستە لەسەر ئومەت، دەستبگرى بە تىكپراى بەرنامەى خواۋە، ھاندانە بۇ يەكگرتن تا پالئەر و ئامانجيان يەك بى، كار و كردهۋەشيان يەكگرتوو بى، لەھەمان كاتدا رپگرى دەكات لە پەرتەۋازەيى، ئەۋەشى لیدەخوينرېتەۋە كە باۋەرداران ۋەك يەك جەستەن.

ئەم فەرمايشتە: ﴿قُلْ أَمَّا بِاللَّهِ﴾ تا كۆتابى ئايەتەكە، ئامازەيە بۇ ئەۋەى كە دروستە مروث باۋەر بداتە پال خوى، بەشيوەيەكى كۆت و بەندكراۋ، بەۋيپيەى كە پيوستە، بەپېچەۋانەى ئەۋەى كە دەوترىت: ((من باۋەردارم)) و ھاۋشيوەكانى، چونكە ئەم جۆرە گوزارشانە تەھا بە بەستەنەۋە بە ويستى خوای گەورەۋە دەوترى، "بۇ ئمۋونە دەوترى: ئەگەر خوا بيەۋى باۋەردارم"، لەبەر ئەۋەى "وتنى ئەمە بەبى بەكارھينانى ويستى خوا و گوزارشتە ھاۋشيوەكانى" پاكانە كردنە بۇ خود، و گەۋاھيدانى لەسەر ئەۋەى باۋەردارە.

جا که دهفهرمووی: ﴿أَمَّا بِاللَّهِ﴾ واته: "باوه‌ردارین به خوای گه‌وره"، به‌وهی که بوونی هه‌یه و تاك و ته‌هایه، خاوه‌نی هه‌موو سیفته‌ته کامله‌کانه، پاك و به‌رز له گشت که موکورتیه‌کان، هه‌ر ئه‌و شایسته‌ی به‌رستنه، نابی له هیچ به‌رستشیکدا هاوبه‌ش و هاوه‌لی به‌هیچ جوړیک بو دابنری.

﴿وَمَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا﴾ واته: "باوه‌ریشیمان هه‌یه به‌و په‌یامه‌ی که بو‌مان دابه‌زیراوه"، که قورتانی به‌رز و سوننه‌تی به‌یز ده‌گریته‌وه، هه‌روه‌ك خوای پایه‌به‌رز له‌وباره‌وه ده‌فهرمووی: ﴿وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ نیساء: ۱۱۳، واته: "خوای گه‌وره کتیب و حکمه‌ت و دانایی بو‌سه‌ر تو دابه‌زاندوو"، به‌مه‌ش باوه‌رپوون ده‌گریته‌وه به‌ناوه‌رپوکی کتیبی خوا و سوننه‌تی په‌یامبه‌ره‌که‌ی، له باوه‌ر هینان به‌سیفته‌ته‌کانی خوای به‌دبه‌ینه‌ر، خاصیه‌ت و سیفته‌تی په‌یامبه‌ره‌کانی، دواړوژ، جیهانی نادیار (غیب)ی رابردوو داهاتوو، هه‌روه‌ها باوه‌رپوون به‌و حوکمه‌شه‌رعییه‌ فرمانکه‌رانه‌ی تیدان، له‌گه‌ل حوکمه‌کانی سزا و جگه له‌مانه‌ش.

﴿وَمَا أَنْزَلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ واته: "باوه‌ریشیمان هه‌یه به‌و په‌یامه‌ی که بو‌ئیرا‌هیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه‌عقوب و ئه‌سبات (نه‌وه‌کانی یه‌عقوب) هاتوو، به‌و په‌یامه‌ش که له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاروه بو‌موسا و عیسا و پیغه‌مبه‌ران (سلاوی خوا له هه‌موویان ی) دابه‌زیوه"، ئه‌مه باوه‌رپوونی تیدایه به‌هه‌موو ئه‌و کتیانه‌ی که بو‌هه‌موو پیغه‌مبه‌ران دابه‌زیون، باوه‌رپوونیشی تیدایه به‌پیغه‌مبه‌ران به‌گشتی، ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ش که له‌م ئایه‌ته‌دا ئاماره‌یان پیدراوه به‌تایبه‌تی، به‌هۆی ئه‌وه‌یه که پیغه‌مبه‌رانی ناوبراو ریز و پایه‌یه‌کی مه‌زنیان هه‌یه و خاوه‌نی شه‌ریعه‌تی گه‌وره‌ن، که‌واته له باوه‌رپوون به‌پیغه‌مبه‌ران و کتیبه‌ ئاسمانیه‌کان، واجبه و پیویسته باوه‌رداران باوه‌رپیان به‌هه‌مووان هه‌بی به‌گشتی، دواتر

ئه‌وه‌ی که به تیروته‌سه‌لی به سروش باسیکراپی ئەوا پیویسته ئیمه‌ش به تیروته‌سه‌لی باوه‌ری
پیهینین.

سه‌بارت به‌وه‌ش که فه‌رموویه‌تی: ﴿لَا نَفْرَقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ﴾ واته: "جیاوازی له نیو
هیچ یه‌کیاندا ناکه‌ین"، به‌لکو باوه‌رمان به هه‌ر هه‌موویان هه‌یه، ئەمه‌یه تاییه‌مه‌ندی
موسلمانان، که به‌هۆیه‌وه جیاوازن له شوینکه‌وتووی هه‌ر ئاینیکی تر.

جوله‌که و گاور و صابیه‌کان و جگه له‌وانیش، - ئەگه‌ر باوه‌رپشیان وای که باوه‌ریان
هه‌یه، به په‌یامی ئەو په‌یامبه‌ر و کتیبه‌ ئاسمانیه‌ی باوه‌ریان بی هه‌یه - ئەوا له‌گه‌ل ئەوه‌شدا
باوه‌ریان به په‌یامبه‌رانی دیکه‌ نییه، به‌مه‌ش جیاوازی له نیوان په‌یامبه‌ر و کتیبه‌ ئاسمانیه‌کان
ده‌کن، که باوه‌ریان به به‌شیکیان هه‌یه، بی باوه‌رپشن به به‌شیکی دیکه‌یان، به‌مه‌ش به‌هۆی
به‌درۆخسته‌وه‌یان بۆ به‌شیک له په‌یامبه‌ر و کتیبه‌ ئاسمانیه‌کان، باوه‌ره‌که‌یان
هه‌لده‌وه‌شینته‌وه، جا ئەو په‌یامبه‌ره‌ی که ئەوان پشیان وایه باوه‌ریان پیه‌ هه‌یه، ئەوا ئەو
په‌یامبه‌ره‌ هه‌موو په‌یامبه‌ره‌کانی دیکه‌ی و به‌تاییه‌ت محمه‌دی (درود و سلّاوی خوای لپی)
به‌راستداناوه، بۆیه ئەگه‌ر خاوه‌ن کتیبه‌کان پیغه‌مبه‌ر محمه‌د (درود و سلّاوی خوای لپی)
به‌درۆ بخرنه‌وه، ئەوا به‌مه‌ ئەو هه‌واله‌ به‌درۆده‌خرنه‌وه، که په‌یامبه‌ره‌که‌یان پشیان داوه،
به‌مه‌ش بی باوه‌ر ده‌بن به په‌یامبه‌ره‌کانیشیان.

له‌م فه‌رمایشته‌دا: ﴿وَالنَّبِیْنَ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ ئاماژه‌یه‌ک هه‌یه بۆ ئەوه‌ی به‌خششی ئاین،
به‌خششی راسته‌قینه‌یه، که به کامه‌رانی دنیا و دوا‌پۆژه‌وه وابه‌سته‌یه، فه‌رمانی بی
نه‌کردوین، که باوه‌ر بهین به ده‌سه‌لات و سامان و هاوشیوه‌کانی ئەمانه‌ که به پیغه‌مبه‌ران
دراوه، به‌لکو فه‌رمانان پیکراوه که باوه‌ردار بین بهو کتیب و شه‌ریعه‌تانه‌ی که پشیان
دراوه، هه‌روه‌ها ئەوه‌شی له‌خوگر‌توووه که په‌یامبه‌ران ته‌ها راگه‌یه‌نهری په‌یامی خوان،

نیوه‌ندگیرن له نیوان خوا و به‌دیهبینراوانی له ږاگه‌یانندی ئاینی خوا به به‌دیهبینراوان، که‌واته هیچ شتیکیان به‌ده‌ست نییه له نابندا.

له‌م فه‌رمایشته: ﴿مَنْ رَبِّهِمْ﴾ ئاماژه هه‌یه بۆ ئه‌وه‌ی، که‌ خ‌وای گه‌وره له‌ کاملی په‌روه‌ردگاریتی خ‌ۆیه‌وه‌یه، که‌ کتییی بۆ به‌نده‌کانی دابه‌زاندوو‌ه و په‌یامبه‌رانی بۆ ناردوون، په‌روه‌ردگاریتی خوا ئه‌وه ناخ‌وازی که‌ به‌ هه‌ر په‌مه‌کی فه‌رامۆشیان بکات.

ماده‌م ئه‌و په‌یامه‌ی به‌ پیغه‌مبه‌ران دراوه، له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاره‌وه بوو، ئه‌وا جیاوازی ده‌رده‌که‌وی له‌ نیوان پیغه‌مبه‌رانی خوا و ئه‌وه‌ش که‌ بانگه‌شه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی ده‌کات، جا جیاوازیه‌که‌ رووده‌دات له‌ نیوانیاندا له‌گه‌ل زاینی ئه‌و شته‌ی بانگه‌شه‌ی بۆ ده‌که‌ن، په‌یامبه‌رانی خوا ته‌ه‌ما بانگه‌واز بۆ چاکه‌ و ږیگری له‌ هه‌رچی خ‌راپه‌یه‌ ده‌که‌ن، هه‌ر یه‌کی‌کیشی له‌ په‌یامبه‌رانی خوا په‌یامبه‌ره‌کانی دیکه‌ به‌راست داده‌نی، گه‌واهی راستی و ږه‌وایی بۆ ده‌دات، به‌بی ئه‌وه‌ی دژایه‌تی و تی‌کگیرانیان هه‌بی، چونکه‌ هه‌موویان له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاره‌وه هاتوون: ﴿وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيْرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيهِ اخْتِلاَفًا كَثِيرًا﴾ نیساء: ۸۲. واته: "خ‌ۆ ئه‌گه‌ر ئه‌م قورئانه له‌لایه‌ن جگه‌ له‌ خ‌وای گه‌وره‌وه هاتب‌وایه، ئه‌وا تی‌کگیرانیکی زۆر تییدا به‌دیده‌کرا".

ئه‌مه‌ش به‌پیچه‌وانه‌ی بانگه‌شه‌ی ئه‌و که‌سه‌یه که‌ به‌درو بانه‌گه‌شه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی ده‌کات، که‌ هه‌وال و فه‌رمان و ږیگریه‌کانیان تی‌کگیراون، هه‌روه‌ک ئه‌مه زانراوه له‌ به‌سه‌رهاتی هه‌موو ئه‌وانه‌ی ئه‌م بانگه‌شه‌یه‌یان کردوو‌ه و زانراویشه بانگه‌شه‌یان بۆچی کردوو‌ه.

دا کاتی‌ک خ‌وای پایه‌بلند، هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی خ‌سته‌ږوو، که‌ ده‌بی باوه‌ږدار ږروای بی هه‌بی به‌گشتی و تاییه‌تی و، قسه‌ به‌بی کردار سوودی نای، دواتر فه‌رموویه‌تی: ﴿وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ﴾ واته: ملکه‌چی گه‌وره‌یی خ‌وای گه‌وره‌ین، به‌ ده‌ر و ده‌رووئمان (بظاه‌رنا و

باطننا) پابەندی بەندایەتی ئەوین، پەرستش بە دڵسۆزی ھەر بۆ خوا دەکەین، بەرکار

(المعمول) سی پێشخستوووە کە ﴿لَهُ﴾ بەسەر کارادا کە ﴿مُسْلِمُونَ﴾.

ئەم ئایەتە پیرۆزە، - سەرباری کورتی و پوختییەکە - ئەوا سی جۆرەکە یە کخواناسی لەخۆگرتوووە: یە کخواناسی لە پەرورەدگار ییتیدا، یە کخواناسی لە پەرستراو ییتیدا، یە کخواناسی لە ناو و سیفەتەکاندا.

باوەربوونیشی لەخۆگرتوووە بە ھەموو پەيامبەران و کتیبەکانی خوا، لە دواى گشتاندا بەتایبەتی باسی کردوو، کە ئاماژە بە پەيامبەران، ھەر و ھەوا بەراستدانانی بە دل و زمان و ئەندامەکانی جەستە و دڵسۆزی بۆ خوا لە ھەموو ئەمانەدا، جیاوازییەتی تەبەئەتە لە نیوان پەيامبەرە راستگۆکان و ئەوانەى کە بەدرۆ بانگەشەى پەغمبەرایەتی دەکەن. ھەر و ھەوا خواى بەدیهینەر بەندە باوەردارەکانى فیر دەکات چون ئەمە دەربەرن، ئاماژەشى بە رەحمت و بەخششى خواى گەورە کردوو، کە چون بەخششە ئاینەکانى لەگەڵدا کردوون، کە کامەرانى دونیا و دواپۆزى پێیانەووە پەيوەستن. پاك و بیگەردى بۆ ئەو زاتەى کە کتیبى خۆى کردۆتە روونکەرەوہى ھەموو شتیک، ھەر و ھەوا ماہى رەحمت و میھرەبانى بۆ کۆمەڵانىک کە باوەر دەھینن.

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ ٨٥

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ واتە: ھەر کەسێک جگە لە ئاینى ئیسلام ئاینىکى دیکە ھەلبژیرى و خواپەرستى بى بکات، لە کاتیکدا خواى گەورە تەنھا بە ئیسلام وەك ئاین بۆ بەندەکانى رازیبە، - ئەوہى ھەر ئاینىکى دیکەى جگە لە ئیسلام ھەلبژاردوووە ئەوا لە دواپۆزدا لە زیانمەندانە - ئەوا

کرده‌وه‌کانی ره‌تکراوه‌ن، چونکه ئابینی ئیسلام ملکه‌چوونی بو خوا تیدایه، دلسوزی و گوپرایه‌لی بو په‌یامبه‌ر و پیغه‌مبه‌رانی له‌خوده‌گری، جا نه‌گه‌ر به‌نده ئابینی ئیسلام هه‌لنه‌بژیڤی، ئەوا هۆکاری سه‌رکه‌وتن و رزگاربوون ده‌ستناخت له‌ سزای خوا و به‌ده‌سته‌ینانی پاداشته‌که‌ی، هه‌رچی دینیکی دیکه‌یه‌ جگه‌ له‌ ئیسلام پوچه‌له‌، دواتر خوای پایه‌به‌رز فه‌رموویه‌تی:

(٨٦ - ٨٩) ﴿كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ ﴿٨٦﴾ أُولَئِكَ جَزَاءُهُمْ أَنْ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَخَفُّ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٨﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٨٩﴾

﴿كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ وَشَهِدُوا أَنَّ الرَّسُولَ حَقٌّ وَجَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ﴾ ئەمه ده‌چینه‌ چوارچیوه‌ی به‌دوورزانین و شتی ئەسته‌مه‌وه، واته: شتیکی زۆر دووره‌ خوای گه‌وره‌ رینوینی گه‌لیک بکات، که بی باوه‌ری و گومپرایان هه‌ل‌بژاردی، ئەمه‌ش دوا‌ی ئەوه‌ی که باوه‌ریان هیناوه‌ و گه‌واهیان داوه، که په‌یامبه‌ر (دروود و سلوا‌ی خوای لیبی) راسته‌ و ئەو به‌لگه‌ و نیشانه‌ روون و سه‌لمینراوانه‌ی هیناویه‌تی ره‌وا و دروستن ﴿وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ "بی‌گومان خوا رینوینی گه‌لی سته‌مکاران ناکات"، ئەوانه‌ سته‌میان کرد و زانیان له‌ حه‌ق و راستی هینا، دوا‌ی ئەوه‌ی ناسیان و پیی ئاشنابوون، شوین نا حه‌ق و پوچه‌لی که‌وتن، له‌گه‌ل ئەوه‌ش که ده‌یانزانی پوچه‌له‌، ئەمه‌ش به‌هۆی سته‌م و ده‌ستدریژی و شوینکه‌وتنی ئاره‌زوویانه‌وه، نا ئەوانه‌ سه‌رکه‌وتوو نابن له‌ گرتنه‌به‌ری رپگه‌ی راست، چونکه ئەو که‌سه‌ی ئومیدی ئەوه‌ی لیده‌کری، که رپگه‌ی راست

بگریته‌بهر، ئەو کەسه‌یه کە حەقی نەناسیوه، بە‌لام سوڤی‌شه له‌سه‌ر ده‌ستخستی، ئا ئەو کەسه‌ی شایسته‌ی ئەوه‌یه کە خوا هۆکاره‌کانی ڕینوینی و گرتنه‌به‌ری ڕیگه‌ی راستی بۆ ئاسان بکات، بیپاریزی له‌ هۆکاره‌کانی گومرایی، دواتر خوا هه‌والی داوه له‌باره‌ی سزای ئەو بی‌باوه‌رانه له‌ دنیا و دوا‌ڕۆژدا، جا فه‌رموویه‌تی: ﴿أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ أَنَّا عَلَيْهِمُ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ﴾ ﴿٨٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ. واته:

"به‌راستی سزای ئەوانه، ئەوه‌یه کە نه‌فرینی خوا و فریشته‌کان و تیکرای خه‌لکیان له‌سه‌ره، تا هه‌تایه له‌ ئاگری دۆزه‌خدا ده‌میننه‌وه"، هه‌رگیز سزاکه‌یان له‌سه‌ر سوک ناکری، بۆ ماوه‌ی ته‌ها بۆ ساتیکیش، چ به‌ لا‌بردی سزاکه‌یان به‌ که‌می‌ک سووک‌کردنی، ﴿...وَلَا هُمْ يَنْظُرُونَ﴾ واته: ماوه‌شیا‌ن پینادری، چونکه‌ کاتی ماوه‌پیدا‌ن به‌سه‌رچووه، خوا ئەوه‌نده ته‌مه‌نی پیدا‌ن، که‌ مایه‌ی په‌ند لیوه‌رگرتن بوو بۆ که‌سی په‌ندوه‌رگر، خو ئەگه‌ر خیر و چاکه‌یه‌کیان تیدا بووبایه، ئەوا لیا‌ن ده‌رده‌که‌وت، ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر بگه‌رینرینه‌وه بۆ دنیا، ئەوا هه‌مان ئەو شتانه‌یا‌ن ئەنجام ده‌دا، که‌ بی‌شته‌ر ده‌یا‌نکرد.

﴿إِنَّ الَّذِينَ تَابُوا مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ واته: جگه‌ له‌و که‌سانه‌ نه‌بن، که‌ فریای خو‌یا‌ن که‌وتبن، تۆبه‌یا‌ن کری‌ی دوا‌ی ئەم لادانه، چاکسازیا‌ن کردی، ئەوا به‌راستی خوا‌ی گه‌وره‌ گونا‌هپۆش و میه‌ره‌بانه^(١).

(١) دانه (نوسخه‌ی) ئەو ته‌فسیره‌ که‌ له‌به‌رده‌ستمه و وه‌رگیا‌نی بۆ ده‌که‌م، ئایه‌تی ٩ ٨ په‌راندوو، بۆیه من لێ‌ه‌دا دامناوه‌ته‌وه. (وه‌رگیا‌ی).

(۹۰، ۹۱) ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ
وَأُولَئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ﴾ ﴿۹۰﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفْرًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ
أَحَدِهِمْ مِلءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ افْتَدَىٰ بِهِ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ
نَاصِرِينَ ﴿۹۱﴾

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بَعْدَ إِيمَانِهِمْ ثُمَّ ازْدَادُوا كُفْرًا لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ﴾ خوی پایه‌بند
رایده‌گه‌نی، که به‌راستی نه‌وانه‌ی بی‌باوه‌رپوون، دوی نه‌وی باوه‌ریان هیناوه، دواتر
زیاتر له بی‌باوه‌رپیه‌که‌یاندایا رچوون، به‌یاخیوون و گوم‌رابوونی زیاتر، بهره‌وامبوونیان
وازهینان له رپنوینی و رپگهی راست، ئا نه‌وانه‌ تۆبه و په‌شیمانان قبول نییه، واته:
هه‌رگیز سه‌رناخرین بو تۆبه‌کردنیک که قبول کراو بی، به‌لکو خوی گه‌وره‌ ماوه‌یان
پیده‌دات تا له گوم‌رابیه‌که‌یاندایا بگه‌وزن، خوی پایه‌دار فه‌رموویه‌تی: ﴿وَنَقَلَبُ أَفْنَدَتَهُمْ
وَأَبْصَارَهُمْ كَمَا لَمْ يُؤْمِنُوا بِهِ أَوْلَٰ مَرَّةٍ﴾ نه‌نعام: ۱۱۰. واته: "نه‌و کاته دل و چاوه‌کانیان
هه‌لده‌گیرینه‌وه - له نیوان جو‌ره‌ها لیکدانه‌وه‌دا- هه‌روه‌ک چون له‌سه‌ره‌تاوه‌ باوه‌ریان بی
نه‌هینابوو"، ﴿فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾ سه‌ف: ۵. واته: "کاتیک نه‌وان لایاندایا،
نه‌وسا خوی گه‌وره‌ دل‌ی نه‌وانی لادا"، جا گونا‌ه و خراپه‌کان یه‌کتر به‌ره‌م ده‌هینن،
به‌تاییه‌ت بو نه‌و که‌سه‌ی کوفری مه‌زنی نه‌نجام دابی و رپگهی راستی فه‌راموش‌کردی،
به‌لگه‌شی له‌سه‌ر به‌رپابووی، خوی گه‌وره‌ نیشانه و به‌لگه‌کانی له‌سه‌ر به‌رپاکردی، ئا نه‌مه
نه‌و که‌سه‌یه که هه‌ولیداوه‌ هو‌کاره‌کانی میه‌ره‌بانی په‌روه‌دگاری بیچ‌رینی، ده‌رگای تۆبه‌ی
به‌رووی خویدا داخستووه، بویه‌ خوی گوم‌رابی له‌م چه‌شنه‌که‌سانه‌دا کورت هه‌له‌هیناوه،
﴿وَأُولَئِكَ هُمُ الضَّالُّونَ﴾ واته: "ئا نه‌وانه‌ن گوم‌را و سه‌رلیشیواو"، جا چ گوراپیه‌ک

مه‌زنتره له‌وهی واز له ریگه‌ی راست بهینی، دوا‌ی نه‌وه‌ی مرؤف ناشایه‌تی و به‌رچاو‌رۆشنی ته‌واوی له‌وباره‌وه‌ به‌ده‌سته‌هیناوه، ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْ أَحَدِهِمْ مِلءُ الْأَرْضِ ذَهَبًا وَلَوْ افْتَدَىٰ بِهِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ﴾ (٩١) واته: بی‌گومان نه‌وانه‌ی بی‌باوه‌رپوون، به‌بی‌باوه‌رپیش مردوون، له‌سه‌ر کوفر به‌رده‌وام بوونه تا مردن، ئا‌نه‌وانه‌ تیا‌چوو و به‌دبه‌ختن بو‌هه‌میشه، خو‌ئه‌گهر به‌ نه‌ندازه‌ی پیستی زه‌وی ئالتوون و زی‌ر ببه‌خشن، تا‌ر‌زگاریان بی‌له‌سزای خوا، نه‌وا‌ئه‌مه هیچ سوو‌دیکی بۆیان نابێ، به‌لکو‌ نه‌وانه‌ له‌نیو‌سزایه‌کی به‌ئیش و ئازاردا ده‌میننه‌وه، هیچ تکاکار و پشتیوان و به‌هانا‌وه‌چوو و په‌نا‌پیراویکیان نییه، که له‌سزای خوا ده‌ربازیان بکات، بۆیه له‌هه‌موو چاکه‌یه‌ک بی‌هیوا‌بوونه، به‌د‌ل‌نیایه‌وه‌ تا‌هه‌تایه‌ له‌نیو‌سزا و خه‌شمی خوادا ده‌میننه‌وه، په‌نا‌ده‌گرین به‌خوا له‌بارو‌دۆخیان.

(٩٢) ﴿لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّىٰ تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ﴾ (٩٢)

خوای گه‌وره‌هانی به‌نده‌کانی ده‌دات، بو‌به‌خشین به‌هه‌ر ریگه‌یه‌کی چاک و خیردا، جا فه‌رموویه‌تی: ﴿لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ﴾ واته: ناگه‌ن به‌پله‌ی چاکه‌کاری، نه‌و چاکه‌کاریه‌ی خاوه‌نه‌که‌ی به‌به‌ه‌شت ده‌گه‌یه‌نیت ﴿حَتَّىٰ تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ﴾ واته: تا‌له‌و‌مال و سامانه به‌نرخ و ده‌گمه‌نه‌تان نه‌به‌خشن، که زۆر لاتان خو‌شه‌ویسته، جا‌ئه‌گهر نیوه‌ خو‌شه‌ویستی خواتان پێش خو‌شه‌ویستی مال و سامان به‌خشی و له‌ره‌زامه‌ندی خوادا به‌خشیتان، ئە‌مه به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر باوه‌ری راست و چاکه‌کاری دل و دامه‌زراوی له‌خواترسانتان، جا به‌خشینی مال و سامانه ده‌گمه‌ن و به‌ها‌داره‌کان، به‌خشین له‌وکاته‌ی به‌خشه‌ره‌که‌ پیوستی به‌شته به‌خشراوه‌که‌یه، به‌خشین له‌وکاته‌ی ته‌ندروستی باشه، هه‌موو ئە‌مانه‌ ده‌چنه‌ نیو‌ئه‌م

چوارچیوه‌یه‌وه، ئەم ئایه‌ته‌ ئاماژه‌ به‌وه‌ ده‌کات که چاکه‌کاری به‌نده‌ به‌پیی به‌خشی نی ده‌بی له‌و شتانه‌ی لای خو‌شه‌ویستن، چاکه‌کاریه‌که‌شی که‌م ده‌بی، به‌پیی که‌مبوونی له‌م جو‌ره‌دا، جا له‌به‌ر ئەوه‌ی به‌خشین به‌هەر جو‌ریک‌ بی‌ مایه‌ی پادا‌شت وه‌رگرتنی به‌نده‌یه، چ که‌م بی‌ یان زو‌ر، شته‌که‌ خو‌شه‌ویست بی‌ یان نا لای ناخ و ده‌روونی به‌خشهر، و له‌به‌ر ئەوه‌ی ئەم فه‌رمایشته‌ی خوا: ﴿لَنْ تَنَالُوا الْبِرَّ حَتَّى تُنْفِقُوا مِمَّا تُحِبُّونَ﴾ گومان‌ی ئەوه‌ ده‌گه‌یه‌نی که‌ به‌خشی نی جگه‌ له‌وه‌ی باسکرا بی‌ سوود و که‌لکه، ئەوا خوای گه‌وره‌ به‌م فه‌رمایشته‌ ئەم گومانه‌ی نه‌هیشتووه: ﴿وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ﴾ "هەر چییه‌کیش بیه‌خشن، ئەوا خوای گه‌وره‌ بی‌ زانایه‌" —بازنه‌ی به‌خشی‌نتان — له‌سه‌ر به‌ر ته‌سک ناکات، به‌لکو به‌پیی نیازی ئیوه‌ و سوودی به‌خشاوه‌که‌ پادا‌شتان ده‌داته‌وه.

(٩٣ - ٩٥) ﴿كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلاَّ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ إِلَّا مَا حَرَّمَ إِسْرَائِيلُ عَلَى نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ أَنْ تُنَزَّلَ التَّوْرَةُ قُلْ فَاتُوا بِالْتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ﴿٩٣﴾ فَمَنْ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكُذْبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٩٤﴾ قُلْ صَدَقَ اللَّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٩٥﴾

﴿كُلُّ الطَّعَامِ كَانَ حِلاَّ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ﴾ "هەرچی خۆراک هه‌یه‌ حه‌لال بوو بۆ نه‌وه‌ی ئیسرائیل"، ئەمه‌ش به‌ر په‌رچدانه‌وه‌ی گومان و بۆچوونی پوچی جو له‌که‌کان بوو، به‌وه‌ی بییان و ابوو هه‌لوه‌شانده‌وه‌ (نه‌سخ) دروست نییه، به‌م بیانوویه‌ بی‌ باوه‌ر بوون به‌ عیسا و محمه‌د (درود و سلّاوی خویان لیبی)، چونکه‌ ناوبراوان هه‌ندیک حوکمیان هیناوه‌ له‌ حه‌لال و حه‌رام کردن، که‌ بیچه‌وانه‌ی حوکمه‌کانی ته‌ورا‌تن، جا ئەوه‌په‌ری دادگه‌ری و به‌ویژدان بوون له‌گه‌ل جو له‌که‌کان، ئەوه‌یه‌ پابه‌ند بکری‌ن به‌و شتانه‌ی له‌ ته‌ورا‌تدا هاتوون، که‌ بریتیه‌ له‌وه‌ی هه‌موو جو ره‌ خۆراکه‌کان بۆ نه‌وه‌ی ئیسرائیل حه‌لال کرابوون، ﴿إِلَّا مَا

حَرَمَ إِسْرَائِيلَ عَلَى نَفْسِهِ "تەھا ئەو شتانە نەبن" کە یەعقوب لە خۆی حەرام کردبوو، **﴿عَلَى نَفْسِهِ﴾** واتە: خوای پایه‌به‌رز حەرامی نەکردبوو، بەلکو کاتیک ئەمانە ی لەسەر خۆ حەرام کرد، کە تووشی نەخۆشی پشت ئیشان بوو، جا نەزری کرد کە ئەگەر خوای پایه‌دار شیفای بدات، ئەوا خۆشەویستترین خۆراک لەخۆی حەرام دەکات، بەپیی ئەوێ باسیان کردوو، گوشت و شیری و شتری لەخۆی حەرام کرد، نەوێکانیشی لەسەر ئەم نەزەری ئەو رویشتن، **﴿مَنْ قَبْلَ أَنْ تَنْزَلَ التَّوْرَةَ﴾** "ئەمەش پێش دابەزینی تەورات بوو"، **﴿قُلْ فَاتُوا بِالْتَّوْرَةِ فَاتْلُوهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾** واتە: - ئە یەپامبەر (درود و سلاوی خوای لیبی) - پیمان بلی: دەسا تەورات بهین و بیخویننەو، ئەگەر ئیوێ راست دەکەن"، دواتر لە تەوراتدا هەندیک شت حەرام کران، کە جیاواز بوون لەوێ یەعقوب (سلاوی خوای لیبی) لەخۆی حەرام کردبوو، ئەو شتانە ی حەلال و چاک و پاک بوون، هەرۆک خوای پایه‌به‌رز فرموویەتی: **﴿فَبَطَّلْنَا مِنَ الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا عَلَيْهِمْ طَيِّبَاتٍ أُحِلَّتْ لَهُمْ﴾** نیساء: ۱۶۰. واتە: "بەھۆی ستەم و زۆرداری ئەوانە ی بوونە جولەکە، کۆمەلە شتیکی چاک و پاکمان لی حەرام کردن، لەکاتیکدا پێشتر بۆیان حەلال کرابوو"، خوای مەزن فرمان بە یەپامبەرەکە ی (درود و سلاوی خوای لیبی) دەکات، بەوێ ئەگەر جولەکەکان نکۆلیان کرد، ئەوا با تەورات بهین، بەلام ئەوان هەر بەردەوام بوون لەسەر ستەم و نکۆلیکاری، بۆیە خوای پایه‌به‌رز فرمووی: **﴿فَمَنْ افْتَرَىٰ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾** واتە: "هەر یەکیک دوا ی ئەم هەموو روونکردنەو و بەلگانە، درۆ بە ناوی خواو بەکات، ئا ئەوانە ستەمکارن". جا کی هەبە ستەمکارتەر بی لەو کەسە ی، کە بانگ بکریت بۆ ئەوێ کتیبی خوا بکریتە دادوەر، کەچی ئەو ئەمە رەت بکاتەو، بەھۆی خۆ زالکردن و و خۆبەزلزانی و سەرکەشێکە یەو، ئەمە یەکیکە لە گەورەترین بەلگەکان، لەسەر راست و دروستی ییغەمبەرایەتی ییغەمبەرمان محەمەد (درود

و سلاوی خوی لیّی، چەندین بەلگەیی جۆراو جۆر بەرپابوونە لەسەر راستگۆییەکی و، راستی ئەو هەوالانەی داویەتی، لەبارەیی ئەو شتانهوە کە کەس نایزانی مەگەر پەرورەدگار پیی رابگەیی، بۆیە خوی پایەبەرز فەرموویەتی: ﴿قُلْ صَدَقَ اللَّهُ﴾ واتە: " ئەو یەمبەر (درود و سلاوی خوی لیّی) - بلی: " خوی گەرە راستی فەرمووە لەو هی هەوالی لەبارەو داو و برپاری لیداو، ئەمەش فەرمانیکە لەلایەن خواو بۆ یەمبەرە کە و شوینکەوتووانی، تا بە زمان بلین: خوی مەزن راستی فەرمووە، بە دلێش باوهری دامەزراویان پی هەبی، بەهۆی بەلگەیی دلنیاکەرەو، ئەم گەواهیە لەسەر ئەوانەش بەرپا بکەن کە نکۆلی لیدەکەن، جا لیروە دەزانری کە ئەو کەسەیی لە هەموو خەلک باوهری پتەوترە، ئەو کەسە لە هەمووان زانست و دلنیایی و باوهردارترە بە بەلگە تیروتەسەلە خەبەری و عەقلییەکان، ﴿فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ واتە: "شوین ریباز و بەرنامەیی ئیبراھیم (سلاوی خوی لیّی) بکەون، کە یەکخواناس و یەتاپەرست بوو، هەرگیز لە هاوبەشدا نەبوو،" دواتر پەرورەدگار فەرمانیان پی دەکات بە شوینکەوتنی ریباز و تاینی ئیبراھیمی (سلاوی خوی لیّی) باپیرهیان، بە یەکخواناسی و یەکتاپەرستی و ازھینان لە هاوبەشدا، کە بناغەیی بەختەوهرییە، جا بە ازھینان لە ریبازی ناوبراو بەندە تووشی بەدبەختی دەبی، لەمەشدا گەرەترین بەلگە هەیی لەسەر ئەو هی جولەکەکان و جگە لەوانیش، لەوانەیی لەسەر ریباز و تاینی ئیبراھیم نین، ئەو یەکخواناس و یەکتاپەرست نین، کاتیک خوی گەرە فەرمانی پیکردن بەو هی شوین ریبازی ئیبراھیم (سلاوی خوی لیّی) بکەون، لە یەکخواناسی و ازھینان لە هاوبەشدا، جا بە بۆ خوا، ئەو فەرمانی پیکردن وەك ئیبراھیم (سلاوی خوی لیّی) مالی خوا، کە کەعبەیی پیرۆزە بە گەرە بگرن، بە ئەنجامدانی حەج و ریبورەسمەکانی تر، جا فەرموویەتی:

(۹۶، ۹۷) ﴿إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ
 ﴿۹۶﴾ فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ إِبْرَاهِيمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ
 حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ﴿۹۷﴾﴾

خوای گهوره باس له پلهوپایه و ریز و گهورهیی کهعبهیی پیروز دهکات، ﴿إِنَّ أَوَّلَ
 بَيْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِي بِبَكَّةَ مُبَارَكًا﴾ واته: بهراستی که یه کهم مال و مه نزلگه یه که، که بو
 خواپه رستی دنرا، کهعبهیی پیروزه که له شاری مه که یه، "یه کهم مال که خوای گهوره بو
 خواپه رستی داینا کهعبهیی پیروز بو، که تیایدا په وهر دگاریان ده پهرست و نه ویش له
 گونا هه کانیان خو شده بو، چاوپوشی له هه له کانیان ده کرد، نه وهنده خواپه رستی و کاری
 چا که یان ده کرد، که به هویوه ره زامهنندی پهروه دگار و پاداشت و رزگار بوونیان له
 سزاکهیی ده سنده خست، بویه فهرموویه تی: ﴿مُبَارَكًا﴾ واته: "پیروز و بهر که تداره"،
 بهر که تهی زوری تیدایه، که مایهیی سوودی دین و دونیایه، ههروه که خوای پایه بهرز
 فهرموویه تی: ﴿لِيَشْهَدُوا مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ فِي أَيَّامٍ مَّعْلُومَاتٍ عَلَىٰ مَا رَزَقَهُمْ
 مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ﴾ حه ج: ۲۸. واته: "بو نه وهی سوودی لیوه ر بگرن، یادی خواش
 بکه نه وه و ناوی پیروزی خوا بهرده وام به سهر ده میانه وه بی، له چهنه ر ژوبیکی
 دیاریکراودا، ههروه ها ناوی خوا بین له کاتی سهر برینی نه و مالانانهی پیمان به خشیون"،
 ﴿وَهُدًى لِّلْعَالَمِينَ﴾ "رینویی به خشه بو هه موو جیهانیان"، رینویی دوو جوړه: رینویی له
 زانین و بووناسیدا، دووه میان رینویی له کاردا، رینویی له کاردا ناشکرایه، که خوای
 گهوره جوړه ها خواپه رستی تیدا داناوه، که تاییه ته پی، سه بارهت به رینویی زانست،
 نه وه یه که به دهستی ده خهن له ناسینی راستی، به هوی به لگه و نایه ته ره وشنه کان، که خوای

گه‌وره باسی ده‌کات له‌م فەر‌مایشته‌یدا: ﴿فِيهِ آيَاتٌ بَيِّنَاتٌ﴾ واته: چه‌ندین به‌لگه‌ی ږوون و ئاشکرای "تیدا‌یه"، به‌لگه‌ی سه‌لمینراوی تیدا‌یه له‌سه‌ر جوړه‌ها زانستی خوایی و داخوازی به‌رز و بلند، وه‌ک به‌لگه له‌سه‌ر تا‌ک و ته‌های خوا، میهره‌بانی و دانایی و مه‌زنی و شکو و کاملی زانست و بی سنووری به‌خشینه‌که‌ی، و نه‌و به‌خششانه‌ی له‌گه‌ل خو‌شه‌ویستان و پیغه‌مبه‌رانی کردووه، یه‌کیک له‌و به‌لگه و نیشانانه: ﴿مَقَامُ إِبْرَاهِيمَ﴾ واته: "شوینی تاییه‌تی ئیپراهیمه (سلاوی خوای لی‌ی)" له‌وانه‌یه نه‌و شوینه‌ی بی که ناسراوه، نه‌ویش نه‌و به‌رده‌یه، که ئیپراهیم (سلاوی خوای لی‌ی) له‌سه‌ری ده‌وه‌ستا، بو بنیاتانی بنیاتی که‌عبه، نه‌مه‌ش کاتی‌ک دیواره‌که‌ی به‌رز بووه‌وه، نه‌م به‌رده به دیواری که‌عبه‌وه لکابوو، کاتی‌ک عومهر (خوای لی‌ی ږازی‌ی) بووه ږیار به‌ده‌ست، نه‌وا له‌و شوینه‌ی دانا که ئیستا لییه‌تی، به‌لگه و نیشانه که له‌ویدا هه‌یه، و تراوه: شوینه‌واری قاچی ئیپراهیمه (سلاوی خوای لی‌ی)، که له‌سه‌ر به‌رده‌که هه‌یه و ماوه‌ته‌وه، نه‌م شوینه‌واره تا نه‌وه‌ی سه‌ره‌تای نه‌م ئومه‌ته هه‌ر مایه‌وه، نه‌مه‌ش شتیکی ده‌رئاسایه، هه‌روه‌ها و تراوه: به‌لگه و نیشانه له‌مه شوینه‌دا نه‌وه‌یه، که خوای گه‌وره له‌ دله‌کاندا دایناوه، له به‌گه‌وردانان و ږیز لیگرتن و به‌پیرۆز گرتن و حورمه‌ت بو دانانی. ده‌کریت مه‌به‌ست له (مه‌قامی) ئیپراهیم (سلاوی خوای لی‌ی) (مفرد مضاف) بی، واته: مه‌به‌ست پی شوین پیه‌کانی ئیپراهیم (سلاوی خوای لی‌ی) بی له‌ هه‌موو نه‌و شوینانه‌ی ږیوره‌سمه‌کانی چه‌جی تیدا کردووه، به‌م پیه هه‌موو ږیوره‌سمه‌کانی چه‌ج ده‌بنه به‌لگه و نیشانه‌ی ږوشن، وه‌ک: ته‌واف و هاتوو‌چوون له نیوان سه‌فا و مه‌روه و شوینه‌که‌یان، وه‌ستان له عه‌ره‌فه و موزده‌لیفه، به‌ردباران کردن (الرمی)، هه‌موو دروشمه‌کانی دیکه‌ی چه‌ج، به‌لگه‌ی نه‌مه‌ش نه‌وه‌یه که خوای گه‌وره له دلی باوه‌رداراندا دایناوه، له به‌گه‌وره‌دانان و ږیز لیگرتن و خه‌رج کردنی شته به‌ نرخه‌کان لای ده‌روون و سامانه سه‌نگینه‌کان، بو گه‌یشتن به که‌عبه‌ی پیرۆز، به‌رگه‌گرتنی هه‌موو

سهختیه کان له م پیناوه دا، ئه وهی له م چوارچیوه دایه، له فهینی سه رنجراکیش و مانا و مه بهستی بهرز و بلند، ئه و دانایی و بهرزه و ندیانهی، که له کار و کرده وه کانیدان، که به دهیپه تراوان دهسته وه سانن له هه ژمار کردنی به شیکیان، یه کیکی تر له به لگه رۆشه کان که تیی دایه، ئه وه یه ﴿وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ آمِنًا﴾ واته: "هه ر که سیك بجیته ناویه وه ئه و پاریزراوه" پاریزراوه له رووی شهر ع و قه ده ره وه، له رووی شهر ع وه، خوا و په یامبه ری خوا ئیپراهیم (سلاوی خوا ی لیپی) و دواتر په یامبه ری خوا محمه مد (درود و سلاوی خوا ی لیپی)، فه رمانیان کردوه ریزی لیگرن و ئه وه ی بجیته ناویه وه بیاریزن، و نابی قسه شی بی بوتری، ته نانه ت هه رامبوونه که نیچیر و دره خت و رووه که کانیشی گرتووه ته وه، هه ندیک له زانایان بۆ چوونیان وایه، هه ر یه کیك تاوانیک بکات له ده ره وه ی سنووری که عبه ی پیروژ، دواتر په نای بۆ ببات، ئه و پاریزراو ده بی و سزای لیده ر ناکریت تا له وه ی دیته ده ره وه، سه به ره ت به پاریزراو بوونی ئه و که سه ی که په نای بۆ بردووه له رووی قه ده ره وه، ئه و له بهر ئه وه ی خوا ی پایه بهرز به قهزا و قه ده ری خو ی ریزی بۆ داناوه له ناخ و ده روونه کاند، ته نانه ت له ناخ و ده روونی ئه و هاوبه شدانه رانه ش که بی باوه رن به په ره ر دگاریان، ئه و ریزی له ناخیندا داناوه بۆ که عبه ی پیروژ، ته نانه ت هه ر یه کیکیان، سه رباری ئه وه ی ده مارگیر و نه ژا دپه رست و په رگیر و تۆله ستین، که چی بکوژی باوکیان له ناو سنووری که عبه ی پیروژ ده بینن و هیرش ناکه نه سه ری، ئه وه ش که که عبه ی پیروژی به پاریزراو داناوه، ئه و هه ر که سیك که بیه وه ی خراپه یه کی به رامبه ر بکات، ئه و سزایه کی به په له ی ده دات، هه ره و ه که ئه مه ی به سه ر یاران ی فیل و جگه له وانیش هینا^(۱).

(۱) قسه یه کی زۆر جوانی ئیبن قه ییمم بینی، که بۆ لی ره دا کردوویه تی، جا له بهر ئه وه ی زۆر پیویسته، ئه و ده یخه مه روو، وتویه تی: سوود و وه ده سه تها توویک: ﴿وَلِلّٰهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ اِلَيْهِ سَبِيْلًا﴾ واته: "خوا ی گه ره له سه ر خه لکی پیویست کردوه، سه ردانی که عبه ی پیروژی مالی خوا

بەکن، بە تەھا ئەوانەى توانای - دارایی و تەندروستیان - ھەیه"، ﴿حَجُّ الْبَيْتِ﴾ نېھاد (مبتدأ) - ھ، گوزارە (خبر) - ھەکەى لە بەکک لھو مەجرور پانەى پېش خویدایە، بەگوێرەى ئەوہى کە ماناکە دەخوای، ئەوا دەبى گوزارە (خبر) - ھەکە لھو فەرمايشتەدا بى: ﴿عَلَى النَّاسِ﴾ چونکە ئەمە واجب و بپووستبوون دەخوای، واجبوونیش ((عَلَى)): لەسەر)) دەخوای، دەشکرى گوزارە (خبر) - ھەکە لھم فەرمايشتەدا بى ﴿وَلِلَّهِ﴾ چونکە واجبوون و شایستەبوونی تیدایە، جا ئەو لیکدانەوہیە پەسەند دەکرىت کە شوپى گوزارە (خبر) لیرەدا مایەى سوودە، پېشخستى لھم چوارچوہىدە لە نیازی دواخستنیدایە، بۆیە ھەر واجاکترە کە بەم شیوہیە بووبایە ((وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ))، لیکدانەوہى یەکەمیش پەسەند دەکرىت بەوہى بوترى ئەم گوزارشتە: ((حَجُّ الْبَيْتِ عَلَى النَّاسِ)) لە چوارچوہى واجبووندا زۆرتر بەکاردى، لەوہى بوترى: ((حَجُّ الْبَيْتِ لِلَّهِ)) واتە: مافیکی پووستى خوايە، جا لەمە رابمىنە.

بەم بپە پېشخستى (راکیشراو: المجرور) ی یەکەم، کە گوزارە (خبر) نییە، دوو سوودى ھەن: سوودى یەکەمیان: ناویکە بۆ ئەو شتەى کە حەجى واجب کردووە، بۆیە شایستەتر بوو بۆ پېشخستى بەسەر باسى واجبەکەدا، بەم شیوہیە ئەم ئایەتە سى شتى ریکخراوى لەخوگرتووە، بەپى پروداوہکان: یەکەم: سەرەتا بەباسى ئەو شتەى ئەم واجبەى پووست کردووە، دەستى بیکردووە، دووہم: دواتر باسى بەجیگەنەنەرى واجبەکەى کردووە، کە لەسەریان پووست کراو، ئەویش خەلکین، سببەم: شتە پەيوەندیدارەکە، ئەو مافەى پېوہ پەيوەستە لە واجبوون، ئەوہش کە بە خەلکەکەوہ پەيوەستە لە واجبوون و بەجیگەیاندن، کە حەجە.

سوودى دووہمیان: ناوى راکیشراو (مجرور) لھو رووہى کە ناویکە بۆ خواى پاك و بەرز، پووستە بايەخ بە پېشخستى بەدرى، وەك بە گەورەگرتى ریز و پایەى ئەو واجبەى، کە خواى گەورە واجبى کردووە، ترساندن بەندەکان لە بەفەرۆدانى، چونکە شتىک کە خواى گەورە بە ئەرك و واجب دایى، وەك ئەوہ نییە کە جگە لە خوا بە پووستى دادەنى.

سەبارەت بەم فەرمايشتە: ﴿مَنْ﴾ جیگرەوہ (بدل) - ھ، ھەندیک لە خەلکی بەلای ئەو بۆچوونەدا رۆیشتن، کە ئەمە چاوغى بەکر (فاعل بالمصدر)، وەك ئەوہى بوترى: ئەو کەسەى توانای دارایی و جەستەبى ھەیه، با حەجى مالى خوا بکات، ئەم بۆچوونە لە چەندین لاوہ لاوازە، لەوانە: حەج فەرزی عەینە، چونکە ئەگەر مانای ئایەتەکە بەو جۆرە بوایە کە باسکرا، ئەوا والى دەخوینرایوہ کە حەج

فهرزی کیفیایه، لهو کاته شدا ئه گره ئه وانیهی توانایان ههیه حه ج بکهن، ئهوا ئهستوی خه لکانی دیکهش لهم واجبه پاك دهیتهوه، ئهوسا مانای ئایه ته که بهم شیوهیهی لیده هات: خوای گهوره حه جی لهسه ر ئهوانه بیویست کردوو ه که توانای ئه نجامدانیان ههیه، ئینجا ئه گهر ئهوانه ی توانادارن واجبه که یان ئه نجامدا، ئهوا بی تواناکان واجبه که یان لهسه ر نامینی، بهلام مانا که بهم جوړه نییه، به لکو حه ج فهرزی عهینه لهسه ر هه موو که سیك، جا که سی توانادار حه ج بکات یان نه یکات و پال بداته وه، بهلام خوای گهوره بیانوی بو ئه و که سانه هیناوه ته وه، که ناتوانن واجبه که جیه جی بکهن، خوای مه زن سزای نادات لهسه ر نه کردنی و داواشی لیناکات ئه م ئه رکه به جیه گه یه نی، جا کاتیک حه ج دهکات، ئهوا واجبه که ی لهسه ر لاده چی، بهلام حه ج کردنی که سه تواناداره کان، واجبی سه ر که سه بی تواناکان لانادات، ئه گهر روونکردنه وه ی زیاتریش ت دهوی، جا بلی: لهسه ر خه لکی ئه م ناوچه یه بیویسته، که ئه و دهسته و کۆمه لهیه ی توانانی تیکۆشان (جیهاد) یان ههیه تیکۆشن، جا ئه گهر ئه م دهسته و کۆمه لهیه هه لسان به تیکۆشان، ئهوا واجبه که لهسه ر ئهوانی دیکهش هه لدهستی، بهلام ئه گهر بلی لهسه ر هه موو خه لک بیویسته تیکۆشن، لهوانیش ئهوانه ی که توانایان ههیه، ئهوا واجبه که په یوه ست ده بوو به هه موویانه وه، که سی دهسته وه سان به هوی بی تواناییه که وه بیانوو و پاساوی ده بوو، جا له ریکه خستی ئایه ته که بهوشیوهیه ی که ههیه و بی ئه وه ی بهم جوړه بی: خوای گهوره حه جی لهسه ر تواناداره کان بیویست کردوو، خالیکی سه رنجراکیش ههیه، که واته سه رنجی بده.

رووی دووه م: چاوگ دانه پال بکه ر، ئه گهر هه بوو، له پيشتره له وه ی بدریته پال بهرکار، جا له م بنه مایه لانادری، ته ها به جیگه وه ی گوازاوه نه بی، خو ئه گهر ((من)) بکه ر بی، ئهوا چاوگه که ده درایه پالی، ئهوسا وهك ئه وه ی یلده هات که بوتری: ((ولله على الناس حج من استطاع)) بهی ئه م ده روازه یه ده بوو: ((يعجبني ضرب زيد عمراً: بهو لیدانه ی زهید له عه مریدا سه رسام بووم))، چاوگ و بکه ر که بهرکاری خراوه ته پال جیاکاریان له نیواندا کراوه، دۆخه که بهی نووسراو و بیویستکراو (المکتوب) ی لاسهنگ کراوه، ئه م هه ش شیوه ی خویندنه وه ی کوری عامره (قتل اولادهم شرکانه م)، که بوی ناگه ریته وه. ئه گهر سه لمینرا که ((من)) جیگه وه ی بهش (بعض) یکه له جیاتی هه موو (کل)، ئهوسا بیویست ده بی که له قسه که دا جیناویک هه بی، که بو ((خه لک: الناس)) بگه ریته وه، وهك ئه وه ی بوتری: ئه وه ی له خه لکی توانای هه بی، سه رینه وه ی جیناو له زۆربه ی قساندا چاک نییه، جوانی و چاکیه که ی

ليړەدا له چند شتيكدايه، له وانه: ((مَنْ)) بۇ بي عهقل به كارها تووه، وهك ناوى گۇراو، جا پييه وه په يوه سته، يه كيكي تر ئه وه يه، به ناويكي تايه تتر له پيش خوئ لکينراوه، خو ئه گهر په يوه ندي به كه گشتگير تر بوو بايه، ئەوا جيناوى گهراوه ناشرين دهبو نمونه ي ئه مهش ئه وه يه كه بلييت: براكانتم بيني هندیگان ده چون بۇ بازار، ئەمەيان ناشرينه، چونكه ئەوانه ي ده چنه بازار گشتگير ترن له براكان، ههروهها ئه گهر بلييت: ئەوه ي جوان و چاكه له پۇشاك بپوشه، كه جيى مەبهست ي، باسى جيناوى نه كر دووه كه دوورتره له وه ي دروست ي، چونكه گوزارشتى ئەوه ي جوانه گشتگير تره له پۇشاك.

سه بارهت به دهر وازه ي به شيك له هندیك، به وه ي تايه تتر بي له گۇراو (المبدل)، جا ئه گهر گشتگير تر بوو و درايه پال جيناويك يان كۆت و به نديت كر د به جيناويك كه ئەوه ي يه كه م "كه به شيكه" بگه رپته وه، ئەوا گشتان د نه كه هه لده ستي و تايه تتر د نه كه ده ميته وه، ئەوه ي كه چاكه سرپينه وه ي لكين دراو (مضاف) — له ليړه دا، سه ربارى ئەوه ي قسه ي دوور و دريژ له باره ي په يوه ندى و گه يه ندر او (الصلة و الموصول) كرا.

سه بارهت به راکيشراو (المجرور) له م فه رمايشته دا: ((الله))، ئەوا دوو لايه ني هەن: يه كه ميان: وهك ئەوه ي له شويى (من سبيل: له گه يه نهر) — دا ي، وهك ئەوه ي وه سفىكي نه ناسراوى ي، كه پيشى خرابى، چونكه ئه گهر دواخراو بوايه، ئەوا ده جووه شويى وه سفى (لسبيل: بۇ گه يه نهر)، دووه ميان: په يوه سته بي به ريباز (سبيل) — وه، جا ئه گهر وتت ئەمه چۆن پييه وه په يوه سته ده ي، له كاتيكدا ماناى كارى نيه؟ ده وترى: ريباز (السبيل) ليړه دا گوزارشته له وه ي باوه ردار ده گه يه نيته كه عبه ي مالى خوا، له خوراك و تيشوو و هاوشيوه كانى، ئەمهش بوئى كار و فرمانى ليدي، مەبه ستي له (السبيل) ريگاي ناسايى نيه، بۇيه دروسته راکيشراو (المجرور) پييه وه په يوه سته بي، جوانى و چاكي دارشتن و ئيعجازى بيژه و گوزارشته كه واجخواست، كه راکيشراو (المجرور) پيش بكه وي، ئه گهر چى شويى ئەو ده ي دواخراوى، چونكه جيناويكه بۇ كه عبه ي پيرۆز ده گه رپته وه، كه عبه ي پيرۆز (البيت) — ميس مەبه سته لى بايه خ بيدانه، ئەوانيش له قسه كانيندا ئەوه پيشده خەن كه بيان گرنگتره، به روونكر د نه وه كه ي ئەو واته: روونكر د نه وه ي (سه هيلى)، زۆر دووره له وه ي دروست بي، به لكو ئەوه ي راسته ئەوه يه كه راکيشهر و راکيشراو (الجار و المجرور) له په يوه سته بوونه وه ي روويكى ديكه يان هه يه، كه له و دوو رووه چاكترن كه خرا نه به رياس، جگه له مهش هيجى تر شايسته ي نايه ته كه نيه، ئەويش واجبوونى كه له م فه رمايشته ي خوا دا: ((على الناس)) وه رده گيرى، واته: له سه ر خه لك پيوسته حه جى مالى خوا بكن، ئەمه مافيكي

واجبی خوایه، سه‌بارت به په‌یوه‌ستبوونی به ((السییل: گه‌یه‌نه‌ره)) سه‌وه و کردنی به دُخیکی ئەو گه‌یه‌نه‌ره، جا رابمینه‌ ئەمەش هەر زۆر دووره له‌ دروستیه‌وه، ته‌نانه‌ت خه‌ریکه شتی ناوا له‌باره‌ی ئایه‌ته‌که‌وه به‌ خه‌یالی‌شدا نه‌یه‌ت، و ئەمەش وه‌ک ئەوه‌یه بلیت: خوا مافی ئەوه‌ی به‌سه‌ر تۆوه هه‌یه، که نوێژ بکه‌ی و زه‌کات بده‌ی، رۆژوو بگری.

یه‌کیک له‌ سوود و وه‌ده‌سته‌هاتوو و رازه‌کانی ئەم ئایه‌ته، ئەوه‌یه خوای پاک و به‌رز هەر که باسی شتی‌ک بکات، که واجب یان چه‌رامی بکات، ئەوا به‌ گوزارشتی فه‌رمان یان ریگری (الأمر والنهي) باسی ده‌کات، ئەمه شیوازی زۆرینه‌یه و، هه‌ندی‌ک جاریش به‌ گوزارشت و ده‌پربنی (پیوستبوون: الإيجاب) و نووسین (الکتابه) و چه‌رامبوون (التحریم) باسیان ده‌کات، بۆ نمونه: ﴿کُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ﴾ به‌قه‌ره: ۱۸۳، واته: "رۆژوو — سی مانگی رهمه‌زانتان — له‌سه‌ر نووسراوه و پیوستکراوه"، ﴿حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ﴾ مائیده: ۳. واته: "ناژه‌لی مرداربووتان له‌سه‌ر چه‌رامکراوه"، ﴿قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبِّي عَلَيْكُمْ﴾ نه‌عام: ۱۵۱. واته: "ئه‌ی په‌یامبه‌ر (دروود و سلّوی خوای لی) پیمان — بلی: وهرن با ئەو شتانه‌تان به‌سه‌ردا بخوینمه‌وه که په‌روه‌ر دگارتان له‌سه‌ر ئیوه‌ی چه‌رام کردووه"، سه‌بارت به‌ چه‌ج ئەوا ئەم بیژه‌یه‌ی به‌کاره‌یناوه، که جه‌خت له‌سه‌ر واجبوونی ده‌کاته‌وه، له‌ ده‌ لایه‌نه‌وه: یه‌که‌م: ناوی خوای پایه‌به‌رز پیشخراوه و بیتی (ل) شایسته‌بوون و تایه‌تبوونی خراوه‌ته‌سه‌ر، دواتر باسی ئەوانه‌ی کردووه، که چه‌جی ئەوانی پیوستکردووه به‌ شیوازی گشتاندن، که بیتی (له‌سه‌ر: علی) ی چوو‌ته‌سه‌ر، جیگۆرکی‌ی پیکردووه به‌ توانا‌داره‌کان، دواتر (سییل) سی به‌ نه‌ناسراو هیناوه له‌ ناوکۆ (سیاق) سی رسته‌ی مه‌رجیدا، وه‌ک راگه‌یاندنی ئەوه‌ی ده‌بی چه‌ج هەر ئەنجام بدری، جا به‌ هەر ریگه‌یه‌کی گونجاو و فه‌راهه‌مبووی، له‌ به‌ره‌هه‌قبوونی زه‌خیره و دارایی، جا واجبوونی به‌ستوو‌ته‌وه به‌ ده‌سته‌به‌ربوونی ئەوه‌ی پی‌ ده‌وتری (سییلا: گه‌یه‌نه‌ر)، پاشان گه‌وره‌ترین هه‌ره‌شه‌ی باسکردووه به‌ کوفر و بی باوه‌ری، جا فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ واته: "هەر که‌سی‌ک بی باوه‌ر بی" به‌هۆی پایه‌ند نه‌بوونی به‌م واجبه و فه‌رامۆشکردنی، دواتر پرسه‌که‌ی مه‌زنتر کردووه و هه‌ره‌شه‌که‌ی دووپات کردۆته‌وه، به‌وه‌ی خوای گه‌وره بی نیازه لی و پیوستی پی نییه، ﴿فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ واته: "به‌راستی خوای گه‌وره ده‌وله‌مه‌ند و بی نیازه له‌ هه‌موو جیهانیان" ته‌نها خوای پایه‌به‌رز ده‌وله‌مندی بی نیاز و سوپاسکراوه و شایسته‌ی سوپاسگوزاریه‌ه، هه‌ج پیوستیه‌کی به‌ چه‌جی هه‌ج که‌سی‌ک نییه، که

لێه‌شدا باسی ئه‌وه‌ی کردووه‌ که لێی بی نیازه، ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نی که خه‌شم و رقی خو‌ی له‌و که‌سه‌ ده‌گری و فه‌رامۆشی ده‌کات، ئه‌مه‌ش گه‌وره‌ترین و تووندترین هه‌ره‌شه‌یه، دواتر جه‌ختی له‌مه‌ کردۆته‌وه‌ به‌ هینانی ناوی ((العالمین)) به‌گشتگه‌ری، نه‌یفه‌رموه‌: خ‌وای گه‌وره‌ له‌و که‌سه‌ بی نیازه و پێوستی بی نییه، چونکه‌ نه‌گه‌ر پێوستی به‌ هه‌موو جیهانیان نه‌ی، نه‌وا ده‌وله‌مه‌ندی و بی نیازی ته‌واو له‌ هه‌موو روویکه‌وه‌ و به‌هه‌موو پێدانگیکه‌وه‌ بۆ ئه‌وه، ئه‌مه‌ش چاکتر نامازه‌ ده‌کات به‌ گه‌وره‌یی خه‌شمی خوا له‌و که‌سه‌ی مافی خوا فه‌رامۆش ده‌کات، که‌ خوا خو‌ی له‌سه‌ری پێوست کردووه، پاشان ئه‌م مانایه‌ی دووپات کردۆته‌وه‌ به‌ ئامرازی ((ان)) که‌ جه‌خت له‌سه‌ر دووپاتکردنه‌وه‌ ((التاکید)) ده‌کاته‌وه، ئه‌مه‌ش ئه‌و ده‌ لایه‌نه‌ن، که‌ جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌م واجبه‌ مه‌زنه‌ ده‌که‌نه‌وه.

وردبیه‌وه‌ له‌ رازی جیگه‌روه‌ (البدل) سه‌که، که‌ واده‌خو‌ازی دوو جار دانه‌پاله‌که‌ باسبکری، جارێکیان به‌ دانه‌پال گشت خه‌لگی، جارێکی دیکه‌ به‌ دانه‌ پال نه‌وانه‌ی توانادارن، ئه‌مه‌ش به‌کیکه‌ له‌ سووده‌کانی جیگه‌روه‌ (البدل)، که‌ مانا به‌هیز ده‌کات و جه‌ختیشی له‌سه‌ر ده‌کاته‌وه، به‌ دووباره‌کردنه‌وه‌ی دانه‌پاله‌که‌، بۆیه‌ ئه‌مه‌ له‌ نیازی دووباره‌کردنه‌وه‌ی (العامل: بکه‌ر) دایه.

پاشان وردبیه‌وه‌ له‌و روونکردنه‌وه‌یه‌ی له‌م ئایه‌ته‌دا هاتووه، به‌وه‌ی له‌ ناروونی روونکردنه‌وه‌ی داوه، له‌ پاش کورتبیری ورده‌کاریه‌که‌ی باسکردووه، ئه‌مه‌ش خسته‌نر‌ووی فه‌رمایشته‌که‌یه، به‌وه‌ی له‌ یه‌ک کاتدا دوو وینه‌ی له‌خو‌گرتووه، ئه‌مه‌ش ده‌گه‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ بابه‌خ پیدان و دووپاتکردنه‌وه، دواتر بر‌وانه‌ چون ده‌ستپیککی ئه‌م واجب کردنه‌ی ده‌ست پیکردووه، به‌ باسکردنی پله‌وپایه‌ و گه‌وره‌یی که‌عه‌بی پیرۆزی مالی خوا، ئه‌مه‌ش هانی ناخ و ده‌روونی تاکه‌کان ده‌دات، سه‌ردانی بکه‌ن و بیته‌ جیی مه‌به‌ستیان، نه‌گه‌رچی داوای ئه‌مه‌شیان لینه‌کری، جا فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّ أَوَّلَ بَيْتٍ تَقُومُوا فِيهِ لَلْحَرَامِ﴾ تاد، جا خ‌وای گه‌وره‌ به‌ پینچ خه‌سله‌ت وه‌سفی که‌عه‌بی پیرۆزی کردووه، یه‌که‌میان: کۆترین مالیکه‌ له‌ جیهاندا، که‌ بۆ خواپه‌رستی له‌سه‌ر زه‌ویدا دانرا‌ی، دووه‌میان: پیرۆز و به‌ فه‌ر و به‌ره‌که‌ته، فه‌ر و به‌ره‌که‌تیش ئه‌وه‌یه‌ که‌ خیری زۆر و به‌رده‌وامی، هیچ مالیک له‌سه‌ر زه‌وی له‌و پیرۆزتر نییه، چاکه‌ و خیری له‌و زۆرتر و به‌رده‌وامتر نییه، سوود و که‌لگی بۆ به‌ده‌یه‌نراوان زۆرتر نییه، سییه‌میان: رینوینییه، به‌ خودی چا‌وگی رینوینی وه‌سفی کردووه، بۆ (مبالغه): زیاده‌ر‌وویی تیداکردن، ئه‌مه‌ش وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌عه‌بی پیرۆز خودی رینوینی بی، چواره‌میان: ئه‌و به‌لگه‌ و نیشانه‌ ر‌و‌شنانه‌ی تیبدایه، که‌ له‌ چل به‌لگه‌ و نیشانه‌ زیاتر ده‌بن، پینجه‌میان:

(۹۸ - ۱۰۱) ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ﴾ ﴿۹۸﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۹۹﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّوكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ ﴿۱۰۰﴾ وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تَتْلُوا آيَاتِ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ وَمَنْ يَعْتَصِم بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿۱۰۱﴾

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا تَعْمَلُونَ﴾ واته: " -
 ئەه‌ی په‌یامبه‌ر (دروود و سلاوی خ‌وای لی‌بی) بی‌یان - بلی: ئەه‌ی خ‌اوه‌ن ک‌تیبه‌کان بۆچی بی

ئاسایش و پاراستنی فه‌راهه‌م له‌ ناو که‌عبه‌ی پی‌رۆزدا، جا به‌ وه‌سفکردنی که‌عبه‌ی پی‌رۆز به‌م وه‌سفانه‌، بی
 ئەوه‌ی واجبکردنی سه‌ردانکردنی، هانده‌ری تاکه‌کانه‌ که‌ سه‌ردانی بکه‌ن، ئەگه‌رچی به‌نده‌ به‌هۆیه‌وه‌ له
 وڵات دوور بکه‌وێته‌وه‌، چه‌ندین هه‌ریم و ناوچه‌ و وڵات بپ‌رن بۆ گه‌یشتن پی‌ی، دواتر به‌ ر‌اشکاوانه
 باسی واجبوونی چه‌جی کردووه‌، به‌م چه‌ندین دووپانکردنه‌وانه‌، ئەمه‌ش به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر بایه‌خدانی خ‌وای
 پایه‌به‌رز به‌م ماله‌ گه‌وره‌یه‌، ئاماژه‌دانه‌ به‌ ناوبانگه‌که‌ی، به‌ گه‌وره‌گرتنی پله‌وپایه‌که‌ی، به‌رز ر‌اگرتنی
 حورمه‌ت و ر‌یزه‌که‌ی، خ‌ۆ ئەگه‌ر ه‌یچ ر‌یز و پایه‌یه‌کی نه‌بی جگه‌ له‌وه‌ی که‌ خ‌وا داویه‌ته‌ پال خ‌ۆی ئەوا
 به‌س ده‌بوو، هه‌روه‌ک فه‌رموویه‌تی: ﴿وَطَهَّرْ بَيْتِي﴾ چه‌ج: ۲۶، واته‌: "ماله‌که‌م پاک بکه‌وه‌"، ئەم دانه‌پاله‌
 به‌سه‌ تا بیته‌ پله‌وپایه‌ و گه‌وره‌یی و ر‌یز بۆ که‌عبه‌ی پی‌رۆز، ئەم دانه‌پاله‌ وایکردووه‌ دل‌ی جیهانیان به‌ره‌و
 ئەوی ک‌یشبک‌ری، ناخ و ده‌روونه‌کان تامه‌زرۆی دیدار و بینینی بن، ئەمه‌ دیداری عاشقانه‌ که‌ سه‌ردانی
 ده‌که‌ن، هه‌رگیز لی‌ بزار نابن، هه‌رچه‌نده‌ زیاتر سه‌ردانی بکه‌ن، ئەوا زۆرتر چه‌ز و خ‌ولیایان بۆ ده‌چی،
 نه‌ دیدار و پی‌گه‌شتن تی‌نویتیان ده‌شک‌ینی و نه‌ دووریش دل‌نه‌وایی ده‌بی بۆیان.

لی‌رده‌ا و ته‌ی ئین قه‌ییم (ره‌حه‌تی خ‌وای لی‌بی) ته‌واو بوو.

باوهر دهن به به‌لگه و ئایه‌ته‌کانی خوا، و خوا خۆی شه‌هید و گه‌واهیده‌ره له‌سه‌ر ئه‌و کار و کرده‌وانه‌ی ده‌یکه‌ن"، خوای پایه‌به‌رز سه‌رکۆنه‌ی خاوه‌ن کتیبه‌کان ده‌کات، له‌جوله‌که و گاوره‌کان، له‌سه‌ر بی باوهر بوونیان به‌ ئایه‌ت و به‌لگه‌کانی خوا، که دایبه‌زاندۆته سه‌ر په‌یامبه‌رانی، له‌کاتی‌کدا خوای مه‌زن کردوویه‌تی به‌ مایه‌ی ره‌حه‌ت بۆ به‌نده‌کانی و به‌هۆیه‌وه رپنۆینی و رپگای به‌ره‌وخواچوون ده‌گرنه‌به‌ر، به‌هۆیه‌وه ئاشنا دهن به‌ داخوازیه‌ گرنگ و زانسته به‌ سووده‌کان، ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ مَنْ آمَنَ تَبْغُونَهَا عِوَجًا وَأَنْتُمْ شُهَدَاءُ﴾ واته: "ئه‌ی په‌یامبه‌ر (درود و سلّوای خوای لیبی) پیان - بلی: ئه‌ی خاوه‌ن کتیبه‌کان بۆچی رپگری ده‌که‌ن له‌ بلاو بوونه‌وه‌ی ئایینی خوا، ده‌تانه‌وی ئه‌وه‌ی باوهری هیناوه، رپبازی ئایینی خوا به‌ نارپک و خوارخویج بگریت، له‌کاتی‌کدا خۆتان گه‌واهیده‌رن و چاک ده‌زانن ئه‌مه‌ چه‌وته"، ئه‌و بی باوهرانه له‌ یه‌ک کاتدا هم بی باوهرن به‌ به‌لگه و ئایه‌ته‌کانی خوا، هه‌میشه‌ رپگری له‌وانه ده‌که‌ن باوهریان بی هیناوه، ده‌بیشوین و لایده‌ده‌ن له‌وه‌ی بۆی دانراوه، له‌کاتی‌کدا خۆیان گه‌واهی له‌سه‌ر ئه‌مه‌ ده‌ده‌ن، ده‌زانن ئه‌وه‌ی ده‌یکه‌ن گه‌وره‌ترین کوفره که مایه‌ی گه‌وره‌ترین سزایه، ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَن سَبِيلِ اللَّهِ زِدْنَاهُمْ عَذَابًا فَوْقَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ﴾ نه‌حل: ۸۸. واته: "ئه‌وانه‌ی بی باوهر بوون، رپگریان کرد له‌ رپباز و په‌یامی خوا، بی گومان سزای زیاده‌مان له‌سه‌ر یه‌ک بۆ کۆکردوونه‌ته‌وه، به‌هۆی گه‌نده‌لکاری و خراپه‌کاریان له‌ نیو خه‌لکدا"، ﴿وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ﴾ واته: "که خوای گه‌وره بی ئاگا نییه له‌و کار و کرده‌وانه‌ی که ده‌یکه‌ن"، به‌لکو خوای مه‌زن ده‌وری کار و کرده‌وه و نیاز و پیلانگیریه‌ خراپه‌کانی ئیوه‌ی داوه، به‌مه‌ش خراپه‌ترین سزاتان ده‌داته‌وه له‌سه‌ر ئه‌مه، جا دوای ئه‌وه‌ی خوای گه‌وره هه‌ره‌شه و سه‌رکۆنه‌ی ئه‌وانی کرد، ئه‌وا دواتر باسی میه‌ره‌بانی و به‌خشش و چاکه‌کانی خۆی کردووه، هۆشداریشی داوه‌ته به‌نده باوهرداره‌کانی، تا به‌ فیل و پیلانی بی

باوەرپان ھەلنەخەلەتین، لە کاتیگدا کہ ھەستی بیناکەن، جا فەرموویەتی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ تَطِيعُوا فَرِيقًا مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ يَرُدُّكُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ كَافِرِينَ﴾ واتە: "ئەوی ئەوانەوی باوەرپان ھیناوە، ئەگەر گوێپرایەلی کۆمەل و دەستەبەك بن لە خاوەن کتیبەکان، ئەوا ھەلنە دەگیرنەووە بۆ باوەشی کوفر، دواي ئەووی کہ باوەرپان ھیناوە"، ئەمەش لەبەر ئیرەیی و ھەسوودی و دەستدریژیان بۆ سەرتان، پیداکریان لەسەر پاشگەزکردنەووەتان لە ئاینەکەتان، ھەرۆک خواي پایەبەرز فەرموویەتی: ﴿وَدَّ كَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّونَكُمْ مِنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ﴾ بەقەرە: ۱۰۹. واتە: "زۆریك لە خاوەن کتیبەکان، ئاواتەخوازن ھەلنەگێرئەووە لە ئاینەکەتان بۆ ریزی بی باوەرپان، ئەمەش لەبەر ھەسوودی و ئیرەیی خویان، دواي ئەووی ھەق و راستیان بۆ دەرکەوتوووە، بەلام ئیوہ لیبوردە و چاوپۆشبن، تا خواي گەرە و یست و فەرمانی خوی بەرپا دەکات، بەراستی خواي گەرە دەسەلانی بەسەر ھەموو شتیگدا ھەبە". پاشان خواي مەزن باسی ھۆکاری ھەرە مەزنی کردوووە، کہ وادەکات باوەرپاران لەسەر باوەرپەرەکیان دامەزراو بن، ئیمانەکیان تووشی لاوازی نەبی، و ئەمەشی بە دوورترین شت زانیوہ لە باوەرپاران، جا فەرموویەتی: ﴿وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ آيَاتُ اللَّهِ وَفِيكُمْ رَسُولُهُ﴾ واتە: "جا ئایا ئیوہ چۆن کافر دەبن" لە کاتیگدا بەیامبەری خوا (درود و سلواي خواي لیبی) لە نیوتاندایە، ھەموو کاتیک ئایەتەکانی پەروردگارتان بەسەردا دەخوینتەووە، کہ ئایەت و بەلگەي ئاشکرا و پروون، کہ وادەخوای بە تەواوی دان بە ناوەرپۆک و لیکەوتەکانیدا بنری، بە ھیچ شیوہەك گومان لە ئاماژەکانیدا نەبی، بەتایبەت کہ ئەووی ئایەتەکان پروون دەکاتووە، چاکترین و پایەدارترین کەسە لە نیو بەدیھنراوان، زانترین و رەوانیترین و دلسووترین و میھرەبانترین بەرامبەر بە باوەرپاران، پیداکرە لەسەر رینویی کردنی بەدیھنراوان و خەلک و ئاراستەکردنیان بە

هموو ریگه‌یه‌ک، که توانای به‌سه‌ردا بشکی، درود و سلاوی خوی لیبی، بی‌گومان
 نامۆزگاری دلسۆزانه‌ی کرد و په‌یامی خوی راگه‌یاند به‌ شیوه‌یه‌کی روون و ناشکرا،
 به‌مه‌ش هیچ‌گۆته و قسه‌یه‌کی له‌ ناخی که‌سدا نه‌ه‌یشه‌وه، هیچ‌ بواریکی بو‌ئه‌و که‌سه
 نه‌ه‌یشه‌تۆته‌وه که‌ به‌دوای راستیدا ده‌گه‌ری، دواتر رایگه‌یاندوو که ﴿وَمَنْ يَعْصِمِ بِاللَّهِ﴾
 هه‌ر که‌سیک خوی به‌ خوا بیاریزی و پشتی بیبه‌ستی، خوی به‌هیزی و ره‌حه‌تی خوا په‌نا
 بدات له‌ هه‌رچی خراپه‌یه، بو‌ئه‌نجامدانی هه‌ر کاریک پشت هه‌ر به‌و به‌ستی ﴿فَقَدْ هَدِيَ
 إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ واته: "ریگه‌ی راستی دۆزیوه‌ته‌وه و پیی ناشابوو"، که‌ ده‌یگه‌یه‌نی
 به‌و نامانجه‌ی ده‌یخوازی، چونکه‌ شوینکه‌وتنی گوفتار و ره‌فتار و بارودۆخی پیغه‌مبه‌ری
 (درود و سلاوی خوی لیبی)، له‌گه‌ل‌خۆپاراستن به‌ خوی گه‌وره‌ی کۆکردۆته‌وه.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَموتنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ
 مُسْلِمُونَ﴾ ﴿١٠٢﴾ ﴿وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ
 عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ
 شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ
 ﴿١٠٣﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَموتنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ واته: "ئه‌ی
 ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه، له‌خوابترسن به‌و شیوه‌یه‌ی که‌ شایسته‌یه‌تی، پابه‌ند بن به
 ئیسلامه‌وه، بو‌ئه‌وه‌ی هه‌ر کاتیک مردن به‌ موسلمانیه‌یه‌وه نه‌بی‌نه‌مرن"، ئه‌مه‌ فه‌رمانی
 خوی گه‌وره‌یه‌ بو‌به‌نده‌ باوه‌رداره‌کانی، تا به‌و جو‌ره‌ پارێزکار و له‌خواترس بن، که
 شایسته‌ی خوی گه‌وره‌یه، و تا به‌رده‌وام و دامه‌زراو بن له‌سه‌ر ئیسلام تا مردن، جا هه‌ر

كەسەك لەسەر شتەك بژیت، ئەوا لەسەر ئەو شتەش دەمریت، ھەر كەسەك لەو كاتەى كە تەندروستی باشە، توانا و ھیزی بە بەردا ماو، بەردەوام بوو لەسەر لەخواترسان و گوپراپەلی پەرەدگاری، ھەمیشە تۆبە بكات، ئەوا خوای مەزن لە سەرەمەرگدا دامەزراوی دەكات، كۆتاییەكى چاكی پێدەبەخشی، ھەرۆك ئین مەسعود (خوای لێی رازیبی) وتویەتی: لەخواترسان بەو شیوہیەى كە شایستەبەتەى، ئەوہیە گوپراپەلی خوا بکریت و سەریچی لێنەكری، یادى بکریت و لەبیر نەكری، سوپاسگوزاری دەربیری و سپلەیی نەنویری لە بەرامبەریدا. ئەم ئایەتە ئەو لەخواترسان و پارێزکارییە روون دەكاتەو، كە شایستەى خوای پایەبەرزە، بەلام ئەو لەخواترسانەى كە پێویستە بەندە ھەیبی، ئەوا بەم شیوہیە كە خوای پایەبەرز فەرموویەتی: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ تەغابن: ۱۶، واتە: "ھەتا دەتوانن لەخواترسان و پارێزكار بن". وردەكاییەكانى لەخواترسان، كە پەيوەستن بە دل و ئەندامەكانى دیکەى جەستەو گەلیك زۆرن، كە كۆدەبنەو، ئەنجامدانى ئەوہى خوا فەرمانى پیکردوو، و وازھێنان لەوہى رپگری لیکردوو، دواتر خوای پایەبەرز فەرمانى بە باوہرداران کردوو بە شتەك، كە یارمەتیدەریانە بوو لەخواترسان، ﴿وَاعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا﴾ واتە: "ھەر ھەمووتان بە تووندی دەستبگرن بە ئابى خواو و پەرتەوازە مەبن"، ئەویش كۆبوونەو دەستگرتنە بە ئابى خواو، جا لەبەر ئەوہى بانگەواز و بەرنامەى باوہرداران یەكە، ھەماھەنگە و پەرتەواز نییە، ئەوا دەستگرتن و كۆبوونەوہى باوہرداران لەسەر ئابنەكەیان، یەكبوونی دلەكانیان، دەبیتە ھۆى چاكبوونی دین و دونیاكەیان، بە یەكگرتن دەتوانن ھەموو كاریك ئەنجام بدەن، ئەو بەرژەوہندیانەشیان بوو دەستەبەر دەبی بە یەكگرتن، كە لە ژماردن نایەن، لە ھاریكاری یەكترکردن لەسەر چاكە و پارێزکاری، ھەرۆك بە پەرتەوازەیبی و دژایەتیی یەكترکردن، سیستەم و پەيوەندى و بەستەرەكانیان تیکدەچی، وایلیدى ھەر یەكەك لە

بیناو تیرکردنی نایه‌ره‌زووه‌کانی تیده‌کۆشی، نه‌گه‌رچی ئەمه‌ سه‌ر بو‌ زیانی گشتیش بکیشی،
 دواتر خوای پایه‌به‌رز ناز و نیعمه‌تی خو‌ی به‌ بیر باوه‌ر‌داران هیناوه‌ته‌وه، فه‌رمانی
 پیکردوون به‌ یادکردنه‌وه‌ی ناز و نیعمه‌ته‌کانی، جا فه‌رموویه‌تی: ﴿وَأذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ
 عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً﴾ واته: "یادی ناز و نیعمه‌تی خوا بکه‌ن له‌سه‌رتان، چونکه‌ پیشتر
 دوژمنی یه‌کتر بوون"، هه‌ندیکنان هه‌ندیکی دیکه‌تان ده‌کوشت، هه‌ندیکی مالی هه‌ندیکی
 دیکه‌تان ده‌برد، ته‌نانه‌ت ئەندامانی یه‌ک تیره‌ دژایه‌تی یه‌کتریان ده‌کرد، خه‌لکی یه‌ک شار
 دوژمنایه‌تی و شه‌ریان له‌ نیو‌دا رووده‌دا و، له‌ نیو‌ خراپه‌یه‌کی مه‌زندا بوون، ئەمه‌ دو‌خی
 عه‌ره‌به‌کان بوو، پیش نه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر (درود و سلّو‌ی خوای لی‌ی) ره‌وانه‌ بکری، به‌لام
 دوای نه‌وه‌ی خوای گه‌وره‌ پیغه‌مبه‌ری (درود و سلّو‌ی خوای لی‌ی) نارد، ئەوانیش
 باوه‌ریان پی‌ هینا و له‌سه‌ر ئیسلام کۆبوونه‌وه، دلّیان به‌هۆی ئیمان‌ه‌وه‌ به‌یه‌که‌وه‌ په‌یوه‌ست
 بوو، ئەوا وه‌ک یه‌ک که‌سیان لی‌هات، به‌هۆی یه‌کگرتنی دلّه‌کانیان و پشتیوانی کردنی یه‌کتر،
 بو‌یه‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿فَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ
 النَّارِ﴾ واته: "دواتر به‌ به‌خشش و نیعمه‌تی ئیسلام دلّه‌کانی ئیوه‌ی په‌یوه‌ست کرد به‌یه‌که‌وه
 و بوونه‌ برای یه‌کتر، و ئیوه‌ له‌سه‌ر لی‌واری چالیکی ناگر وه‌ستا‌بوون - خه‌ریک بوو
 بکه‌ونه‌ ناویه‌وه -"، شایسته‌ی چونه‌ نیو‌ ناگر بوون، هیچ شتیکی له‌ نیوان ئیوه‌ و ناگری
 دۆزه‌خدا نه‌ما‌بوو جگه‌ له‌ مردن نه‌بی' ﴿فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا﴾ واته: "به‌لام خوای گه‌وره‌ ئیوه‌ی
 لی‌ رزگار کرد"، به‌هۆی ئەو به‌خشش و نیعمه‌ته‌ی له‌گه‌ل ئیوه‌ی کرد، به‌ باوه‌ر هینان به‌
 محمه‌د (درود و سلّو‌ی خوای لی‌ی) ﴿كَذَلِكَ بَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ﴾ واته: "تا به‌م شیوه‌یه
 خوای گه‌وره‌ به‌لگه‌ و نایه‌ته‌کانی" بو‌تان روون ده‌کاته‌وه‌ و شو‌قه‌ ده‌کات، ره‌وا و نا‌ره‌وا،
 حه‌ق و پو‌جه‌ل، رېنوبینی و گو‌م‌رایتان بو‌ له‌ یه‌کتر جیا ده‌کاته‌وه، ﴿لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ﴾ واته:
 "به‌لکو رېنوبینی و ریگه‌ی راست بگره‌به‌ر"، به‌هۆی ناسینی حه‌ق و راستی و کاری‌کردنی.

لەم ئایەتەدا ئاماژەى ئەوەى هەیه که خۆای گەورە حەز دەکات بەندەکانی بە دل و بە زمان، یادی ناز و نەعمەتەکانی خوا بکەنەو، تا زیاتر سوپاسگوزاری خوا بن و زۆرتر خۆشیان بویت، لە بەرامبەردا خۆای گەورەش زۆرتر بەخەشش و چاکەیان لەگەڵدا بکات، بیگومان یەکیک لە گەورەترین ناز و نەعمەتەکانی خوا، که پێویستە یادی بکەیتەو، بریتییە لە رێنۆینی کردنی بو ئیسلام و شۆینکەوتنی پەيامبەری خوا (درود و سلأوی خۆای لیبی)، یەکگرتنی بریار و قسەى باوەرداران و پەرتەوازه نەبوونەتی.

(١٠٤، ١٠٥) ﴿وَلَتَكُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ﴿١٠٤﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٥﴾

ئەى ئەو باوەردارانەى خۆای گەورە نەعمەتی ئیمان و دەستگرتن بە بەرنامەکەى لەگەڵ کردوون، ﴿وَلَتَكُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ﴾ پێویستە لە ئیوه کۆمەلیک هەبی ﴿يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ﴾ بانگەواز بکەن بو خیر و چاکە، خیر ناویکی کۆکەرەو هیه بو هەموو ئەو شتانەى بەندە لە خوا نزیك دەخەنەو، و دووریشی دەخەنەو لە خەشم و تورەییەکەى ﴿وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ﴾ "فەرمان بکەن بە هەموو کار و گۆفتاریکی رەوا و دروست"، ئەمەش ئەو شتانه دەگریتهووە که بەپیی عەقل و شەرع بە باش زانراي، ﴿وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ "رێگریش بکەن لە کار و گۆفتاری نارەوا و نادروست"، ئەو شتانه دەگریتهووە که بەپیی عەقل و شەرع بە دزیو و ناریک زانراي، ئەمە رێنیشاندانیکە لەلایەن خواوە بو باوەرداران، تا کۆمەلیکیان خۆیان یەکلا بکەنەو بو بانگەواز کردن بو بەرنامەى خوا، و رێنۆینی کردنی خەلکی بو وەرگەتینی ئاینەکەى، جا ئەو زانایانەش دەچنە ناو ئەم بازنەیهووە که ئاین فییری خەلک دەکەن، و ئەو ئامۆژگاریکارانەش دەگریتهووە، که بانگی پەیرەوکارانی

ئايىنەكانى دىكە دەكەن، بۇ ھاتنە نىۋ ئايىن ئىسلام، بانگى لادەرەكان دەكەن بۇ دامەزراوبون لەسەر بەرنامەى خوا، تىكۆشەران (موجاھىدەكان) یش دەگرىتەخۆ، ئەوانەى كە لە پىناۋى خوادا تىدەكۆشن، ئەوانەش دەگرىتەۋە كە خۇيان يەكلاكر دۆتەۋە بۇ بەدواداچوون كرددن بۇ كاروبار و دۇخى خەلك، و پابەندكر دىيان بە شەرع، ەك: پىنج نوپۇزەكە و زەكات، رۇژوۋگرتنى مانگى رەمەزان و ەج و جگە لەمانەش لە ياساكانى ئىسلام، ھەرۋەھا ەك بەدواداچوون بۇ كىشان و پىۋانە و تەرازوۋەكان و دوكاندارەكان، رېگەگرتن لەۋەى گزى و مامەلەى پوچەل بكن، جا ھەموو ئەم كاروبارانە لە فەرزە كىفایەكانن، ھەرۋەك ئەم ئايەتە پىرۇزە ئاماژەى پىدەدات لەم فەرمایشتەدا: ﴿وَلَتَكُنَّ مِنْكُمْ أُمَّةٌ﴾ تاد، واتە: با كۆمەلېك لە ئىۋە ھەبن، كە ئەم كارە ناوبراوانە رايى بكن، شتىكى سەلىنراۋە كە فەرمان كرددن بە شتىك، بە واتاى فەرمان كرددن بەو شتەش دىت كە جىبەجىكردى فەرمانەكە پەكى لەسەر دەكەۋى، جا جىبەجىكردى ھەر واجىب ك پەكى لەسەر ھەر چىبەك بكن، ئەۋا ئەۋ شتەش واجبە، ەك ئامادەكارى بۇ تىكۆشان (جىھاد) بە داىنكردى جۇرەھا زەخىرە، كە دەبىتە ھۇى تىكشاندىنى دوژمنان و سەربەرزى ئىسلام، فېربوونى ئەۋ زانستەى كە بەھۆيەۋەى بانگەۋاز بۇ چاكە دەكرى، داىنكردى ئامراز و مەبەستەكانى، بنىاتنانى قوتابخانەكان بۇ رېنىشاندان و زانست، و يارمەتى دانى نوپنەرانى ئوممەت و ھاۋكارى كرددىيان بۇ جىبەجىكردى شەرع لە نىۋ خەلكدا، بە گوفتار و كرددار و مال و سامان، چەندىن شتى دىكەش كە ئەنجامدانى ئەم ئەركانە پەكىان لەسەر دەكەۋى، ئەم كۆمەلەيە ئامادەيە بۇ بانگەۋاز كۆدن بۇ چاكە و رېگرى كرددن لە خراپە، ئا ئەم كۆمەلەيە باۋەردارە تايىبەتەكانن، بۇيە خۋاى پاىبەبەرز لەبارەيانەۋە فەرموۋىتەى: ﴿وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ "ئا ئەۋانە سەركەۋتوون" مەبەست و ئامانجەكەيان دەستخستوۋە، لە ترس و تۇقېن رزگاربان بوۋە، دواتر خۋاى گەۋرە رېگرى لە باۋەرداران كرددوۋە لە خۇچوۋاندن

بە خاوەن کتییەکان، لە پەرتەوازەیی و ڕاجیایاندا، جا فەرموویەتی: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا﴾ واتە: "نەكەن وەك ئەو كەسانەن كە پەرتەوازەبوون و داپران و ڕاجیایی كەوتە نیوانیان"، جا ئەوێ سەیرە ئەوێ كە ڕاجیاییەكەیان دواى ئەوێ بوو كە ﴿مَنْ بَعْدَ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ﴾ واتە: "دواى ئەوێ بەلگە و نیشانەى ڕوونیان بۆ هاتبوو"، كە بەم هۆیە پێویست بوو لەسەریان پەرتەوازه و ڕاجیا نەبن، چونكە لە هەموو خەلك لەپێشتر بوون بۆ دەستگرتن بە ئاینى خواوە، بەلام پرسەكەیان پێچەوانە كردهو، هەرچەندە زانیشیان ئەم كارەیان سەریچێكردنە لە فەرمانى خوا، بەمەش شایستەى سزایەكى بە ئیش و توند بوون، بۆیە خۆى پایەدار فەرموویەتی: ﴿وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ واتە: "ئانەوانە سزایەكى مەزنیان بۆ هەیه".

(١٠٦ - ١٠٨) ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ ﴿١٠٦﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ ابْيَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٧﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٨﴾

خۆى پایەبەرز هەوال دەدات، سەبارەت بە بارودۆخى ڕۆژى دواى و، شوینەوارى سزا و پاداشتدانەوێ دادگەرانه و زیاده بەخششى خوا، ئەمەش هاندان و ترساندن لەخۆدەگرى، كە ماىەى ترسان و ئومید پێبوونە، جا فەرموویەتی: ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ﴾ واتە: "ڕۆژێك دیت - كە ڕۆژى دواى - ڕووخسارانێك سپی دەبن"، كە ڕووخسارى بەختەوهران و چاكەكارانه، ئەوانەى پەیرەوێ یەكێتى و دەستگرتن بوونە بە بەرنامەى خواوە ﴿وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ﴾ واتە: "ڕووخسارانێكیش رەش هەلەدەگەڕین"، كە ڕووخسارى بەدبەخت و خراپەكارانه، ئەوانەى پەرتەوازه و ڕاجیایی بەرنامەیانە، ئانەوانە

ڤووخساریان ڤه‌شبووه، به‌هۆی ڤیسوایی و سه‌رشۆڤی و ئابڤوچوون و سوک و چروکی
 ناخ و دلّیانه‌وه، ئه‌وانه‌ش که ڤووخساریان سپی بووه، به‌هۆی ئه‌و شادومانی و خو‌ش‌حالی
 و دره‌وشانه‌وه‌یه، که شوینه‌واره‌که‌ی له‌سه‌ر ڤووخساریان ڤه‌نگی داوه‌ته‌وه، هه‌روه‌ک
 خوای ڤه‌روه‌ردگار فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَقَاهُمْ نَصْرَةٌ وَسُرُورًا﴾ ئینسان: ۱۱. واته:
 ڤووه‌گه‌شی و دل‌خۆشی ڤیبه‌خشین، خوای ڤایدار فه‌رموویه‌تی: ﴿وَالَّذِينَ كَسَبُوا السَّيِّئَاتِ
 جَزَاءُ سَيِّئَةٍ بَمِثْلِهَا وَتَرَهُمْ ذُلًّا مَا لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ عَاصِمٍ كَأَنَّمَا أُغْشِيَتْ وُجُوهُهُمْ قِطْعًا
 مِنَ اللَّيْلِ مُظْلِمًا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ یونس: ۲۷. واته: "و ئه‌وانه‌ش
 که گوناها- و تاوانیان ئه‌نجامداوه، ئه‌وا سزای هه‌ر گوناھی‌ک به‌ ئه‌ندازه‌ی خو‌یه‌تی،
 ڤیسوایی و سه‌رشۆڤی شه‌که‌تی کردوون، هیچ که‌سی‌ک نیبه‌ بیان‌ڤاریزی له‌ - سزا و
 خه‌شمی - خوا، ئه‌وه‌نده ڤووره‌شن هه‌ر ده‌لیی ڤارچه‌یه‌ک له‌ شه‌وی تاریک ڤووخساری
 داڤۆشیون، ئا ئه‌وانه‌ نیشه‌ته‌جیی ناو ئاگری دۆزه‌خن، تا هه‌تایه‌ تیایدا ده‌میننه‌وه"، ﴿فَأَمَّا
 الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ﴾ واته: "ئه‌وانه‌ی که ڤووخساریان ڤه‌ش هه‌لگه‌ڤراوه" به‌ سه‌رکۆنه
 و سه‌رزه‌نشته‌وه ڤییان ده‌وتری: ﴿أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ﴾ واته: چۆن کوفر و گومراڤیتان
 به‌سه‌ر ئیمان و ڤینوینیدا هه‌لبژارد؟ چۆن وازتان له‌ ڤیگه‌ی راست هینا و ڤیگه‌ی خوار و
 خییج و سه‌رلیشیوانتان گرته‌به‌ر؟ ﴿فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ﴾ واته: "که‌واته‌ ده
 بچیژن سزای به‌ ئی‌ش و ئازار، به‌هۆی ئه‌وه‌ی کوفر و بی‌باوه‌ڤیتان هه‌لبژارد"، بی‌گومان
 ته‌ها ئاگری دۆزه‌خ شایسته‌ی ئیوه‌یه، جگه‌ له‌ ڤیسوایی و ئابڤوچوون و سه‌رشۆڤی هیچی
 دیکه‌ شیاوای ئیوه‌ نیبه، ﴿وَأَمَّا الَّذِينَ أبيضتْ وُجُوهُهُمْ﴾ واته: "ئه‌وانه‌ش که ڤووخساریان
 سپی هه‌لگه‌ڤراوه و دره‌وشاوه‌یه" ته‌واوترین ڤیروژبا‌بیان لی‌ده‌کری، گه‌وره‌ترین مزگی‌بیان
 ڤی‌ده‌دری، به‌وه‌ی مژده‌ی چوونه‌ به‌هه‌شت و ده‌ستخستی ڤه‌زامه‌ندی و میه‌ره‌بانی
 ڤه‌روه‌ردگاریان ڤی‌ده‌دری، ﴿فَفِي رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ واته: "له‌ سایه‌ی

رِه‌هه‌تی خوادا - له به‌هه‌شتدا - بۆ تا هه‌تایه ژیان به‌سه‌ر ده‌بن"، جا ماده‌م له سایه‌ی میهره‌بانی و رِه‌هه‌تی خوادا ده‌میننه‌وه، ئه‌وا ئه‌مه ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نی^٦ که به‌هه‌شت شوینه‌واریکه له شوینه‌واره‌کانی رِه‌هه‌تی خوای پایه‌دار، ئه‌وان بۆ هه‌میشه تیایدا ده‌میننه‌وه، له‌گه‌ل^٧ ئه‌و خۆشیه نه‌براهه و ژیانه سه‌لامه‌ته‌ی تیاپه‌تی، له پال^٨ خوای میهره‌بان که له هه‌موو میهره‌بانیک میهره‌بانتره، جا کاتی^٩ خوای گه‌وره حوکمه فه‌رمانیه‌کان و حوکمه یاداشت و سزایه‌کانی بۆ په‌یامبه‌ره‌که‌ی (درود و سلّوی خوای لیّی^{١٠}) ڤوونکرده‌وه، فه‌رمووی:

﴿تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ﴾ واته: "ئه‌مانه به‌لگه و نیشانه و نایه‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌ن" که به‌سه‌ر توڤدا "ئه‌ی په‌یامبه‌ر (درود و سلّوی خوای لیّی^{١١})" ده‌بخویننه‌وه، ﴿بِالْحَقِّ﴾ واته: "به‌راست و په‌وا"، چونکه فه‌رمان و ڤیگرییه‌کانی خوا، حکمه‌ت و رِه‌هه‌ت و یاداشت و سزای خواییان تیداپه، به‌هه‌مان شیوه دانایی و میهره‌بانی و دادگه‌ری دوور له سته‌میان له‌خوگرته‌وه، بۆیه فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِّلْعَالَمِينَ﴾ واته: "هه‌رگیز خوای گه‌وره سته‌می بۆ جیهانیان ناوی^{١٢}، ئه‌وه‌ی رِه‌تکرده‌وته‌وه که خوای گه‌وره ویستی سته‌مکردنی هه‌بی^{١٣}، چ جای ئه‌وه‌ی به‌کردار سته‌م بکات، جا هه‌یج که‌سیک هه‌یج شتی^{١٤} له چاکه‌کانی که‌م نابیته‌وه، له سته‌می سته‌مکارانیش زیاد نای^{١٥}، به‌لکو ته‌هه‌ا به‌پیی کرده‌وه‌کانیان سزا و یاداشتیان ده‌دانه‌وه، دواتر خوای پایه‌به‌رز فه‌رموویه‌تی:

﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ (١٠٩)

﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ﴾ (١٠٩) واته: هه‌رچی له ئاسمانه‌کان و زه‌ویداپه هه‌ر خوای گه‌وره خاوه‌نیانه، هه‌ر ئه‌ویش به‌دییه‌یان و ڤزق و ڤوزیان پیده‌دات، به‌پیی قه‌ده‌ر و قه‌زای خوای، و به‌گویره‌ی شه‌رع و فه‌رمانی

خۆی، سه‌رئه‌نجامی هه‌موو کاروبار و شته‌کان گه‌رانه‌وه‌یه بو لای په‌روه‌ردگار له دوا‌ڕۆژدا، ئه‌وسا پاداشتی کرده‌وه چاک و سزای کرده‌وه خراپه‌کانیان ده‌داته‌وه.

(۱۱۰ - ۱۱۲) ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿۱۱۰﴾ لَنْ يَضُرَّكُمْ إِلَّا أَذَىٰ وَإِنْ يَقَاتِلْوكُمْ يُوَلُّوكُمُ الْأَدْبَارَ ثُمَّ لَا يُنصِرُونَ ﴿۱۱۱﴾ ضَرَبْتُ عَلَيْهِمُ الذَّلِيلَةَ أَيُّنَ مَا تُقِفُوا إِلَّا بِحَبْلٍ مِنَ اللَّهِ وَحَبْلِ مِنَ النَّاسِ وَبَاءُوا بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ وَضَرَبْتُ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةَ ذَلِكَ بَأْنَهُمْ كَانُوا يُكْفِرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿۱۱۲﴾

﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ واته: "ئێوه چاکترین ئۆمه‌تیکن که بو - به‌رژه‌وه‌ندی - خه‌لکی هیناوه‌ته مه‌یدانه‌وه، فه‌رمان ده‌که‌ن به‌ چاکه و ڕیگری ده‌که‌ن له خراپه و باوه‌ری دامه‌زراویشتیان به‌ خوا هه‌یه"، خوای پایه‌به‌رز ستایشی ئه‌م ئۆمه‌ته ده‌کات و له‌وباره‌وه ڕایده‌گه‌یه‌نی، که ئه‌م ئۆمه‌ته چاکترین ئۆمه‌ته که خوای مه‌زن بو خه‌لکی ئه‌وانی هیناوه‌ته مه‌یدانه‌وه، ئه‌مه‌ش به‌ کامل‌کردنی خودی خۆیان، له‌ میانه‌ی باوه‌ر هینان به‌ خوا، که واده‌خوازی هه‌رچی خوا فه‌رمانی پیکردووه پیا‌دوه بکه‌ن، کامل‌کردنی ئه‌وانی دیکه‌ش، به‌هۆی فه‌رمانکردن به‌ چاکه و ڕیگری کردن له خراپه، ئه‌مه‌ش بانگ‌کردنی خه‌لکی بو لای خوا و تیکۆشان له‌گه‌لیان له‌سه‌ر ئه‌مه ده‌گه‌رته‌خۆ، له‌گه‌ل خه‌رجکردنی ئه‌وه‌ی له‌ توانا‌دایه بو هه‌لگه‌ڕانه‌وه‌یان له‌ گوم‌رایی و سه‌رلێشبوون و سه‌ری‌په‌چیکردنیان، به‌م هۆیه ئه‌مه چاکترین ئۆمه‌تیک بوونه که

بؤ خه لکی هیږا بیتنه مهیدانه وه، له بهر نه وهی نایه ته که ی پشوو، که هم نایه ته یه: ﴿كُنْتُمْ
 خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ
 أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا﴾ فهرمانیک بوو له لایه ن خواوه بو هم نوممه ته، فهرمانیش له وانه یه
 له لایه ن که سی فهرمانیکراو جیبه جی بکری، یان فهراموش بکری، نهوا خوای گه ووره له م
 نایه ته ی دواییدا رایگه یاندووه که به پراستی هم نوممه ته نهو فهرمانه ی خوای گه ووره ی
 جیبه جی کردووه که پیگردووه، ملکه چی فهرمانی په ووره دگاری بووه، به مهش شایسته ی
 نه ویه پایه دار بی به سهر تیکرای نوممه تانی دیکه دا، ﴿وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا﴾
 واته: "نه گهر خاوه ن کتیبه کان باوهریان هیږا یه، نهوا چاکتر بوو بویان" نه مهش
 بانگه واز کردنیه تی به گوتاریکی نهرم و نیان، که هوکاریکه بو باوهر هیږان، ﴿لَهُمْ مِنْهُمْ
 الْمُؤْمِنُونَ وَآكَثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ﴾ واته: "هه یانه باوهری هیږا وه، به لام زور به شیان گونا هبار و
 لاسارن"، له گهل نه وهدا باوهریان نه هیږا ته ها که میکیان نه بی، و زور به شیان گونا هکار و
 ده رچوون له گوپرایه لی خوا، دژایه تی خو شه ویستانی خوا ده که ن به جوړه ها شیوه، به لام
 له سایه ی لوتف و به خششی خواوه که له گهل به نده باوهر داره کانی کردووه، پیلانگیږی
 خاوه ن کتیبه کانی به سهر خو یاندا گیرا وه ته وه، ناتوانن هیچ زیانیک به دین و جهسته ی
 باوهر داران بگه یه نن، ﴿لَنْ يَضُرَّكُمْ إِلَّا أَذَى﴾ واته: "ناتوانن زیاننان بی بگه یه نن، جگه
 له هه راسان کردنتان نه بی به قسه ی نابه جی"، به لکو نه وپه ری نه نجامی پیلانگیږیه که یان که
 پی بگهن، بریتیه له نازاردان به قسه، که هیچ که سیلک که دژایه تی بکریت لی سله مته
 نابی، ﴿وَإِنْ يَقَاتِلْكُمْ يَوْلُوكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَآتِيَنَّكُمْ مِنَ الْبَدَارِ ثُمَّ لَا يَنْصُرُونَ﴾ واته: "نه گهر به پراستی له گهل
 نیوه ی" باوهر داراندا بجه ننگن، نهو پشتتان لی هه لده که ن و راده که ن، دواتر شکست و
 ریسوایه که یان به رده وام ده بی، له هیچ کاتی کدا سه رکه و تن ده ستناخن، خوای پایه بلند
 رایگه یاندووه که ﴿ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذَّلَّةُ أَيْنَ مَا تُقِفُوا﴾ واته: "ریسوایی و سه رشو پریان

بهسهردا بریار دراوه له ههر کوییهك نیشتهجی بن" له ناخیاندا ریسوان، له
 ږوکه شیشیاندا زه بوونی بهسهریاندا چه سپینرا، بویه هه رگیز جیگیر و ئارام و دلنیايي
 بهشيان نابي، ﴿إِلَّا بِحَبْلِ﴾ واته: "مه گهر له سایه ی" به لاین و په ایمانیک نه بی، ﴿مِنَ اللَّهِ
 وَحَبْلِ مِنَ النَّاسِ﴾ واته: "له لایه ن خوا و به لاین و په ایمانیک له لایه ن خه لکه وه"، بویه
 جو له که کان ده بی له ژیر حوکم و به لاینی موسلماناندا بن، سه رانه یان لیوه ر بگری و ملشور
 بکرین، یان له ژیر سایه ی حوکمی گاوره کاندا بن، ﴿وَبَاءُوا﴾ له گهل نه مه شدا "به بهر"
 ﴿بِعَضْبِ مِنَ اللَّهِ﴾ "خه شم و قینی خوا که وتن"، نه مه یان گه وره ترین سزایه، "﴿وَضُرِبَتْ
 عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ﴾ واته: زه بوونی و ریسواییان بهسهردا سه پینرا"، نه و هوکاره ی نه وانی
 گه یانده نه م بارودوخه، نه وهیه که خوای گه وره باسی فه رموه: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا
 يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾ واته: "نه مه له بهر نه وه ی بی باوه ږبوون به به لگه و نایه ته کانی خوا"،
 که دایه زانده بووه سه ر په یامبه ری خو ی محمه د (درود و سلأوی خوای لی بی)، که مایه ی
 دروستکردنی دلنیايي و باوه ری سه لینه ن، که چی به هو ی سه رکه شی و سه رسه ختی
 نواندنیانه وه بی باوه ږبوون پی، ﴿وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقِّ﴾ واته: "پیغه مبه ران (درود و
 سلأوی خویان لی بی) به ناروا ده کوژن"، به خراپترین شت که کوشتنه به رهنگاری
 پیغه مبه ران ده بنه وه که گه وره ترین چاکه یان له گهل ده کهن، نایا له دوا ی نه م بویری نواندن
 و تاوانه گوناهیکی گه وره تر هه یه، ﴿ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾ نه مه هه مووی
 به هو ی سه ریچی و ده ستریزی نه وانه وه بو، که بویری به واندا، بو بی باوه ږبوون به خوا
 و کوشتنی پیغه مبه رانی خوا، دواتر خوای پایه به رز فه رمویه تی:

(۱۱۳ - ۱۱۵) ﴿لَيْسُوا سَوَاءً مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَائِمَةٌ يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ﴾ ﴿۱۱۳﴾ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَأُولَئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۱۱۴﴾ وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿۱۱۵﴾

باش ئەوهی خوای پایه‌دار پروونکردنه‌وهی دا له‌باره‌ی ده‌سته و کۆمه‌لی گونا‌ه‌بار و لاسار له‌خاوه‌ن کتییبه‌کان، کرده‌وه و سزاکانیانی خسته‌پروو، لیرده‌دا کۆمه‌ل و ئومه‌تی چه‌سپاو و خۆرپاگری پروونکردۆته‌وه، ئاماژه‌ی به‌ کرده‌وه و پاداشته‌کانی کردووه، جا راپیگه‌یانندووه که هه‌رگیز لای ئەو ئەم دوو کۆمه‌له‌یه وه‌ک یه‌ک نین، ﴿لَيْسُوا سَوَاءً﴾ واته‌: "هه‌رگیز خاوه‌ن کتییبه‌کان هه‌موویان وه‌ک یه‌ک نین"، به‌لکو جیاوازی وایان له‌ نیواندا هه‌یه که وه‌سف ناگری، سه‌باره‌ت به‌ کۆمه‌له‌ی لاسار و لادهر، ئەوا پێشتر وه‌سفیان کرا، هه‌رچی باوه‌رپاره‌کانن، ئەوا خوای پایه‌به‌رز له‌باره‌یان‌وه هه‌رموویه‌تی: ﴿مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ واته‌: "له‌ نیو خاوه‌ن کتییبه‌کاندا" ﴿أُمَّةٌ قَائِمَةٌ﴾ واته‌: "ده‌سته و کۆمه‌لیک هه‌ن" به‌رده‌وامن له‌سه‌ر ئایینی خوا، ئەو شتانه جیبه‌جی ده‌که‌ن که خوای گه‌وره فه‌رمانی پیکردوون، له‌ نیویاندا ئەنجامدانی شه‌ونویژ ﴿يَتْلُونَ آيَاتِ اللَّهِ آنَاءَ اللَّيْلِ وَهُمْ يَسْجُدُونَ﴾ واته‌: "له‌کاته‌کانی شه‌ودا ئایه‌ته‌کانی خوای گه‌وره ده‌خویننه‌وه - و نویژ ده‌که‌ن - کړنووش ده‌به‌ن"، ئەمه‌ش پروونکردنه‌وهی نویژکردنه‌که‌یانه له‌کاته‌کانی شه‌ودا، و دريژی شه‌ونویژ و خویندنه‌وهی ئایه‌ته‌کانی کتیی په‌روه‌ردگاریان و پێشخستنی ملکه‌چی و رکوع و کړنووشبردن بو خوا به‌سه‌ر شته‌کانی دیکه‌دا، ﴿يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ واته‌: "ئه‌وانه باوه‌ریان به‌ خوا و رۆژی دوایی هه‌یه"، هاوشیوه‌ی باوه‌رپاران باوه‌ریکی وایان هه‌یه، که له‌سه‌ریان پێویست ده‌کات برۆیان به‌ هه‌موو ئەو پێغه‌مبه‌رانه هه‌بی، که خوای مه‌زن

ناردوو نیه‌تی، برۆیان به هه‌موو ئه‌و په‌یام و کتیبانه هه‌بی^٥ که خوا دایه‌زاندوو یه‌تی، به‌تایه‌ت باسی باوه‌رپوون به دوارپۆژی کردوو، چونکه باوه‌رپوون به‌شویه‌کی راسته‌قینه به دوارپۆژ، هانی باوه‌رپدار ده‌دات بۆ ئه‌نجامدانی ئه‌و کارانه‌ی که نزیکه ده‌که‌نه‌وه له خوای گه‌وره، و له‌و رۆژه‌دا پاداشتی له‌سه‌ر وه‌رده‌گیرته‌وه، و وازه‌ینان له‌و شتانه‌ی که له‌سه‌ری سزا ده‌دری^٦ له‌م رۆژه‌دا، ﴿وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ﴾ واته: "و فرمان به‌چاکه و رپگری له خراپه ده‌که‌ن"، به‌مه‌ش خویا کامل^٧ ده‌که‌ن، به‌هۆی باوه‌ر و داخواییه‌کانی، که‌سانی دیکه‌ش کامل^٨ ده‌که‌ن، به‌هۆی فرمان پیکردنیان به هه‌رچی چاکه‌یه و رپگری لیکردنیان له هه‌رچی خراپه‌یه، له نیویاندا هانی هاودین و که‌سانی دیکه‌ش ده‌ده‌ن، بۆ باوه‌ر هینان به محمه‌د (درود و سلّوی خوای لیبی^٩)، دواتر خوای گه‌وره وه‌سفی ئه‌وانی کردوو به وره و هیمه‌تبه‌ری ﴿و﴾ ئه‌وان ﴿بِسَارِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ﴾ واته: په‌له ده‌که‌ن له ئه‌نجامدانی هه‌رچی چاکه و خیره، هه‌لی خیرکردن ده‌قۆزنه‌وه، له هه‌ر کاتیکدا که بتوانن چاکه ده‌که‌ن، ئه‌مه‌ش به‌هۆی تۆخ بوونه‌وه‌ی هه‌ستی چاکه‌خوای تیباندا و، ناشنان به‌وه‌ی چ سوود و خیریکیان هه‌یه، ﴿وَأُولَٰئِكَ مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ ئا ئه‌و که‌سانه‌ی که خوای گه‌وره وه‌سفی کردوون، به‌م سیفه‌ته جوان و کردار شکۆمه‌ندانه ﴿مِنَ الصَّالِحِينَ﴾ واته: "ئا ئه‌وانه له پیاوچاکان"، که خوای گه‌وره ده‌یانخاته ژیر سایه‌ی میهره‌بانی خۆی، به لیخۆشبوونی خۆی دایانده‌گری^{١٠}، له به‌خشش و چاکه‌ی خۆی پیمان ده‌به‌خشی^{١١}، بی گومان ئه‌وان ﴿وَمَا يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ﴾ واته: "هه‌ر چاکه‌یه‌ک بکه‌ن" که‌م بی^{١٢} یان زۆر، ﴿فَلَنْ يَكْفُرُوهُ﴾ واته: له پاداشته‌که‌ی بی به‌ش نابن، به‌لکو خوای گه‌وره کاملترین پاداشتیان له‌سه‌ر ده‌داته‌وه، به‌لام پاداشتی کرده‌وه‌کان وابه‌سته‌ی ئه‌و باوه‌ر و له‌خواترسانه‌یه، که له دلی خواونه‌که‌یدایه، بۆیه خوای پایه‌به‌رز فه‌رموو یه‌تی: ﴿وَاللَّهُ

عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿۱۱۶﴾ واته: "و خوای گه‌وره زانایه به له‌خواترس و پاریزکاران"، ﴿إِنَّمَا يَتَقَبَّلُ اللَّهُ مِنَ الْمُتَّقِينَ﴾ مائیده: ۲۷، واته: "به‌راستی خوای مه‌زن ته‌ها له پاریزکاران، قوربانی و چاکه وهرده‌گری".

(۱۱۶، ۱۱۷) ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ﴾ ﴿۱۱۶﴾ مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَكِنْ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿۱۱۷﴾

خوای پایه‌برز هه‌وال ده‌دات سه‌باره‌ت به‌وه‌ی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا﴾ واته: "بی‌گومان نه‌وانه‌ی کافر و بی‌باوه‌رن، نه‌وا هه‌رگیز مال و سامان و مندال و نه‌وه‌کانیان سوودی بۆیان نابی"، و رزگاربان ناکات له سزای خوا، هیچ پاداشتیکی خواشیان بۆ مسوگه‌ر ناکات، هه‌روه‌ک خوای پایه‌دار فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِنْدَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَنْ آمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا﴾ سه‌به‌ه: ۳۷. واته: "نه‌مال و سامان و نه‌نه‌وه‌مندالتان، نابنه‌ه‌وی نه‌وه‌ی که به‌ته‌واوی نزیکتان بجه‌نه‌وه له ئیمه، مه‌گه‌ر که‌سیک باوه‌ری دامه‌زراوی هینابی و کار و کرده‌وه‌ی چاک نه‌نجام بدات"، به‌لکو سامان و رۆله‌کانیان ده‌بیته‌تیشووی نه‌وان بۆ ناگری دۆزه‌خ، و ده‌بیته‌ به‌لکه‌یه‌ک له‌سه‌ریان له‌باره‌ی زیاده‌نیعمه‌تی خوای مه‌زن که له‌گه‌لی کردوون، نه‌مه‌ش وایان لیده‌خوازی که سوپاسگوزاری خوا بن، له به‌رامبه‌ردا سزا ده‌درین له‌سه‌ر سوپاسگوزار نه‌بوون و بی‌باوه‌ربوون پیی، بۆیه فه‌رموویه‌تی: ﴿وَأُولَئِكَ

أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۳۵﴾ واته: "ئا ئهوانه هاوړی و نیشته جیی ناگری دۆزه خن، بۆ هه میشته تیایدا ده میننه وه".

دواتر خوای گه وړه نمونه یه کی هینا وه ته وه، له باره ی ئه و مال و سامانه ی بی باوهران خه رجی ده که ن بۆ ریگری کردن له بلا و بونه وه ی په یام و بهرنامه ی خوا، ده یانه وی به م هۆیه نوور و وشنایی خوا بکوژیننه وه، که چی ئه م هه ولانه یان پوچ و بی ئاکام ده بی، ﴿مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ واته: "نمونه ی ئه و مال و سامانه ی که ده ییه خشن له م ژبانی دونه یه دا" وه که ئه وه یه که سیك کشتو کالیکی چاند بیت، به ئومیدی چینه وه ی بهر هه مه که ی بی، چا وهرانی ته و او پیگه یشتنی بهر و بومه که ی بی، ئا له و کاته دا ﴿كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا صِرٌّ﴾ ره شه بایه کی به ته زره ی تووندی سووتینه ر بدات، ﴿أَصَابَتْ حَرَّتَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾ واته: له کشتو کالی ئه و که سانه بدات که سته میان له خو یان کرد، به مهش ﴿فَأَهْلَكْتَهُ﴾ واته: "کشتو کال و شینایه تیه که له ناو بیات"، جگه له ماندویتی و شه که تی و ئاخ و داخی زۆر تر چتیریان بۆ نه مینی، جا ئه م بی باوهرانه به م جوړه ن که خوای مه زن له باره یانه وه فه رموویه تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدَّوْا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ﴾ ئه نفال: ۳۶. واته: "به راستی ئهوانه ی بی باوهرن، مال و سامانی خو یان خه رج ده که ن بو ئه وه ی ریگری بکه ن له بهر ده م ئایی خوادا، جا مال و سامانیان له ئاینده دا بو ئه و مه به سته به گه ر ده خه ن! پاشان ده بیته په شیمانی و داخ له سه ریان، له کو تاییدا شکست ده هینن"، ﴿وَمَا ظَلَمَهُمُ اللَّهُ﴾ "خوای گه وړه هه رگیز سته می لینه کردوون" به پوچه لکر دنه وه ی کرده وه کانیان، ﴿وَلَكِنْ أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ﴾ "به لکو" ئه وان "به خو یان سته م له خو یان ده که ن"، به وه ی بی باوهرن به ئایه ته کانی خوای گه وړه، په یام بهری خوا به درۆده خه نه وه،

ئه‌وپه‌ری هه‌ولیاندا بۆ کوژاندنه‌وه‌ی نوور و ڕۆشنایی په‌یامی خوا، ئا ئه‌م شتانه‌ کرده‌وه‌کانی ئه‌وانی پوچ کرده‌وه و سامانی ئه‌وانی به‌فیرۆدا، دواتر خوای پایه‌به‌رز فەرموویه‌تی:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ الْآيَاتِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١٨﴾ هَا أَنْتُمْ أَوْلَاءُ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ وَإِذَا لَقُوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُوا عَلَيْكُمْ الْأَنَامِلَ مِنَ الْغَيْظِ قُلْ مُوتُوا بِغَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١١٩﴾ إِنْ تَمَسَسْتُمْ حَسَنَةً تَسْؤُهُمْ وَإِنْ تُصِيبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنْ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢٠﴾﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بَطَانَةً مِنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبَالًا وَدُوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ﴾ واته: "ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هه‌یناوه، نه‌که‌ن متمانه‌ به‌ که‌سانی دیکه‌ بکه‌ن جگه‌ له‌ خو‌تان، و پشتیان یه‌به‌ستن، و نه‌ینی خو‌تان لایان مه‌درکینن، چونکه‌ ئه‌وان کۆلناده‌ن له‌ نانه‌وه‌ی ناخۆشی و ته‌نگ یه‌ه‌لچنیتان، هه‌یایان ئه‌وه‌یه‌ تووشی کیشه‌ بن، به‌ ئاشکرا ڕق و کینه‌ له‌ ده‌م و قسه‌کانیاندا دياره‌"، خوای پایه‌به‌رز ڕیگری ده‌کات له‌ باوه‌رداران، له‌وه‌ی دووروه‌کان له‌ خاوه‌ن کتبه‌کان و که‌سانی دیکه‌ش نه‌که‌ن به‌ متمانه‌دار و پشتیوانی خو‌تان، و ئاگاداریان بکه‌نه‌وه‌ له‌ رازه‌کانتان، یاخود به‌رپرسیاریتی چه‌ند کاروباریکی ئیسلامیان بی‌ بسپیرن، چونکه‌ ئه‌وان ئه‌و دوژمنه‌ن، که‌ دلایان پرپوه‌ له‌ ڕق و کینه‌ی ئاشکرا که‌ به‌ قسه‌ و ده‌میانه‌وه‌ دياره‌، ﴿وَمَا تُخْفِي صُدُورُهُمْ﴾ واته: "ئه‌وه‌ش که‌ له‌ دلایاندا شاردراره‌وه‌ گه‌وره‌تره‌"، له‌وه‌ی لایانه‌وه‌ ده‌بیستیت، بۆیه‌ ﴿لَا

يَا لَوْ نَكُمُ خَبَالًا ﴿۱﴾ واته: كوژناده‌ن و كه‌مته‌رخه‌می نانوین له زیان پی‌گه‌یاندن و سه‌ختی دروست‌کردن بو‌تان، نه‌و هو‌کارانه ده‌گرنه‌به‌ر كه زیانی بو‌تان تیدایه، یارمه‌تی دوژمنه‌كانیشتان ده‌دات، خوای گه‌وره به باوه‌ردارانی فهرمووه: **﴿قَدْ بَيْنَا لَكُمْ الْآيَاتِ﴾** واته: "به‌دنیاییه‌وه نه‌و به‌لگه و نایه‌تانه‌مان بو‌تان روونكرده‌وه" كه به‌رژه‌وه‌ندیه‌كانی دین و دونیای ئیوه‌ی تیدایه **﴿إِنْ كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ﴾** واته: "نه‌گه‌ر به‌راستی ئیوه ژیریتان به‌گه‌ر بجه‌ن" و نه‌وه بزنان و دو‌ست و دوژمن له یه‌كتر جیا بكه‌نه‌وه، جا هه‌موو كه‌سیك گونجاو نییه بگریته پشتیوان و هاو‌كار، به‌لكو كه‌سی ژیر نه‌وه‌یه كه نه‌گه‌ر دوو‌چاری تیکه‌لبوون له‌گه‌ل دوژمن بووه‌وه، نه‌وا تیکه‌لبوونه‌كه‌ی ته‌ها له رووكه‌شدا ده‌بی، نه‌وه‌ی له ناخیدایه بو‌ی هه‌لناریژی، هه‌رچه‌نده دوژمنه‌كه ده‌مخوشی بو‌ی بكات و سویندی نه‌وه‌ی بو‌ بخواست كه یه‌كیکه له دلسۆز و بیشتوانه‌كافی، خوای گه‌وره له میانه‌ی هاندانی باوه‌رداران بو‌ وشیاربوون له به‌رامبه‌ر دوو‌رووه‌كان له خاوه‌ن كتیبه‌كان، روونكرده‌وه‌ی دوژمنایه‌تی سه‌سه‌ختی نه‌وان، فهرموویه‌تی: **﴿هَا أَنْتُمْ أَوْلَاءُ تُحِبُّونَهُمْ وَلَا يُحِبُّونَكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ﴾** واته: "نه‌وه‌تا ئیوه نه‌وانتان خوشده‌وی، كه‌چی نه‌وان ئیوه‌یان خوشناوی" و باوه‌رتان به هه‌موو نه‌و كتیبه‌انه هه‌یه، كه خوای گه‌وره بو پیغه‌مبه‌رانی ره‌وانه كردوه، كه‌چی نه‌وان باوه‌ریان به كتیبه‌كه‌تان "كه قورئانی پیروژه" نییه، جا كاتیكیش بی‌تان ده‌گه‌ن وا پیشانتان ده‌ده‌ن، كه باوه‌ریان هیناوه **﴿وَإِذَا لَقُّوكُمْ قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا خَلَوْا عَضُّوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلَ﴾** واته: "و كاتیك بی‌تان ده‌گه‌ن، ده‌لین: باوه‌رمان هیناوه، كاتیكیش به ته‌ها ده‌بن" نه‌وا سه‌ری په‌نجه‌كانیان ده‌گه‌زن، **﴿مِنَ الْغَيْظِ﴾** "واته: به‌هوی رقی نه‌ستووریان به‌رامبه‌رتان **﴿قُلْ مَوْتُوا بِغَيْظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾** واته: "بیان بلی: ده‌ك بمرن له داخ و رقی نه‌ستووریتان، به‌راستی خوای گه‌وره زانا و ناگاداره به‌وه‌ی له سینه‌كاندایه"، نه‌مه‌ش مژده‌ی بو باوه‌رداران تیدایه، به‌وه‌ی كه نه‌وانه‌ی مه‌به‌ستیانه زیانتان

بیبگه‌یه‌نن، ئەوا ناتوانن زیانتان ببگه‌یه‌نن، بەلکو ته‌ما زیان بە‌خۆیان ده‌گه‌ینن، ته‌نانه‌ت ناشتوانن ر‌ق و کینه‌ی خۆیان بە‌رامبه‌رتان جیبه‌جی بکه‌ن، بەلکو به‌ داخی ئەم ر‌قه‌یان سزا وەر‌ده‌گرن تا ده‌مرن، به‌مه‌ش له‌ سزای دو‌نیاوه‌ به‌ره‌و سزای دو‌ار‌و‌ژ هه‌نگاو ده‌نین.

﴿إِنْ تَمَسَّكُمْ حَسَنَةٌ﴾ واته: "ئەگەر چاکه‌یه‌کتان تووشبوو"، وه‌ک سه‌رکه‌وتن به‌سه‌ر دو‌ژمناندا و به‌ده‌سته‌ینانی ده‌سته‌که‌وته‌کانی جه‌نگ ﴿تَسُوهُم﴾ واته: ئەمه‌ ده‌یته‌ ه‌وی خه‌مباری و بیانی ناخۆشه‌، ﴿وَإِنْ تَصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضُرُّكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ﴾ واته: "ئەگەر به‌ل‌ا و ناخۆشیه‌کتان تووشبوو، ئەوا پ‌یی دل‌خۆش ده‌بن، ئەگەر به‌راستی ئیوه‌ خۆگر و له‌خواترس بن، ئەوا پ‌یلانگ‌یری ئەوان ه‌یچ زیانیکی بو‌تان ناب‌ی، به‌راستی خ‌وای گه‌وره‌ ده‌وری کار و کرده‌وه‌کانی ئەوانی داوه‌"، ئەگەر ئیوه‌ ئەو ر‌یوشوینانه‌تان گرت‌ه‌به‌ر که‌ خ‌وای گه‌وره‌ به‌ل‌ینی سه‌رکه‌وتنی له‌سه‌رداوه‌ – که‌ بریتین له‌ ئارامگرتن و له‌خواترسان –، ئەوا پ‌یلانگ‌یری و فی‌لی ئەوان کارت‌ان تیناکات، بەلکو خ‌وای گه‌وره‌ پ‌یلانگ‌یری ئەوان به‌سه‌ریاندا ده‌شک‌ینیه‌وه‌، چونکه‌ زانست و توانا و ده‌سه‌لاتی خوا ده‌وری ئەوانی داوه‌، ه‌یچ ده‌رچه‌یه‌کیان نییه‌ تا خ‌وایانی بی‌ ل‌یدز نه‌وه‌، ه‌یچ شتیکیشیان له‌ خ‌وای بال‌اده‌ست ون ناب‌ی.

(١٢١، ١٢٢) ﴿وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ ﴿١٢١﴾ إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيَهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١٢٢﴾

ئەم ئایه‌تانه‌ له‌باره‌ی جه‌نگی ئوحد دابه‌زین، به‌سه‌رهاتی ئەم جه‌نگه‌ زۆر به‌ ناوبانگه‌، له‌ کتیبه‌کانی به‌سه‌رهات و ژیاننامه‌ و می‌ژوودا، له‌وانه‌یه‌ حکمه‌تی باسکردنی ل‌یره‌دا، و له‌هه‌مان کاتدا جه‌نگی به‌دریشی ه‌یناوه‌ته‌وه‌ ناو، ئەوه‌بی‌ که‌ خ‌وای پایه‌به‌رز به‌ل‌ینی به‌

باوہرداران داوہ، کہ ئەگەر ئارام بگرن و لەخواترس بن، ئەوا خوای گەورە سەریان دەخات و دەیانپاریزی^۱ لە پیلانگێری^۲ دوزمنان، ئەمەش برپاییکی گشتی و بەلینیکی راست بوو، کہ هەرگیز پاشناکەوی^۳ ئەگەر مەرجهکانی جیبەجی^۴ بکرین، جا باسی نمونەنەکی کردووہ لەم دوو بەسەرہاتەدا، و رایگەیاندووہ کہ خوای گەورە باوہردارانی لە جەنگی بەدردا سەرخت، بەھۆی ئەوہی ئارامیان گرت و لەخواترسان، و دواتر دوزمنی بەسەریاندا زال^۵ کرد، کاتی^۶ لەلایەن ھەندیگیانەوہ کرج و کالی پەیدا بوو لە لەخواترسان و پاریزکاریان، جا لە حکمەتی بەیەکەوہ کۆکردنەوہی ئەم دوو بەسەرہاتە، ئەوہیە کاتی^۷ بەندەکان دووچارى بە^۸ لآ و ناخۆشییەك بوونەوہ، ئەوا خوای گەورە ھەز دەکات یادی ئەو شتە بکەنەوہ کہ خۆشیان دەوی^۹، بەمەش بە^{۱۰} لآ و ناخۆشییەکەیان لەسەر سووک^{۱۱} بی، و سوپاسگوزاری خوابن لەسەر ئەو نعیمەتە مەزنەیی، کہ ئەگەر لییان وەرگیری^{۱۲} بەھۆی ئەو ناخۆشییە تووشبوونە، کہ لە راستیدا خیری بۆ ئەوان تێدایە، ئەوا ناخۆشییەکە لە چاو "ناز و نعیمەتەکانی خوا کەم دەبی" و لەلای خۆشەویستراو شتیکی زۆر کەم دەبی، خوای گەورە نامازەیی بەم حکمەتە کردووہ، لەم فەرماشتەدا: ﴿أَوَلَمَّا أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَيْهَا﴾ نالی عیمران: ۱۶۵. واتە: "نایا کاتی^{۱۳} بە^{۱۴} لآ و ناخۆشییەکتان تووشتات — لە جەنگی ئوحد — دا، لە کاتی^{۱۵} کدا ئیوہ لە جەنگی بەدردا دوو ئەوہندەتان بەوان کرد". پوختەیی بەسەرہاتی جەنگی ئوحد ئەوہبوو، کہ ھاوہشدانەرە شکستخواردووہکان لە جەنگی ((بەدر)) گەرانەوہ شاری مەککە، ئەمەش لە سالی دووی کۆچی بوو، ئەوا بەو پەری توانا خۆیان نامادەکرد، لە رووی ژمارەیی جەنگاوەر و پیاوان و زەخیرە و تیشوو، تا ئەو ئاستە شتیان کۆکردەوہ کہ دنیابوون دەتوانن مەبەستەکەیان بپیکن و رق و کینەیی خۆیان بی^{۱۶} ھەلپژین، دواتر بە سی^{۱۷} ھەزار جەنگاوەرەوہ، لە شاری مەککەوہ روویانکردە شاری مەدینە، تا لە نزیک شاری مەدینە داہەزین و بارگەیان دانا، پیغەمبەر

(درود و سلّوی خوی لیّی) دوی پرس و راویژکردن، بویان چووه دەرەوه، ئەمەش دوی ئەوهی بۆچوونەکه لەسەر چوونە دەرەوه بۆ دوزمن جیگیر بوو، جا پیغەمبەریش (درود و سلّوی خوی لیّی) بە ھەزار جەنگاوەرەوه بویان دەرچوو، کاتیك کەمیک رۆیشتن، ئەوا عەبدوڵای کوری ئوبەی دووروو پاشەکشەیی کرد بە سیبەکی لەشکرەکه، ئەم سیبەکه لەسەر ھەمان ریبازی ئەو بوون، دوو کۆمەل لە باوەردارانیش دلیان بۆ ئەوه چوو کە پاشەکشە بکەن، کە بریتی بوون لە تیرەیی سەلەمە و تیرەیی حارس، بەلام خوی گەورە ئەوانی دامەزراو کرد، کاتیك گەبشتنە (ئوحد) پیغەمبەری (درود و سلّوی خوی لیّی) خوا ئەوانی ریکخست و ھەر یەکیکی لە شوینی خوی دانا، پشتیان دایە کیوی (ئوحد)، پیغەمبەر (درود و سلّوی خوی لیّی) پەنجاکەسی لە ھاوہلەکانی، لەسەر تەپۆلکە یەك لە کیوی ((ئوحد)) دانا، فەرمانی بیان کرد لە شوینەکیان نەجولین و ئەم شوینە بە جیمەھیلن، تا دلیان لەوہی دوزمن لە پشتهوہ بویان نایەت، کاتیك موسلمانان و ھاوہشدانەران بە یەگەگەیشتن و جەنگ ھەلگیرسا، ئەوا ھاوہشدانەران تووشی شکستیکی زۆر خراپ بوون، سەربازگەکیان جیھیشت و ھەلأتن، موسلمانان کەوتنە دویان و لەوانیان دەکوشت و جەنگاوەریان لی بەدیل دەگرتن، کاتیك تیرھاویژەکان کە پیغەمبەر (درود و سلّوی خوی لیّی) ئەوانی لە سەر تەپەۆلکە یەکی کیوی ((ئوحد)) جیگیر کردبوو، ھاوہشدانەرانیان بە شکستخواردووی بینی، ھەندیکیان بە ھەندیکی تریان وت: دەستکەوتی جەنگ، دەستکەوتی جەنگ، چ شتیك وا دەکات لیرە دابنیشین لەکاتیکدا ھاوہشدانەران تیکشکاوان، ئەمیرەکیان کە عەبدوڵای کوری جوہیر بوو ئامۆژگاری کردن بەوہی سەریچی نەکەن، بەلام گوویان پینەدا، جا کاتیك شوینەکیان بە جیھیشت ئەوا تەھا چەند کەسیکی کەم لەوی بە جیمان، لەوانە ئەمیرەکیان عەبدوڵای کوری جوہیر، ئەسپسوارەکانی ھاوہشدانەران لەو شوینەوہ ھاتن و پشتی موسلمانانیان

گرت، له گه‌ل^٦ نه‌وانه‌یان جه‌نگان که مابوونه‌وه، به‌مه‌ش موسلمانان دووچارى خو‌لیک بوون که خ‌وای گه‌وره نه‌وانی بی^٧ تا‌قی‌کرده‌وه و گونا‌هه‌کانیانی بی^٨ س‌رپه‌وه، س‌زای سه‌ری‌چیکردنی بی‌یان چه‌شت، به‌مه‌ش نه‌وه ر‌وویدا که هه‌ندیکیان کوژران، دو‌اتر هه‌لکش‌ان بو س‌هر لو‌تکه‌ی کیوی ((ئو‌حد))، خ‌وای گه‌وره نه‌وانی پاراست له ده‌ستی ها‌وبه‌شدانه‌ران و گه‌رانه‌وه ول‌اته‌که‌یان، په‌یامبه‌ری خوا (دروود و سل‌اوی خ‌وای لی‌ی) و ها‌وه‌لانی ها‌تنه ناو شاری مه‌دینه‌ی پی‌رۆز، خ‌وای پایه‌به‌رز فه‌رمووی: ﴿وَإِذْ غَدَوْتَ مِنْ أَهْلِكَ﴾ واته: "— نه‌ی په‌یامبه‌ر (دروود و سل‌اوی خ‌وای لی‌ی) یادی با‌وه‌ردارن ب‌خه‌روه — کاتیک ده‌رچوویت — بو جه‌نگی ئو‌حد —"، (الغدو) لی‌ره‌دا ده‌رچوون ده‌گریته‌وه به ره‌های، مه‌به‌ست لی‌ی ده‌رچوون نیبه له به‌یانی زوودا، چونکه پی‌غه‌مه‌ر (دروود و سل‌اوی خ‌وای لی‌ی) و ها‌وه‌لان ده‌رنه‌چوون تا نویژی هه‌ینیان نه‌کرد ﴿تَبَوُّهُ الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِلْقِتَالِ﴾ واته: "با‌وه‌رداران" ر‌یک ده‌خه‌یه‌ت له شو‌ینی گونجا‌ویاندا بو جه‌نگ، نه‌مه گه‌وره‌ترین ستایشی تیدایه بو پی‌غه‌مه‌ر (دروود و سل‌اوی خ‌وای لی‌ی)، چونکه به‌خ‌وی ر‌استه‌وخ‌و به‌رپه‌ویه‌یان ده‌بات و شو‌ینی شه‌رکردنیان بو دیاری ده‌کات، نه‌مه‌ش ته‌ها له‌به‌ر کاملی زانست و دروستی بو‌چوون، و ر‌استییکی تی‌روانینه‌کان و هیمه‌ته‌به‌ریه‌که‌ی بو، به‌وه‌ی به‌خ‌ودی خ‌وی سه‌ره‌رشتی کاروباره‌کان ده‌کات و بویری کاملی هه‌بوو (دروود و سل‌اوی خ‌وای لی‌ی)، ﴿وَاللَّهُ سَمِيعٌ﴾ واته: "به‌ر‌استی خوا بیسه‌ری" هه‌موو ده‌نگ و بیسه‌راویکه، له‌وانه‌ش بیسه‌ری نه‌و قسانه‌یه‌که با‌وه‌رداران و دوور‌ووان ده‌یکه‌ن، هه‌ر یه‌کیک به‌پی نه‌وه له د‌لیدایه قسه ده‌کات، ﴿عَلِيمٌ﴾ واته: "زانا و ناگاداره" به‌نیاز و مه‌به‌ستی به‌نده‌کان، ته‌واوترین پاداشتیان له‌سه‌ر ده‌داته‌وه، به‌هه‌مان شی‌وه خ‌وای گه‌وره بیسه‌ر و زانا و ناگاداری ئی‌وه‌یه، ده‌تان‌پاریزی و کاروباره‌کانتان به‌رپه‌یه ده‌بات، به پشتگیری خ‌وی سه‌رتان ده‌خات، هه‌روه‌ک چ‌ون خ‌وای پایه‌دار به‌موسا و ها‌روونی (دروود

و سلاوی خویان لیی) فەرموو: ﴿إِنِّي مَعَكُمْ أَسْمَعُ وَأَرَى﴾ تاها: ۴۶، واتە: "بەپراستی من لەگەڵتاندام، دەبیستم و دەبینم". لە چاکە و بەخششی خوا که لەگەڵ باوەرداران کرد، ئەو بوو ﴿إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا﴾ کاتیک "دوو دەسته و کۆمەڵ لە ئیوہ"سی باوەرداران هەستیان بە شکست کرد "ویستیان بگەرێنەوہ"، که بریتی بوون لە تیرە ی سەلەمە و تیرە ی حاریسە، هەرۆک ییشتەر خرایەرۆو، خوی گەورە بە لوتف و بەخششی خۆی، که لەگەڵ ئەوان و باوەرداران کرد، ئەوانی دامەزراو کرد، بۆیە فەرمووی: ﴿وَاللَّهُ وَلِيَهُمَا﴾ واتە: "خوی گەورە پارێزەر و یاوەریان بوو" بە پشتیوانی تاییەتی خۆی، که بریتیە لەو بەخششە ی که لەگەڵ خۆشەویستانی دەکات، و سەریان دەخات بۆ ئەو ی چاکە ی ئەوانی تێدایە، دەشیانپارێزی لەو ی زیانی ئەوانی تێدایە، جا لە پشتیوانی خوا بۆیان ئەو بوو، کاتیک ویستان بۆ ئەم سەریچییە مەزنە پڕوشت، که شکست و گەرانەوہ و جیھیشتی پەيامبەری خوا (دروود و سلاوی خوی لیی) بوو، ئەوا خوا ئەوانی پاراست، بەهۆی ئەو باوەرە ی هەیانبوو، هەرۆک خوی پایەبەرز فەرموویەتی: ﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ﴾ بەقەرە: ۲۵۷، واتە: "خوی گەورە پشت و پەنای ئەوانیە که باوەریان هیناوە، لە تاریکیەکانەوہ دەریاندهینی و دەیانخاتە ناو پرووناکی و نوورەوہ"، ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ واتە: "دەبا باوەرداران تەنھا پشت بە خوی گەورە ببەستن"، ئەم ئایەتە فەرمانکردنی تێدایە بە پشتبەستن بە خوی گەورە، که بریتیە لە پشتبەستی دل بە خوی گەورە لە بەدەسەینانی سوود و دوورخستنهو ی زیان، متمانەبوون بە خوا، پشتبەخوا بەستی هەر بەندەیک بەپی باوەرەکی دەبی، باوەرداران لە کەسانی دیکە لە ییشتەر بۆ پشتبەستن بە خوا، بەتاییەت لە کاتی سەختی و جەنگدا، ئەوان ناچارن پشتبەخوا ببەستن و داوی یارمەتی و سەرکەوتنی لییکەن، خۆیان بەری بکەن لە هیز و توانای خۆیان، و تەنھا پشت بە هیز و دەسەڵاتی

خوابه‌ستن، ئا بهم شیویه خوی گه‌وره سه‌ریان ده‌خات و ناخو‌شی و دژواریان له‌سه‌ر لاده‌بات، دواتر خوی پایه‌به‌رز فه‌رموویه‌تی:

(۱۲۳ - ۱۲۶) ﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ ﴿۱۲۳﴾ إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمَدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنَزَّلِينَ ﴿۱۲۴﴾ بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُم مِّن فَوْرِهِمْ هَذَا يُمَدِّدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ ﴿۱۲۵﴾ وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُم بِهِ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿۱۲۶﴾

﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ﴾ واته: "به‌دنیایه‌وه خوی گه‌وره ئیویه له جه‌نگی به‌دردا سه‌ریخستن، له‌کاتیگدا ئیویه - له‌ژماره‌دا - لاواز و که‌مبون"، ئەمه‌ناز و منه‌تکردنی خوی به‌سه‌ر به‌نده‌باوه‌رداره‌کانی، و یادیان ده‌خاته‌وه به‌و سه‌رکه‌وتنه‌ی پیی به‌خشین له‌رۆژی جه‌نگی به‌دردا، له‌کاتیگدا ژماره‌ی باوه‌رداران و زه‌خیره‌یان که‌مبوو، له‌به‌رامبه‌ردا ژماره‌ و زه‌خیره‌ی دوژمنه‌کانیان گه‌لیک زۆر بوو، جه‌نگی ((به‌در)) له‌سالی دووه‌می کوچیدا روویدا، پیغه‌مبه‌ر (درود و سلّوی خوی لیی) له‌گه‌ل سی‌سه‌د و شتیگ له‌هاوه‌لانی له‌مه‌دینه‌ده‌رچوون، ته‌ه‌ما جه‌فتا و شتر و دوو ئەسپیان پی بوو، به‌مه‌به‌ستی گرتنی کاروانی قوره‌یش که‌له‌شامه‌وه هاتبوو، جا هۆزی قوره‌یش ئەم هه‌واله‌یان بیست، بۆیه‌له‌مه‌که‌وه خویان ناماده‌کرد بۆ رزگارکردنی کاروانه‌که‌یان، له‌مه‌که‌وه ده‌رچوون و ژماره‌ی جه‌نگاوه‌ره‌کانیان نزیکه‌ی هه‌زار که‌س ده‌بوو، له‌گه‌ل زه‌خیره‌ی ته‌واو و چه‌کی گشتی و ئەسپی زۆر، جا ئەوان باوه‌رداران لای بیریک به‌یه‌که‌گه‌یشتن، که‌پی ده‌وتری:

((به‌در))، ده‌که‌ویته نیوان شاری مه‌ککه و مه‌دینه، له‌وی جه‌نگ له نیوانیاندا روویدا، خوای گه‌وره سه‌رکه‌وتنیکی مه‌زنی به موسلمانان به‌خشی، حه‌فتا که‌سیان له کوشته له پیاوماقول و سه‌ران و بویره‌کانی قوره‌پیش، حه‌فتا که‌سیشیان لی به‌دیل گرتن، به ته‌واوی ده‌ستیانگرت به‌سه‌ر سه‌ربازگه‌که‌یاندا، - به‌ویستی خوا - ئەم به‌سه‌رهاته له سوڤه‌تی ئەنفالدا ده‌خه‌ینه‌پوو، ئەوی شوینی باسکردنی ئەم رووداوه‌یه، به‌لام خوای پایه‌برز بویه لیره‌دا باسیکردوو، تا بیته‌یاده‌وه‌ری بو باوه‌رداران، به‌مه‌ش له په‌روه‌ردگاریان بترسن و سوپاسگوزاری بن، بویه فه‌رموویه‌تی: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ﴾ واته: "له خواترسن به‌لکو سوپاسگوزاربن"، چونکه ئەوه‌ی له په‌روه‌ردگاری ترسا، ئەوا سوپاسگوزاری بووه، ئەو که‌سه‌ش واز له پارێکاری بهینی، ئەوا سوپاسگوزاری خوا نه‌بووه، ﴿إِذْ تَقُولُ لِلْمُؤْمِنِينَ﴾ واته: "ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر (درود و سلّوی خوای لی) یادی ئەوه بکه‌وه کاتیک له جه‌نگی به‌دردا مزینگیت به باوه‌رداراندا به سه‌رکه‌وتن و وت: ﴿أَلَنْ يَكْفِيَكُمْ أَنْ يُمِدَّكُمْ رَبُّكُمْ بِثَلَاثَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُنَزَّلِينَ﴾ ﴿١٢٤﴾ بلی إن تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فُورِهِمْ هَذَا﴾ واته: "تایا ئەوه‌نده به‌س نییه، که په‌روه‌ردگارتان به سی هزار فریشته پشتیوانیتان بکات و دایانه‌زینیت؟! به‌لی به‌په‌چه‌وانه‌وه ئەگه‌ر ئارامگرن و له‌خواترس بن، ده‌سته‌جی دین بو لاتان" له‌م جیه که مه‌به‌ستانه، ئەویش جه‌نگی به‌دردا ﴿يُمِدُّكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ﴾ واته: "په‌روه‌ردگارتان پینج هزار فریشته‌ی نیشانه‌دارتان بو ده‌نیری" که نیشانه‌ی بویریان پیوه‌یه، جا مه‌رجی کۆمه‌کی خوا بو باوه‌رداران سی شته: ئارامگرتن، له‌خواترسان، ده‌سته‌جی روو‌به‌روو‌بو‌وه‌ی ئەو هاو‌به‌شدانه‌رانه، ئەمه به‌لینه به دابه‌زاندنی فریشته‌کان و کۆمه‌کی کردنی باوه‌رداران به‌م فریشتانه، سه‌باره‌ت به به‌لینی سه‌رکه‌وتن و سه‌رکو‌کردنی دوژمنان، ئەوا ئەو دوو مه‌رجه‌ی سه‌ره‌تای بو داناون، هه‌روه‌ک پشتر له‌م

فەرمايشته دا باسکران: ﴿وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَأَيُّضْرِكُمْ كَيْدَهُمْ شَيْئًا﴾ ئالی عیمران: ۱۲۰، واتە: "ئەگەر ئارام بگرن و لەخوابترسن، ئەوا پیلانگێری دوژمن و دوورپووان زیانتان پیناگەیه نی"، ﴿وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ﴾ واتە: ئەم کۆمەکیەى خوا که به فریشتهکاندا بۆ ئیوهی نارد، ﴿إِلَّا بُشْرَى لَكُمْ﴾ واتە: تەنھا کردییه مژدەیهک بۆتان، تا پێی دلخۆشبن و مژدە بهیه کتر بدن، ﴿وَلَتَنظْمَنَنَّ قُلُوبُكُمْ بِهِ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ﴾ واتە: "و بۆ ئەوهی دلە کانتان پێ ئاسووده و دامەزراوتر بی، بەراستی سەرکهوتن تەنھا لەلایەن خواوهیه"، بۆیه به دل پشت مەبهستنی بهو ئامرازانی له بهردهستتان دایه، به لکو هۆکارهکان تەنھا ئاسودهیی دلی ئیوهی تیدایه، ئەگەرنا سەرکهوتنی راستهقینه که بهر بهست و ڕهتکه رهوهی بۆ نییه، بریتیه له وستی خوی گهوره بۆ سهرخستنی هەر یهکی که بیه و له بندهکانی، جا ئەگەر خوی مهزن وستی ئەوا ئەو کهسه سهردهخات که هۆکارهکانی گرتۆته بهر، ههروهک ئەمه یاسای خوايه له بهديهینراوانیدا، ئەگەر وستی شیشی ئەوا لاوازکراو و ژیردهستکراوهکان سهردهخات، ههرجی کاروبار و فرهمانه ههه بهدهست خوايه، سههه نهمجای شتهکان ههه گهه رانهوهيه بۆلای پهروهردگار، بۆیه فرهموويهتی: ﴿الْعَزِيزِ﴾ "خوی بالادهست"، که هههچ بهديهینراویک دهسته وهسانی ناکات، به لکو ههموو بهديهینراوان ملکهچ و له ژیر بهرپوه بردن و بالادهستی ئەودان، ﴿الْحَكِيمِ﴾ "دانا و کارزانه" شتهکان دهخاته شوینی شایستهی خویان، ههروهه دانا بی و حکمهتی ههیه له زالکردنی بی باوهه ران له ههندیک کاتدا بهسهه باوهه داراندا، زالکردنی کاتی نهوهک بهردهوام، خوی پایه بهرز فرهموويهتی: ﴿ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَآتَنَصَّرَ مِنْهُمْ وَلَكِنْ لِيَلْوُ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ﴾ محمهه د: ۴، واتە: "برپاره که ئاوايه ئەگەر خوا بیویستایه تۆلهی لیده سهندن، به لأم دهیهویتی تاقیتان بکاته وه به یه کتری".

(۱۲۷) ﴿لِقَطْعِ طَرَفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْتَبُهُمُ فَيَقْلِبُوا خَائِبِينَ﴾ ﴿۱۲۷﴾

﴿لِقَطْعِ طَرَفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَوْ يَكْتَبُهُمُ فَيَقْلِبُوا خَائِبِينَ﴾ واته: "ئهه سهرکهوتهه بۆ نهوهبوو که لایهه که بی باوهپران دابیری، یان سهرکوئیان بکات و به خهجالهتیهوه بگهپینهوه"، خوای پایههرز پرایدهگهیهنی که نهو سهرکهوتههی به باوهپرانانی دهبهخشی، بۆ دوو مهبهسته، یان بۆ دابیرینی لایهه که له بی باوهپران، واته: رووخاندنی لایهه که کۆلهگهیهکیان، جا چ به کوشتن یان بهدیلگرتن، یاخود زالوون بهسهر ولآتیک، یان دهستخستنی دهستکوتی دارایی و سامان، بهمهش باوهپرانان بههیز دهب و بی باوهپرانیش لاواز دهب، چونکه بهرهنگاربوونهوه و داژیهتی بی باوهپران بۆ ئیسلام، پیکدیت له کهس و چهک و سامان و خاکیان، جا بهم شتانه بهرهنگاربوونهوه دهکری، بۆیه دابیرینی ههر بهشیک لهمانه بریتیهه له لهناوبردنی بهشیک له هیز و دسهلتهکهیان، مهبهستی دووهم: بی باوهپران به هیز و زۆری ژمارهکهیان، چاوبیرنه موسلمانان، ئاوات لهسهر ئهمه ههلبچن و نهوپهیری پیدآگری لهسهر ئهمه بکهن، هیز و سامانیان لهو پیناوهدا بهخشن، جا خوای گهوره باوهپرانان سهربخات بهسهریاندا، به بی ئومیدی و بی بهدهستهینی ئامانجهکهیان بیانگیریتیهوه، تهنانهت به شکست و خهم و خهفتهوه دهگهپینهوه، خو ئهگهر له واقع پابعینی، نهوا دهیبینی سهرکهوتنی خوای گهوره که به بهنده باوهپرانانی دهبهخشی، له نیوان ئهه دوو مهبهستهدا دیت و دهچی و له یهکیک لهمانه بهدهر نییه، یان باوهپرانان بهسهر بی باوهپراناندا سهردهخات، یان نهوتهه بی باوهپرانان ریسوا دهکات.

(۱۲۸، ۱۲۹) ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ﴾ (۱۲۸) ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ (۱۲۹)

دوای ئەو رووداوانە‌ی لە جەنگی ((ئوحد))ـدا روویاندا، ییغەمبەر (درود و سلاوی خوای لی‌ی) تووشی چەندین بە‌لأ و ناخۆشی هات، خوای گەوره بەم هۆیه پله‌ی بەرزکرده‌وه، لەم جەنگە‌دا سه‌ری بریندار بوو و ددانه چوارینه‌که‌ی شکا، ییغەمبەر (درود و سلاوی خوای لی‌ی) فەرمووی: ((کیف یفلح قوم شجوا نبیهم)) واته: چۆن هۆز و گە‌لیک سه‌رکه‌وتوو ده‌ی، که ییغەمبەرە‌که‌یان بریندار کردی، جا بۆیه ییغەمبەر (درود و سلاوی خوای لی‌ی) ده‌ستیکرد به‌ نزاکردن له‌ سه‌رانی قورەیش، وه‌ک: ئەبو سو‌فیانی کور‌ی حەرب، سه‌فوانی کور‌ی ئوممه‌یه، سه‌وه‌یلی کور‌ی عەمر، حارسی کور‌ی هیشام، جا خوای گەوره ر‌یگری لەم نزاکردنه‌ی په‌یامبەرە‌که‌ی کرد، که نزا‌ی ده‌کرد به‌ نه‌فرین کردن و به‌دوو‌رگرتنی ناوبراوان له‌ میهره‌بانی خوا، ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبَهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ﴾ واته: "ـ ئە‌ی ییغەمبەر (درود و سلاوی خوای لی‌ی) ـ به‌راستی تۆ هیچ شتیگت له‌ کاروباری به‌نده‌کانت به‌ده‌ست نییه ـ به‌‌لکو به‌ده‌ست خوای مه‌زنه ـ، ئە‌گەر تۆ به‌ و په‌شیمانیا‌ن لی‌وه‌ر‌بگری، یا‌ن سزا و نازاریان بدات ـ خوای گەوره‌خواه‌ن ویستی ره‌ه‌ایه ـ، چونکه ئە‌وان سته‌مکارن"، به‌‌لکو ته‌‌ه‌ما ئە‌وه له‌سه‌ر تۆیه که په‌یامی خوا ر‌ابگه‌یه‌نی و سو‌ر‌ی له‌سه‌ر به‌دیه‌ینانی به‌رژه‌وه‌ندیه‌کانیا‌ن، به‌‌لکو کاروبار و فەرمان ته‌‌ه‌ما به‌ده‌ست خوایه، هەر ئه‌ویش کار و فرمانه‌کان ر‌اییده‌کات، و ر‌ینوینی هەر که‌سیک ده‌کات که بیه‌وی، هەر که‌سیکیش گو‌م‌را ده‌کات که بیه‌وی، که‌واته نزا له‌وان مه‌که، به‌‌لکو کاروباری ئە‌وان به‌ده‌ست په‌روه‌ر‌دگاره، خو ئە‌گەر دانایی خوا و‌انجوازی تۆ به‌یان

ليوهر بگري و به خششى ئىسلاميان له گه لدا بكات، ئەوا به ويستی خوئى ده يكات، ئەگەر
 حىكمه ته كهئى واخوئى له سەر بى باوه رى و گومر ايه كه يان بياھىلتيه وه، ئەوا له بهر ئەو وه
 كه سته ميان له خوئان كرد و زيانيان به خوئان گه ياندو وه، واته خوئان هوئكارى ئەمه بوونه،
 جا خوئى گه وره سەر به سته لهم برپار و كارەدا، جا دواتر خوئى گه وره تۆبهئى له
 ناوبراوان و جگه له وانيش وەرگرت، و رينوئى كردن بو ئىسلام (خوئان لى رازىبى)، لهم
 ئايه ته دا به لگه ههيه له سەر ئەوئى ئەوئى خوا هه ليدە بژيرى و ويستی له سەر زاله به سەر
 هه لژاردەئى به نده كاندا و، به نده هه رچەند پلهئى بهرز و پايهئى بلند بيت، ئەوا له وانده
 شتيك هه لژيرى كه چاكه له شتيكى ديكه دا بى، جا مادهم پيغەمبەر (دروود و سلاوى
 خوئى لىبى) هيج كاروبار و برپارىكى به دهست نهئى، ئەوا كه سانى ديكه له پيشترن كه
 هيجى به دهست نهئى، ئەو گه وره ترين به لگهئى تيدايه، له سەر بهر بهر چدانه وهئى ئەوانهئى
 خوئان وابه سته كردو وه، به پيغەمبەران يان پياوچاكان و جگه له وانيش، ئەم
 وابه سته بوونه هاو به شدانانه له پەرستندا، كه مو كورتيه له عقل و ژيريدا، واز له و خوئايه
 دههين كه هه موو كاروبارىكى به دهسته، ده پارينه وه له وانهئى كه به ئەندازهئى گه رديله يهك
 شتيان به دهست نيه، به راستى ئەمه گومر ايه كي دووره، سهيركه چون كاتيك خوئى
 پايه بهرز باسى وەرگرتنى تۆبهئى ئەوانى كردو وه له لايەن خوئيه وه، ئەوا كرداره كهئى داو ته
 پال خوئى، باسى هيج هوئكارىكى سه پينه رى نه كردو وه، تا بيته به لگه له سەر ئەوئى ناز و
 نيعمهت ته ئها به خششى خوئايه بو به ندهئى، بى ئەوئى پيشتر به نده كه هوئكار و رپوشوئنيكى

(۱) سه بارهت به وابه سته بوون و ته و سول به پيغەمبەران و پياوچاكانه وه، ئەوئى راجيايى له نيوان
 زياناندا ههيه له و باره وه، هه ر لايه كيش به لگهئى خوئى ههيه، ناكريك پرسيك كه راجيايى له سەر بى هيج
 كه سيكى له سەر كافر بكرى، چونكه ئەوانهئى ئەو كارە دهكەن پييان وايه رووى نزا و پارانه وئيان له
 خوئايه نهو كه له پيغەمبەران و پياوچاكان (وه رگير).

گرتیته‌به‌ر، جا کاتیك باسی سزای کردوو، ئەوا باسی سته‌می ئەوانیشی له‌گه‌لدا کردوو، سزاکه‌ی به‌ پیتی (ف) ڤیک‌خستوو که به‌ مانای هۆکاربوون دیت، جا فه‌رموو یه‌تی: ﴿أَوْ يَعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ﴾ تا به‌لگه‌ بی له‌سه‌ر کاملی دادگه‌ری و دانایی خوا، به‌وه‌ی سزای له‌ شوینی شایسته‌ی خۆیدا داناوه، سته‌می له‌ به‌نده‌که‌ی نه‌کردوو، به‌لکو ئەوه به‌نده‌یه سته‌م له‌ خۆی ده‌کات، جا کاتیك خوای مه‌زن ئەوه‌ی ڤه‌تکرده‌وه که په‌یامبه‌ره‌که‌ی هه‌ج کاروباریگی به‌ده‌ستی، ئەوا ئەوه‌ی خسته‌ڤوو که کاروباره‌کان ته‌نما به‌ده‌ست ئەوه، جا فه‌رموو: ﴿وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ واته: "و هه‌رچی له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه هه‌ر خوای گه‌وره‌ خاوه‌نیانه"، له‌ تیکرای فریشته و ئاده‌میزاد و جنۆکه و زیاندار و جانه‌وه‌ر و گیاندار و خولگه و بیگیانه‌کان، و هه‌رچییه‌ک له‌ ئاسمانه‌کان و زه‌ویدایه، ئەو هه‌مووی مولکی خوان و به‌دیهنراو و مشورلیخوراوی ئەون، خوای مه‌زن وه‌ک مولکی خۆی هه‌لسوکه‌وتیان تیدا ده‌کات، ئەو به‌دیهنراوانه به‌ ئەندازه‌ی گه‌ردیله‌یه‌ک ده‌سه‌لاتیان نییه، جا ماده‌م وایه به‌دیهنراوان له‌ نیوان لیخۆشبوون و سزادانی خوای گه‌وره‌دان، جا ﴿يَغْفِرُ لِمَن يَشَاءُ﴾ له‌ هه‌ر یه‌کیک خۆش ده‌بی که خۆی بیه‌وی، به‌وه‌ی ڤینۆینی ده‌کات بو ئیسلام، و له‌ هاوبه‌شدانانه‌که‌ی ده‌بوری، و به‌خششی له‌گه‌ل ده‌کات به‌ وازه‌ینان له‌ سه‌ر بیچیکردن، به‌مه‌ش له‌ گوناوه‌کانی خۆشده‌بی، ﴿وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ﴾ واته: "سزای هه‌ر یه‌کیک ده‌دات که خۆی بیه‌وی"، به‌وه‌ی به‌ ئەو که‌سه ده‌سپیری به‌ ده‌روون و ناخه‌ نه‌زان و سته‌مکاره‌که‌ی، که هه‌رده‌م کاری خراپه‌ ده‌خوازی، به‌مه‌ش کاری خراپه‌ ده‌کات و له‌سه‌ر ئەمه‌ش سزای ده‌دات، دواتر خوای مه‌زن ئەم ئایه‌ته‌ی به‌ دوو ناوی زۆر ڤیروژ کۆتایی ڤیه‌یناوه، که ئاماژه و به‌لگه‌ن له‌سه‌ر فراوانی میه‌ره‌بانی و گشتگیری لیخۆشبوون و هه‌مه‌لایه‌نی به‌خشش و گشتگیری چاکه‌کانی، جا فه‌رموو یه‌تی: ﴿وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ واته: "و خوای گه‌وره‌ گوناوه‌پۆش و میه‌ره‌بانه"، ئەمه گه‌وره‌ترین مژده‌ی تیدایه به‌وه‌ی

مىھىرەبانىيەكەى بەسەر تورەيىيەكەيدا زالە، لىخۇشبوونەكەى بەسەر سزادانىدا زالە، ئەم ئايەتە باس باروۋدخى بەدەيھىنراوانى تېدايە، بەوۋى ھەيانە خىۋاى گەورە لىي خۇشەدەي، ھەشيانە سزاي دەدات، جا خوا ئەم ئايەتەى كۆتا نەھىناۋە بە دوو ناو كە يەكىيان ئاماژە بي بۇ رەھمەتى خوا، دووھمىشان بۇ سزاي خوا، بەلگو ئايەتەكەى كۆتا پېھىناۋە بە دوو ناو، كە ھەر دووکیان ئاماژەن بۇ مىھەرەبانى و بەزەيى، خىۋاى گەورە ئەوئەندە مىھەرەبان و چاکەكارە، كە بەجۇرىك لە رەھمى بي بە بەندەکانى دەكات كە بە خەيالى مرۇفدا نەيەت، و بەھىچ شىۋەيەك وەسەف ناکرى، جا تەكا و داوامان وايە خىۋاى گەورە بە رەھمەتى خىۋاى دامان بگرى و بمانخەتە رېزى بەندە چاکەکانىيەو.

بەرگى يەكەم لەم تەفسىرە بە پىشتىۋانى و كارئاسانى خىۋاى گەورە تەواۋ بوو، سوپاس و ستايش ھەر بۇ خىۋاى مەزەنە، لە خىۋاى گەورە داواكارم بەخىشش و ناز و چاکەى زياترم لەگەل بکات، بەرگى دووھم بە دىۋاى ئەمەوۋە دىت، كە دەستىپىكەكەى ئەم فەرمايشتەى خىۋاى بەدەيھىنەر و خاۋەن شىكۆيە: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾، ئەمەش لە بىست و نۆى مانگى رەبىيەى يەكەمى سالى ۱۳۴۳ ھەزار و سى سەد و چل و سىي كۆچى پىغەمبەر، جا درود و سلاۋى بي ئەندازەى خىۋاى گەورە لەسەر پەيامبەرمان محەمەد. بەپىنووسى عەبدولرەھمان ناصر عەبدوئا سەعدى كۆمكارى ئەم تەفسىرە، خوا لە نووسەر و دايك و باوك و برا موسلمانەکانى خۇش بي، و سوپاس و ستايش بۇ پەرورەدگارى جىھانىان^(۱).

(۱) ئەمە بەرگى دووھمە، لە تەفسىرى (تيسير الكريم الرحمن فى تفسير كلام المنان)، كە ھەژارى بەر دەرگاى خوا: عەبدولرەھمان ناصر عەبدوئا سەعدى كۆيكر دووئەتەو، (خىۋاى گەورە لە خىۋاى و دايك و باوك و تىكرى موسلمانان خۇشبي، تامين).

(۱۳۰ - ۱۳۶) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُضَاعَفَةً وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ ﴿۱۳۰﴾ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿۱۳۱﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿۱۳۲﴾ وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ﴿۱۳۳﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاطِمِينَ الْغَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۳۴﴾ وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرِ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿۱۳۵﴾ أُولَٰئِكَ جَزَاءُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ﴿۱۳۶﴾

له پيشه‌کی ئەم ته‌فسیره‌دا، ئاماژه به‌وه کرا که پيوسته به‌نده، ره‌چاوی فه‌رمان و ريگرييه‌کان بکات له خووی و که‌سانی ديکه‌دا، جا خواي پايه‌به‌رز کاتيک فه‌رمان به شتيک ده‌کات، ئەوا - سه‌ره‌تا - پيوسته سنووره‌که‌ی بزانی، به‌و شته‌ش ئاشنابي که خوا فه‌رمانی پيکر دووه، تا به‌مه بتوانی جيبه‌جيبی بکات، جا که ئاشنابوون ئەوا کو‌شش ده‌کات، پشت به‌خواي گه‌وره ده‌به‌ستی، بو به‌جیگه‌بانلنی ئەم فه‌رمانه له خووی و که‌سانی تر‌دا، ئەمه‌ش

سوپاس و ستایش بو خواي گه‌وره، داواي پشتیوانی و لي‌خوشبوون هه‌ر له‌و ده‌که‌ين، په‌نا ده‌گرين به‌خواي گه‌وره له خراپه‌ی ناخ و کرده‌وه‌کانمان، خواي گه‌وره رينوینی هه‌ر که‌سيک بکات، ئەوا هه‌رگيز هيچ يه‌کيک ناتوانی گومپای بکات، ئەوه‌ش که خوا گومپای بکات، ئەوا هيچ که‌سيک نابي رينوینی بکات، و گه‌واهي ده‌ده‌ين که هيچ خوا و په‌رستراویک نيبه به‌حەق شايه‌نی خوايه‌تی و په‌رستنی بی جگه له خواي گه‌وره نه‌بی، که تاك و ته‌ها و بی‌هاوه‌له، و گه‌واهي ده‌ده‌م که محمه‌د به‌نده و په‌يامبه‌ری خوايه (درود و سلأوی بی ژماری خواي مه‌زنی له‌سه‌ر بی)، خواي پايه‌به‌رز فه‌رموويه‌تی:

به پیی توانا و دهسه لاتی خوئی دهکات، به هه مان شیوه خوا که ریگری له شتیك کرد، بهندهش ئاشنابوو به سنوره کهی و نهو شتهی دهگریتهوه و نهوش که نابگریتهوه، نهوا دواتر کوششی کرد و پشتی بهست به پهروهردگار له وازهینان و خودوورگرتن له قهدهغه کراوه که.

به پراستی پیویسته په چاوی نه مه بگری، له گشت فه رمان و ریگریه خوا بیه کانداندا. جا نه م نایه ته پیروژانه، چه ندین خهسلهت و فه رمانیان له خوگرتهوه، له خهسلهتی چاک، که خوی گهوره فه رمانی پیگردوه و هانی داوه له سه ر نه نجامدانی، هه والی داوه له بهاری پاداشتی جیه جیکارانی، ههروه ها چه ندین ریگریش له م نایه تانه دا هه ن، که خوی گهوره هانی بهنده کانی ده دات له سه ر واز لیهینانی.

له وانیه - هه ر چه نده خوا زاناره - حیکمه تی دانانی نه م نایه تانه له میانیه به سه رهاتی جهنگی ((نوح))، نه وهی که خوی پایه بهرز بیشر به لینی به باوه رداران دابوو، که نه گه ر - به پراستی نارامبگرن و له خوابترسن - نهوا به سه ریان ده خات به سه ر دوژمنانیاندا، دوژمنه کانیان ریسوا و سه رشور دهکات، ههروهک خوی پایه بهرز فه رمویه تی: ﴿وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا لَأَيُضْرَكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا﴾ نالی عیمران: ۱۲۰، دواتر فه رمویه تی: ﴿بَلَىٰ إِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا وَيَأْتُوكُمْ مِنْ فُورِهِمْ هَذَا يُمْدِدْكُمْ رَبُّكُمْ بِخَمْسَةِ آلَافٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ﴾ نالی عیمران: ۱۲۵، نایه ته کانی تر.

وهک نه وهی ناخ و دهروونه کان تامه زررۆبن، بو ناسینی خهسلهته کانی له خواترسان، که به هویه وه سه رکه وتن و سه رفرازی و به خته وهری به ده سته هینری، جا خوی گهوره له م چه ند نایه ته دا باسی گرنگترین خهسلهته کانی له خواترسانی کردوه، که نه گه ر بهنده جیه جییان بکات، نهوا جیه جیکردنی شته کانی دیکه له بیشر دهی بوئی.

به لگهش له سهر قسه که مان ئه وهیه، که خوی گه وره بیژهی (التقوی):
 له خواترسان—سی سی جار له م نایه تانه دا باسکر دووه، جار یکیان به ره های هاتووه، که ئه م
 فه رمایشته یه: ﴿أَعَدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾، دوو جاریش به کوټ و به ندکراوی هاتووه، جا
 فه رموو یه تی: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ﴾، ﴿وَاتَّقُوا النَّارَ﴾.

که خوی مه زن ده فه رموی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ واته: "ئه ی ئه وانهی باوه پټان
 هیناوه"، جا ههر فه رمایشتیکی خوی مه زن که له قورئانی پیرۆزدا به م شیوه یه یه هاتی: ﴿يَا
 أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ و به ره رموی: ئاوا و ئاوا بکه ن، یان واز له فلان و فیسار شته به یین،
 ئه وا ئه مه ئه وه ده گه یه نی که باوه ر و ئیمان، هوکار و پالنه ری سه ره کیه، بو جیه جیکردنی
 ئه و فه رمانه، و خو دوورگتن له و قه ده غه کراوه، چونکه باوه ر به راستدانانی کامله به و
 شتانه ی پیویسته به نده به راستیان دابنی، که جیه جیکردن به ئه ندامه کانی جهسته ش
 ده گریته وه.

﴿لَا تَأْكُلُوا الرِّبَا أَضْعَافًا مُضَاعَفَةً﴾ واته: "سوو به چند به رامبه ر مه خوټ"، خوی
 گه وره ریگری کردووه له باوه رداران، له خواردنی چند قاتی سوو، ئه مه ئه و شته بوو که
 خه لکی سه رده می نه فامی له سه ری راهات بوون، و ئه وانه ش ئه مه ده که ن که گوی به
 فه رمانه شه رعیه کان ناده ن، له وه ی ئه گه ر کاتی داناوه ی قه رزی ئه و قه رزداره هات که
 نه بوونی ته نگی بی هه لچنیوه، هیچ شتیکی نه بوو بیداته وه، ئه وا قه رزده ره کان پی ده لین:
 یان ئه وه تا قه رزه که ت ده ده یته وه، یا خود ماوه که ت بو دریز ده که یه وه، و ئه و قه رزه ش که
 له ئه ستوئدایه بوټ زیاد ده که ی، جا هه ژاره که ناچار ده بی، بو رازیکردنی قه رزده ره که ی،
 یابه ند بی، بو ئه وه ی ئیستا ئاسووده بی، ئه وا چند به رامبه ر ئه و قه رزه ی له ئه ستوئدایه زیاد
 ده کات، بی ئه وه ی هیچ سوود و قازانجیکی بو ی هه بی.

له‌م فه‌رمایشته‌دا: ﴿أَضْعَافًا مُّضَاعَفَةً﴾ ئاگادار کردنه‌وه‌یه له‌سه‌ر دزیوی ئەم کاره، به‌وه‌ی چەند به‌رامبه‌ریان وهرده‌گرتە‌وه، سه‌رنج خسته‌سه‌ر حیکمه‌تی چه‌رامکردنی سوو (رپیا)یه، بیگومان حیکمه‌ت له‌ چه‌رامکردنی سوو، ئەوه‌یه خوای گه‌وره قه‌ده‌غه‌ی کردوو له‌به‌ر ئەو سته‌مه‌ی تیی‌دایه، جا خوای گه‌وره واجی کردوو که ماوه بدریته ئەو قه‌رزداره‌ی که نه‌بوونی پ‌یگه‌ر له‌وه‌ی قه‌رزکه‌ی بداته‌وه، ئەو قه‌رزesh ناب‌ی زیاده بخته ئەسته‌وی قه‌رزده‌ره‌که، جا پابه‌ندکردنی قه‌رزداره‌که به‌شتیکی زیاد له‌مه، ئەوا سته‌میکی چەند قاته، بۆیه پ‌یویسته له‌سه‌ر باوه‌رداری له‌خواترس واز له‌و کاره به‌ینی و نزبکی نه‌که‌ویته‌وه، چونکه وازه‌ینان له‌و کاره هۆکاریکه بۆ به‌ده‌سته‌ینانی له‌خواترسان.

سه‌رکه‌وتن و سه‌فرازی وه‌ستاوته سه‌ر له‌خواترسان، بۆیه فه‌رموویه‌تی: ﴿وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ ﴿١٣٠﴾ وَاتَّقُوا النَّارَ الَّتِي أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ واته: "و له‌خوابترسن به‌لکو سه‌رفراز بن، خو‌تان پ‌یاریزن له‌و ئاگره‌ی که بۆ بی باوه‌ران سازکراوه" به‌ وازه‌ینان له‌و شتانه‌ی ده‌بنه هۆکار بۆ چوونه ناو ئاگری دۆزه‌خ، له‌ خو‌دوورگرتن له‌ بی باوه‌ری و گونا‌ه و تاوان، به‌ جیاوازی پله‌کانیان، جا هه‌موو گونا‌ه و سه‌رپ‌یچیه‌ک - و به‌تایه‌ت گونا‌هی مه‌زن - بۆ بی باوه‌ری سه‌رده‌ک‌یشن، به‌لکو گونا‌ه یه‌کیکه له‌ خه‌سله‌ته‌کانی بی باوه‌ری و کوفر، که خوای گه‌وره ئاگری دۆزه‌خی بۆ په‌په‌ه‌کارانی ئاماده‌کردوو، جا وازه‌ینان له‌ گونا‌ه مایه‌ی رزگاربوونه له‌ ئاگر، هۆی پاریزراو بوونه له‌ خه‌شم و تو‌ره‌یی خوای بالاده‌ست و به‌هیز، و کرده‌وه چاکه‌کان و گوپ‌رایه‌لی، ده‌بنه مایه‌ی ره‌زامه‌ندی خوای میه‌ره‌بان، و چوونه به‌هه‌شت و به‌ده‌سته‌ینانی میه‌ره‌بانی.

له‌به‌ر ئەمه فه‌رموویه‌تی: ﴿وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ واته: "گوپ‌رایه‌لی خوا و په‌یامبه‌ره‌که‌ی بن" به‌ جیه‌جیکردنی فه‌رمانه‌کان، خو‌دوورگرتن له‌ قه‌ده‌غه‌کراوه‌کان ﴿لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ واته: "بۆ ئەوه‌ی به‌ر میه‌ره‌بانی خوا بکه‌ون"، گوپ‌رایه‌لبوون بۆ خوا و

گوږپرایه لېوون بۆ په یامبه ره که ی (دروډ و سلاوی خوی لیبی)، په کیکن له هوکاره کانی ده ستختنی میهره بانې، ههروهک خوی پایه بهرز فهرموویه تی: ﴿وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ فَسَأَكْتُبُهَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ﴾ ته عرف: ۱۵۶. واته: "میهره بانیه کهم دهوری هه موو شتیکی داوه، له مه و دوا نهو میهره بانیه م برپار ده دم بۆ نه وانهی له خواترسن و زه کات ده دن"، نایه ته کانی دواتریشی.

دواتر خوی پایه بلند فهرمانی پیکردوون به په له کردن: ﴿وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾ واته: په له بکه ن بۆ گه یشتن به لیخو شبوونی پهروه ردگارتان و گه یشتن به به هه شته که ی، که پایه نتاییه که ی به نه ندازه ی پانتایی ئاسمانه کان و زه وییه، جا ده بی در یژییه که ی چه ند بی، خوی گه و ره بۆ له خواترسان ئاماده ی کردووه، جا پاریزکاران به هه شتین و کرده وه پاریزکارییه کان گه یه نه ری "باوه ردارن" به به هه شت.

دواتر وه سفی له خواترسان و کرده وه کانیانی کردووه، جا فهرموویه تی: ﴿الَّذِينَ يَنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ﴾ واته: "نه وانهی سامان و دارایی ده به خشن" له کاتی خو شتی و ناخو شتی و هه بوون و نه بووندا، نه گهر هه یانبوو نه وا زوړ ده به خشن، نه گهر نه شیانبوو، نه وا هیچ چاکه یه ک به که م نازانن نه گهر که میش بی.

﴿وَالْكَافِرِينَ الْغَيْظُ﴾ واته: "نه وانهی رِق و کینه یان ده خو نه وه" کاتیک له لایه ن که سانیکه وه نازار ده درین، که مایه ی هه لسانی رِق و کینه یان بی، - که بریتیه له پر بوونی دلیان له رِق و کینه، که ده بنه هو ی تو له کرده وه به کردار و گو فتار -، ئا نه وانهی به پیی سروشتی مرو فایه تی کار ناکه ن، به لکو رِق و کینه ی ناو دلیان ده خو نه وه، و ئارام ده گرن له سه ر نه وه ی کار دانه وه نه نوینن به رامبه ر به وه ی خرا په یان له گه لدا ده کات.

﴿وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ﴾ واته: "ئهوانه ی له خه لک ده بوورن"، لیبوردن له خه لکی ئەمانه ده گریته وه، لیبورده بوون به رامبه ر به هه ر که سیك، که به گو فتار یان کردار خراپه ی به رامبه ر کردی. لیبوردن به هیز تره له ر ق خوار دنه وه، چونکه لیبوردن وازه یانه له سزادان، له گه ل لیخوشبوون له خراپه کاره که، جا ته نها که سیك ئەم کاره ده کات که خوی به ره وشته به رز و جوانه کان رازاندیته وه، خوی دار پی بی له ره وشته خراپه کان، و ئەمه کاری ئەو که سه یه که بازرگانی له گه ل خوا بکات، به مه به سستی به زه بی نواندنی خوا به رامبه ر به نده کان، و چاکه کردن له گه لیان، ئەوا لییان خۆشده بی، و چونکه هه ز ناکات خراپه یان به سه ردا بی، و ئومیدیشی به وه یه که خوی گه وره لی خۆشی، چاره پری پاداشتیش ته نها له په روه ر دگاری به خشنده ده کات، نه وه که له به نده ی هه ژار و نه دار، هه روه که خوی پایه به رز فه رموویه تی: ﴿فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾ شوږا: ۴۰. واته: "جا هه ر که سیك لیخوشبوونی هه بی، و په یوه ندییه کانی چاک بکاته وه، ئەوا پاداشتی له سه ر خوا یه".

پاشان باسی بارو دۆخیکی گشتگیر تر و چاکتر و به رز تر و شکو دارتری کردو وه له وانی دیکه، ئەویش په ی چاکه کاری (إحسان) ه، خوی پایه به رز فه رموویه تی: ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ واته: "و خوی گه وره چاکه کارانی خۆشده وی"، چاکه کاری (ئیحسان) دوو جوړه: چاکه کاری له به ندایه تی کردن بو خوی به دیهینه ر، [و چاکه کاری به رامبه ر به دیهینه راوان، جا سه باره ت به چاکه کاری له به ندایه تی کردن بو خوی به دیهینه ردا]، ئەوا خوی به دیهینه ر به م فه رمایشته ی راقه ی کردو وه: ((أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ)) واته: به جوړیک خوا په رستی وه که ئەوه ی بیینی، خو ئەگه ر تۆش ئەو نه بیینی، ئەوا ئەو تۆ ده بیینی.

سه باره ت به چاکه کاری له گه ل به دیهینه راواندا، ئەوا بریتیه له گه یاندنی سوودی دینی و دونیایی بییان، و لادانی خراپه ی دینی و دونیایی له سه ریان، جا ئەمه ئەو شتانه

ده‌گریته‌وه: فه‌رمان پی‌کردنیان به چاکه، و ریگری لی‌کردنیان له خراپه، فی‌کردنی نه‌زانه‌کانیان، بی‌دار‌کردنه‌وه‌ی بی‌ئاگاکانیان، دل‌سۆزبوون و نامامۆژگاری کردنی خه‌لک به گشتی، هه‌ولدان بۆ یه‌ک‌خستنیان، و گه‌یاندنی به‌خشین و خه‌رجیه واجب و سونه‌ته‌کان بییان، سه‌رباری جیاوازی بارودۆخ و وه‌سف و خه‌سله‌ته‌کانیان.

هه‌روه‌ها ئه‌مانه‌ش ده‌گریته‌وه، به‌خشین و ده‌ست‌کراوه‌بوون، ده‌ست‌گریته‌وه له‌ نازاردانی خه‌لکی، به‌رگه‌گرتن له‌سه‌ر نازاره‌کان، هه‌روه‌ک خوای گه‌وره له‌م نایه‌تانه‌دا به‌م خه‌سله‌تانه وه‌سفی له‌خواتر سه‌کانی کردووه، جا هه‌ر یه‌کیک ئه‌م شتانه جیه‌جی بکات، ئه‌وا مافی خوا و مافی به‌نده‌کانی خوای داوه.

دواتر باسی پاساو هی‌نانه‌وه‌ی ئه‌وانی کردووه بۆ په‌روه‌ردگاریان، له‌سه‌ر تاوان و گونا‌هه‌کانیان، فه‌رموویه‌تی: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ يَغْفِرُ اللَّهُ إِلَّا اللَّهُ﴾ واته: "ئه‌وانه‌ش که" خراپه‌یه‌کی مه‌زن یان بچوک ده‌که‌ن، "یان سته‌م له‌خوایان ده‌که‌ن، ئه‌وا ده‌ست‌پیش‌خه‌ری ده‌که‌ن بۆ تۆبه‌کردن و داوا لی‌خۆشبوون کردن، یادی په‌روه‌ردگاریان ده‌که‌ن له‌گه‌ل ئه‌و هه‌ره‌شه‌ی له سه‌ری‌چیکاری کردووه، ئه‌و به‌لینه‌ش که به له‌خواتر شانی داوه، جا داوای لی‌خۆشبوون له خوا ده‌که‌ن بۆ گونا‌ه و خراپه‌کانیان، تکای لی‌ده‌که‌ن که که موکورتیه‌کانیان بیوشی، واشیان لی‌کات وازی لی‌به‌ینن، له‌گه‌ل ئه‌مه‌شدا په‌شیمانن له‌و خراپانه‌ی کردوویانه، بۆیه فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ واته: "له‌سه‌ر خراپه و گونا‌هه‌کانیان به‌رده‌وام نابن، له‌کاتی‌کدا ده‌زانن — که ئه‌مه تاوانه —".

﴿أُولَٰئِكَ﴾ ئا ئه‌وانه‌ی به‌و سیفه‌تانه وه‌سفران ﴿جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ﴾ "ئا ئه‌وانه پاداشتیان لی‌خۆشبوونه له‌لایه‌ن په‌روه‌ردگاریانه‌وه"، هه‌رچی قه‌ده‌غه‌کراوه له‌سه‌ریان لاده‌دری، ﴿وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾ "له‌گه‌ل به‌هه‌شتانی‌ک که چه‌ندین ږووباری

بەزىردا دەپتۇن "خۇشى نەپراۋە و كامەرانى و خىر و ئاسودەيى، كۆشك و تەلار و خانوۋى بەرز و قەشەنگ، درەختى بەردارى زۆر جوان، ھەروھە رۈوبارى لەبەر رۈيشتوۋ لە نىۋ ئەو كۆشك و تەلارە خۇشانەدايە.

﴿خَالِدِينَ فِيهَا﴾ "بۇ ھەمىشە تىايدا دەمىننەۋە"، ھەرگىز لىي دەرنانچن، بەھەشتىيە كانىش ئومىد بە جىگرەۋەيەكى تر ناخۋازن، بەھىچ شىۋەيەك ئەو خۇشسىيە تىيدان گۆرانى بەسەردا نايەت، ﴿وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ﴾ واتە: "بەرەستى ئەمە چاكتىرەن پاداشتە بۇ كۆششكارانە" كار و كىرەۋەي كەمىان كىرەۋە، كەچى پاداشتىكى زۆريان پىدەدرىتەۋە، جا ((لە بەيانىدا خەلك سوپاسى ئەو كەسانە دەكەن، كە بەدەم خۋاپەرستىيەۋە شەۋنخۋىيان كىرەۋە))^(۱)، جا لەكاتى پاداشتدا، كۆلشكار پاداشتەكەي بە تەۋاۋى ۋەردەگىرتەۋە.

ئەم چەند ئايەتە، يەكىن لەو بەلگانەي ئەھلى سۈننە و جەماعە دەبەيننەۋە، لەسەر ئەۋەي كىرەۋەكان بەشىكىن لە باۋەر و ئىمان، بەيچەۋانەي بۇچۈنى مورجىئەكان "كە پىيان ۋايە كىرەۋەكان بەشىكىن نىن لە ئىمان".

رۈۋى بە بەلگە ھىنانەۋە، بە خىستەنرۈۋى ئەو ئايەتەي سۈرەتى حەدەد دەي، كە ھاۋشىۋەي ئەم ئايەتانەيە، ئەۋىش ئەم فەرمايشتەي خۋاي پايەبەرزە: ﴿سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ﴾ حەدەد: ۲۱. واتە: "پىشپىركى بىكەن بۇ گەيشتن بە ليخۇشبوۋنى پەرۋەردگارتان و گەيشتن بە بەھەشتىك، كە پايەنتاييەكەي ۋەك پانتايى ئاسمانەكان و زەۋىيە، خۋاي گەۋرە ئامادەي كىرەۋە بۇ ئەۋانەي باۋەرى دامەزراۋيان بە خوا و پەيامبەرەكانى ھەيە". لەمەدا تەنھا

(۱) ئەمە پەندىكى عەرەبىيە (ۋەرگىر).

گوزارشتی باوه‌رپوون به خوا و په‌یامبه‌ره‌که‌ی خستۆته‌پروو، که‌چی لی‌ره‌دا فه‌رموویه‌تی:
﴿أَعَدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾ واته: "بۆ له‌خواترسان ئاماده‌ی کردووه".

دواتر وه‌سفی له‌خواترسانی کردووه به‌م کاره‌ دارایی و جه‌سته‌بیانه، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه
له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی ئه‌و له‌خواترسانه‌ی، که‌ به‌م خه‌سله‌تانه‌ وه‌سفکران، بریتین له‌ باوه‌رداران.

(۱۳۷، ۱۳۸) ﴿قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ﴾ ﴿۱۳۷﴾ هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِلْمُتَّقِينَ ﴿۱۳۸﴾

ئهم چهند ئایه‌ته‌ پیرۆزه و ئایه‌ته‌کانی دواتریشی، که‌ له‌باره‌ی به‌سه‌رهاتی جه‌نگی
(ئوحد)ـن، خوای گه‌وره‌ دلّی به‌نده‌ باوه‌رداره‌کانی ده‌داته‌وه، پێیان ږاده‌گه‌نی: ﴿قَدْ
خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ سُنَنٌ﴾ واته: چهن‌دین نه‌وه و گه‌لانی زۆر تیپه‌رپوون، که‌ تووشی
تاقیکردنه‌وه بوون، باوه‌رداران‌یان تاقیکرانه‌وه به‌ جه‌نگ له‌گه‌ل بی باوه‌ران، ئه‌وان
به‌رده‌وام له‌ هه‌لبه‌زین و دابه‌زین دابوون، تا سه‌رئه‌نجام خوای گه‌وره‌ له‌ ئاکامدا
له‌خواترسه‌کانی سه‌رخست، سه‌رکه‌وتنی کرده‌ به‌شی به‌نده‌ باوه‌رداره‌کانی، له‌ کو‌تاییدا
شکستی کرده‌ به‌شی بی باوه‌ر و درۆزان، خوای گه‌وره‌ ئه‌وانی ریسواکرد به‌ سه‌رخستنی
په‌یامبه‌ران و شوینکه‌وتووایان.

﴿فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ﴾ واته: به‌ جه‌سته و دلّه‌کانتان "بگه‌رپن و گه‌شت بکه‌ن به
زه‌ویدا"، ﴿فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ﴾ واته: "سه‌رنج بدن که‌ ئایا ئاکام و
سه‌رئه‌نجامی بی باوه‌ران و به‌درۆخه‌ره‌وانی په‌یامی خوا چۆن بووه"، بی گومان ئیوه‌ ته‌ها به
شیویه‌که‌ ده‌یانبینن که‌ به‌ جو‌ره‌ها سزای دویایی ئه‌شکه‌نجه‌ دراون، شوینه‌وار و ولاتیان
خاپورکراوه، بۆ هه‌ر یه‌کیکتان روون ده‌بیته‌وه که‌ چهنده‌ دۆراوبوونه، چۆن لوتبه‌رز و
ده‌سه‌لّاتیان ته‌فروتونابووه، شانازی به‌خۆکردن و خۆه‌لکیشانیان له‌ناوچووه، ئایا ئا

لەمەدا گەورەترین بەلگە نییە، ھەروەھا مەزنتەین گەواھی نییە لەسەر راستی ئەو پەيامەیی
پەيامبەران ھیناویانە؟!

حیکمەتی خوا لە تاقیکردنەوی بەندەکانی، بۆ ئەو یە ھەلیانەسەنگینی و کەسە راستگۆ
و درۆزنەکان لە یەکتەر جیا ببنەو، بۆ یە خوا ی پەبەرز فەرموویەتی: ﴿هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ﴾
واتە: "ئەو ی کە باسکرا" پراگەبەنراو و ئاماژەبەکی پوون و پۆشنە، کە پەوا و ناپەوا،
بەختەوەر و بەدبەختەکان لە یەکتەر جیا دەکاتەو، ھەروەھا ئاماژەشە بۆ ئەو بەلا و
سزایانە ی خوا ی گەورە بەسەر بی باوەرانداندا ھیناوە.

﴿وَهْدَىٰ وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ﴾ واتە: "و رینۆینی و ئامۆژگارییە بۆ لەخواترسان"، چونکە
ئەوان سوودمەندن لەو ئایەتانە، کە رینۆینیان دەکات بۆ ریگە ی راست، دەشیانگێریتەو
لە گرتنەبەری ریگە ی گومراییی، سەبارەت بە خەلکی دیکە، ئەوا ئەمە ی باسکرا
پوونکردنەو یە کە بۆیان، کە بەلگەیان لەسەر بەرپا دەبی لەلایەن خواوە، تا ئەو و ش کە
لەناو دەچی لەسەر بەرچاوپۆشنی و بەلگە لەناو بچی.

دەکریت ئاماژە ی ئەم فەرماشتە ی خوا ی گەورە: ﴿هَذَا بَيَانٌ لِلنَّاسِ﴾ ئاماژەبی بۆ
قورئانی بیروژ و بەبیز، ھەروەھا پوونکردنەو و شە بۆ خەلک بەگشتی، رینۆینی و
ئامۆژگارییە بۆ لەخواترسان بەتایبەتی، جا ھەر دوو ماناکە ھەر راستن.

(۱۳۹ - ۱۴۳) ﴿وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزِنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾
 ﴿۱۳۹﴾ إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نَادَاوَلَهَا
 بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
 الظَّالِمِينَ ﴿۱۴۰﴾ وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ ﴿۱۴۱﴾
 أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخِلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ
 الصَّابِرِينَ ﴿۱۴۲﴾ وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ
 وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿۱۴۳﴾

خوای پایه‌دار هانی به‌نده باوه‌ڤداره‌کانی ده‌دات، وره‌یان به‌هیز ده‌کات، هیمه‌تبه‌رزیان
 بی‌ده‌به‌خشی، به‌وه‌ی بی‌بان ده‌فه‌رمووی: ﴿وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزِنُوا﴾ واته: سست و لاواز
 مه‌بن له‌جه‌سته‌تاندا، خه‌م و خه‌فه‌ت له‌دل‌تاندا هه‌لمه‌گرن، کاتیک ئیوه‌دوو‌چاری
 کاره‌سات بوون و، به‌م تاقیکردنه‌وه‌یه تاقیکرانه‌وه، چونکه خه‌م هه‌لگرتن له‌دل‌تاندا و
 سستبوونی جه‌سته، ده‌بیته‌هوی گرانتربوونی نه‌و کاره‌ساته‌ی به‌سه‌رتاندا هاتووه،
 یارمه‌تیده‌ری دوژمنه‌کانتانیش ده‌بی له‌دژتان.

به‌لکو هانی دل‌کانتان بدن و له‌سه‌ر نارامگرتن ڤایه‌هین، خه‌م و خه‌فه‌تی له‌سه‌ر
 لاب‌ده‌ن، ڤایه‌هین له‌سه‌ر شه‌رکردن و جه‌نگان له‌گه‌ل دوژمنه‌که‌تان، خوای پایه‌به‌رز باسی
 نه‌وه‌ی کردووه، که سستبوون و خه‌م و خه‌فه‌ت بو‌نه‌وان گونجاو نییه، له‌کاتیکدا نه‌وان
 به‌رزترن له‌باوه‌ڤدا، و ئومیدی نه‌وه‌شیان هه‌یه که خوای گه‌وره سه‌رکه‌وتن و پاداشتیان
 بی‌به‌خشی، جا‌ئهم سستی و خه‌فه‌تباریه‌ شایه‌نی که‌سی باوه‌ڤداریک نین، که دل‌نیا‌یه له‌
 به‌ده‌سته‌نیانی نه‌و پاداشته‌دونیا‌یی و دوا‌ڤوژیه‌ی که خوای گه‌وره به‌لینی پیداه‌.

بۆیە خوای پایه‌بەرز فەرمووویەتی: ﴿وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ واتە: "هەر ئیوێ سەرفراز و بالادەستن، ئەگەر بە راستی ئیوێ باوەردارن".

پاشان دلی باوەردارانی داووتەووە لەسەر ئەو شکستەیی تووشیان بوو، ڕوونیکردۆتەووە کە چەندین حیکمەتی مەزن لەمەدا هەبوونە، جا فەرمووویەتی: ﴿إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ﴾ واتە: "ئەگەر زام و برین و ناخۆشییەک — لە جەنگی ئوحد — دا تووشی ئیوێ هاتوو، ئەوا ئەو خەلکەش — لە جەنگی بەدر — دا تووشی هەمان زام و ناخۆشی هاتن"، کەواتە ئیوێ لە زام و ناخۆشیدا هاوتا و یەكسان، بەلام ئەوێ ئیوێ بە تەمان لەلایەن خواوە دەستتان بکەوێت، ئەوا هەرگیز ئەوان بە تەمای نین، هەر وەک خوای پایه‌بەرز فەرمووویەتی: ﴿إِنْ تَكُونُوا تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ وَتَرْجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ﴾ نیساء: ۱۰۴. واتە: "ئەگەر ئیوێ ئییش و ئازارتان تووش پی، ئەوانیش هەر تووش دەبن، بەلام ئەوێ ئیوێ بە ئومێدن لەلایەن خواوە دەستتان بکەوێت، ئەوا ئەوان بە تەمان نین".

یەکیک لە حیکمەتەکانی ئەوێ، کە خوای گەورە لە دنیا دا بە باوەردار و پی باوەر، چاکەکار و خراپەکار دەبەخشی، ﴿وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ﴾ واتە: "ئەم ڕۆژگارانه لە نیوان خەلکیدا دەستاو دەست دەکەین"، خوای پایه‌دار ئەم ڕۆژگارانه دەستاو دەست دەکات لە نیوان خەلکیدا، ڕۆژیک بۆ ئەم کۆمەڵە، ڕۆژیکێ تر بۆ کۆمەڵ و دەستەبەکی دیکە، چونکە ئەم دنیا بە کاتیە و لەناو دەچی، ئەمەش بە پێچەوانەی دوا ڕۆژ، کە "سەرفرازی" تیایدا تەنھا بەشی باوەردارانه.

﴿وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ واته: "تا ئه‌وانه‌ی باوه‌پردارن خوای گه‌وره بیانناسی و ده‌ریانبخات" (۱) ئه‌مه‌یه‌کیکه له‌حیکمه‌ته‌کان، که خوای گه‌وره به‌نده‌کانی به‌شکست تاقی ده‌کاته‌وه، تا باوه‌پردار و دوو‌پووه‌کان له‌یه‌کتر جیا بینه‌وه، چونکه ئه‌گه‌ر سه‌رکه‌وتن له‌گشت بارودووخ و پیشه‌تیکدا هه‌ر به‌شی موسلمانان بوو، ئه‌وا ئه‌وسا که سانیک دینه نیو ئیسلام که "به‌دل" نایانه‌وی، جا ئه‌گه‌ر له‌هه‌ندیك رووداودا چه‌ند جوړه تاقیکردنه‌وه‌یه‌ک روویاندا، ئه‌وا ئه‌و باوه‌پرداره راسته‌قینه‌یه ده‌رده‌که‌وی، که ئیسلامی مه‌به‌سته، له‌خووشی و ناخووشی، هه‌بوونی و نه‌بوونیدا، جیاش ده‌بیته‌وه له‌و که‌سه‌ی که وا نییه.

﴿وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ﴾ واته: "و بو ئه‌وه‌ی هه‌ندیکتان به‌پله‌ی شه‌هیدی پایه‌دار بکات"، ئه‌مه‌ش یه‌کیکی دیکه له‌حیکمه‌ته‌کان، چونکه شه‌هیدی یه‌کیکه له‌به‌رزترین پله‌کان، به‌هیچ ریگه‌یه‌ک به‌ده‌ستناخری، ته‌ها به‌گرتنه‌به‌ری ئامرازه‌کانی نه‌ی، جا ئه‌مه له‌سایه‌ی میهره‌بانی خواوه‌یه به‌به‌نده باوه‌پداره‌کانی، به‌وه‌ی ئامراز و ریوشوینی وای بو فراهه‌م کردوون، که ناخ و ده‌روونه‌کان پی‌سه‌غله‌ت ده‌بن، له‌پیناو ئه‌وه‌ی ئه‌م به‌ندانه بگه‌یه‌نی به‌پله و پیگه‌ی به‌رز و خووشییه نه‌پراوه‌کان.

﴿وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ﴾ واته: "و خوای گه‌وره سه‌مه‌کارانی خووشناوی"، ئه‌وانه‌ی که سه‌ته‌میان له‌خوایان کردووه، پالیان داوه‌ته‌وه و نه‌جه‌نگاون و تینه‌کووشاون له‌پیناوی په‌یامی خوادا، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌مه‌دا به‌ناراسته‌وه‌خو سه‌رزه‌نشتی دوو‌پووه‌کان هه‌ی، به‌وه‌ی له‌لایه‌ن خواوه‌ خشم و قین لیگیراون، بو‌یه خوای گه‌وره ئه‌وانی پال‌خستوو له‌تاست جه‌نگان و تیکووشان له‌پیناوی په‌یامی خوادا، ﴿وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ

(۱) واته: خوای گه‌وره ده‌یه‌وی ئه‌وه‌ی له‌زانستی بی سه‌ره‌تای خو‌ی که زانیویه‌تی کامه باوه‌پرداری راستگوویه و کامه‌ش دروژنه، له‌زه‌مینه‌ی واقیعدا ده‌ربخات (وه‌رگی).

كِرَهُ اللَّهُ اَنْبِعَانَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ ﴿٤٦﴾ ته‌وبه: ٤٦. واته: "ئه‌گه‌ر ئه‌و دووڤووانه بیانویستبا ده‌ریجن - بۆ جه‌نگ له‌ پیناوی خوادا -، ئه‌وه‌ خو‌یان بۆ ئاماده‌ ده‌کرد، به‌لام‌ خ‌وای گه‌وره‌ ده‌رچوونی ئه‌وانی نه‌ویست، بۆیه‌ سستی‌کردن و پیا‌ن و ترا: دانیشن له‌گه‌ل‌ ئه‌وانه‌ی نه‌هاتوون بۆ جه‌نگ - له‌ پیر و مندال‌ و نه‌خۆش و په‌ککه‌وته‌کان -".

﴿وَلِيْمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ واته: " - ئه‌م‌ تاقی‌کردنه‌وانه‌ بۆ ئه‌وه‌یه - تا باوه‌رداران پاك و پوخته‌ بکات" ئه‌مه‌ یه‌کی‌ دیکه‌یه‌ له‌و‌ حیکمه‌تانه‌، خ‌وای گه‌وره‌ به‌م‌ تاقی‌کردنه‌وانه‌، باوه‌رداران له‌ گونا‌ه‌ و که‌موکورتیه‌کانیان پاك‌ ده‌کاته‌وه‌، ئه‌مه‌ش به‌لگه‌یه‌ له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی شه‌هیدی و جه‌نگ له‌ پیناوی خوادا، ده‌بنه‌ ه‌وی‌ س‌پانه‌وه‌ی گونا‌هه‌کان، که‌موکورتیه‌کان ناهیلی‌، و باوه‌رداران له‌ دووڤووان جیا ده‌کاته‌وه‌، به‌مه‌ش باوه‌رداران له‌ دووڤووان جیا‌ده‌بنه‌وه‌، ده‌زانری‌ کی‌ باوه‌رداره‌ و کی‌ دووڤووه‌.

یه‌کی‌ تر له‌ حیکمه‌ته‌کان ئه‌وه‌یه‌ که‌ خ‌وای گه‌وره‌ تاقی‌کردنه‌وه‌کان پیا‌شدینی‌، تا **﴿وَيَمْحَقَ الْكٰفِرِينَ﴾** واته: بی‌ باوه‌ران پی‌ ریسوا بکات، و به‌ سزادانیان ریشه‌کش بکات، چونکه‌ ئه‌گه‌ر بی‌ باوه‌ران سه‌رکه‌وتن، ئه‌وا ده‌ستدریژی و خ‌راپه‌کاری ده‌کن، زۆرتر سنوور ده‌به‌زینن، به‌مه‌ش شایسته‌ی سزای به‌ په‌له‌ ده‌بن، ئه‌م‌ سزادانه‌شیا‌ن به‌ه‌وی‌ په‌حه‌ت و میهره‌بانی خ‌وایه‌ به‌ بنده‌ باوه‌رداره‌کانی‌.

پاشان خ‌وای پایه‌دار فه‌رموویه‌تی: **﴿اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الصّٰبِرِينَ﴾** ئه‌مه‌ ده‌رپینی سه‌رسوڤمانیه‌ به‌ مه‌به‌ستی نکۆلی‌ کردن، واته: هه‌رگیز وا گومان مه‌بن، و به‌ خه‌یا‌لیشتاندا نه‌یه‌ت که‌ بچه‌ به‌هه‌شته‌وه‌ به‌ی‌ ته‌نگ‌وچه‌له‌مه‌ و سه‌ختی، و به‌رگه‌گرتنی ناخۆشیه‌کان له‌ پیناوی خوا و بۆ به‌ده‌سته‌ینانی په‌زنامه‌ندی خوا، بی‌ گومان به‌هه‌شت به‌رزترین ئامانجه‌، چاکترین شته‌ که‌ کی‌رکی‌کاران

پیشبرکیی له سهر بکهن، جا ههر کاتیك ئامانج گهوره بوو، ئەوا ئامرازه کهشی گهوره دهبی، کارکردن بو به دهستهینی ئەم ئامانجەش گهوره دهبی، جا مرؤف به حهسانه وه ناگات تهها به وازهینان نهبی له حهسانه وه، و به خووشی و کامه رانی ناگات تهها به وازهینان نهبی له خووشی و کامه رانی.

به لام ئەو ناخووشیانهی دونیا که تووشی بهنده دهبن، له پیناوی خوای گهوره دا کاتیك ناخ و دهروونی خوئی له سهر رادههینی، و ئاشنابوون به و ئاکامه ی بهنده پیی دهگات، - ئەوا له لای رۆشندله کان - دهگۆری بو چه ندين به خشش که پیی دلخۆش دهبن، ته نانهت گویش بهم ناخووشیانه نادهن، بی گومان ئەمه به خششی خوایه که دهیبه خشی به ههر یه کیك که بیهویت.

دواتر خوای پایه بهرز سه رزه نشتیان دهکات، له سهر ئارام نه گرتنیان له سهر کاریك که پیشتر ئومیدیان پیی دهخواست، و دهیانویست به دهستی بهین، جا فهرموویه تی: ﴿وَلَقَدْ كُنْتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ﴾ واته: "و به راستی ئیوه ئومیدی مردنتان دهخواست، پیش ئه وهی پیی بگهن"، ئەمهش له بهر ئه وهی زۆریك له هاوه لآن (خوا لیان رازی پی) له وانهی که ئاماده ی جهنگی ((به در)) نه بوون، ئومیدیان دهخواست به دیمه ن و پیشهاتیك، که تیایدا تیبکووشن.

خوای گهوره پیی فهرموون: ﴿فَقَدْ رَأَيْتُمْوه﴾ واته: "به دلنیا یه وه ئه وه شتان بیی" به چاوی خووتان که ئومیدتان پیی دهخواست ﴿وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ﴾ واته: "ئیه وش سه یرتان ده کرد"، که واته ئه وه بوچی ئارامگرتیان له ده ستداوه؟ ئەمه کاریکی شایسته و جوان نییه، به تاییهت بو که سیک که ئومیدی به شتی که وه خواستی، جا ئەو شته شی بو پیشهاتی، به لگو پیویسته له سهری کووشش بکات و ئه و په ری هه ولی خوئی بدات بو گه یشتن به و ئومیده ی.

له‌م ئایه‌ته‌دا به‌لگه‌ی ئه‌وه‌ هه‌یه‌، که ئاوات خواستن به "شه‌هیدی و" مهرگ و مردن کاریکی ناپه‌سه‌ند نییه^(١)، ڤووی به به‌لگه‌ هه‌ینه‌وه‌ ئه‌وه‌یه‌ که خوی گه‌وره‌ په‌سه‌ندی ئاواتخواسته‌که‌ی ئه‌وانی کردووه‌، نکۆلی لینه‌کردووه‌، به‌لکو سه‌رزه‌نشتی ئه‌وانی کردووه‌ به‌وه‌ی به‌ کردار تینه‌کۆشاو و، خوی گه‌وره‌ش زاناره‌.

﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَصُرَ اللَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾ ﴿١٤٤﴾ ﴿١٤٥﴾ وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُؤَجَّلًا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا وَسَيَجْزِي الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٥﴾

خوی پایه‌بلند ده‌فه‌رمووی: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ﴾ واته: "مه‌مه‌د - درود و سلاوی خوی لیبی^٢ -" ته‌ها په‌یامبه‌رېکه‌ له په‌یامبه‌رانی خوا، که‌سیکی به‌ده‌ر نییه‌ له ییغه‌مبه‌ران، به‌لکو له ڤه‌گه‌زی ئه‌و په‌یامبه‌رانه‌یه‌ که له ییش ئه‌ودا نیردراون، "وه‌ك چۆن ئه‌وان مردن، ئه‌وا ئه‌ویش ده‌مریت^٣"، که ئه‌رکیان بریتیه‌ له ڤاگه‌یاندنی په‌یامی په‌روه‌ردگاریان، و جیبه‌جیگردنی فه‌رمانه‌کانی خوا، هه‌رگیز نه‌مر نین، زیندوو مانه‌وه‌یان

(١) ئەم ږایه‌ی نووسه‌ر پیچه‌وانه‌ی ئەم فه‌رمایشته‌ی ییغه‌مبه‌ره (درود و سلاوی خوی لیبی^٢) که فه‌رموویه‌تی: (لا یتمنین أحدکم الموت لضرر أصابه‌، فإن کان لا بدّ فاعلاً فلیقل: اللهم أحیني ما کانت الحیاة خیراً لی، وتوفني إذا کانت الوفاة خیراً لی) بوخاری و موسلیم گپ‌ږاویانه‌ته‌وه‌.

واته: با هیچ یه‌کیگتان ئاواتی مردن نه‌خوازی^٣ به‌هوی ناخۆشی و ده‌ردیک که تووشی بووه‌، ئه‌گه‌ر نزاوشی کرد ئه‌وه‌ با بلیت: خوایه‌گیان؛ بمژینه‌ ئه‌گه‌ر ژیان خیر تیدای بۆم و، بمژینه‌ ئه‌گه‌ر مردن چاکتر بی بۆم (وه‌رگپ‌).

مہر جیک نییہ بۆ جیبہ جیکردنی فەرمانه کانی خوا، به لکو له سەر ئوممه تان پیوسته به نډایه تی بهروردگار یان بکهن له گشت کات و بارودۆ خیکدا، بۆیه خوای گه وره فەرموویه تی: ﴿أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ﴾ واته: "ئایا ئه گهر مرد یان کوژرا، ئه وای ئیوه پاشگهز ده بنه وه" به ازهینان له و باهر یان تیکۆشان یا خود شته کانی دیکه که بۆ ئیوه هی ناوه.

خوای پایه دار فەرموویه تی: ﴿وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقِبَيْهِ فَلَنُصِّرَنَّ اللَّهُ شَيْئًا﴾ واته: "خۆ ئه گهر ههر یه کیك پاشگهز بیته وه، ئه وای هیچ زیانیك به خوا ناگه یه تی"، به لکو زیان به خۆیان ده گه یه نن، ئه گهر نا خوای گه وره ده و له مه نده و پیوستی بی نییہ، به دنیایه وه خوای مه زن له ئاینده دا ئاینه که ی به ریا ده کات و به نده باوه رداره کانی سه ره رز ده کات، جا کاتیك خوای پایه به رز سه رکۆنه ی ئه و که سه ی کرد که له باوه ر پاشگهز بووه ته وه، ئه وای ستایشی ئه و که سه ی کرد وه که له گه ل په یامبه ری خوا دا خۆرا گره و فەرمانی بهروردگاری جیبه جی کرد وه، جا فەرموویه تی: ﴿وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ﴾ واته: "به دنیایه وه له ئاینده یه کی نزیکدا خوای گه وره پاداشتی سوپاسگوزاران ده داته وه"، سوپاسگوزار بوون ته ئها به به نډایه تی کردن ده ی بۆ خوای گه وره له گشت بارودۆ خیکدا.

له م ئایه ته پیرۆزدا، خوای گه وره رینویی به نده کانی ده کات، به وه ی له دۆ خیکدا بن که هیچ شتیك له سه ر باوه ره که یان هه لیان نه ته کیی، یان له به شیک له پیوستیه کانی باوه ر پاشگهز نه بنه وه، به وه ی له ده ستدانی سه رۆکیك، جا ههر چه نده مه زن بی، ئه مه ش ته ئها به ئاماده سازی ده ی له گشت کاروباریکی ئایندا، به ئاماده کردنی خه لکانیکی لی هاتوو له و بوارانده دا، به وه ی ئه گهر یه کیك له ده ستچوو، ئه وای که سیکی دیکه ی لی هاتوو شوینی بگریته وه، و گشت باوه رداران ئامانجیان پیوسته جیبه جیکردنی ئاینی خوا بی، و تیکۆشان بی به یی توانا له پیناویدا، نابی به هه بوونی سه رۆکیك په پره وی ئاین بکهن و به هه بوونی

یه کیکی دیکه په پره وی لینه کن، جا نه گهر بهم شیوه یه بوون "که خوا فهرموویه تی" نهوا کاروباریان رپک و رهوان دهی.

ههروه ها لهم نایه ته دا، گه وره ترین به لگه هه یه، له سه ر پله و پایه ی راستگویی گه وره (نه بو به کر)، و هاوه لانی په یامبه ری خوی (درود و سلأوی خویان لپی)، که شه پریان له گه ل هه لگه پراوان کرد، که دوی کچی په یامبه ری خوا (درود و سلأوی خویان لپی) هه لگه پراوه، چونکه نهوان سهروه ری به نده سوپاسگوزاره کان.

پاشان خوی پایه رز رایگه یاندووه و فهرموویه تی: ﴿وَمَا كَانَ لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِتَابًا مُّجَلًّا﴾ واته: "هیچ که سیک نامری، مه گهر به مؤله تی خوا نه بی، که خوی گه وره نه ندازه گیری بو کاته که ی کردووه"، که هه موو ناخ و دهروونه کان په یوه ستن بهو کاته دیاریکراوه ی بویان دانراوه، و وابه سته ی قه ده ر و قه زای خوی مه زنن، جا نه ووی به قه ده ری خوا مردنی له سه ر دانراپی، نهوا ده مری نه گهر به بی هوکاریش بی، نه ووش که خوی گه وره ویستی له سه ر بی هیشتا زیندوو بی، نهوا نامری نه گهر هه ولی خو کوشتنیش بدات و هوکاره کانی مردن بگریته بهر، نه م هوکاره هیچ زیانیکی وای پیناگه یه نی که جری تا نه گاته نه و کاته ی بوی دیاریکراوه، نه مهش له بهر نه ووی خوی گه وره پیری لیداووه و نه ندازه گیری بو کردووه، کاتیکی دیاریکراوی بو بریار داوه: ﴿إِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾ نه عراف: ۳۴. واته: "کاتیکی ماوه ی کونایی هاتنی ته مه نیان هات، نهوا بو یه ک ساتیش نه دوا ده که ون و نه پیشده که ون".

دواتر خوی پایه به رز رایگه یاندووه، که پاداشتی خه لکی ده داته وه له دنیا و دواروژدا، نه مهش به پیی وابه سته بوونی ویستی خه لکی به جوری پاداشته که وه، جا فهرموویه تی: ﴿وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الدُّنْيَا نُؤْتِهِ مِنْهَا وَمَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْهَا﴾ واته: "جا نه و که سه ی پاداشتی دویای ده ویت، نهوا هه ندیکی پیده به خشین، نه ووش که پاداشتی

دوارپوژی مه‌به‌سته، ئەوا هه‌ندیکی ییده‌به‌خشین"، خوای پایه‌بلند فەرموویه‌تی: ﴿كُلَّا نُمِدُّ هُوْلَاءِ وَهٰؤُلَاءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا، اَنْظُرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ الْكِبْرُ دَرَجَاتٍ وَّالْكِبْرُ تَفْصِيْلًا﴾ ئیسرا: ۲۰، ۲۱. واته: "هه‌ر یه‌کیک له خواپه‌رستان و دونیاپه‌رستان له به‌خششی په‌روه‌ردگارت به‌هه‌روه‌ر ده‌که‌ین، بی‌گومان به‌خششی په‌روه‌ردگارت قه‌ده‌غه‌کراو نییه — له دونیادا —، ئینجا سه‌رنج بده که چون ریز و پایه‌ی هه‌ندی‌کمان به‌سه‌ر هه‌ندیکی تریاندا داوه، بی‌گومان پله و پایه‌ی دوارپوژ زوور گه‌وره‌تر و زیاترن".

﴿وَسَجْزِي الشَّاكِرِيْنَ﴾ واته: "له ئاینده‌یه‌کی نزیکدا پاداشتی سوپاسگوزاره‌کان ده‌ده‌ینه‌وه"، باسی "قه‌باره و چه‌ندیتی" پاداشته‌که‌ی نه‌کردوه، تا ئاماژه‌یه‌ک بی‌بو گه‌وره‌یی و زووری پاداشته‌که‌ی، و تا بشزانری پاداشته‌که‌ به‌یی زووری و که‌می و چاکی سوپاسگوزار بوونه‌که‌ ده‌ی.

﴿وَكَايْنٍ مِنْ نَبِيِّ قَاتَلَ مَعَهُ رَبِّيْنَ كَثِيْرًا فَمَا وُهِنُوْا لِمَا اَصَابَهُمْ فِي سَبِيْلِ اللّٰهِ وَمَا ضَعُفُوْا وَمَا اسْتَكَانُوْا وَاللّٰهُ يُحِبُّ الصّٰبِرِيْنَ﴾ ﴿١٤٦﴾ وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ اِلَّا اَنْ قَالُوْا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوْبَنَا وَاِسْرَافَنَا فِيْ اَمْرِنَا وَثَبَّتْ اَقْدَامَنَا وَاَنْصُرْنَا عَلٰى الْقَوْمِ الْكَافِرِيْنَ ﴿١٤٧﴾ فَاتَاهُمُ اللّٰهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحَسَنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ وَاللّٰهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿١٤٨﴾

ئهمه دل‌دانه‌وه‌یه بو باوه‌رداران، هاندانیشه بو شوین بی‌هه‌لگرتیان، ئەنجامدانی کار و کرده‌وی هاوشیوه‌ی ئەوان، و ئەم به‌سه‌رهات و پرووداوانه یاسای خوای مه‌زنن که زوور بیشتیش هه‌بوونه، یاسای به‌رکاری خوای گه‌وره‌ن که به‌رده‌وامن، بو‌یه فەرموویه‌تی: ﴿وَكَايْنٍ مِنْ نَبِيِّ﴾ واته: چه‌نده‌ها ییغه‌مبه‌ر (درود و سلأوی خویان لی‌ی) هه‌بوون،

﴿قَاتِلْ مَعَهُ رَبِّيَونَ كَثِيرًا﴾ واته: چه ندين كو مه ليان له گهل دابورنه له شوينكه وتووانيان "له پالياندا جه نگانون"، له وانه ي كه پيغه مبهران (دروود و سلواي خويان ليبي) له سه ر باوه ر كار و كرده وه چا كه كان په روره دهيان كرده ون، له گهل نه وه شدا تووش ي كوژران و زام و برين و شتي ديكه هاتن.

﴿فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا﴾ واته: دليان سست و لاواز نه بوو، لاشه يان گران و ته مه بل نه بوو، ملشوريش نه بوون بوو دوژمنه كانيان، به لكو خور اگربوون و وره يان به رنه دا، هاني دهرووني خو ياندا، بويه فه رموويه تي: ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ﴾ واته: "خو اي گه و ره نارامگرا ني خو شده وي".

پاشان باسي قسه و داوا كه ي نه واني كرده وه كه له په روره دگاريان داوايان كرده وه سه ريان بخات، فه رموويه تي: ﴿وَمَا كَانَ قَوْلَهُمْ﴾ واته: له م شوينه سه ختانه دا "قسه يان ته نها" ﴿إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا﴾ واته: "نه وه بوو ده يانوت: په روره دگارمان گونا ه و تاوانه كانمان بيوشه و لي مان خو شبيه، و له زياده رپه وي له كاروباره كانيشماندا ببوره"، زياده رپه وي (الاسراف): سنووربه زاننده به ره و شتي حه رام، جا زانيوانه كه گونا ه و زياده رپه وي يه كي كه له گه و ره ترين هو كاره كاني ريسوايي و سه رشوري، و وازه ينان لي يه كي كه له هو كاره كاني سه ركه وتن، بويه داواي لي خو شبوونيان له په روره دگار كرد له سه ر زياده رپه ويه كه يان.

دواتر ته نها به نارامگرتن نه وه ستان، ﴿وَتَبَّتْ أقدامنا وَأَنْصَرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ واته: "قاچه كانمان جيگير بكه و به سه ر گه لي بي باوه راندا سه رمان بخه". به لكو پشتيان به خو اي گه و ره به ست و داوايان لي كرد كه قاچه كانيان جيگير بكات له كاتي به ره نگار بوونه وه و به يه كگه يشتن له گهل دوژمن، و له خو اي گه و ره پارانه وه كه به سه ر دوژمناندا سه ريان بخات، جا دوو شتيان به يه كه وه كو كرده وه، نه و يش نارامگرتن و

وازهینان له دژه‌که‌ی، و تۆبه و داوای لیخوئشبوون کردن، هه‌روه‌ها داوای سه‌رکه‌وتن له به‌روه‌ردگاریان، جا گومان له‌مه‌دا نییه که خوای گه‌وره ئه‌وان سه‌رده‌خات و سه‌ریشی خستن، ئاکام و سه‌رئه‌نجام له دونیا و دواړوژا بو ئه‌وانه، بۆیه فه‌رمووی: ﴿فَاتَاهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا﴾ واته: "خوای گه‌وره له پاداشتی دونیا بیبه‌خشین" له سه‌رکه‌وتن و سه‌رفرازی و ده‌ستکه‌وت ﴿وَحَسَنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ﴾ واته: "پاداشتی دواړوژیش چاکتر و باشتره" که ده‌ستخستنی ره‌زامه‌ندی به‌روه‌ردگاریان و خوئشی هه‌میشه‌ییه، که سه‌لامه‌ت و دووره له هه‌موو ناخوئشیه‌ک.

ئه‌مه‌ش ته‌ها له‌به‌ر ئه‌وه بووه که ئه‌وان کاروکرده‌وه‌کانیان به چاک‌ی بو خوا کردووه، ئه‌ویش چاکترین پاداشتی داونه‌ته‌وه، بۆیه فه‌رموویه‌تی: ﴿وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ﴾ واته: "خوای گه‌وره چاکه‌کارانی خوئشه‌وی" له به‌ندایه‌تی کردن بو به‌دهینه‌ر و مامه‌له‌کردن له‌گه‌ل به‌دهینه‌راواندا. شتیکی چاکه هه‌مان ئه‌م کار و کرده‌وانه‌ی باسکران ئه‌نجام بدرین، له کاتی تیکوئشان له‌گه‌ل دوژمنان.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ﴾ ﴿١٤٩﴾ بَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١٥٠﴾ سَنَلْقِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ وَبئسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ ﴿١٥١﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا يَرُدُّوكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ﴾ واته: "ئه‌ی ئه‌وانه‌ی باوه‌رتان هیناوه، ئه‌گه‌ر گوپرايه‌لی ئه‌وانه‌بن که بی باوه‌رن، ئه‌وا هه‌لئانده‌گپرنه‌وه له ئاینه‌که‌تان، به‌مه‌ش به زیانباری و دو‌راوی ده‌گه‌رینه‌وه"، ئه‌مه رپگره‌یه‌که خوای گه‌وره له باوه‌ردارانی ده‌کات، له‌وه‌ی نه‌که‌ن گوپرايه‌لی بی باوه‌ران بن،

له دووڤوو و هاوبه‌شدانه‌ران، چونکه ئه‌گه‌ر گوڤرايه‌لیان بن، ئه‌وا ته‌ئها خراپه‌ی باوه‌ردارانیان ده‌وی، مه‌به‌ستیانه‌هه‌لیانگه‌ر نه‌وه‌ بو سه‌ر بی باوه‌ری و کوفر، که ئاکامه‌که‌ی زیان و دوڤرانه، دواتر خوی گه‌وره‌ رایگه‌یانده‌وه‌ که ﴿بَلِ اللّٰهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ﴾ واته: "به‌لکو خوی گه‌وره‌ پشتیوانتانه، هه‌ر ته‌ویش چاکترین سه‌رخه‌ره"، هه‌ر خوی پشتیوان و سه‌رخه‌ری باوه‌ردارانه، ئه‌مه‌ش هه‌وال و مزگینی بۆیان تیدایه، به‌وه‌ی خوا به‌ لوتفی خوی کاروباره‌کانیان ده‌گرته‌ده‌ست و له‌هه‌موو خراپه‌یه‌ک ده‌یانپاریزی.

له‌م میانه‌یه‌دا هانیان ده‌دات، له‌سه‌ر ته‌وه‌ی ته‌ئها پشت به‌ خوی گه‌وره‌ به‌ستری، هه‌ر ته‌ویش به‌ یارمه‌تیده‌ر و سه‌رخه‌ر بزانی به‌ده‌ر له‌ هه‌ر یه‌کیکی دیکه، ﴿سَنَلْقٰی فِی قُلُوْبِ الَّذِیْنَ كَفَرُوْا الرَّعْبَ﴾ واته: "له‌مه‌ودوا ترس و توڤین ده‌خه‌ینه‌ دلێ ته‌وانه‌ی که‌ بی باوه‌رن"، جا له‌ سه‌رخستن و پشتیوانی خوا بو باوه‌رداران ته‌وه‌یه، که‌ ترس و توڤین ده‌خاته‌ دلێ دوژمنانیان له‌ بی باوه‌ران، ئه‌مه‌ش بریتیه‌ له‌ ترسیکی مه‌زن، که‌ ریگریان لیده‌کات له‌ ئه‌نجامدانی زوڤیک له‌ مه‌به‌سته‌کانیان، جا خوی پایه‌به‌رز ئه‌م کاره‌ی کرد، ئه‌مه‌ش کاتیک هاوبه‌شدانه‌ران — له‌ جه‌نگی ((ئوحد)) گه‌رانه‌وه‌ — پرس و راویژریان له‌ نیو خویاندا کرد، و وتیان: چون ئاوا بگه‌رپینه‌وه‌ دوا ته‌وه‌نده‌ که‌سه‌ی لیانمان کوشت، و ته‌و شکسته‌ی به‌سه‌رماندا هینان، له‌ کاتیکدا هیشتا ریشه‌کیشمان نه‌کردوون؟ جا ویستیان هه‌ول بو ریشه‌کیشکردنی باوه‌رداران به‌دن، به‌لام خوی گه‌وره‌ ترس و بیمی خه‌سته‌ دلیان، به‌مه‌ش به‌ ده‌سته‌تالی و نائومیدی گه‌رانه‌وه‌.

گومان له‌وه‌دا نییه‌ ئه‌مه‌ یه‌کیکه‌ له‌ گه‌وره‌ترین سه‌رکه‌وته‌کان، چونکه‌ پێشتر ته‌وه‌ خراپه‌روو که‌ پشتیوانی خوا بو به‌نده‌ باوه‌رداره‌کانی له‌ دوو شت ده‌رناچی، یه‌که‌میان: یان بو ته‌وه‌یه‌ لایه‌ک له‌ بی باوه‌ران دابپری، دووه‌میان: یان بو ته‌وه‌یه‌ که‌ به‌ سه‌رکوته‌کراوی و نائومیدییه‌وه‌ بیانگه‌رپه‌ته‌وه‌.

دواتر باسی ئەو ھۆکارەیی کردوو، که واده‌کات ترس و بیم بختە دلی بی باوهرانه‌وه، جا فەرموویەتی: ﴿بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا﴾ واتە: "ئەمەش بەھۆی ئەو‌هی ھاوبەش و ھاوہلیان بو خوا داناوہ"، لە پەرستی بت و پەیکەرەکان، که بە حەز و ئارەزوو و ویستە چەپەلەکانی خوێان دایانناوہ، بی بوونی هیچ بەلگە و نیشانەیک لەسەر رەواپەتیان، بەمەش لە دۆستایەتی خوای تاک و میهرەبان داپران.

جا کەسی ھاوبەشدانەر لە باوهرداران تۆقیوہ، چونکە بناغەکەیی پتەو و دامەزراو نییە، و هیچ پەناگەیکەیی نییە لە کاتی تەنگانە و لیقەوماندا پەنای بو بیات، ئەمە دۆخی ھاوبەشدانەرە لە دونیادا، سەبارەت بە دواڕۆژ، ئەوا دۆخەکەیی دژوار و سەختەرە، بۆیە فەرموویەتی: ﴿وَمَأْوَاهُمُ النَّارُ﴾ واتە: پەناگە و دالەیان "ناگری دۆزەخە" که ھەرگیز دەرچوونیان بو نییە ﴿وَبئْسَ مَثْوَى الظَّالِمِينَ﴾ واتە: "ستەمکاران خراپترین سەرئەنجامیان ھەیە" بەھۆی ستەم و دەستدریژیانەو، که سەرئەنجامیان ناگری دۆزەخە.

(١٥٢) ﴿وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ وَعْدَهُ إِذْ تَحُسُونَهُمْ بِأَذْنِهِ حَتَّى إِذَا فَشِلْتُمْ وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يَرِيدُ الدُّنْيَا وَمِنْكُمْ مَنْ يَرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ ﴿١٥٢﴾

﴿وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ﴾ واتە: "سویند بیٔ، بەراستی خوای گەورە بەلینی خوئی بو٤تان بردەسەر" بە بەخشیینی سەرکەوتن پیتان، جا ئیوہی سەرخواست بەسەریاندا، ﴿إِذْ تَحُسُونَهُمْ بِأَذْنِهِ﴾ واتە: کاتیکی "بە مۆلەتی خوای گەورە تیکتاناشکاندن" و پشتیان لە ئیوہ کرد و زۆریکتان لی کوشتن، تا وای لیھات بوونە ھۆکاریکی بو خو٤تان، یارمەتیدەریکی بو دوزمنانتان لە دژی خو٤تان، ﴿حَتَّى إِذَا فَشِلْتُمْ﴾ ھەتا کاتیکی شکست و لاوازی و ساردی

لینان دهرکهوت ﴿وَتَنَازَعْتُمْ فِي الْأَمْرِ﴾ واته: "و ناکوکیتان تیکهوت" که ازهینانی دهگرته خو له فرمانی خوی گهوره، لهوی یهگربن نهوهک په رته وازه، که چی ئیوه په رته وازه بوون، هه تانبوو دهیوت: لهو شوینه ده مینینه وه که پیغه مبهه (درود و سلاوی خوی لیی) بوی داناوین، هه شتان بوو ده تانوت: بوچی لیره بمینینه وه، له کاتیکدا دوزمن تیکشکاوه و هیچ شتیک نه ماوه که جیی مه ترسی و قه دهغه بی، جا بهم کاره تان ﴿وَعَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا أَرَاكُمْ مَا تُحِبُّونَ﴾ سه ریچی فرمانی په یامه ری خواتان کرد، فرمانی نهوتان پشتگو یخست، دوی نهوی هه ندیک شتی پیشاندان که هه زتان پیده کرد، نهویش ری سواکردن و تیکشکاندنی دوزمنه کانتانه، چونکه نهرک و واجب له سه ره نهو که سه ی که خوی گهوره ناز و نیعمه تیکی پیداوه که ئاواتی بی خواستوو و هه زی پیکر دووه، مه زنتره له کهسانی دیکه، ئا لهو دوخه دا واجبه بو نهو که سه ی ئاواته که ی به دیهاتوو و تاییهت و، بو کهسانی دیکه به گشتی بریتیه له ملکه چ بن بو فرمانی خوا و په یامبه ره که ی.

﴿مَنْكُم مَّن يُرِيدُ الدُّنْيَا﴾ واته: "هه تانه دونیای دهوی"، نهوانه بوون که فرمان و نه رکه که یان فه راموش کرد، شوینه که یان به ردا.

﴿وَمَنْكُم مَّن يُرِيدُ الْآخِرَةَ﴾ واته: "هه شتانه دوارپوژی دهوی"، نهوانه که یابه ندی فرمانی په یامبه ری خوا (درود و سلاوی خوی لیی) بوون، لهو شوینه مانه وه که بو یان دیاریکرا بوو.

﴿ثُمَّ صَرَفْنَا عَنْهُمْ﴾ واته: دوی نهوی خوی گهوره ئه ره فتارانهی لییین، نهوا پرووی ئیوهی له وان وه رگیپرا، به مهبش پرووی دوزمن کهوته ئیوه، ﴿لِيَتْلِيَكُمْ﴾ واته: "تا تاقیتان بکاته وه"، نه مه تاقیکرده وه یهک بوو له لایه ن خواوه بو ئیوه، تا باوه ردار و بی باوه ر، گوپرایه ل و سه ریچی کار له یه کتر جیا بنه و و، تا به م تاقیکردنه وه یه لهو کارانه تان خوشی که کردتان ﴿وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾ واته: "سویند بیت به راستی

خوای گهوره گوناھ و سەریچە کانتانی پۆشی و لیتان خۆشبوو" و خوای گهوره خاوەنی بەخششی گەلیک مەزنە بەسەر "باوەرداران"دا "پرووی فەرمايشته که له هاوهلانه - خوا لیان رازیبی" - "، بەوەی نەعمەتی ئیسلامی لەگەل کردن، رینوینی کردن بۆ بەرنامە و شەریعەتە کە، و لە گوناھەکانیان خۆشبوو، و لەسەر کارەسەتە کەیان پاداشتی دانەوه.

جا لە بەخششی خوای گهوره که لەگەل باوەرداران، ئەوویە هەر بەل و کارەساتیک که بەسەریاندا دینی، ئەوا چاکە ی بۆیان تیدایە، جا ئەگەر خۆشیه کیان بۆ هات سوپاسگوزارن، بەمەش خوای گهوره له میانە ی پاداشتی سوپاسگوزاران پاداشتیان دەداتەوه، ئەگەر تووشی ناخۆشیه کیش بوون، ئەوا ئارام دەگرن، بەمەش خوای گهوره له میانە ی پاداشتی ئارامگرا پاداشتیان دەداتەوه،

(۱۵۳، ۱۵۴) ﴿إِذْ تُصْعِدُونَ وَلَا تَلْوُونَ عَلَىٰ أَحَدٍ وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أُخْرَاكُمْ فَأَثَابَكُمْ غَمًّا بِغَمٍّ لَّكِيلاً تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ ﴿۱۵۳﴾ ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنَةً نُّعَاسًا يَغْشَىٰ طَائِفَةً مِنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنفُسُهُمْ يَظُنُونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخْفُونَ فِي أَنفُسِهِمْ مَا لَا يَبْدُونَ لَكَ يَقُولُونَ لَوْ كَانَ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا قُتِلْنَا هَاهُنَا قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمْ وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحَّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ ﴿۱۵۴﴾

(۱) بۆ بەرچاڤوڤوونی زیاتر ئەووی نیوان ئەم دوو کۆتانەم زیاد کردووه. (وەرگێی).

خوای پایه‌به‌رز باسی دۆخی ئەوان ده‌کات، له‌کاتی شه‌ر دا پاشه‌کشه‌یان کرد و ڤووخان، له‌سه‌ر ئەمه‌ش سه‌رکۆنه‌یان ده‌کات، جا فه‌رموویه‌تی: ﴿إِذْ تُصْعِدُونَ﴾ واته: "ئه‌ی هاوه‌لانی په‌یامبه‌ر یادی ئه‌وه بکه‌نه‌وه کاتیگ به‌ ده‌روبه‌ری کیوی ئوحددا هه‌لده‌کشان و راتان ده‌کرد ﴿وَلَا تَلْوُونَ عَلَيَّ أَحَدٍ﴾ واته: هیچ یه‌کیکتان ئاوڤی له‌وه‌ی دیکه نه‌ده‌دایه‌وه و سه‌یری نه‌ده‌کرد، به‌لکو ته‌ها هه‌لاتن و خو‌ده‌ربازکردنتان مه‌به‌ست بوو.

له‌کاتیگدا مه‌ترسییه‌کی مه‌زنتان له‌سه‌ر نه‌بوو، چونکه ئیوه کۆتا که‌س نین که به‌ره‌نگاری دوژمن و شه‌ر بینه‌وه، به‌لکو ﴿وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أَخْرَاكُمْ﴾ واته: "په‌یامبه‌ری خوا" له‌لاکه‌ی دیکه‌تانه‌وه "بانگی ده‌کردن" و ده‌یوت: ((به‌نده‌کانی خوا بگه‌رینه‌وه و وه‌رنه‌ لام))، به‌لام ئیوه ئاوڤتان لی نه‌دایه‌وه و نه‌چوون بو‌ لای، جا خودی هه‌لاتن جیی سه‌رزه‌نیشته، و بانگه‌وازی په‌یامبه‌ری خوا (دروود و سلّاوی خوای لیی) که پیویسته به‌نده‌ پیش خود و ده‌روونی خو‌شی بجات، مایه‌ی گه‌وره‌ترین سه‌رزه‌نشته به‌هوی ئه‌وه‌ی ئه‌و فه‌رمانه‌تان پیشیلکرد.

﴿فَأْتَابَكُمْ﴾ واته: پاداشتی دانه‌وه له‌سه‌ر ئەم کاره ﴿عَمَّا بَغِمْتُمْ﴾ واته: به‌خه‌م و په‌ژاره له‌دوای خه‌م و په‌ژاره، خه‌مخواردن به‌له‌ده‌ستدانی سه‌رکه‌وتن و له‌کیسه‌چوونی ده‌ستکه‌وت، خه‌مخواردن به‌شکسته‌خواردنتان، و خه‌مخواردنیگ که هه‌موو خه‌مه‌کانی بیر ئیوه برده‌وه، ئه‌ویش گویسته‌بوونی ئه‌وه بوو که محمه‌د (دروود و سلّاوی خوای لیی) کوژراوه.

به‌لام – لوتف و به‌خشنده‌یی و چاک چاودیری کردنی خوا بو‌ به‌نده‌کانی – وایکرد، کۆبوونه‌وه‌ی ئەم خه‌م و ڤووداوانه به‌یه‌که‌وه بیته‌ مایه‌ی خیر و چاکه بو‌ به‌نده‌کانی، جا

فه‌رموو یه‌تی: ﴿لَكَيْلًا تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ﴾ واته: "تا خه‌فه‌ت نه‌خۆن له‌سه‌ر" ئه‌و سه‌رکه‌وتنه‌ی له‌ده‌ستتان داوه.

﴿وَلَا مَا أَصَابَكُمْ﴾ واته: هه‌روه‌ها خه‌فه‌تیش نه‌خۆن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی تووشی هاتوون، له‌شکست و کوژران و زام و برینداربوون، جا ئه‌گه‌ر دڵنیابوون که په‌یامبه‌ر (درود و سلّوی خوای لیڤی) نه‌کوژراوه، ئه‌وا به‌لّا کانتان له‌سه‌ر سوک ده‌بی، دلتان خو‌شده‌بی به‌بوونی په‌یامبه‌ر (درود و سلّوی خوای لیڤی)، که مایه‌ی دڵدانه‌وه‌یه له‌سه‌ر هه‌موو به‌لّا و ناخو‌شیه‌ک، هه‌ر خوای گه‌وره‌ زانایه به‌و راز حیکه‌مه‌تانه‌ی له‌ به‌لّا و ناخو‌شیه‌کاندان.

جا هه‌موو ئه‌مانه‌ش سه‌رچاوه‌ی گرتووه، له‌ زانست و شاره‌زایی کاملی خوای مه‌زن به‌ کار و کرده‌وه، و ده‌ر و ده‌روونه‌کانتان، بۆیه‌ش فه‌رموو یه‌تی: ﴿وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾ واته: "و خوای گه‌وره‌ شاره‌زا و ئاگایه به‌وه‌ی ئیوه ئه‌نجامی ده‌ده‌ن".

ده‌کری‌ت مانای ئه‌م فه‌رمایشته: ﴿لَكَيْلًا تَحْزَنُوا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا مَا أَصَابَكُمْ﴾ ئه‌وه بی: خوای گه‌وره‌ ئه‌م به‌لّا و ناخو‌شیه‌ی له‌سه‌ر داناون، تا ده‌روونتان راڤه‌ینی، مه‌شقتان بێبکات له‌سه‌ر ئارامگرتن له‌سه‌ر کاره‌ساتکان، و به‌رگه‌گرتنی سه‌ختیه‌کانتان له‌سه‌ر سوک بکات، ﴿ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُم مِّنْ بَعْدِ الْغَمِّ﴾ واته: "دوای ئه‌و خه‌م و خه‌فه‌ته‌ی" تووشی ئیوه بوو ﴿أَمَنَةً نُّعَاسًا يَّغْشَىٰ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ﴾ "ئارامیه‌کی به‌سه‌ردا دابه‌زاندن که وه‌نه‌وزه‌یه‌ک بوو ده‌سته‌به‌کتانی داگرت".

گومان له‌وه‌دا نییه ئه‌مه له‌ میه‌ره‌بانی خواوه‌ بوو بۆیان، و له‌ چاکه‌ی خوا و بۆ دامه‌زراندنی دڵ و ده‌روون و زیاتربوونی دڵنیاییان بوو، چونکه که‌سی ترسنۆک هه‌رگیز وه‌نه‌وز نایگری، له‌به‌ر ئه‌و ترس و بیمه‌ی له‌ دڵدایه، هه‌ر کاتی‌ک ترس له‌ دڵدا نه‌ما، ئه‌وا ده‌کری‌ت وه‌نه‌وز دایگری.

ئەو کۆمەڵەیهی که خوای گەورە، بەخششی وەنەوزی لەگەڵ کردن، بریتی بوون لەو باوەردارانەیی که هیچ خەم و مەبەستیکیان نەبوو، جگە لە جیبەجیگردنی ئاینی خوا، و ڕەزامەندی خوا و پەيامبەرەکەیی، و بەرژەووەندی برا موسڵمانەکانیان نەبی.

﴿وَطَائِفَةٌ﴾ هەرچی کۆمەڵەکەیی دیکەیه، ﴿قَدْ أَهْمَتَهُمْ أَنْفُسُهُمْ﴾ واتە: "تەمما خەمی خۆیان بوو" هیچ خەمیکی دیکەیان نەبوو، لەبەر دووروییەکیان، یان لەبەر لاوازی باوەرەکیان، بۆیە ئەو وەنەوزە ئەوانی دانەگرت، که دەستە باوەردارەکەیی دیکەیی داگرتبوو، "﴿يُظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجَاهِلِيَّةِ﴾" واتە: گومانی ناپەرەوانیان بە خوای گەورە دەبرد، گومانی نەفامانە، "﴿يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ﴾" ئەمە دەربڕینی سەرسۆرمانە، بەلام بە مەبەستی نەکوێکردن، واتە: "دەیانوت:" هەرگیز سەرکەوتن و زالبوون بەشی ئیمە نابی، بەمەش گومانی خراپیان بە پەروردگار و ئاین و پەيامبەرەکیان برد، و گومانیان وابوو که سەرکەوتنی پەيامبەرەکەیی بەدینایەت، و ئەم شکستە یەکلاکەرەوویە، و ئاینی خوا بە تەواوی لەناو دەبات.

خوای گەورە لەو ئەلامی ئەواندا فەرمووی: ﴿قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ﴾ واتە: "ئەیی پەيامبەر (درود و سلأوی خوای لیبی) بلی: هەموو فەرمان و کار و شتیکی بە دەست خوایه"، لیرەدا (الأمر)، هەر دوو جۆری فەرمان و کاری قەدەری و شەری دەگریتەو، جا هەموو شتەکان بەی قەزا و قەدەری خوان، ناکامی سەرکەوتن و زالبوون بۆ دۆستان و گوپرایەلەکانی خوایه، هەرچەند جار جار تووشی شکستی کاتی و بەلأ و ناخۆشی بێتەو. ﴿يُخْفُونَ﴾ واتە: دووروووەکان "شتیکی دەشارنەو"، ﴿فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يَبْدُونَ لَكَ﴾ واتە: "لە ناخیاندا که بۆ تۆ دەریناخەن"، دواتر ئەووی ڕوونکردۆتەو که دووروووەکان دەشارنەو و فەرموویەتی: ﴿يَقُولُونَ لَوْ كَان لَنَا مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾ واتە: دەلین: ئەگەر لەم جەنگەدا پرس و ڕاویژمان پی بکرایە ﴿مَا قُتِلْنَا هَاهُنَا﴾ واتە: "ئەوا لیرەدا نەدەکوژراین".

ئه‌مه‌ش نكۆلی كردن و به‌درۆزانی قه‌رده‌ی خوا، به‌هیچ و كه‌مزانی و گالته‌جاری كردنه‌ به‌ بۆچوونی په‌یامبه‌ری خوا (درود و سلّوی خوی لیبی) و هاوه‌لانی، و پاكانه‌کردنیشه‌ بۆ خویان، جا خوی گه‌وره‌ به‌رپه‌رچی ئه‌وانی دایه‌وه‌ به‌م فه‌رمایشته: ﴿قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ﴾ واته: "ئه‌ی په‌یامبه‌ر (درود و سلّوی خوی لیبی) بلی: ئه‌گه‌ر له‌ مالی خۆشاندا بوونایه"، كه‌ دوورترین شوینه‌ له‌وه‌ی گومانی كوژرانی مرۆفی لیبکی، ﴿لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمْ﴾ واته: "ئه‌وا ئه‌وانه‌ی كه‌ بپریاره‌ بكوژرانیه‌، ئه‌وا ده‌بوايه‌ هه‌ر ده‌رچوونایه‌ بۆ ئه‌وه‌ی له‌ شوینی كوژرانیاندا راکشانایه‌"، هۆكاره‌كان - هه‌رچه‌نده‌ گه‌وره‌ بن - كاتیك سوودیان ده‌ی كه‌ به‌ره‌نگارنه‌به‌وه‌ له‌ گه‌ل قه‌ده‌ر و قه‌زا، هه‌ر كاتیك به‌ره‌نگاری قه‌ده‌ر بوونه‌وه‌، ئه‌وا هیچ سوودیکیان نای، به‌لكو ده‌ی ئه‌وه‌ جیه‌جی بی كه‌ خوی گه‌وره‌ له‌ توّما‌ری پاریزراو (اللوح المحفوظ) - دا نووسیویه‌تی، له‌ مردن و ژیان.

﴿وَلِيَبْتَلِيَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ﴾ واته: بۆ ئه‌وه‌ی "خوا" ئه‌و دوورپوویی و ئیمان لاوازییه‌ی له‌ دلتاندايه‌ "تاقی بکاته‌وه‌"، ﴿وَلِيُمَحِّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ﴾ واته: "چی له‌ دله‌ کانتاندايه‌ پاکی بکاته‌وه‌" له‌ وه‌سه‌سه‌ی شه‌یتان، ئه‌و سیفه‌ته‌ خراپانه‌ی لیبکه‌وتوونه‌ته‌وه‌ ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾ واته: "و خوی گه‌وره‌ زانیه‌" به‌وه‌ی له‌ سینه‌کاندا هه‌یه‌ و شاردراره‌ته‌وه‌، جا زانست و حیکمه‌تی خوی گه‌وره‌، ئه‌ندازه‌گیری بۆ هۆکارانه‌ش کردوه‌، كه‌ ده‌بنه‌ هۆی ده‌رکه‌وتنی شته‌ شاراره‌کانی نیو سینه‌کان و هه‌ینی کاروباره‌کان.

(۱۵۵) ﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ﴾ ۱۵۵

﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ يَوْمَ الْتَقَى الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بِبَعْضِ مَا كَسَبُوا وَلَقَدْ عَفَا اللَّهُ عَنْهُمْ﴾ واته: "بیگومان ئەوانه‌ی - له جهنگی ئوحددا - پشتیان هه‌لکرد، له رۆژی به‌یه‌ک‌گه‌یشتنی هه‌ردوو کۆمه‌له‌ - سی باوه‌پراران و بی باوه‌ران -، ئەوا ئەوانه شه‌یتان له خشته‌ی بردن"، خوای پایه‌بلند باسی دۆخی ئەوانه ده‌کات، که له رۆژی جهنگی ((ئوحد)) -دا شکان، ناماژه‌ی به هۆکاری هه‌لاتنه‌که‌یان ده‌کات، که بریتی بووه له خوت خوته و رازاندنه‌وه‌ی شه‌یتان بۆیان، به‌وه‌ی شه‌یتان به‌هۆی هه‌ندیک له گونا‌هه‌کانیانه‌وه به‌سه‌ریاندا زالبوو، جا ئەوان بوون شه‌یتانیان زالکرد به‌سه‌ر خۆیاندا، به‌هۆی ئەو سه‌رپه‌چانه‌ی کردیان، چونکه گونا‌ه و سه‌رپه‌چی ده‌روازه و ده‌رچه‌ی شه‌یتان، خۆ ئەگه‌ر به گۆرپه‌یه‌لی په‌روه‌ر دگاریان خۆیان پاراستبایه، ئەوا هه‌رگیز شه‌یتان هه‌یج ده‌سه‌لاتیکی به‌سه‌ریاندا نه‌ده‌بوو.

خوای پایه‌دار فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّ عِبَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ﴾ حیجر: ۴۲. واته: "به‌پراستی - ئەی ئیبلیس - تۆ هه‌یج ده‌سه‌لاتیکت به‌سه‌ر به‌نده‌کاغدا نییه"، دواتر خوای گه‌وره راپه‌که‌یانده‌وه که لیبخۆشبووه، دوا‌ی ئەوه‌ی کار و کرده‌وه‌یه‌کیان ئەنجامداوه که پیه‌یست بوو سزا بدرین له‌سه‌ری، ئەگه‌ر نا خوای گه‌وره ئەگه‌ر سزای ئەوانی بدایه ئەوا ریشه‌کیشی ده‌کردن.

﴿إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ﴾ واته: "به‌پراستی خوای گه‌وره گونا‌هپۆش و لیخۆشبووه" بۆ ئەو گونا‌هکارانه‌ی به‌هه‌له‌ گونا‌ه - ده‌که‌ن، به‌وه‌ی خوای گه‌وره سه‌ریانده‌خات بۆ تۆبه و داوا‌ی لیخۆشبوون کردن، ئەو به‌لا و ناخۆشیا‌نه‌یان به‌سه‌ردا دینی، که مایه‌ی سپینه‌وه‌ی

تاوانه‌کانن ﴿حَلِيمٌ﴾ واته: "خوای گه‌وره له‌سه‌رخۆ و ئارامگره" و سزا بۆ ئەوانه پیش ناخات که سه‌ره‌پێچیان کردوو، به‌لکو ماوه‌ی پێده‌دات و داوای لێده‌کات بۆ په‌شیمان بوونه‌وه و گه‌رانه‌وه و رووکردنه خوای گه‌وره.

دواتر به‌راستی ئەوه‌ی تۆبه‌ بکات، په‌شیمان ببێته‌وه، ئەوا تۆبه‌که‌ی لی وهرده‌گیری، خوای گه‌وره وه‌ك ئەوه‌ی لێده‌کات که گوناھیکێ نه‌کردی، هیچ کرج و کالییه‌کی بیشتر ئەنجام نه‌دای، که‌واته سوپاس و ستایش بۆ خوای گه‌وره له‌سه‌ر چاکه و به‌خششه‌کانی.

(١٥٦ - ١٥٨) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِيُخَوِّنَهُمْ إِذَا ضَرْبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غَزَىٰ لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكْ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٥٦﴾ وَلَئِن قُتِلْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٌ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ ﴿١٥٧﴾ وَلَئِن مُتُّمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لَإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ ﴿١٥٨﴾

خوای پایه‌دار ریگری له‌بهنده باوه‌رداره‌کانی ده‌کات، له‌خۆچوواندن به‌بی باوه‌رپان، له‌دوو‌رووان و ئەوانی دیکه‌ش، که بروایان به‌په‌روه‌دگار، و قه‌زا و قه‌ده‌ری خوا نییه.

"﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾ واته: ئەی ئەوانه‌ی باوه‌رپان هیناوه، وه‌کو ئەوانه‌ مه‌بن که‌ بی باوه‌رپوون، خوای پایه‌بلند ریگری ده‌کات له‌خۆچوواندن پێیان له‌هه‌موو شتی‌کدا، به‌تایبه‌ت له‌م شته‌دا، ئەویش ئەوه‌یه که‌ به‌ ﴿وَقَالُوا لِيُخَوِّنَهُمْ﴾ واته: به‌برای ئاینی "هاویرانیان" یان خوینی "هاوره‌چه‌له‌کیان" ده‌لین، ﴿إِذَا ضَرْبُوا فِي الْأَرْضِ﴾ واته: له‌کاتی سه‌فه‌ر و گه‌شتدا بوون له‌زه‌ویدا بۆ بازرگانی کردن، ﴿أَوْ كَانُوا غَزَىٰ﴾ واته: "یان" له‌جه‌نگدا بوون، دواتر به‌ره‌و رووی کوشتن یان مردن

بوونهوه، جا ټو بی باوه رانه بهم گوښاره یان بهرهنگاری قهدهر دهبنهوه و دهلین: ﴿لَوْ كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا﴾ واته: "نهگهر لهلامان بوونابه، ټهوا نهدهمردن و نهدهكوژران!!" ټهمهش درؤیه كه دهیكه، خوی گهوره فهرموویه تی: ﴿قُلْ لَوْ كُنْتُمْ فِي بُيُوتِكُمْ لَبَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَىٰ مَضَاجِعِهِمْ﴾ واته: "ټهی په یامبه ر (درو و سلأوی خوی لی) بی: ټهگهر له مالی خوشتاندا بوونابه، كه دوورترین شوینه لهوهی گومانی كوژرانی مروقی لیبری، ټهوا ټهوانهی كه برپاره بكوژرانابه، ټهوا دهبوایه هه ر ده رچوونابه بو ټهوهی له شوینی كوژراناندا راکشانابه".

به لام ټهم به درؤ خستنهوهی ټهوان سوودی بو یان نه بوو، به لام خوی گهوره ټهم قسه و بیروباوه رپریان "﴿لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ﴾ واته: دهکاته خهم و خهفته له دلاندا"، بهمهش به لا و کاره ساته که یان زیاتر ده بی له سه ریان، هه رچی ټهوانهش كه باوه رپریان به خوی گهوره ههیه، ټهوا دهزانن ټهوهی بووه به قهدهری خوی گهوره بووه، بویه باوه رپریان پی ههیه و ملکه چی دهبن، جا خوی گهوره دلان رپنوینی و دامه زراو دهکات، بهمهش کاره ساته که یان له سه ر سووک دهکات.

خوی گهوره بهرپه رچیان ده داته وه و ده فه رمووی: ﴿وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ﴾ واته: ټهها خوی گهوره زیان و مردنی به دهسته، وریابوون نایته هو ی ده ر بازوون له دهستی قهدهر ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾ واته: "و خوی گهوره بینه ر و ناگاداری ټهو کار و کرده وانه تانه كه دهیكه"، جا سزای ټیوه ده دات له سه ر کرده وه و به درؤ خستنه وه که تان. دواتر خوی پایه دار رآگه یاندوهه ﴿وَلَنْ نُقَاتِلَكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ تُمْتَمَ لِمَغْفِرَةٍ مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٍ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ﴾ ټهگهر كوژران یان مردن له پیناوی خوادا، ټهوا هیچ كه موکورتیه کی تیدا نییه، "به لکو لیخو شبوون و ره حه تی خوا گهوره چاکتره لهوهی ټیوه کوی ده که نه وه له دونیادا"، ټهمه ټهو شتهیه كه ده بی کیپر کیکاران پی شپر کی له سه ر بکه،

چونکہ ھۆکاریگە سەردەکیشی بۆ لیخۆشبوون و میهرەبانی خوا، و ئەمە چاکترە لەو شتە ی دۆنیایگەراکان لە دۆنیا دەستی دەخەن، بەھەمان شیۆه ﴿وَلَنْ مَّتُمْ أَوْ قُتِلْتُمْ لِإِلَى اللَّهِ تُحْشَرُونَ﴾ واتە: "ئەگەر مردن یان کوژران، ئەوا ھەر بۆ لای خوا دەگەرینەو، بەدیھیتراوان کاتیگ دەمرن یان دەکوژرین بە ھەر شیۆھیک، ئەوا ھەر دەگەرینەو بۆ لای خوا و ئاکامیان گەرانەوہیە بۆ لای ئەو، ئەوسا یاداشت و سزای تەواوی ھەر یەکیگ دەداتەو.

جا ھیچ پەناگەیک ھەبە جگە لە پەنابردن نەبی بۆ لای خوا، بەدنیایەوہ ھیچ چارەیک نییە جگە لە دەستگرتن نەبی بە بەرنامە ی خواوہ!!؟

(۱۵۹) ﴿فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لَنْتَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾ (۱۵۹)

﴿فَبِمَا رَحْمَةٍ مِنَ اللَّهِ لَنْتَ لَهُمْ﴾ واتە: بە ھۆی میهرەبانی و رەھەتی خواوہ بۆ تۆ و ھاوہلانت، بەخششی ئەوہی لەگەل کردی کە نەرم و نیان بیت لەگەلیان و بالی ھیمیت بۆ راختن، بەزەبیت بە سۆز و میهرەبان و چاک رەفتار بوویت لەگەلیاندا، بۆیە لە دەورت کۆبوونەوہ و خوۆشیانویستی، و ملکہچی فەرمانەکانت بوون.

﴿وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا﴾ واتە: "ئەگەر روو گرژ" و رەفتار نارێگ بوای ﴿غَلِيظَ الْقَلْبِ﴾ واتە: دل رەق بووای، ﴿لَانْفَضُّوا مِنْ حَوْلِكَ﴾ واتە: "ئەوا ھەموویان لە دەورت بڵاویان دەکرد"، چونکہ ئەم کارە دووریان دەخاتەوہ، رقیان لەو کەسە دەبیتەوہ کە ئەم رەفتارە نارێگە بکات.

جا ره‌وشتی چاك و جوان بنه‌رەت و بناغەیه له ئایندا، خەلكی راده‌كیشی^۶ بۆ دینی خوا، هانیان دەدات لەسەر دەستگرتن به به‌رنامه‌ی خوا، له‌گەڵ^۷ ئەوه‌شدا كه‌سی ره‌وشته‌رز ده‌بیتە جیی ستایش و پاداشتی تایبه‌تی، به‌هه‌مان شیوه‌ ره‌وشتی خراپیش شتیگی بناغەییە له‌ دیندا، به‌وه‌ی خەلك له‌ دین ده‌تۆرینی^۸، وایان لێده‌كات له‌ ئاین دوور بکه‌ونه‌وه، له‌گەڵ^۹ ئەوه‌ی كه‌سی ره‌وشت نزم سه‌رزەنش و سزای تایبه‌تی بۆ هه‌یه، جا ئەوه‌تا خوای گه‌وره‌ ئەم قسه‌یه به‌ په‌یامبه‌ری پارێزراو ده‌فه‌رمووی^{۱۰}، ئەی چی سه‌باره‌ت به‌ كه‌سانی تر؟!

ئایا له‌ سه‌ره‌كیترین واجب و گ‌رنگ‌ترین ئەرك، بریتی نییه له‌ پابه‌ندبوون به‌ ره‌وشتی به‌رزی په‌یامبه‌ری خواوه (درود و سلّاوی خوای لیبی^{۱۱})، و پبویست نییه هه‌لسوكه‌وت به‌و جوّره له‌گەڵ^{۱۲} خەلك بکری، كه‌ په‌یامبه‌ری خوا (درود و سلّاوی خوای لیبی^{۱۳}) کردوویه‌تی، له‌ نهرم و نیانی و چاك ره‌فتاری و ناشتکردنه‌وه، ئەمه‌ش له‌ میانه‌ی ملکه‌چبوون بۆ فه‌رمانی خوا، و بۆ راکیشانی به‌نده‌کانی خوا بۆ ئاینی خوا؟

دواتر خوای پایه‌دار فه‌رمانی به‌ په‌یامبه‌ری خوا (درود و سلّاوی خوای لیبی^{۱۴}) کردووه: ﴿فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ﴾ واته: له‌و كه‌موكورتیانە ببوره كه‌ هه‌یانه به‌رامبه‌ر تۆ ئەی په‌یامبه‌ری خوا (درود و سلّاوی خوای لیبی^{۱۵})، و داوای لیخۆشبوونیشیان بۆ بکه، له‌و كه‌موكورتیانە هه‌یانه به‌رامبه‌ر به‌ جیگه‌یاندن مافه‌کانی خوا، تاكو لیبوردن و چاكه‌کاری به‌یه‌كه‌وه كۆ بكاته‌وه.

﴿وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾ واته: پرس و ر‌اوێژیان بی بکه له‌و كاروبارانە پبویستیان به‌ ر‌اوێژ و سه‌رنج و بیرکردنه‌وه هه‌یه، چونکه پرس و ر‌اوێژکردن ئەوه‌نده سود و وه‌ده‌سته‌تووی دینی و دونیایی تیدایه، كه‌ له‌ هه‌ژمار نایه‌ن.

له وانه: پرس و راویژکردن لهو خواپهرستیانهیه، که بهنده پیی له خوی گهوره نزیك ده بیته وه.

و له وانه: ئاسوده کردنی دهروونی راویژکارانی تیدایه، ده بیته هوی نه هیشتنی نهو خرته و خه یالانهی به دل و دهروونیاندا دیت له کاتی پروداوه کاندا، جا نه وهی حوکمرانی خه لکی به دهسته - نه گره خاوهن بۆچوون و پایه کان کۆبوونه وه، حوکمران پرس و راویژی پیکردن له بارهی ههر پروداویک - نهوا دلێان ئاسوده دهی و خو شیده وین، دهزانن که ئەم حوکمرانه خوی ناسه پیی به سه ریاندا، به لکو ره چاوی به رژه وهندی گشتی هه مه لایه نی هه مووان ده کات، به مهش راویژکاران و پایه داران نه وهی له توانایاندا به خه رجی ده کن، له گوپرایه لی حوکمرانه که دا، چونکه دهزانن هه ول بۆ فه راهه مکردنی به رژه وهندی گشتی ده دات. به پیچه وانه وه نهو حوکمرانهی که پرس و راویژ ناکات، نهوا کار به دهست و خاوهن پایه کان به شیوه یه کی راسته قینه خو شیانناوی، و گوپرایه لیشی نابن، نه گهر گوپرایه لیشی بن نهوا به که موکورتی و ناته و او به وه ملکه چی ده بن.

یه کیگی تر له سوود و وه دهسته اتوو هه کانی: له پرس و راویژکردندا رۆشنبوو نه وه و گه شان هه ی بیر و هزر هه یه، به هوی به کاره یانی بیر لهو شته ی بۆی دانراوه، به مهش ژیری زیاد ده ی.

سوودیگی تر نه وه یه: بۆچوونی دروست و راست، که به هوی پرس و راویژه وه به دهسته هینری، نه وه نده نه گهر یگی به هیزه، که نزیکه نهو که سه ی پرس و راویژ ده کات هه له نه کات له کاره کانیدا، خو نه گهر هه لهش بکات، یان مه بهست و ئامانجه که نه پیکیت، نهوا سه رزه نشت ناکریت.

نه گهر خوی گهوره به په یام به ره که ی (درود و سلأوی خوی لیی) بلی: - که کاملترین عه قل، زۆرتترین زانست، چاکترین را و بۆچوونی هه یه له خه لکی -:

﴿وَشَاوِرْهُمْ فِي الْأَمْرِ﴾ واته: "راویژیان پی بکه له کار و باره‌کاندا"، جا چی سه‌باره‌ت به که‌سانی دیکه؟!

دواتر خوای پایه‌برز فه‌رموویه‌تی: ﴿فَإِذَا عَزَمْتَ﴾ واته: "ئه‌گه‌ر پریارتدا له‌سه‌ر" ئه‌نجامدانی کاریک دوا‌ی ئه‌وه‌ی پرس و راویژت له‌باره‌وه‌ کردووه، به‌و مه‌رجه‌ی کاره‌که بیویستی به‌ راویژکردن بی، ﴿فَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ﴾ واته: "پشتبه‌خوابه‌سته" پشت به‌ هیز و توانای خوای گه‌وره‌ ببه‌سته، خؤ به‌ری بکه له‌ هیز و توانای خؤ: ﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِينَ﴾ واته: "به‌راستی خوای گه‌وره" ئه‌وانه‌ی خؤشده‌وی که‌ هه‌رده‌م پشتی پیده‌به‌ستن.

(١٦٠) ﴿إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ (١٦٠)

﴿إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ﴾ واته: ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره‌ پشتیوانیتان لیبکات و سه‌رتان بخت، ﴿فَلَا غَالِبَ لَكُمْ﴾ واته: "هیچ که‌سیک ناتوانی به‌سه‌رتاندا سه‌رکه‌ویٔ"، ته‌نانه‌ت ئه‌گه‌ر ته‌واوی خه‌لکی ولاتانی ده‌ورو به‌رتان له‌ دژتان کۆبینه‌وه، هه‌رچی که‌س و زه‌خیره‌یه‌کیان هه‌یه‌ کۆی بکه‌نه‌وه، چونکه‌ هیچ که‌س و شتییک نییه‌ به‌سه‌ر خوای گه‌وره‌دا سه‌رکه‌ویٔ، له‌کاتیکیدا خوای گه‌وره‌ زاله‌ به‌سه‌ر به‌نده‌کاندا، جله‌وی ئه‌وانی به‌ده‌سته، جا هیچ بوونه‌وه‌ریک ناتوانی جوله‌ بکات یان بوه‌ستیت به‌بی مؤله‌تی خوای گه‌وره‌.

﴿وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ بَعْدِهِ﴾ واته: "و ئه‌گه‌ر پشتتان به‌ریدات" و راده‌ستی ده‌روونی خؤتان بکات، "ئه‌وه‌ کی هه‌یه‌ دوا‌ی خوا پشتتان بگری و سه‌رتان بخت"، ئه‌وسا هه‌ر تیکه‌شکی ئه‌گه‌ر هه‌موو بوونه‌وه‌ریش پشتتان بگری.

له م چوارچیو هیه دا خوی گه وړه فرمان ده کات، به ووی داوی سهرکه وتن له خوی گه وړه بکن، و پشت هر بهو بهستن، خو بهری بکن له هرچی هیز و توانایه، بویه فرموویه تی: ﴿وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ پیشخستی بهرکار (المعمول) ریگه دانه به کورقه لهنان، واته ماناکه ی بهو جوړه دهی: تهها پشت به خوی گه وړه بهستن نه وک به کسهی دیکه "تهی باوهرداران"، چونکه زانراوه که تهها خوا سهرخه ره، جا پشتبه خوابهستن خوابه یگر تیکه که مه بهسته که دهسته بهر ده کات و، پشت بهستن به جگه له خوی گه وړهش هیچ سوو دیکي نییه بو که سه که جگه له زیان نه بی. له م نایه ته دا خوی گه وړه فرمان ده کات، به پشتبهستن تهها به خوی گه وړه، پشتبهستنیس به خوا به پی باوهری بهنده ده گوری.

(۱۶۱) ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغُلَّ وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ (۱۶۱)

(الغلول) واته: شاردنه ووی به شیک له دهستکه وته کانی جهنگ، [و ناپاکی کردنه له هر بهر پر سیاریتیه که مروث له نهستی بگری]، به یه کدهنگی زانایان چه رامه، به لکو یه کیکه له گوناوه گه وړه کان، هر وک نه م نایه ته بهریزه و دهقه کانی دیکهش نمازه ی پیده کن، خوی پایه دار رایگه یاندووه، که ناکریت و دروست و شباو نه بووه و بو هیچ پیغمبهریک نه بووه ناپاکی و خیانت بکات، چونکه هر وک - بیشتر زانیت - که ناپاکی یه کیکه له گه وړه ترین گوناوه و خرابترین که موکورتیه کان.

خوی پایه بلند پیغمبه رانی پاراستووه له هر شتیک، که بیته مایه ی تانه و توانج و که موکورتیان، نه وانی گیراوه به ره و شته رزترین کهس له نیو جیهانیان، خواوه نی پاکترین و بیگه رترین دهر وون، نه وانی به پاکر اگرت له هرچی که موکورتیه، و کردنی به هه لگری

په یامی خوا، و کانگای حیکمه ته که ی، ﴿اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾ نه نعام: ۱۲۴.
واته: "خوای گوره زانایه بهو شوین و دلّهی شایسته یه، که په یامی خوئی تیدا دابنی".

ته نما به شاره زابوونی بنده له یه کیك له پیغه مبهران، نهوا داندونی به سه لامه تپو نیان له
هر شتیك که مایه ی تانه و توانج بی لیان، و پیوستی به وه نیبه به لگه ی بو به نیریتته وه، بو
به رپه رچدانه وه ی گومان و قسه لؤکی دوژمنانان له سهر پیغه مبهران ده یکن، چونکه
تاشنابوون و شاره زایی بنده به پیغه مبهرایه تیه که یان، واده خوازیت که نه م گومانانه پوچهل
بکاته وه، هر له بهر نه وه شه به شیوه دهر پرینک فرمایشته که هاتو وه، که نامازه دهکات
به وه ی هرگیز پیغه مبهران نه م کاره که ناپاکیه ناکن، جا فرموویه تی: ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ
أَنْ يَغُلَّ﴾ واته: هرگیز هیچ پیغه مبهریك نه م کاره ی نه کردو وه، "و بوی نیبه بیکات"، نه م
کاره نه ستمه نه وه که سانه بیکن که خوای گوره هه لیژاردوون بو نه وه ی بن به
پیغه مبهری خوا.

دواتر هره شه ی کردو وه له وانه ی ناپاکی ده کن، فرموویه تی: ﴿وَمَنْ يَغْلُ يَأْتِ بِمَا
غَلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ واته: نه وه ی ناپاکی بکات، نه وه له دواروژدا ناپاکیه که ی به سهر شانیه وه
ده ی، جا نه و شته ی دزیویه تی نازل یان شتومک یان جگه له وه بی، تا به م هو یه له
دواروژدا پیی سزا بدری.

﴿ثُمَّ تَوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ﴾ واته: "دواتر" نه وانه ی ناپاکیان
کردو وه و که سانی دیکه پاداشت و سزای کار و کرده وه کانیا و هرده گرنه وه به ته وای،
هر که سیك به پیی کرده وه کانی پاداشتی چاکه و سزای گونا هه کانی و هرده گرنه وه،
"سته میشیان لینا کری"، گونا هه کانیا له سهر زیاد ناکری، هیچ چاکه به کیشیان لی ناهو تی.

سهرنجی نه م خو پاریزی و دووربینیه بکه، که له م نایه ته پیروژه دا هه یه، نه مهش دوا ی
نه وه ی باسی سزای که سیی ناپاکی کردو وه، و رایگه یاندو وه که سی ناپاکی به هه لگرتنی

ناپاکیه‌که‌ی دینه گۆره‌پانی دوارۆژ، کاتیک ویستوویه‌تی باسی ئه‌وه بکات که سزای ته‌واوی ده‌درینه‌وه، ئه‌وا به ته‌ها باسکردنی سزای ناپاک - به ناراسته‌وخۆ - ئه‌وه‌ی ده‌گه‌یاند که ئه‌وانه‌ی کرده‌وه‌کانی دیکه ده‌کن، پاداشت و سزا وه‌رناگر نه‌وه، له‌به‌ر ئه‌مه لیره‌ده‌ر ده‌برینه‌که‌ی به‌گشتی هیناوه، تا هه‌موو ئه‌وانه بگریته‌وه که کار و کرده‌وه ئه‌نجام ده‌ده‌ن.

﴿أَفَمَنْ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللَّهِ وَمَا أَوْاهُ جَهَنَّمَ
وَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾ ﴿١٦٢﴾ هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ ﴿١٦٣﴾

﴿أَفَمَنْ اتَّبَعَ رِضْوَانَ اللَّهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَخَطٍ مِنَ اللَّهِ وَمَا أَوْاهُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ﴾
واته: "ئایا ئه‌و که سه‌ی شوینی ره‌زامه‌ندی خوا که وتییت، وه‌ک ئه‌و که سه‌ وایه که -
به‌هۆی گونا‌ه و سه‌ریچه‌وه - شایسته‌ی خه‌شم و قینی خوا بیته؟ بی‌گومان شوینی ئه‌و
جوۆره که‌سانه دۆزه‌خه، که سه‌رئه‌نجامیکی زۆر ناخۆشه"، خوای پایه‌به‌رز ڕایده‌گه‌یه‌نی که
که‌سیک که مه‌به‌ستی ره‌زامه‌ندی په‌روه‌ردگار و کارکردن بی به‌پیی ره‌زامه‌ندیه‌که‌ی، وه‌ک
ئه‌و که سه‌ نییه که نقومبووه له گونا‌هکاری و به‌هۆی سه‌ریچه‌وه، خۆی تووشی خه‌شمی
خوا کردی، به‌دلنیا‌یه‌وه ئه‌م دوو که سه‌ له حوکم و حیکمه‌تی خوادا سروشته‌که‌یان وه‌ک
یه‌ک نین، که به‌نده‌کانی له‌سه‌ر به‌دییه‌ناوه: ﴿أَفَمَنْ كَانَ مُؤْمِنًا كَمَنْ كَانَ فَاسِقًا لَّا
يَسْتَوُونَ﴾ سه‌جده: ١٨. واته: "ئایا ئه‌و که سه‌ی باوه‌ردار بووی، وه‌ک ئه‌و که سه‌یه که
تاوانبار بووی؟ نا هه‌رگیز وه‌ک یه‌ک نین".

هه‌ر بۆیه خوای پایه‌دار لیره‌دا فه‌رموویه‌تی: ﴿هُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ اللَّهِ﴾ واته: هه‌ر
یه‌کیک له‌وانه پله‌ی جیا‌وازیان هه‌یه، پیگه‌یان جیا‌یه، ئه‌مه‌ش به‌پیی جیا‌وازیان له‌ کار و
کرده‌وه‌کانیاندا.

ئه‌وانه‌ی شوین ره‌زامه‌ندی خوا که‌وتوون، هه‌ول ده‌دهن بو ده‌ستخستنی پله‌ بالاکان، و شوین و ته‌لاره‌ به‌رزه‌کان، جا خوای گه‌وره‌ به‌پیی کرده‌وه‌کانیان به‌خششیان له‌گه‌لدا ده‌کات، ئه‌وانه‌ش که شوین توڤه‌یی خوا که‌وتوون، له‌ نزمبوونه‌وه‌ی به‌رده‌وام دان بو ده‌ستخستنی پله‌ هه‌ره‌ نزمه‌کان، جا هه‌ر یه‌کیکیان به‌پیی کرده‌وه‌کانی پله‌ی پیده‌دری، ﴿وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا يَعْمَلُونَ﴾ واته: خوای پایه‌به‌رز بینه‌ری ئه‌و کار و کرده‌وانه‌یه‌ که ده‌یکه‌ن، هه‌ج شتیکی لی ون نابی، به‌لکو زانایه‌ به‌ هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کی به‌نده‌کان، و له‌ توُماری پاریزراو (لوح‌المحفوظ) دا توُماری کردووه، فریشته‌ ئه‌مینداره‌ به‌پیزه‌کانیشی راسپاردووه، تا کار و کرده‌وه‌ی به‌نده‌کان بنووسن و توُماری بکه‌ن.

(١٦٤) ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ﴾ (١٦٤)

ئه‌مه‌ گه‌وره‌ترین ناز و منه‌ته، که خوای گه‌وره‌ به‌ سه‌ر به‌نده‌کانیدا ده‌یکات، به‌لکو بناغه‌ی هه‌موو ناز نیعمه‌ته‌کانه، ئه‌ویش منه‌تکرده‌ به‌سه‌ریاندا به‌ ره‌وانه‌کردنی ئه‌م په‌یامبه‌ره‌ ریزداره، که خوای گه‌وره‌ به‌هۆیه‌وه‌ به‌نده‌کانی له‌ گوڤراییی رزگارکرد، و ئه‌وانی پاراستووه‌ له‌ تیاچوون، جا فه‌رمووویه‌تی: ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ﴾ واته: "سویند بی، به‌راستی خوای گه‌وره‌ ناز و به‌خششی کردووه‌ له‌گه‌ل باوه‌رداراندا، به‌وه‌ی په‌یامبه‌ریکی بو ره‌وانه‌کردوون له‌ خوایان"، شاره‌زا و ناگادارن به‌ ره‌چه‌له‌ک و دووخ و زمانی، له‌ نیو هۆز و تیره‌که‌یان، ئه‌و په‌یامبه‌ره‌ ئامۆزگاریکار و به‌ به‌زه‌یه‌ له‌گه‌لیان، ﴿يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ﴾ نایه‌ته‌کانی خوایان به‌سه‌ردا ده‌خوینیتنه‌وه‌ و، فیڤری

وشه و ماناکانی ئایه‌ته‌کانی خویان ده‌کات، ﴿وَيَزَكِّيهِمْ﴾ واته: "پاک و پوختیان ده‌کاته‌وه" له هاویه‌شدانان و گونا‌ه و تاوان و شتی په‌ست و په‌وشته خراپه‌کان.

﴿وَيَعْلَمُهُمُ الْكِتَابَ﴾ واته: "هه‌روه‌ها فی‌ری کتییان ده‌کات" یان په‌گه‌زی کتیبه‌که قورئانی به‌رز و به‌پزیه، به‌مه‌ش مانای ئەم فه‌رمایشته: ﴿يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ﴾ به‌م شیوه‌یه ده‌ی: "فی‌ری" به‌لگه‌گه‌ردوونیه‌کانیان ده‌کات، یان مه‌به‌ست له کتیب - لی‌ره‌دا - نووسینه، جا ماناکه به‌م جو‌ره لی‌دی که خوی گه‌وره‌ناز و منته به‌سه‌ر باوه‌رداراندا ده‌کات به‌وه‌ی فی‌ری کتیب و نووسینی کردوون، که به‌هۆیه‌وه مرو‌ف ده‌توانی له زانسته‌کان تی‌بگات و له‌به‌ریان بکات.

﴿وَالْحِكْمَةَ﴾ واته: "و فی‌ری" سوننه‌ت "بیان ده‌کات"، که ده‌سته‌خوشکی قورئانی به‌رز و بلنده، یان مه‌به‌ست له حکمه‌ت لی‌ره‌دا: دانانی شته‌کانه له شوینی شیای خویاندا، و زانیی رازه‌کانی شه‌ریعه‌ته، جا فی‌رکردنی حوکمه‌کان و رپوشوینی جیه‌جی‌کردنیان، و ئامرازی ده‌ستخستی سوود و به‌ره‌مه‌کانی به‌یه‌که‌وه کو‌کردۆته‌وه، به‌م شته مه‌زانه باوه‌رداران بال‌ده‌ست بوون به‌سه‌ر هه‌موو به‌دیهیتراندا، و بوونه زانیی خواناس و بو خوا لی‌پراو.

﴿وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ﴾ واته: "ئه‌گه‌ر چی ئه‌وان" به‌ر له هاتی په‌یامبه‌ر (درود و سلّوی خوی لی‌ی)، "له گوم‌پایه‌کی ئاشکرادا بوون" و رپگه‌ی به‌ره‌و خواچوونیان نه‌ده‌ناسی، و ئه‌و شتانه‌ی پاکسازی بو‌ده‌روون ده‌کهن، به‌لکو ئه‌و شتانه‌یان ده‌کرد، که به‌هۆی نه‌زانیه‌که‌یانه‌وه بو‌یان رازین‌ابووه‌وه، ئه‌گه‌ر ئەم شتانه پی‌چه‌وانه‌ی ژیری هه‌موو جیهانیانیش بو‌ایه.

(۱۶۵ - ۱۶۸) ﴿أَوْلَمَّا أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَيْهَا قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ ﴿۱۶۵﴾ وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ التَّنَعَّى الْجَمْعَانَ فَيَاذَنَ اللَّهُ وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۶۶﴾ وَلِيَعْلَمَ الَّذِينَ نَافَقُوا وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ ادْفَعُوا قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَاكُمْ هُمْ لِلْكُفْرِ يَوْمَنَدٍ أَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْإِيمَانِ يَقُولُونَ بِأَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ ﴿۱۶۷﴾ الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أِطَاعُوا مَا قَاتَلُوا قُلْ فَادْرَءُوا عَن أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۶۸﴾

ئەمە دلدانەووەیەکه لەلایەن خوای پایەدارەووە بۆ بەندە باوەردارەکانی، ئەمەش دوای ئەو رووداوە ناخۆشەیی لە جەنگی ((ئوحد)) بەسەریاندا هات، و نزیکەیی حەفتاکەسیان لێ شەهید کرا، جا خوای گەورە فەرموویەتی: "﴿أَوْلَمَّا أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ﴾ واتە: ئایا کاتیەک بەڵا و ناخۆشییەکتان تووشبوو - لە جەنگی ئوحددا -" ﴿قَدْ أَصَبْتُمْ مِثْلَيْهَا﴾ واتە: "بە دلدانییەووە" هاوبەشدانەراتنان "بە دوو بەرامبەری ئەووە تووشی ناخۆشی کرد" لە جەنگی بەدردا، بەووی حەفتاکەستان کوشت، لە سەرکردهکانی قورەیش، و حەفتاکەسی دیکەتان لێ بەدیل گرتن، ئەمەش ماوەی ئەووەیە که بەڵا و ناخۆشییەکتان لەسەر سووک بێ، لەگەڵ ئەووی ئیووە و ئەوان وەك يهك نین، چونکە کوژراوەکانی ئیووە لە بەهەشت و کوژراوەکانی ئەوانیش لە ناگری دۆزەخدان.

﴿قُلْتُمْ أَنَّى هَذَا﴾ واتە: "دەلێن" ئەم ناخۆشییەمان لە کوی تووشبوو و شکستمان خوارد؟ ﴿قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِكُمْ﴾ واتە: "ئەی پەيامبەر (درود و سلاوی خوای لێی) - بلی: ئەمە لەلایەن خودی خۆتانەووە بوو" کاتیەک کیشمەکیش کەوتە نیوانتان، و

سه‌ریچی فه‌رمانی په‌یامبه‌رتان کرد (درود و سلّوای خوای لیّی)، دوای ئه‌وه‌ی ئه‌و شته‌ی پیشانی ئیوه‌دا که‌ه‌زتان پیده‌کرد، که‌واته‌ ته‌ها لومه‌ی خوّتان بکه‌ن و وریابن و خوّتان له‌ ئامرازه‌ له‌ناوبه‌ره‌کان به‌دوور بگرن.

﴿إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ واته: "به‌راستی خوای گه‌وره‌ توانای به‌سه‌ر همه‌مو و شتی‌کدا هه‌یه"، نه‌که‌ن گومانی خراپ به‌ خوای گه‌وره‌ بیه‌ن، بی‌گومان خوا توانای سه‌رخستی ئیوه‌ی هه‌یه، به‌لام حکمه‌تی ته‌واوی هه‌یه له‌ تاقیکردنه‌وتان و ئه‌و ناخوشیه‌ی به‌سه‌ره‌یه‌یان ﴿ذٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ اللّٰهُ لَانتَصَرَ مِنْهُمْ وَلٰكِنْ لِّيَبْلُوَ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ﴾ محمه‌د: ۴. واته: "برباری خوا ئاویه، نه‌گه‌ر خوا بیویستایه، ئه‌وا توّله‌ی لیده‌سه‌ندن، به‌لام ده‌یه‌وی تاقیتان بکاته‌وه‌ به‌یه‌کتری".

دواتر رایگه‌یانده‌وه‌: ﴿وَمَا أَصَابَكُمْ يَوْمَ التَّقِيّٰ الْجَمْعَانِ فَيَذَنِ اللّٰهُ﴾ واته: "ئه‌وه‌ی که‌ تووشتان هات" واته‌ تووشی باوه‌رداران هات، له‌ رۆژی به‌یه‌کگه‌بشتی هه‌ر دوو کۆمه‌ل، کۆمه‌لی موسلمانان و کۆمه‌لی باوه‌رداران له‌ ئوحد، له‌ کوژران و تیکشکان، ئه‌وه به‌ "مؤلّه‌ت و" قه‌زا و قه‌ده‌ری خوا بووه، که‌ هه‌رگیز هه‌یج شتی‌ک ناتوانی بیگی‌رته‌وه‌ و ده‌بی هه‌ر پرووی بدایه‌.

فه‌رمانی قه‌ده‌ری – کاتی‌ک جیه‌جی بوو ئه‌وا ته‌ها ملکه‌چبوون بۆی ده‌مینیه‌وه‌، خوای گه‌وره‌ ئه‌مه‌ی داناوه‌ بۆ چه‌ندین حکمه‌تی مه‌زن و سوود و وه‌ده‌سته‌هاتووی گه‌وره‌، ئه‌مه‌ش: ﴿وَلِيَعْلَمَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ بۆ ئه‌وه‌ی باوه‌رداران بناسرینه‌وه‌ و له‌ دوورپووان جیا بکرینه‌وه‌، کاتی‌ک فه‌رمانیان پیکرا که‌ بجه‌نگن ﴿وَقِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا قَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ﴾ واته: "و بییان وترا: وهرن بجه‌نگن له‌ بیناو" به‌رگری کردن له‌ ئاینی خوا، و پاریزگاری کردن لیّی، و بۆ ده‌سته‌خستی ره‌زامه‌ندی خوا، ﴿أَوْ ادْفَعُوا﴾ "یان هه‌ر نه‌بی" به‌رگری بکه‌ن له‌ مال و مندال و شار و شوینه‌وارتان، نه‌گه‌ر نیازیکی دروست و چاکیشان نییه‌.

به لأم نهوان نه میان ږه تکرده وه و پاساویان هیڼایه وه به وهی ﴿قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَاكُمْ﴾ واته: "وتیان: "ته گهر بمانزانیایه جهنگ له نیوان نیوه و نهوان ږووده دات، نهوا شویتان ده که وتین، لهم قسه یه یاندا درؤ ده کن، نهوان زانیویانه و ودلنیایی ته اوویان هه بووه که نه هه او به شدانه رانه دلیان ږږبووه له ږق و کینه به رامبر باوه ږداران، به هوئی نه وهی به دهستی موسلمانان به سه ریاندا هات، هه او به شدانه ران هه ږچی سامانیانه خه رجیان کردووه و نه وهی له توانیان بووه پیاو و زه خیره یان کو کردووه وه، جا به له شکر یکی مهزن ږویان کردوته باوه ږداران له شاری باوه ږداران که مه دینه یه، ده سوتین بو جهنگ کردن له گهل باوه ږداران.

جا هه ر یه کیک نه مه بارو دوخی بی، چوڼ وینا ده کړیت جهنگ له نیوانی نه و باوه ږداراندا ږوونه دات؟ به تاییه ت که باوه ږداران له شاری مه دینه چوونه ده ره وه و به ره نگاریان بوونه وه، ږوونه دانی جهنگ شتیکی نه سته م بوو، به لأم دوو ږووه کان وا گو مانیان برد، که نه م پاساوه قه ناعه ت به باوه ږداران ده هیڼی.

خوای پایه دار فه رموویه تی: ﴿هُمْ لِّلْكَفْرِ يَوْمًا اقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْاِيْمَانِ﴾ واته: "نهوان له و ږوژه دا" و له و دوخه ی که تییدا ده رنه چوون له گهل باوه ږداران بو جهنگ و تی کو شان "له کوفره وه نریکترن له وهی باوه ږه وه" ﴿يَقُولُونَ بِاَفْوَاهِهِمْ مَا لَيْسَ فِي قُلُوبِهِمْ﴾ "به زمان شتیکی ده لین، که چی شتیکی تریان له دل دایه".

نه مه خاسیه تی دوو ږووه کانه، که قسه و گو فتاره کانیان، پیچه وانهی نه و مه به ست و نیازه یه که له ناخیان دایه.

یه کیک له وته کانی دوو ږووه کان نه مه بوو: ﴿قَالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتَالًا لَاتَّبَعْنَاكُمْ﴾ چونکه به دلنیایه وه نه وه یان زانیوه که جهنگ ږووده دات.

ئەم ئایەتە بە بەلگە دەهینریتەوه لەسەر ئەم بنەما و یاسایە: ((ارتکاب أخف المفسدین لدفع أعلاهما، و فعل أدنی المصلحتین، للعجز عن أعلاهما)) واتە: ئەنجامدانی خراپەیی سوک (بچوک) لە بیناو وەلانی خراپەیی گەورەتر (خراپتر)، کارکردن بۆ بەدەستهینانی بەرژەوه‌ندی بچوکتر، ئەگەر توانای بەدەستهینانی بەرژەوه‌ندی گەورەتر نەبوو. [جا لەبەر ئەوەی فەرمان بە دووڕووکان کراوە بچەنگن بۆ بەرگری کردن لە ئاین، ئەگەر بۆ ئەمەش نەبی، ئەوا هەر نەبی با بۆ بەرگری کردن لە خیزان و ولاتیان ئەم کارە بکەن].

﴿وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يَكْتُمُونَ﴾ واتە: "خوای گەورە زانترە بەوەی دووڕووکان لە ناخیان دەیشارنەوه" جا بۆ بەندە باوەردارەکانی دەردەخات، و لەسەر ئەمەش سزای دووڕووکان دەدات.

دواتر خوای پایەبەرز فەرمووێت: ﴿الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أِطَاعُونَا مَا قَاتَلُوا﴾ واتە: "ئەوانەیی دانیشتن و نەچوون بۆ تیکۆشان - جیهاد - و بە براکانیان وت: ئەگەر ئەوانە - واتە: شەهیدەکان - بە قسەیی ئیمەیان بکردایە، ئەوا نەدەکوژران"، ئەو دووڕوووانە دوو شتیان بەیەکەوه کۆکردبوو، ئەویش نەچوون بۆ تیکۆشان و ناپەزایی و بەدرۆخستنه‌وهی قەزا و قەدەری خوا، جا خوای گەورە لە بەرپەرچیاندای فەرموی: ﴿قُلْ فَادْرَءُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ واتە: "ئەیی پەيامبەر (درود و سلاوی خوای لیبی) بییان - بلی: دەکەواتە: "مەرگ و مردن لە خۆتان دوور بچەنەوه، ئەگەر ئیوه راست دەکەن؟! " ئەگەر شەهیدەکان بە گویی ئیوهیان بکردبا ئەوا نەدەکوژران، بەلام ئیوه ناتوانن مردن لە خۆتان دوورخەنەوه و تواناتان بەسەردا نییە.

لەم ئایەتەدا بەلگە هەیە لەسەر ئەوەی، کە دەکریت بەندە خەسلەتیکی لە خەسلەتەکانی کوفر و بی باوەری تیدایی، و خەسلەتیکی لە خەسلەتەکانی باوەر و ئیمانی تیدایی، لەوانەشە لە یەکیک لەم دوو خەسلەتانه زیاتر لەو نزیک بی.

(۱۶۹ - ۱۷۱) ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أحيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾ ﴿۱۶۹﴾ فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ أَلَّا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿۱۷۰﴾ يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ اللَّهِ وَفَضْلِهِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿۱۷۱﴾

ئهم ئایه‌ته پیرۆزانه پله و پایه و ریزی شه‌هیدانی تېدايه، و ئاماژه به‌و ناز نيعمه‌ت و به‌خششانه ده‌کات که خوای گه‌وره له‌گه‌لی کردوون، له‌و چوارچیوه‌یه‌شدا دلی زیندووون و که‌سوکاری شه‌هیدان ده‌داته‌وه، له‌هه‌مان کاتیشدا هانیان ده‌دات بو تیکۆشان و جه‌نگان له‌ پیناوی خوادا و هه‌ولدان بو به‌ده‌سته‌ینانی پله‌ی شه‌هیدی، جا فهرموویه‌تی: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ واته: "هه‌رگیز وامه‌زانن ئه‌وانه‌ی" له‌ کاتی تیکۆشان له‌گه‌ل دوزمنانی ئاینی خوا "شه‌هیدبوون" و مه‌به‌ستیان به‌رزراگرتنی به‌رنامه‌ی خوا بوو ﴿أَمْوَاتًا﴾ واته: "مردوون" با به‌ خه‌یال و عه‌قلندا نه‌یه‌ت که ئه‌وان مردوون و له‌ناوچوون، و خو‌شی و چیژی ژبانی دونیایان له‌ده‌سته‌چوو، که‌چی ترسنۆکه‌کان که تینه‌کۆشاون و شه‌هیدبوونیان به‌که‌م زانیوه له‌و خو‌شی و رابواردنه به‌هره‌وه‌ر نه‌بوون، ﴿بَلْ﴾ واته: "نا به‌په‌چه‌وانه‌وه" چاکترین ده‌سته‌که‌وتیان به‌ده‌سته‌یناوه، که‌کیپرکیکاران پېشبرکیی له‌سه‌ر ده‌که‌ن، ئا ئه‌و شه‌هیدانه ﴿أحيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ له‌ مال و خانه‌ی ریز و پایه‌داریدا "لای په‌روه‌دگاریان"، و بیژه‌ی: ﴿عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ به‌رزی پله و نزیکیان له‌ په‌روه‌دگاریان ده‌خوازی.

﴿يُرْزَقُونَ﴾ له‌ جوړه‌ها خو‌شی و ناز و نيعمه‌ت پینان ده‌به‌خشری، که‌هیچ که‌سیک نازانی چۆنه جگه له‌ خوای گه‌وره نه‌بی.

له گه لئو شهدا ﴿فَرِحِينَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ واته: دلشاد و کامه رانن به و ناز و به خششهی خوای گه و ره له گه لئو کردوون، دل و دهر و و نیان پیی ناسو و دهبه، نه مهش له بهر چاکی و زوری و مه زنی به خششه کان، و کاملی نه و چیژ و خوشیهی پیی ده گهن، دوور له ناخوشی و تالایه تی.

جا خوای گه و ره خوشی جهسته به پیدانی رزق و رۆزی، له گه لئو تام و چیژی دل و رۆحی به ناسو و دهر دنیان به وهی به خششهی پیداون، به یه که وه کؤ کردو ته وه و به وانی داوه، به مهش ناز و نیعمهت و خوشی و کامه رانان به یه که وه به دهسته پیناوه ﴿وَيَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذِينَ لَمْ يَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ﴾ واته: مزگینی به یه کتر ده دن، به گه یشتنی نه و بر ایانه یان که هیشتا به وان نه گه یشتوون، مژدهی نه وه ده دن که بر اکانیان له هه مان نه و خوشیهی نه وان به هره وهر ده بن.

﴿أَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ﴾ واته: مزگینی ده دن به وهی "نه ترسیان له سه ر و نه خه فته تیش ده خون" نه و ناخوشی و ته نگو چه له مه یه ی لی ده ترسان، له سه ر خو یان و بر اکانیان نه ماوه، نه مهش نه و په ری دلخوشی ده خوازی.

﴿يَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ﴾ واته: به گه و ره ترین شت مزگینی به یه کتر ده دن، نه ویش به هره وهر بوونه له ناز و نیعمهت و به خششهی پهروه ردگار یان، ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ﴿١٧١﴾ واته: "و خوای گه و ره پاداشتی با وهر داران ون ناکات"، به لکو گه شهی پیده دات و سوپاسگوزاریان ده بی، و زیاده به خششهی وایان له گه لئو ده کات، که هه رگیز به هه و لئو خو یان پیی ناگهن، له م نایه تانه دا خوشیه کانی ژبانی ناو گور سه لینه راوه، و شه هیدان له به رزترین شویندان لای پهروه ردگار یان، و نه وه شی تیدا سه لینه راوه که گیانی که سه چاک خوازه کان به یه کده گهن و سه ردانی یه کتر ده کهن و مزگینی به یه کتر ده دن.

(۱۷۲ - ۱۷۵) ﴿الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ
 لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ ﴿۱۷۲﴾ الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ
 النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ
 ﴿۱۷۳﴾ فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَةِ مِنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَمْ يَمَسْسَهُمْ سُوءٌ وَاتَّبَعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ
 وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ ﴿۱۷۴﴾ إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ فَلَا
 تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۱۷۵﴾

"﴿الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ
 وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ واته: ئەوانەى بە دەم بانگەوازی خوا و په‌يامبه‌ره‌وه (درود و سلاوی
 خوای لیڤی) چوون، دواى ئەوه‌ی تووشی برین و زام بوون، بۆ ئەوانه‌یان که چاکه‌یان کرد
 و له‌خواتر سبوون پاداشتی زۆر گه‌وره‌هه‌یه."

کاتیکی پیغه‌مبه‌ر (درود و سلاوی خوای لیڤی) له‌جه‌نگی ((ئوحد)) گه‌رایه‌وه بۆ شارى
 مه‌دینه، گوپیستی ئەوه بوو که ئەبو سوڤیان و ئەو هاوبه‌شدانه‌رانه‌ی له‌گه‌لیدا بوون
 ویستوو یانه‌ بگه‌رینه‌وه بۆ سه‌ر مه‌دینه، بۆیه پیغه‌مبه‌ر (درود و سلاوی خوای لیڤی) فه‌رمانی
 به‌هاوه‌لانی کرد بۆ ده‌رچوون بۆ به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌یان، جا - سه‌رباری ئەو زام و برینه‌ی
 هه‌یانبوو - ده‌رچوون، بۆ گوڤرایه‌لی نواندن بۆ خوا و په‌يامبه‌ری خوا، و به‌ده‌مه‌وه‌چوون
 بۆ بانگه‌وازی خوا و پیغه‌مبه‌ر، جا موسلمانان گه‌یشتنه‌ ناوچه‌ی (حه‌مرائی ئەسه‌د)،
 ﴿الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ﴾ واته: "ئەوانەى خه‌لكی پێیان وتن"، له‌و ساته‌دا هه‌ندیک كه‌س
 هاتن بۆ لای موسلمانان و پێیان وتن: ﴿إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ
 إِيمَانًا﴾ واته: "به‌راستی هاوبه‌شدانه‌ران خۆیان بۆ ئیوه‌ کۆکردۆته‌وه"، ده‌یانه‌وی

ریشه‌کیشتان بکه‌ن، "لییان بترسن، که‌چی باوه‌رداران باوه‌رپان زیاتر دامه‌زرا" مه‌به‌ست له‌م هه‌والدانه‌ش ترساندن و تۆقاندنی موسلمانان بوو، به‌لام ئەمه ته‌ما بووه هۆی زیاتر باوه‌ر بوون و پشتبه‌ستن به‌خوا.

﴿وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ واته: "و وتیان:" خوی گه‌وره به‌سمانه که یارمه‌تیده‌رمان بی به‌رامبه‌ریان، "و چاکترین بریکاریشه"، که راییکردنی کاری به‌نده‌کانی به‌ده‌سته و به‌رژه‌وه‌ندییه‌کانیان فه‌راهه‌م ده‌کات.

﴿فَأَقْبَلُوا بِمُنَّاسٍ كَثِيرٍ مِّنْ آلِ هَارُونَ وَمِنْ آلِ عَارُونَ وَمِنْ آلِ مُوسَىٰ وَمِنْ آلِ نَارَافَةَ بْنِ فَعْلَانَ وَمِنْ آلِ عِيسَىٰ بْنِ مَرْيَمَ وَمِنْ آلِ يُونُسَ بْنِ مَرْيَمَ﴾ واته: ئەوسا موسلمانان گه‌رانه‌وه ﴿فَأَقْبَلُوا بِنِعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ وَفَضْلٍ لَّمْ يَمَسَّهُمْ سُوءٌ﴾ واته: "هاوده‌م له‌گه‌ل ناز و نيعمه‌ت و به‌خششی خوادا، و هيج ناخۆشيه‌کیان تووش نه‌هات".

هه‌وال گه‌يشته هاوبه‌شدانه‌ران، سه‌باره‌ت به‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر و هاوه‌لانی ده‌رچوون بوو رووبه‌روو بوونه‌وه‌یان و، ئەوانه‌ش که دواکه‌وتبوون په‌شیمان بوونه‌وه، به‌مه خوی گه‌وره ترس و بیمی خسته دل‌ی هاوبه‌شدانه‌رانه‌وه، و به‌رده‌وامبوون له گه‌رانه‌وه بوو شاری مه‌ککه، باوه‌ردارانیش گه‌رانه‌وه به‌ده‌م به‌خشش و نيعمه‌تی خواوه، به‌وه‌ی خوا به‌خششی له‌گه‌ل کردن به‌سه‌رخستیان بوو ده‌رچوون له‌م بارودۆخه و پشتبه‌ستن به‌په‌روه‌ر دگار، دواتر خوی گه‌وره پاداشتیکی مه‌زنی بوو ئاماده‌کردوون، به‌هۆی چاکه‌کردنیان به‌گوپرایه‌لبوون بوو په‌روه‌ر دگاریان، و خۆپاراستنیان له‌گونا‌ه و سه‌ریچی خوا، ئا ئەوانه پاداشتیکی مه‌زنیان بوو هه‌یه، بی گومان ئەمه‌ش له‌به‌خششی مه‌زنی خواوه‌یه که له‌گه‌ل ئەوانی کردووه. ﴿وَاتَّبِعُوا رِضْوَانَ اللَّهِ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَظِيمٍ﴾ واته: و شوین په‌زامه‌ندی خوا که‌وتبوون، خوی گه‌وره‌ش خاوه‌ن به‌خششیکی گه‌وره‌یه".

دواتر خوی پایه‌به‌رز فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّمَا ذَلِكُمُ الشَّيْطَانُ يُخَوِّفُ أَوْلِيَاءَهُ﴾ واته: "ئه‌وه شه‌یتانه هاو‌ری و دۆسته‌کانی ده‌ترسینی" له‌هاوبه‌شدانه‌ران، یه‌کیک له‌

بانگخوازه کانی شهیتان به هاوبه شدانه رانی وت: باوهر داران خویمان بو ئیوه کۆکردۆتهوه، بهم هه والی هاوړپیه بی باوهر و ئیمان لاوازه کان ده ترسینی.

﴿فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُونَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ١٧٥ واته: نه کهن له هاوبه شدانه ران بترسن که دۆستی شهیتانن، چونکه جلّهوی ئەوان به دهست خوایه، تهها به قهدهری خوا هه لسوکهوت ده کهن، به لکو لهو خوایه بترسن که بهنده خو شه ویست و هاوړپیه پارێزکار و گوړپایه له کانی بو بهرنامه ی خو ی سهرده خات "نه گهر به راستی ئیوه باوهر دارن".

له م ئایه ته دا به لگه ی ئەوه هه یه، که پیوسته بهنده تهها له خوی گهوره بترسی، و ترسان له خوا یه کی که له پیوستیه کانی باوهر و ئیمان، جا ترسانی بهنده له خوا به پیی باوهری بهنده ده بی، ترسانی ستابشکراو: ئەو ترسه یه که بهنده ده گێر پتهوه له قهدهغه کراوه کانی خوا.

(١٧٦، ١٧٧) ﴿وَلَا يَحْزَنكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُوا اللَّهَ شَيْئًا يُرِيدُ اللَّهُ أَلَّا يَجْعَلَ لَهُمْ حِزًّا فِي الْآخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ﴾ ١٧٦ ﴿إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُوا اللَّهَ شَيْئًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ ١٧٧

بیغه مبهه (درود و سلّوی خوی لی بی) سوربوو له سهه بانگ کردنی خه لکی بو سهه ئایینی خوا، و کۆششی ده کرد بو رینوینی کردنیان، جا کاتی که خه لکی نه ده هاتنه سهه ریگه ی راست ئەوا خه مبهه ده بوو، بو یه خوی گهوره فه رموی: ﴿وَلَا يَحْزَنكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ﴾ واته: "ئه ی په یامبهه (درود و سلّوی خوی لی بی) با ئەوانه ی پیشپرکی له بی باوهر پیدا ده کهن خه فه تبارت نه کهن"، به هو ی زور چه زکردنیان له بی باوهری و پیداکیری و سوربوونیان له سهه ری ﴿إِنَّهُمْ لَنْ يَضُرُوا اللَّهَ شَيْئًا﴾ واته: "بی گومان ئەوانه هه رگیز هه یج زیانی که به خوا ناگه یه نن"، به دلنیا یه وه خوی گهوره ئایینی خوی

سه‌رده‌خات، و پشتگیری په‌یام‌به‌ره‌که‌ی (درود و سلّوی خوی لیّی) ده‌کات، فرمان و برپاری خوی جیه‌جی ده‌کات، بۆیه‌گویان بی مه‌ده، نه‌گه‌ر نه‌وانیش باوه‌ر نه‌هینن، به‌لکو نه‌وانه ته‌ها له‌زیانگه‌یاندن به‌خویان تیده‌کۆشن، به‌له‌ده‌ستدانی باوه‌ر له‌دونیا‌دا، و به‌ده‌سته‌ینانی سزایه‌کی پر ئیش له‌دوارپۆژدا، نه‌مه‌ش به‌هوی سوک و ریسوا‌بوونیان له‌لایه‌ن خواوه، ﴿رُبِیْدُ اللّٰهُ اَلَّا یَجْعَلَ لَهُمْ حِطًّا فِی الْاٰخِرَةِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِیْمٌ﴾ واته: خوی گه‌وره ده‌یه‌وی بی به‌شیان بکات له‌پاداشتی خوی له‌دوارپۆژدا، "و سزایه‌کی مه‌زیان بۆ ئاماده‌یه"، خوی گه‌وره نه‌وانی ریسوا‌کرد و سه‌رینه‌خستن بۆ نه‌و شته‌ی، که خوی گه‌وره خو‌شه‌ویستانی بۆ سه‌رخست، و به‌و که‌سانه‌ی به‌خشی که خوی گه‌وره چاکه‌ی نه‌وانی ویستوه، نه‌مه‌ش له‌سایه‌ی دادگه‌ری و حیکمه‌تی خواوه‌یه، چونکه "به‌زانستی بی سه‌ره‌تای خوی" زانیویه‌تی نه‌وانه نایانه‌وی پاکسازین و ریگه‌ی راست بگره‌به‌ر، و به‌رچاو‌پۆشنی وه‌رناگرن، به‌هوی به‌د‌ره‌وشتی و ناپاکی نیازانه‌وه.

دواتر خوی پایه‌به‌رز رایگه‌یاندوهوه ﴿اِنَّ الَّذِیْنَ اَشْتَرُوا الْکُفْرَ بِالْاِیْمَانِ﴾ واته: به‌پراستی نه‌وانه‌ی کوفریان به‌سه‌ر ئیماندا هه‌لبژارد، به‌جو‌ریک حه‌زیان به‌کوفر بوو، وه‌ک نه‌و که‌سه‌ی پاره ده‌به‌خشی له‌بیناو به‌ده‌سته‌ینانی شتیك، ﴿لَنْ یَضُرُّوا اللّٰهَ شَیْئًا﴾ واته: "هه‌رگیز ناتوانن هیچ زیانیك به‌خوی گه‌وره بگه‌یه‌نن"، به‌لکو زیانی ئه‌م کاره‌یان به‌سه‌ر خو‌یانداده‌شکیته‌وه، بۆیه‌په‌روه‌ردگار فه‌رموویه‌تی: ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ اَلِیْمٌ﴾ واته: "ئا نه‌وانه سزایه‌کی به‌ئیش و ئازاریان بۆ هه‌یه"، جا چۆن ده‌توانن زیان به‌خوا بگه‌یه‌نن، له‌کاتیکدا نه‌وان زۆر باوه‌ر نه‌ویست بوون، نه‌وپه‌ری حه‌زیان له‌بی باوه‌ر بوون بووه به‌خوی میه‌ره‌بان؟! به‌دلنیا‌یه‌وه خوی گه‌وره ده‌وله‌مه‌ند و بی نیازه له‌وان.

خوی گه‌وره چه‌ندین به‌نده‌ی چاکه‌کار و پاکسازى بۆ ئاینی خوی هینا‌یه مه‌یدان، جگه له‌م که‌سه کوفرو‌یستانه، - و نه‌و که‌سه‌ی خوی گه‌وره پیی رازیه تا نه‌رکی

سه‌رخستی ئاینه‌که‌ی بی‌بسپیری^۶ - ئەوا چه‌ندین که‌سی بیرتیژ و ژیرمه‌ند و زانا و بلیمه‌تی جوامیری بو ته‌رخان ده‌کات، هه‌روه‌ک خوای پایه‌به‌رز فه‌رموویه‌تی: ﴿قُلْ آمَنُوا بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُوا إِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا يُتْلَىٰ عَلَيْهِمْ يَخِرُونَ لِلْأَذْقَانِ سُجَّدًا﴾ ئیسراء: ۱۰۷. واته: " - ئە‌ی په‌یامبه‌ر (دروود و سلّووی خوای لی‌بی) - باوه‌ر به‌م قورئانه به‌ینن یان باوه‌ری پینه‌هینن، ئە‌وانه‌ی پیشتر زانست و زانیاریان پیدراوه، کاتی‌ک ئایه‌ته‌کانی قورئانیان به‌سه‌ردا ده‌خوینرینه‌وه، ئە‌وا خیرا کرنوش ده‌بن"، و ئایه‌ته‌کانی دواتری.

(۱۷۸) ﴿وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمَلِّي لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا نُمَلِّي لَهُمْ لِيُزَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ (۱۷۸)

﴿وَلَا يَحْسَبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُمَلِّي لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ﴾ واته: ئە‌وانه‌ی بی‌باوه‌ربوون به‌په‌روه‌ردگاریان، پشتیان له‌تایینی خوا کردووه، دژایه‌تی په‌یامبه‌ره‌که‌یان (دروود و سلّووی خوای لی‌بی) کردووه، با‌وا گومان نه‌به‌ن له‌م دونیایه‌دا ماوه و مؤله‌تمان پیداون و ریشه‌کیشیان ناکه‌ین، هه‌رگیز ئە‌و ماوه‌یه‌ی به‌وانمان داوه‌ خیری بو‌یان تیدا نییه‌ و مانای ئە‌وه نییه‌ ئە‌وانمان خو‌شده‌وی، نا‌به‌په‌یچه‌وانه‌وه‌ شته‌که‌ به‌و جو‌ره‌ نییه‌ که‌ ئە‌وان گومانیان برد، به‌لکو ئە‌م ماوه‌ پیدانه‌ خراپه‌ی بو‌یان تیدایه‌ و خواش ئە‌وه‌ی بو ئە‌وان ویستووه، و ئە‌مه‌ سزای زیاده‌یه‌ بو‌یان له‌ پال سزاکه‌یان، بو‌یه‌ خوای پایه‌به‌رز فه‌رموویه‌تی: ﴿إِنَّمَا نُمَلِّي لَهُمْ لِيُزَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ واته: "بی‌گومان ئی‌مه‌ ماوه‌یان پیده‌ده‌ین تا گونا‌هی زی‌اتر بکه‌ن، به‌ دل‌نیا‌یه‌وه‌ بو‌ سته‌مکاران سزایه‌کی ریسواکه‌ر هه‌یه"، جا خوای گه‌وره‌ مؤله‌ت به‌ سته‌مکار ده‌دات، تا زۆرت‌ر یاخی بی‌ی و کوفر و سپله‌یه‌که‌ی زۆر بی‌ی، تا کاتی‌ک خوای گه‌وره‌ به‌ ده‌ستی توانستی خو‌ی ده‌یگری، که‌ زالّه‌ به‌سه‌ر هه‌موو

شتیگدا. جا با سته‌مکاران وریابن له ئاست ماوه پیدان و واگومان نه‌به‌ن دهر باز دهن له ده‌سه‌لات و توانای خوای مه‌زن و پایه‌دار.

(۱۷۸) ﴿مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ (۱۷۹)

﴿مَا كَانَ اللَّهُ لِيَذَرَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَىٰ مَا أَنْتُمْ عَلَيْهِ حَتَّىٰ يَمِيزَ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ﴾ واته: هەرگیز حیکمه‌تی خوا واناخوای باوه‌رداران فه‌راموش بکات و وازیان لیبه‌یی، به‌و تیکه‌لای و له‌یه‌کتر جیانه‌بوونه‌وه‌ی تییدان، تا پیس و پاک، و باوه‌ردار و دووروو، راستگو و دروژن له‌یه‌کتر جیا نه‌کاته‌وه.

﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُطْلِعَكُمْ عَلَى الْغَيْبِ﴾ واته: به‌هه‌مان شیوه له‌یه‌کمه‌تی خوا نه‌بووه "ئیوه‌ی" به‌نده‌کانی خوا ئاگادار بکاته‌وه له‌یه‌ زانستی شاروه‌ی خو‌ی که هەر خو‌ی پی‌ی ده‌زانی سه‌باره‌ت به‌ به‌نده‌کانی، حیکمه‌تی بی سنووری خوای وایخو‌استووه به‌نده‌کانی تا‌قی بکاته‌وه و هه‌له‌سه‌نگاندنیان بو بکات، به‌ جو‌ره‌ها تا‌قی‌کردنه‌وه و نه‌زموون، تا پیس و پاک له‌یه‌کتر جیا بینه‌وه، "﴿وَلَكِنَّ اللَّهَ يَجْتَبِي مِنْ رُسُلِهِ مَنْ يَشَاءُ﴾ واته: به‌لکو خوای گه‌وره هەر یه‌کیک له‌یه‌یامبه‌رانی هه‌له‌ده‌بزی‌ری‌ت که بیه‌وی‌ت — تا له‌یه‌ه‌ندی‌ک هینی ئاگادار بن به‌ نه‌دازه‌ی پیویست —"، جا خوای گه‌وره په‌یامبه‌رانی ره‌وانه‌کردوه، و فه‌رمانی‌شی کردوه به‌ گو‌یرایه‌لی و ملکه‌چبوون بو‌یان، باوه‌ر هینان پیان، به‌لینی‌شی به‌ باوه‌رداران داوه له‌سه‌ر باوه‌ر و له‌خواترسان پاداشتیکی مه‌زنیان پی‌ی به‌خشی، "﴿فَأَمِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَإِنْ تُؤْمِنُوا وَتَتَّقُوا فَلَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ﴾ واته: جا باوه‌ر به‌ خوا و په‌یامبه‌رانی هینن، خو‌ئه‌گه‌ر باوه‌ر هینن و له‌خواترسان بن، نه‌وا پاداشتیکی مه‌زن و بی‌نه‌دازه‌تان بو هه‌یه". ئینجا خه‌لکی —

به‌پیی شوینک‌ه‌وتنی پیغه‌مبهر و په‌یامبه‌رانه‌وه — بوون به‌ دوو به‌شه‌وه: به‌شیکیان گوپ‌رایه‌ل^۶ و به‌شه‌که‌ی دیکه‌یان سه‌رپیچیکار، باوه‌ردار و دوو‌روو، موسلمان و کافر، جا له‌سه‌ر ئەمه‌ش پاداشت و سزا داده‌نری، و دادگه‌ری و به‌خشش و حکمه‌تی خوی گه‌وره بو^۷ به‌دیهینراوانی ده‌رده‌که‌وی.

(۱۸۰) ﴿وَلَا يَحْسِبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ (۱۸۰)

﴿وَلَا يَحْسِبَنَّ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ بِمَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرًا لَّهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ﴾

واته: وا گومان نه‌به‌ن ئەوانه‌ی چرنووکی و ره‌زیلی ده‌که‌ن، و له‌و ناز و نيعمه‌تانه‌ی خوا پيی به‌خشیون، له‌ سامان و مال^۶ و زانست و له‌ شتی دیکه‌ش که خوا پيیداون نابه‌خشن، له‌کاتیگدا خوی گه‌وره به‌و ناز و نيعمه‌تانه‌ چاکه‌ی له‌گه‌لیان کردووه، و فه‌رمانیشی پیکردوون به‌ به‌خشینی ئەو شتانه‌ به‌ بنده‌کانی که هیچ‌ زیانی بۆیان نییه، که‌چی چرنووکیان نوواندووه و لپی نابه‌خشن، خۆیان پی^۷ له‌سه‌ر به‌نده‌کانی خوا هه‌لده‌کیشن، و پيشیان وابوو ئەم نه‌به‌خشینه‌ سوودی بۆ ئەوان تیدايه، نا به‌پيچه‌وانه‌وه مایه‌ی خراپه‌ و شه‌ره‌ بۆ دین و دونیا و ئیستا و ئاینده‌ی ئەوان.

﴿سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخُلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ واته: ئەوه‌ی چرنووکی و ره‌زیلیان پیکردووه،

له‌ دوارۆژدا ده‌کرپته‌ کۆت و به‌ندیگ به‌ ملیانه‌وه، پيی سزا ده‌درین، هه‌روه‌ک له‌ فه‌رمووده‌ی راست و دروستدا هاتووه: ﴿إِنَّ الْبَخِيلَ يُمَثَّلُ لَهُ مَالُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ شُجَاعًا

أَقْرَعَ لَهُ زَيْبَتَانِ، ثُمَّ يَأْخُذُ بِلَهْزِمَتَيْهِ ثُمَّ يَقُولُ: أَنَا مَالِكٌ، أَنَا كَنْزُكَ^(۱) واتە: كەسى چىر نووك له دوارۆژدا سامان و مالله كەسى - كه پيويستبووه زه كاتى لبيدات و لبيبه خشى كه چى نه يكر دووه - بوى ده كرىته ماريكى شاخدارى كه چهل كه زمانىكى دوو سهرى ههيه، ئىنجا شه ويلگهه چىر نووكه كه ده گرى و ده لى: من سامانكهه تووم، من گه نخبه كه تم. و په يامبهرى خوا (درود و سلاوى خواى لىبى) ئەم ئايه تهى خوینده وه كه دوو پاتكه ره وهى ئەم راستيهه، ئا ئەو كه سانه پىيان وابوو چىر نووكيه كه يان سوودى بويان ده بى، ده بيته مايهه خىر و بهر كهت بويان، كه چى به سه رياندا شكايه وه و بووه يه كيك له گه وره ترين زيان و مايهه سزا بويان.

﴿وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ واتە: "ميراتى ئاسمانه كان و زهوى ههر بو خوايه"، خواى پايه بهرز خواهونى مولك و ده سه لاته، بى گومان هه چى مولكه بو خواه نه كهه ده گه رپته وه، به نده كانيش دونيا به جیده هيلان بى ئەوهى دينار يان ديرهمم يا خود سامانىكيان پىي، خواى پايه بهرز فه رمويه تى: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ﴾ مەريەم: ۴۰. واتە: "بى گومان سه رته نجام ههر ئيمه ده بينه ميراتگرى زهوى، و هه موو ئەوانهه له سه ريه تى و ههر بو لاي ئيمه ده گه رپته وه". بىروانه چۆن هوى سه ره تايى و هوى ئامانجدارى باسكردووه، كه ههر يه كيك له م هويانه وا پيويست ده كه ن به نده چىر نووكى نه كات له ئاست به خشىنى ئەو ناز و نيعمه تانهه خوا پييدا ون.

سه ره تا رايگه يان دووه: ئەو سامان و شتانهه به نده هه يه تى، ئەوه به خشش و نيعمه تى خوايه، مولكى به نده نيبه، خو ئە گه ر به خشش و چاكهه پهروه ر دگار نه بوو بايه به سه ريه وه، ئەوا هه رگيز ده ستى به هيج شتىك له م نيعمه تانه نه ده گه يشت، جا بو يه رپگرى

(۱) پيشهوا بوخار به ژماره ۵۶۵ و، موسليم به ژماره ۹۸۸ و، نه جمهه به ژماره ۵۷۲۹ و، ماليك به ژماره ۸۸۷ و، به بهه قى به ژماره ۵۷ و، نه سائى به ژماو ۲۲۱ گير او يانه ته وه (وه رگير).

کردن و نه‌به‌خشین، ږیگری کردنه له به‌خشش و چاکه‌ی خوا، چونکه به‌خشش و چاکه‌ی خوا هۆیه‌که که وا پښوښت ده‌کات چاکه له‌گه‌ل^۶ به‌نده‌کانیدا بکړی، هه‌روه‌ک خوای پایه‌به‌رز فه‌رموویه‌تی: ﴿وَأَحْسِنُ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ﴾ قه‌صه‌ص: ۷۷. واته: "چاکه له‌گه‌ل^۶ به‌نده‌کانی خوا بکه، هه‌روه‌ک خوای گه‌وره چاکه و به‌خششی له‌گه‌ل^۶ کردوی". جا هه‌ر که‌سیک د‌نیا‌بووه‌وه له‌وه‌ی ئه‌وه‌ی هه‌یه‌تی ناز و به‌خششی خوایه، ئه‌وا ږیگر نابی^۶ له‌و به‌خشینه، چونکه هه‌ر‌گیز زیانی بو‌نابی^۶، به‌لکو سوودی بو‌دل^۶ و مال^۶ و سامانی ده‌بی^۶، و ده‌بیته هۆی زیادبوونی ئیمان و باوه‌ږ و پاراستنی له‌ به‌ل^۶ و ناخو‌شی.

دواتر باسی ئه‌وه‌ی کردووه، که ئه‌وه‌ی به‌نده‌کان هه‌یانه و به‌ده‌ستیانه، ئه‌وا هه‌مووی بو‌لای خوا ده‌گه‌ږیته‌وه، ته‌ه‌ما خوای گه‌وره میراتگر و خاوه‌نیانه، هه‌ر ئه‌ویش چاکترین میراتگر و خاوه‌نه، که‌واته شتیکی زو‌ر بی^۶ مانایه تو‌ چرنوکی له شتیکیا بکه‌یت، له کاتیکیا د‌نیا‌بی که له‌ده‌ستت ده‌رده‌چی^۶ و ده‌جیته ده‌ست یه‌کیکی تره‌وه.

سییه‌میان باسی هۆی پاداشت و سزای کردووه، فه‌رموویه‌تی: ﴿وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ﴾ واته: "و خوای گه‌وره شاره‌زا و ئاگاداری ئه‌و کار و کرده‌وانه‌تانه که ده‌یکه‌ن"، جا ماده‌م شاره‌زایه به هه‌موو کرده‌وه‌کانتان – که واده‌خوای پاداشت له‌سه‌ر چاکه و سزا له‌سه‌ر خراپه‌کان بداته‌وه –، ئه‌وا ئه‌و که‌سه‌ی به‌ئنده‌زه‌ی گه‌ردیله‌یه‌ک باوه‌ږی له د‌لدایه دواناکه‌وی^۶ له‌و به‌خشینه‌ی که مایه‌ی پاداشته، و ږازی نابی^۶ به‌ چرنوکی که مایه‌ی سزا وه‌ر‌گرتنه له‌سه‌ری.

(۱۸۱، ۱۸۲) ﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ ﴿۱۸۱﴾
ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ﴿۱۸۲﴾

﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلَهُمُ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ﴾ واته: "سویند به‌خو، بی‌گومان خوای گه‌وره و ته‌ی - نابه‌جیی - نه‌و - جو له‌کانه‌ی - بیست، که و تیان: خوا هه‌ژاره و ئیمه ده‌وله‌مه‌ندین، به‌دنیایه‌وه نه‌م گوفتارانه تو‌مار ده‌که‌ین، و کوشتنی پی‌غه‌مبه‌ران به‌ نار‌ه‌وا"، لی‌ره‌دا خوای گه‌وره باسی قسه‌ی نه‌م یاخیبو‌وانه ده‌کات، که ناشیاوترین و دزیو‌ترین و خراپترین قسه‌یان و تو‌وه، خوای گه‌وره رای‌گه‌یاندو‌وه که گو‌ییستی گو‌فتاری نه‌وان بو‌وه، و له‌سه‌ریان تو‌مار ده‌کات له‌گه‌ل کرده‌وه قیزه‌ونه‌کانیان، که بریتیه له: کوشتنی پی‌غه‌مبه‌ره دل‌سو‌ز و نامو‌ژگاری‌کاره‌کانیان، خوای مه‌زن باسی نه‌وه‌شی کردو‌وه که تو‌وندترین سزایان ده‌دات له‌سه‌ر نه‌مه، جا له‌جیاتی نه‌و و ته‌یه‌یان که و تیان: به‌راستی خوا هه‌ژاره و ئیمه‌ش ده‌وله‌مه‌ندین، ﴿وَنَقُولُ ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ﴾ "خوای گه‌وره ده‌فه‌رمو‌وی: بی‌یان ده‌لیین: ده‌بچی‌ژن نه‌و سزا" سو‌وتینه‌ره‌ی که جه‌سته و دل‌ده‌سو‌وتیی، بی‌گومان نه‌م سزادانه‌یان له‌لایه‌ن خوا‌وه سته‌م و زو‌رداری نییه به‌رامبه‌ر به‌وان، چونکه: ﴿وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ﴾ ئالی عیمران: ۱۸۲. واته: "هه‌رگیز خوای گه‌وره هیچ جو‌ره سته‌می‌ک له‌بهنده‌کانی ناکات"، په‌روه‌ردگار پاک و به‌رزه له‌سته‌م.

نه‌م سزایه به‌هو‌ی نه‌و کاره‌پیسوا و دزی‌وانه بو‌وه، که بی‌شتر نه‌نجامیان دا‌وه، به‌م هو‌یه‌ش شایسته‌ی نه‌م سزایه و بی‌به‌شبو‌ون بو‌ون له‌پادا‌شت.

رَاقَه‌کارانی قورئانی نازدار، باسی ئەو هیان کردوو که ئەم یایه‌ته سه‌باره‌ت به ده‌سته‌یه‌ک له جوله‌که‌کان دابه‌زیوه، که ئەو وته‌یه‌یان کردوو، باسی که‌سیکیان کردوو لهو ده‌سته‌یه به‌ناوی (فه‌ناحاصی کورپی عازوڤاء)، که یه‌کیک بوو له سه‌رانی جوله‌که له شاری مه‌دینه، جا کاتیکی ناوبراو گو‌بیستی ئەم فه‌رمايشتانه‌ی خوای پایه‌به‌رز بوو: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾ به‌قه‌ره: ۲۴۵. واته: "کییه ئەو که‌سه‌ی قه‌زریکی چاک ده‌دات به خوا"، ﴿وَأَقْرِضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾ هه‌دید: ۱۸. واته: "ئه‌وانه‌ی قه‌زریکی چاک به خوای گه‌وره ده‌دهن". ئەوا (فه‌ناحاصی کورپی عازوڤاء) — به لوتبه‌رزی و ناز و فیزه‌وه — ئەو قسه‌یه‌ی کرد که له ئایه‌ته‌که‌دا هاتوو، خوای گه‌وره ریسوای بکات، جا خوای گه‌وره وه‌ک قسه‌ی ئەم ده‌سته جوله‌که‌یه‌ی هیناوه، و راشیگه‌یاندوو که ئەم قسه‌یه به‌ده‌ر نییه له کاره ناشرینه‌کانی دیکه‌یان، به‌لکو پیشتر هاوشیوه‌ی ئەم کاره نابه‌جیانه‌یان کردوو، که بریتیه له: کوشتی پیغه‌مبه‌ران به ناره‌وا، ئەم کو‌ت و به‌نده "که بریتیه له: به ناره‌وا کوشتی پیغه‌مبه‌ران" مه‌به‌ست لی‌ی ئەوه‌یه که ئەوان بو‌یریان نواندن له ئاست کوشتی پیغه‌مبه‌رانی خوا، سه‌باری ئەوه‌ی که ده‌شیانزانی کاریکی زۆر خراپ و نابه‌جیه و، ئەم کاره‌یان به‌هۆی نه‌زانی و بی‌ئاگیان نه‌بوو، به‌لکو به‌هۆی یاخیبوون و سه‌رسه‌ختیانه‌وه بوو.

(۱۸۳، ۱۸۴) ﴿الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عٰهَدَ اِلَيْنَا اَلَّا نُوْمِنَ لِرَسُوْلِ حَتّٰى يَأْتِيَنَا بِقُرْبٰنٍ تَاْكُلُهٗ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُوْلٌ مِّنْ قَبْلِيْ بِالْبَيِّنٰتِ وَبِالذِّكْرِ فَلَمَّ قَتَلْتُمُوْهُمْ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ﴾ ﴿۱۸۳﴾ ﴿فَاِنْ كَذَّبُوْكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُوْلٌ مِّنْ قَبْلِكَ جَاۗءُوْا بِالْبَيِّنٰتِ وَالزُّبُرِ وَالْكِتٰبِ الْمُنِيْرِ﴾ ﴿۱۸۴﴾

خوای پایه‌برز هوال^۶ ده‌دات له‌باره‌ی ئه‌وانه که درو^۷ هه‌لده‌به‌ستن ﴿الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ عَهْدٌ إِلَيْنَا أَلَّا نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتَّىٰ يَأْتِينَا بَقُرْبَانٍ تَأْكُلُهُ النَّارُ﴾ واته: ئه‌وانه‌ی وتیان: "خوای گه‌وره پی^۸ راگه‌یاندووین"، و ئیمه‌ی راسپاردوو، که "باوهر به هیچ پیغه‌مبه‌ریک نه‌هین، تا قوربانیه‌کمان بو^۹ نه‌هینت - و نه‌یین - ئاگر ده‌بخوات و ده‌یسوتینت"، جا دروکردنیان به ناوی خواوه کوکرده‌وه له‌گه‌ل^{۱۰} کورته‌له‌ینیانی نیشانه و به‌لگه‌ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی له‌و درو^{۱۱}یه مه‌زنه‌ی هه‌لیانبه‌ست، به‌وه‌ی بیان و ابوو ئه‌گه‌ر باوهر به پیغه‌مبه‌ریک نه‌هین، که ئه‌و پیغه‌مبه‌ره قوربانیه‌کی نه‌هینا^{۱۲} که ئاگر بیخوات، ئه‌وا - له‌م کاره‌یاند - گوپرایه‌لی^{۱۳} په‌روه‌ر دگاریان کردوو، و پابه‌ندن به به‌لینی خوا، و شتیکی زانراویشته خوای گه‌وره هه‌ر پیغه‌مبه‌ریک ره‌وانه بکات، ئه‌وه‌نده به‌لگه و نیشانه‌ی پیده‌دات، که به‌و ئه‌ندازه‌یه‌ی مرؤفه‌کان باوهری پیده‌هین، به‌لگه و موعیجزه‌ی پیغه‌مبه‌رانی ته‌ها له‌وه کورت نه‌کردۆته‌وه که ئه‌وانه و توینا، له‌گه‌ل^{۱۴} ئه‌مه‌شدا درو^{۱۵}یه‌کیان هه‌لبه‌ست که خوایان پیه‌وه پابه‌ند نه‌بوون و شتیکی واپوچیان وت که کاریان پینه‌کرد.

هه‌ر بو^{۱۶}یه خوای گه‌وره فه‌رمانی به په‌یامبه‌ره‌که‌ی (درود و سلاوی خوای لی^{۱۷}) کرد بیان بلیت: ﴿قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالذِّكْرِ قُلْتُمْ﴾ واته: " - ئه‌ی په‌یامبه‌ر (درود و سلاوی خوای لی^{۱۸}) بیان - بلی: پیش من چه‌ندین پیغه‌مبه‌ر و په‌یامبه‌ر بو^{۱۹} ئیوه هاتوون، به چه‌نده‌ها به‌لگه و نیشانه‌ی ئاشکرا" که به‌لگه‌ن له‌سه‌ر راستگوییان و "ئه‌و داخوایه‌شیان هینا که داواتان کرد"، به‌وه‌ی قوربانیه‌کیان کردوو و ئاگر خواردی، ﴿فَلَمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ صَادِقِينَ﴾ واته: "ئه‌ی بو^{۲۰}چی ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌تان کوشتن، ئه‌گه‌ر ئیوه راست ده‌که‌ن" له‌وه‌ی ئه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ریک قوربانیه‌ک به‌ینی^{۲۱}، که ئاگر بیخوات، ئه‌وا بروای پیده‌هین، به‌لام^{۲۲} وا ده‌رنه‌چوو، ئه‌مه‌ش درو^{۲۳}زنی و سه‌رسه‌ختی و دژیه‌کی بو^{۲۴}چوونه‌کیان ده‌رده‌خات.

دواتر خوی گهوره دلی په یامبه ره که ی (درود و سلاوی خوی لی) داوه ته وه،
 فهموویه تی: ﴿فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كُذِّبَ رَسُولٌ مِنْ قَبْلِكَ﴾ واته: "ته گهر به درو یانزانی و
 باوه پریان پینه هینای، نه وه زوریک له پیغه مبه رانی پیش تو باوه پریان پینه کراوه"، نه مه نه ریتی
 سته مکارانه، که پیشه یان کوفر کردنه به خوا، و به درو خستنه وه و باوه پینه هینانه به
 پیغه مبه رانی خوا، جا باوه پینه هینانیاں به په یامبه رانی خوا له وه وه نیبه، که پیغه مبه ران
 که متهمان نواندوه له گه یاندنی په یامه که یان، یان به لگه کانیان به ته وای پروون
 نه کرد ته وه، به لکو ﴿جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ﴾ واته: به لگه و نیشانه ی عه قلی و نه قلیان هینا.
 ﴿وَالزُّبُرِ﴾ واته: کتیبه ستایش کراوه کان، که له ناسمانه وه دابه زیراون، که هر گیز
 که سی دیکه جگه له په یامبه ران ناتوان هینن.

﴿وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ﴾ واته: "و کتیبه کیان هینا بوو که پروونا که ره وه بوو" بو حوکمه
 شهر عیبه کان، و پروون که ره وه بوو بوو ته و شته جوانه عه قلیانه ی که له خوی گرتبون،
 به هه مان شیوه پروون که ره وه بوو بوو هه واله راسته کان، جا ماده م نه مه نه ریتیان بی له باوه پ
 نه هینانیاں به پیغه مبه رانی که نه مه سیفه تیان بی، ته و با بارودوخیان خه مبارت نه کات و
 گویان بی مه ده.

(۸۱۵) ﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَمَنْ زُحِرَ
 عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ﴾ (۱۸۵)

﴿كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَإِنَّمَا تُوَفَّقُونَ أُجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ واته: "هه موو که سی که
 ده بی بمریت، بی گومان له دواړو ژدا پاداشت و سزاتان به ته وای پیده دریته وه"، نه مه نایه ته
 پیروزه هاندانی تیدایه بوو دویابه که مزانی، چونکه دویا کاتیبه و مانه وه ی تا سهر نیبه،
 به لکو خوشیبه کی خه له تینه ره، که که سه کان هه لده خه له تین به رازوه یی و جوانی و

قهشه‌نگیسه‌کهی، دواتر ئەم کەسه دونیا به‌جیده‌هیلی، و ده‌چی بەره‌و مالی هه‌میشه‌یی، که له‌وی ههر یه‌کیک به‌یی ئەو کار و کرده‌وه چاک و خراپانه‌ی له‌دونیا دا ته‌نجامی داوه، ئەوا پاداشت و سزا و هه‌رده‌گریته‌وه.

﴿فَمَنْ زُحْرِحَ عَنِ النَّارِ وَأُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ﴾ واته: "دواتر ئەوه‌ی دوور بکەوتوه‌وه و ده‌ربچی له‌ئاگری دۆزه‌خ و بحریته به‌هه‌شته‌وه، ئەوا به‌پراستی براوه و سه‌رکه‌وتوه‌وه"، واته: سه‌رکه‌وتنی مه‌زنی به‌ده‌سته‌پناوه به‌رزگار بوونی له‌سزای به‌ئیش و ئازار، و گه‌پشتنی به‌به‌هه‌شتی پر له‌خۆشی و شادی، که هه‌چ چاویک نه‌ببینوه، و هه‌چ گوپیەک ئەو وه‌سفه‌ی نه‌بسته‌توه، هه‌رگیز به‌خه‌یال و ده‌روونی هه‌چ مرۆفیکدا نه‌هاتوه، مانای نایه‌ته‌که ئەوه ده‌گه‌یه‌نی که ئەوه‌ی له‌ئاگر ده‌ربازی نه‌بی و نه‌چیته به‌هه‌شته‌وه، ئەوا سه‌رکه‌وتوو و براوه نیه، به‌لکو بۆ هه‌میشه به‌ده‌بخته و تووشی سزای نه‌پراوه بووه.

﴿وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ﴾ واته: ژبانی دونیا جگه له‌خۆشی و رابواردنیکی فریوده‌ر هه‌چی تر نیه."

له‌م نایه‌ته‌دا ئاماژه‌یه‌کی جوان هه‌یه بۆ خۆشی و شادی و سزای ژبانی ناو گۆر، هه‌ر که‌سیک پاداشت و سزای به‌شیک له‌کرده‌وه‌کانی له‌ویدا و هه‌رده‌گریته‌وه، له‌پاداشتی ئەو کار و کرده‌وانه‌ی پێش خۆیان به‌پریان کرده‌وه بۆ رۆژی دوابی، ئەوه پێشکه‌شیان ده‌گریته‌وه، ئەمه‌ش له‌مه‌ماشته‌ی ده‌خوینرته‌وه: ﴿وَإِنَّمَا تُوفُونَ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ واته: پاداشت و سزای ته‌واو له‌سه‌ر کار و کرده‌وه‌کان له‌دوا‌رژدا ده‌بی، به‌لام سزا و پاداشتی لاوه‌کی له‌ژبانی ناو گۆردا ده‌بی. به‌لکو له‌وانه‌یه سزا و پاداشت پێش ژبانی ناو گۆر بی له‌دونیا دا، هه‌روه‌ک له‌مه‌ماشته‌ی خوای مه‌زندا هاتوه: ﴿وَلَنذِيقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَدْنَى دُونَ الْعَذَابِ﴾ سه‌جده: ۲۱. واته: "سۆیند به‌خوا، ئیمه له‌دونیا دا سزایان پێده‌چیژین، بیه‌جگه له‌سزای گه‌وره‌ه".

(۱۸۶) ﴿لَتَبْلُوَنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ ۱۸۶

خوای گه‌وره ږووی فه‌رمایشتی له باوه‌ږداران کړدووه و پټی ږاگه‌یاندوون: ﴿لَتَبْلُوَنَّ فِي أَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ﴾ واته: "سویند بیټ" به‌راستی نه‌ی باوه‌ږداران ئیوه تووشی تاقیکردنه‌وه ده‌بن، "له مال و دارایی و خودی خوشتان"، له به‌جیگه‌یاندنې خه‌رجی واجب و سونه‌ت و، دووچاری له‌ناوچوون و خه‌رجکردنی سامان ده‌بنه‌وه له پیناوی خوا، له خودی خوشتاندا تووشی تاقیکردنه‌وه ده‌بن، به به‌رگه‌گرتن و هه‌لگرتنې ئه‌رکی زوړ قوررپس که له‌سه‌ر زوړیک له خه‌لکینه، وه‌ک تیکوشتان (جیهاد) له پیناوی خوا و، شه‌که‌ت و ماندوو‌بوون له‌و تیکوشتانه‌دا، و تووشی کوشتن و دیلبوون و زام و برین هاتن، هه‌روه‌ها تووشبوون به نه‌خوشتیه‌کان چ مرؤف به خودی خوئی یان که‌سه خوشته‌ویسته‌کانی.

﴿وَلَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمِنَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا﴾ واته: "و سویند بی، له‌وانه‌ی پټش ئیوه کتیبیان پټدراوه و له ه‌اوبه‌شدانه‌رانیشه‌وه، نازاریکی زوړ ده‌بیستن"، له تانه و توانجدان له خوټان و نایین و کتیب و په‌یامبه‌ره‌که‌تان. جا له ږاگه‌یاندنې نه‌مه به باوه‌ږداران، چهنده سوود و وه‌ده‌سته‌اتوو‌یک هه‌ن:

له‌وانه: دانایی و حیکه‌مه‌تی خوای گه‌وره نه‌مه ده‌خوازی، تا باوه‌ږداری ږاستگو له‌وانی دیکه جیا بیټه‌وه.

و یەکیکی دیکە ئەو هیە کە: خۆی پایە بەرز ئەندازە گیری بۆ ئەم شتانه کردوو، تا بەسەر باوەرداران بی، چونکە چاکە و خیری ئەوانی دەوی بۆ ئەوی پلەیان بی بەرز بێتەو، و لە گوناھ و تاوانەکانیان خۆشی، هەر وەها تا بەمە باوەرداران زیاد بی و دڵنیایی و باوەرداران دامەزراوتر بی، جا کە خۆی گەورە ئەم هەوڵەیان پێراوە گەیهنی و وەك خۆشی دیتەجی، ﴿قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا﴾ ئەحزاب: ۲۲. واتە: "باوەرداران دەلین: ئەمە ئەو بەلینەیه کە خوا و پیامبەرەکی پێداوین، و خوا و پیامبەرەکی راستیان فرموو لە پێشھاتی ئەم شتانه دا، بەدڵنیایەو ئەمە باوەر و ملکہ چی ئەبی هیچی تری بۆ باوەرداران زیاد نەکرد".

یەکیکی تر لەو سوودانە ئەو هیە: خۆی گەورە ئەمە ی بە باوەرداران ڕاگەیان دوو، تا دەروونیان ڕایت لەسەر پێشھاتی ئەم جۆرە ڕووداوانە، تا ئارامبگرن لەسەری کاتیک پێشدا، چونکە بەمە ئامادەکاری دەکەن بۆی، پێش ئەوی ڕووداوەکان ڕووبدەن، بەمەش بەرگەگرتنی ئاسان دەبی، و لیکەوتەکانی ئەم پێشھات و ئەکانە سووک دەبی لەسەریان، و پەنا بۆ ئارامگرتن و لەخواترسان دەبەن، بۆیە خۆی پایە بەرز فرموویەتی: ﴿وَإِنْ تَصْبِرُوا وَتَتَّقُوا﴾ واتە: ئەگەر ئارامبگرن لەسەر ئەو تاقیکردنەو هیە بەسەر مال و دارایی و خودی خۆتاندا دی، و بەرگری ئازاردانی ستەمکاران بگرن و لەخواترس و پارێزکارین لەو ئارامگرتنە دا، مەبەستیشتان تەنھا ڕەزامەندی خۆی گەورە و نزیکبوونەو بی لەو، لە ئارامگرتنە دا سنووری شەری ئەبەزین، چونکە لە هەندیک دۆخ و شویندا بەرگەگرتن دروست نییە، بەلکو ئەرکتان لەو دۆخ و شوینە دا تۆلەسەندنەو هیە لە دوزمانی خوا.

﴿فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ﴾ واتە: "بەراستی ئەم هەلۆیستە لە" کارە پایەدار و پێشپرسی لەسەر کراوەکانە، تەنھا کەسانی ورە بلند و هیمەت بەرز پێی دەگەن، هەر وەك خۆی

پایه‌به‌رز فه‌رموو‌یه‌تی: ﴿وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَمَا يُلْقَاهَا إِلَّا ذُو حَظٍّ عَظِيمٍ﴾
 فو‌صیله‌ت: ۳۵. واته: "که‌سیش ناتوانی^۱ ئەم رەفتار و هەلۆیسته ئەنجام بدات، جگه
 له‌وانه‌ی ئارامیانگرتووه، که‌سیش ناتوانی^۲ پێی بگات جگه له‌و که‌سه نه‌بی^۳ که‌ خاو‌ن به‌هره
 و و به‌ختیکی مه‌زنه".

(۱۸۷، ۱۸۸) ﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنَنَّ لِلنَّاسِ وَلَا
 تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَبَسَّ مَا يَشْتَرُونَ
 ﴿۱۸۷﴾ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا أَتَوْا وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا
 فَلَا تَحْسَبْنَهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۱۸۸﴾﴾

﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنَنَّ لِلنَّاسِ وَلَا تَكْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَرَاءَ
 ظُهُورِهِمْ وَاشْتَرَوْا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ واته: "– ئە‌ی په‌یام‌به‌ر (درو‌د و سلّاوی خ‌وای لێی) –
 یادی ئە‌وه بکه‌وه کاتی‌ک خ‌وای گه‌وره به‌لێی وەرگرت له‌وانه‌ی کتیبیان پیدراوه، له‌سه‌ر
 ئە‌وه‌ی بۆ خه‌لکی روون بکه‌نه‌وه، که‌چی پشتگ‌ویان خست و به‌ نرخیکی که‌م
 فروشتیان"، جا (المیثاق) به‌لێنیکی تووندوتۆل و جه‌خت له‌سه‌رکراوه، خ‌وای گه‌وره به‌لێنی
 وەرگرت له‌ هه‌موو ئە‌وانه‌ی کتیب و زانستیان پیدراوه، سه‌باره‌ت به‌وه‌ی ئە‌و شته بۆ
 خه‌لکی روون بکه‌نه‌وه که‌ پێویستیان بێ هه‌یه و خ‌وای گه‌وره فی‌ری کردوون و
 نه‌یشارنه‌وه و ره‌زیلی پینه‌که‌ن، به‌تایه‌ت ئە‌گه‌ر خه‌لکی داویان کرد، یان پێشه‌اتی‌ک
 روویدا که‌ ئە‌م روونکردنه‌وه‌یه پێویست بکات، ئە‌وا له‌و ساته‌دا هه‌ر یه‌کی‌ک هه‌ر
 زانستیکی پێی ئە‌وا پێویسته له‌سه‌ری روونی بکاته‌وه و ره‌وا و نار‌ه‌وا له‌یه‌کتر جیا بکاته‌وه.

باوہر دارہ سہر راستہکان بہ چاکترین شیوہ بہم نەرکہ هہلسان، لہو زانستہیان فیروی خہلکی کرد، کہ خوای گہورہ فیروی کردبوون لہ پیناو رہزامہندی خوا، و بہزہبی ہاتنہوہ بہ بہدہینراوان، و ترسان لہ گوناہی شاردنہوہی زانست.

سہبارت بہوانہی کتیبیان پیدراوہ لہ جولہکہ و گاورہکان و ہاوشیوہکانیان، نہوا پشتیان لہو بہلین و پھیامانہ کرد، ہیچ گویان پینہدا، حق و راستیان شاردنہوہ و پوچہل و ناحہقیان دہرخست، سنووری قہدہغہکراوی خویان پیشیل کرد، و کہمتہرخہمیان نواند بہرامبہر بہ مافی خوا و مافی بہدہینراوان، جا نئم حق شاردنہوہیہ بہرامبہر بہ نرخیکی کہم بوو، کہ دہستخستی کہمیگ لہ بہرپرسیاریتی و سہرؤکایہتی و سامانی بی نرخی بووہ، نہویش نہگہر دہستی بخہن، لہ کہسہ بی نرخیہ پیشرہوہکانیان کہ شوین نارہزووہکانیان کہوتوون، کہ نارہزووہکانیان پیش حق دہخہن.

﴿فَبَسَّ مَا بَشْتُرُونَ﴾ واتہ: "ئای کہ شتیکی چہندہ بی نرخیان کرپوہ"، چونکہ ئالوگورپیکی زور نابہرامبہر و نا ہاوتایہ، جا نئو شتہی کہ پشتیان تیکردوہہ - کہ پروونکردنہوہی حق و راستیہ کہ بہختہوہری ہہمیشہبی، و بہرژہوہندی دین و دونیای پیوہ بہندہ - نئو شتہ گہورہترین و شکودارترین پرسہ، کہواتہ بوچی شتی نزم و کہم پایہخ ہہلدہبژیرن، و واز لہ شتی بہرز و بہہادار دہہینن، نئمہ تہنما بہہوی بہدبہختی و بہستی و خرایبانہوہیہ، و نئوانہ تہنما شایستہی نئوہن کہ بوی بہدہینراون.

دواتر خوای پایہبہرز فہرموویہتی: ﴿لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَفْرَحُونَ بِمَا آتَوْا﴾ واتہ: "وا گومان مہبہ نئوانہی دلخوشن" بہو کارہ ناشرین و گوفتار و کردارہ پوچانہی نہنجامیان داوہ.

﴿وَيُحِبُّونَ أَنْ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا﴾ واتہ: "حہز دہکہن سوپاس بکرین لہسہر نئو" کارہ چاک و خیرانہی کہ نہیانکردوہہ، و لہسہر نئو راستیہی کہ نہیانوتوہہ، بہمہش کار

و گوفتاری خرایبان بهیه که وه کوکرده وه، سه براری ئه مهش پیی دلخوشبون، و
 هه زیشیان ده کرد سوپاس بکیرن له سه ر ئه و کاره چا کانه ی که خو یان نه یانکر دو وه.

﴿فَلَا تَحْسَبْنَهُمْ بِمَفَازَةٍ مِنَ الْعَذَابِ﴾ واته: "هه رگیز وا گو مان مه به" که پاریزرا و

سه لامه ت بن له "ئاگری دوژه خ"، به لکو شایسته ی ئه و سزایه ن و پی شی ده گه ن، بو یه
 فه رمو ویه تی: ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ واته: "و به دلنیا یه وه سزایه کی به ئیشیان بو هه یه".

ئه م ئایه ته پیرۆزه، خا وه ن کتیبه کانش ده گریته وه، ئه وانه ی که دلخوشبون به و
 زانسته ی له لایانبوو، که چی ملکه چ نه بوون بو پیغه مبه ری خوا (درود و سلّوی خوا ی
 لیی)، و پیشیان وابوو ئه وان له کردار و گوفتاریاندا راستگۆن، به هه مان شیوه هه ر
 که سیکی دیکه ده گریته وه که بیدعه یه کی گوفتاری یان کرداری بکات، و پیی دلخوشی و
 بانگه شه ی بو بکات، و بپرواشی و ابی خو ی راسته و ئه وانی دیکه هه لهن، هه روه ک ئه مه له
 واقیعی بیدعه چیه کانه وه ده رده که وی.

ئه م ئایه ته ئاماژه به وه ده کات، که هه ر که سیکی هه ز بکات سوپاس و ستایشی بکری،
 له سه ر ئه و چا کانه ی ده یکات، و شوینکه وتنی بو حه ق و راستی، ئه گه ر مه به سستی ناوبانگ
 و خو هه لکیشان نه بوو، ئه و ئه مه شتیکی سه رزه نشتکرا و نییه، به لکو یه کیکه له کاره
 پیویست و په سه نده کان، هه روه ک خوا ی گه وره هه والی دا وه سه به رت به وه ی، که
 پاداشتی ئه وانه ده داته وه که گوفتار و ره فتاری چاک له پیناوی خوا دا ده که ن، و به م
 جو ره ش پاداشتی به نده تاییه ته کانی دا وه ته وه و، ئه و به ندانه دا وای ئه م شته شیان له خوا ی
 گه وره کردو وه، هه روه ک ئیبراهیم (سلّوی خوا ی لیی) فه رمو ویه تی: ﴿وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ
 صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ﴾ شوعه راء: ۸۴. واته: "په روه ردا گارم؛ یاد و باسی خیرم با له سه ر
 زمانی نه وه کانی ئاینده بمینی".

﴿سَلَامٌ عَلَىٰ نُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ، إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ﴾ صاففات: ۷۹، ۸۰. واته: "سلاو و ستایش بو نوح (سلاوی خوی لیبی) له نیو گشت نه‌وه‌کاندا، بی‌گومان ئیمه بهم شیویه پاداشتی چاکه‌کاران ده‌دینه‌وه". هه‌روه‌ک به‌نده‌کانی خوی میه‌ره‌بان وتویانه: ﴿وَاجْعَلْنَا لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾ فورقان: ۷۴. وته: "و بمانکه به پیشه‌وا و رابه‌ر بو له‌خواترسان". ئەمه‌ش یه‌کیکه له‌ناز و نیعمه‌ته‌کانی خوی به‌خشنده بو به‌نده‌کانی، که بیویسته به‌نده سوپاسگوزاری خوی له‌سه‌ری.

(۱۸۹) ﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ (۱۸۹)

﴿وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾ واته: هه‌ر خوی گه‌وره‌خواه‌نی ئاسمانه‌کان و زه‌وی و هه‌موو ئەو شتانه‌یه که تیایدا‌یه، به هه‌موو جو‌ری به‌دییه‌نراوانه‌وه، و هه‌ر خوی گه‌وره‌ش به‌توانای کاملی خوی و به‌دییه‌نانی سه‌رنج‌راکیشی خوی مشوریان لیده‌خوات، بی‌گومان هه‌یچ یه‌کیک له به‌دییه‌نراوان ده‌سته‌وه‌سانی ناکات، و خوی گه‌وره‌توانای به‌سه‌ر هه‌موو شتی‌کدا هه‌یه.

(۱۹۰ - ۱۹۴) ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ ﴿۱۹۰﴾ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿۱۹۱﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ مِنْ تَدْخُلِ النَّارَ فَقَدْ أَحْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿۱۹۲﴾ رَبَّنَا إِنَّنا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿۱۹۳﴾ رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿۱۹۴﴾

خوای پایه‌به‌رز ڤایده‌گه‌یه‌نی: ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ واته: "به‌ڤاستی له به‌دیهینی ئاسمانه‌کان و زهوی و جیاوازی و ئالوگۆڤری شهو و ڤوژدا، چه‌ندین به‌لگه و نیشانه ههن بۆ که‌سانی ژیر و هۆشه‌ند"، له‌م چوارچیویه‌دا هانی به‌نده‌کانی داوه تا بیری لیبکه‌نه‌وه و به‌رچاوڤووشنی وهربگرن له به‌لگه و نیشانه‌کانی گهردوون، و سه‌رنج بدن و ڤرامینن له به‌دیهینراوانیدا. ئه‌م فه‌رمایشته‌ی به‌نه‌ناسراوی هیناوه (آیات: چه‌ندین به‌لگه و نیشانه)، نه‌یفه‌رمووه (چندین به‌لگه ههن له‌سه‌ر فلان مه‌به‌سته)، ئه‌مه‌ش ئاماژه‌یه بۆ زوۆری و گشتگیری ئه‌و به‌لگه و نیشانه، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چه‌ندین به‌لگه و نیشانه‌ی سه‌رسوڤه‌ینه‌ری تیدا، که جیی سه‌رنجی بینهران و قه‌ناعت به‌و که‌سانه بکات که بیر ده‌که‌نه‌وه، و دلئی که‌سه ڤاستگۆکان ڤابکیشی، عه‌قل و هۆشه ڤووشنه‌کان ئاشنا بکات به‌مه‌به‌سته خواییه‌کان.

سەبارەت بە وردەكارى ئەو بەلگە و نىشانانەى لە ئاسمانەكان و زەويدا ھەن، ئەوا ھىچ بەدېھىنراوېك ناتوانى بە تەواوى دەورى بدات و زال بى بەسەر بەشېكىدا، بە پوختى ئەوہى لە ئاسمانەكان و زەويدايە لە گەورەى و فراوانى، رېك و بېكى جوئە و بزوت، بەلگەن لەسەر گەورەى بەدېھىنەرەكەيان، و گەورەى دەسەلات و گشتگىر ھىز و تواناى ئەو بەدېھىنەرە، ھەرچى تونودوتوئلى و رېكويىكى و وردەكارى و جوان بەدېھىنان و كارى سەرنجراكىشە كە لە گەردووندايە، ھەمووى بەلگەيە لەسەر دانايى و ھىكمەتى خواى گەورە و دانانى شتەكان لە شوېنى شىاودا، و فراوانى و بى سنوورى زانستى خوا، ھەرۋەھا ھەرچى سوودېك كە بۇ بەدېھىنراوانى تىدايە بەلگەيە لەسەر فراوانى رەھمەتى خوا، و گشتگىرى نىعمەت و بەخششەكانى، و ھەمەلايەنى چاكە و ناز و نىعمەتەكانى، ئەمەش سوپاسگوزار بوون بۇ خوا پىويست دەكات.

ئەمە ھەمووى بەلگەيە لەسەر وابەستەبوونى دل بە خواى بەدېھىنەر و دروستكارىەو، و ھەول و كۆششكردن لە پىناو رەزامەندى خوا، و ھاوبەشدانەنان بۇ خوا، لەو شتانەى كە ھىچ شتىك بۇ خوئيان و بۇ ئەوانى دىكەش، بە ئەندازەى گەردىلەيەك لە ئاسمانەكان و زەوى بەدەست نىيە، خواى گەورە تايبەت باسى خاوەن عەقل و ھۆشمەندەكانى كردو، ئەمانىش ئەوانەن كە ژىرن، چونكە ھەر ئەوان سوود لەم بەلگە و نىشانانە وەردەگرن، بە عەقل و ھۆش نەوہك تەھا بە چاۋ سەبرى شتەكان دەكەن.

دواتر خواى گەورە وەسفى خاوەن عەقل و ھۆشمەندەكانى كردو، بەوہى ﴿الذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ﴾ واتە: ئەوانەى لە گشت دۇخىكىاندا يادى خواى گەورە دەكەن: ﴿فِي مَآ وَرَعُوا عَلَىٰ جُنُوبِهِمْ﴾ واتە: "كە بە پىوہن يان دانىشتوون يان كە پالکەوتوون"، ئەمەش ھەموو جۇرە زىكر و يادېك بە زمان و دل دەگريتەو، بەھەمان شىوہ ئەمە نوپز كردنىش

ده‌گریته‌وه به پیوه، نه‌گهر بۆی نه‌کرا به دانیش‌توویی، نه‌گهر ههر بۆی نه‌کرا نه‌وا به پالکه‌وتوویی ده‌توانی بی‌کات.

﴿وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ واته: ئەو هۆش‌مه‌ندانه بیر له به‌دییه‌نیانی ناسمانه‌کان و زه‌وی ده‌که‌نه‌وه، تا به به‌لگه‌ی به‌ینه‌وه له‌سه‌ر مه‌به‌ست له به‌دییه‌نیان، ئەمه به‌لگه‌یه له‌سه‌ر نه‌وه‌ی بیر‌کردنه‌وه خواپه‌رستییه، ئەم جوړ خواپه‌رستی‌ه‌ش سیفه‌تیکه له سیفه‌ته‌کانی به‌نده خو‌شه‌ویست و خواناسه‌کانی خوا، جا به‌نده ههر که بیری له به‌دییه‌نیان کرده‌وه، ئەوسا ده‌زانی که خ‌وای گه‌وره به هه‌ره‌مه‌کی و بی مه‌به‌ست به‌دینه‌هینان، جا بۆیه ده‌لین: ﴿رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَاطِلًا سُبْحَانَكَ﴾ واته: "په‌روه‌ردگارمان؛ تۆ ئەم بوونه‌وه‌ره و به‌دییه‌ن‌اوانه‌ت به‌بی مه‌به‌ست و ئامانج به‌دینه‌هیناوه" سا پاک و بی‌گه‌ردی و به‌رسی بۆ تۆ له هه‌رچییه‌ک که شایسته‌ی شکۆی تۆ نییه، به‌لکو ئەم گه‌ردوونه‌ت به‌دییه‌ناوه به‌حق و په‌وا بۆ ناشنا‌بوون به‌راستی و خواناسی، چونکه هه‌رچی حه‌ق و راستییه‌تییایه.

﴿سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ واته: "له‌سزای ئاگری دۆزه‌خ بمانپاریزه"، به‌وه‌ی له‌گه‌رمانه‌ و تاوان به‌دوو‌رمان بگه‌ره و سه‌رمان بجه بۆ کار و کرده‌وه چاکه‌کان، تا به‌وه‌هۆیه‌ رزگارمان بی له ئاگری دۆزه‌خ، ئەمه‌ش داواکردنی به‌هه‌شت له‌خۆده‌گری؛ چونکه — نه‌گهر خ‌وای گه‌وره بیانپاریزی له‌سزای ئاگری دۆزه‌خ — نه‌وا به‌هه‌شت به‌ده‌سته‌خه‌ن، به‌لام کاتی‌ک که ترس و بیم له‌ دلیاندا په‌یداده‌بی، ئەوا داوای شتی‌ک له‌ خ‌وای گه‌وره ده‌که‌ن، که لای ئەوان گه‌رنگ‌ترین شته.

﴿رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَيْتَهُ﴾ واته: "په‌روه‌ردگارمان؛ بی گومان تۆ هه‌ر که‌سی‌ک بجه‌یته‌ ناو ئاگری دۆزه‌خه‌وه، ئەوا ریسوا و سه‌ر‌شۆرت کردووه"، به‌هۆی نه‌وه‌ی

به‌ر خه‌شم و قینی خوا و فریشته‌کان و خو‌شه‌ویستانی خوا که‌وتوون، به‌که‌وته‌ ناو دۆزه‌خ ئا‌برووی بی‌باوه‌ران ده‌چی‌و، رزگاربوون لی‌نییه.

له‌به‌ر ئەمه‌ فه‌رموویه‌تی: ﴿وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ واته: "سته‌مکاران هیچ بشتیوانیکیان بۆ نییه" تا یارمه‌تیان بدات بۆ رزگاربوون له‌ سزای خوا، ئەمه‌ ئاماژه‌ و به‌لگه‌ی تیدا‌یه‌ له‌سه‌ر ئەوه‌ی به‌سته‌مکاری خو‌ی چوونه‌ته‌ نیو‌ ئاگری دۆزه‌خه‌وه.

﴿رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ﴾ ﴿١٩٣﴾ رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ ﴿١٩٤﴾ واته: "په‌روه‌ردگاران؛ به‌راستی ئی‌مه‌ گو‌ییستی بانگ‌خو‌ازی‌ک بووین، که‌ بانگی خه‌لکی ده‌کرد که‌ باوه‌ر به‌ په‌روه‌ردگارتان به‌ینن"، ئەو بانگ‌خو‌ازه‌ش محمه‌ده (درود و سلّوی خو‌ای لی‌ی)، بانگی خه‌لکی ده‌کرد و هانی ده‌دان بۆ پابه‌ندبوون به‌بنه‌ما و لقه‌کانی ئایینی ئیسلامه‌وه، ﴿فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا﴾ واته: جا ئی‌مه‌ش ده‌ستی‌ش‌خه‌ریان کرد له‌ باوه‌ر هینان پی، ئا ئەمه‌ هه‌والدانی باوه‌رداران سه‌باره‌ت به‌ناز و به‌خششی په‌روه‌ردگاریان به‌سه‌ریاندا، دل‌خو‌شبوونیان به‌نیعه‌ته‌کانی خوا، و به‌مه‌ش تکا له‌ خو‌ای گه‌وره‌ ده‌که‌ن تا له‌ گونا‌هه‌کانیان خو‌شبی‌ی و تاوانه‌کانیان په‌رده‌پۆش بکات، چونکه‌ چاکه‌کان ده‌بنه‌ هو‌ی س‌پینه‌وه‌ی خراپه‌کان، ئەوه‌ی به‌خششی ئی‌مانی له‌گه‌ل‌ کردوون، هه‌ر ئەویش به‌خششی پارێزراوی سه‌لامه‌تی ته‌واویان له‌گه‌ل‌دا ده‌کات.

﴿وَتَوَفَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ﴾ واته: "له‌گه‌ل‌ چاکه‌کاران بمانه‌ریه‌"، ئەمه‌ش نزا‌کردن ده‌گرێته‌وه به‌وه‌ی خوا سه‌رکه‌وتوو‌یان بکات بۆ ئەنجامدانی کاری چاک و وازه‌ینان له‌ خراپه‌، به‌مه‌ش به‌نده‌یه‌کی‌ک ده‌بی‌ له‌چاکه‌کاران، و به‌رده‌وام ده‌بی‌ له‌سه‌ری تا‌مردن.

﴿رَبَّنَا وَآتَنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ﴾

واته: "په‌روه‌دگارمان؛ ئه‌و به‌لینه‌مان بۆ بهینه‌دی، که به ئیمه‌ت داوه له‌سه‌ر زمانی په‌یامبه‌ره‌کانت، و له‌ ږوژی دواییدا ږیسومان مه‌که، بی گومان تۆ به‌لینه‌که‌ت هه‌ر ده‌به‌یته‌سه‌ر و نایشکیښی".

کاتیڤ داوای یارمه‌تی و پشتیوانیان کرد له‌ خوای گه‌وره، تا سه‌ریان بجات بۆ ئیمان هینان، تکایان لیکرد نیعمه‌تی خو‌ی له‌سه‌ریان ته‌واو بکات، ئینجا داوای پاداشتیان کرد له‌سه‌ر ئه‌م کرده‌وانه‌یان، داوایانکرد خوای گه‌وره ئه‌و سه‌رکه‌وته‌نه‌یان بۆ به‌جیبه‌ینی، که له‌سه‌ر زاری پیغه‌مبه‌رانی به‌لینیان پیدراوه، له‌ پایه‌داربوون له‌ دونیادا و ده‌ستخستنی ږه‌زامه‌ندی خوا و به‌هه‌شت له‌ دواږوژدا، چونکه بی گومان خوای گه‌وره به‌لینی خو‌ی هه‌ر ده‌باته‌سه‌ر.

(۱۹۵) ﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ
بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي
وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ﴿۱۹۵﴾﴾

﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ﴾ واته:

په‌روه‌دگارمان نزا و پارانه‌وه‌کانیان لیوه‌رگرت (و لیشیان وه‌رده‌گریت)، من هه‌رگیز کار و کۆششی هه‌ج یه‌کیڤ له‌ ئیوه له‌ نیر و می به‌ڤیرو ناده‌م، به‌لکو هه‌ر هه‌مووتان به‌ ته‌واوی پاداشتی کار و کۆششه‌کانتان وه‌رده‌گر نه‌وه، ﴿بَعْضُكُمْ مِنْ بَعْضٍ﴾ واته: چونکه هه‌مووتان یه‌کسان له‌ پاداشت و سزادا.

﴿فَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا﴾ واته: "جا

نهوانه‌ی کۆچیان کرد و له شوینه‌وار و ولاتیان دهر به‌دهر کران، و نازار و نه‌شکه‌نجه دران له پیناوی مندا، جه‌نگان و شه‌هیدکران"، باوهر و کۆچ کردنی به‌یه‌که‌وه کۆکردۆته‌وه، له‌گه‌ل جیهیشتنی خو‌شه‌ویستان له شوینه‌وار و مال و سامان، نه‌مه‌ش له پیناوی ده‌ستخستنی ره‌زامه‌ندی په‌روه‌ر دگاریان، و تیکۆشاو له پیناوی خوا‌دا.

﴿لَا كُفْرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِنْ عِنْدِ

اللَّهِ﴾ واته: "چاویۆشی له گونا‌هه‌کانیان ده‌که‌م، و ده‌یانخه‌مه به‌هه‌شتانی‌که‌وه که چه‌ندین ره‌و‌بار به‌ژیریدا ده‌رۆن، نه‌مه‌ش پا‌داشته‌یکه له‌لایه‌ن خوا‌ه"، که پا‌داشتی زۆر گه‌وره ده‌دا‌ته به‌نده له‌سه‌ر کاریکی که‌م و بچوک.

﴿وَاللَّهُ عِنْدَهُ حَسَنُ الثَّوَابِ﴾ واته: "و خوا‌ی گه‌وره پا‌داشتی چاکی لایه"، که هیچ

چاویک نه‌بیینوه، هیچ گوییه‌ک وه‌سفی نه‌بیستوه، هه‌رگیز به‌خه‌یالی هیچ که‌سیکیشدا نه‌هاتوه، جا هه‌ر که‌سیک نه‌م پا‌داشته‌ی مه‌به‌سته، نه‌وا با هه‌ولی به‌ده‌سته‌ینانی بدات، به گوی‌رایه‌بوون بو‌خوا و خو‌نزی‌ک‌کردنه‌وه لیبی به‌یبی نه‌و توانایه‌ی که به‌نده هه‌یه‌تی.

(١٩٦ - ١٩٨) ﴿لَا يَغْرَنَكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ﴾ ﴿١٩٦﴾ مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿١٩٧﴾ لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ ﴿١٩٨﴾

﴿لَا يَغْرَنَكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْبِلَادِ﴾ واته: "هه‌رگیز ده‌سه‌لانی نه‌وانه‌ی بی

باوهرن، له ولتاندانا تو له خشته نه‌بات"، نه‌م نایه‌ته دل‌دانه‌وه‌ی تیدا‌یه له هه‌مه‌ر نه‌وه‌ی بو

بى باوەرپان فەراھەم دەبى، لە خوۆشى و رابواردن و گەپان و سوڤرانيان بە ولتانداندا و ئەنجامدانى جوۆرەها بازرگانى و دەستكەوت و چيژ و رابواردن، و چەندىن بالادەستى و زالبون لە ھەندىك كاتدا، جا ئەمە ھەمووى ﴿مَتَاعٌ قَلِيلٌ﴾ واتە: "خوۆشى و رابواردنىكى كەمە"، مانەوى بۆ نيبە، بەلكو كەمىك خوۆشى ليدەكەن، سزايەكى ماوہ دريژى لەسەر وەردەگرن، ئەمە بەرزترين دۆخە كە كەسى بى باوەر پيئەدى، خوۆ بينيت سەرئەنجام ئەم دۆخە چى بوو. ﴿ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ﴾ واتە: دواتر جيگاي مانەوى ئەم بى باوەرپانە دۆزەخە، ئاي كە شوين و جيگايەكى چەندە نالەبار و خراپە".

﴿لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ﴾ واتە: سەبارەت بەوانەى پاريزكارن و لە پەرورەدگاربان دەترسن، باوەرى دامەزارويان بە خوا ھەيە – لەگەل ئەو سەبەرزى و خوۆشيبەى لە دونيادا ھەيانە – ﴿لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا﴾ واتە: "بەھەشتانيكيان بۆ ئامادەيە كە چەندىن رووبار بەژيڤيدا دەروڤن و تا ھەتايە تيايدا دەميينەوہ".

"﴿نَزُلًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾ واتە: ئەمە ميوانداريبە كە لەلايەن خواوہ"، خوۆ ئەگەر قەدەرى خوا و ابوايە، كە لە دونيادا ھەرچى ناخوۆشى و تەنگوچە لەمەيە توووشى باوەرداران بوايە، ئەوا ئەمە شتيكى زۆر كەم دەبوو، بە بەراورد لەگەل خوۆشى نەپراوہ و ژياني سەلامەت و كامەران و تەندروست، ئەمە بەخششيك دەبوو لە وينەى ناخوۆشيدا، بۆيە خواى پايەبەرز فەرموويەتى: ﴿وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْأَبْرَارِ﴾ واتە: "بى گومان ئەوہى لاي خوايە و بۆ چاكەكاران ئامادەى كردووە زۆر چاكتر و باشترە"، چاكەكاران ئەوانەن كە دل و گوفتار و رەفتاريان چاك و دروستە، بۆيە خواى چاكەكار و ميھرەبان لە بەخششى خوۆى، پاداشتيكى مەزن و بى سنوور و سەر كەوتنيكى ھەميشەي پييان داوہ.

(۱۹۹، ۲۰۰) ﴿وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا
 أَنْزَلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْتُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
 رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿۱۹۹﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا
 وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿۲۰۰﴾

﴿وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ خَاشِعِينَ لِلَّهِ﴾
 واته: به‌راستی له‌خاوه‌ن کتیبه‌کان که‌سانیک هه‌ن هه‌رچی کاری چاکه ده‌که‌ن، باوه‌پیشیان
 به‌خوایه‌یه، باوه‌پریان به‌و کتیبانه‌ش هه‌یه که بو ئیوه و بو ئه‌وانیش دابه‌زیوه، "ملکه‌چ و
 له‌خواترسن"، بی‌گومان ئه‌مه‌ ئه‌و باوه‌په‌یه که سوودی هه‌یه، نه‌ک وه‌ک ئه‌وانه‌ی باوه‌پریان
 به‌هه‌ندیک له‌پیغه‌مبه‌ران و کتیبه‌ناسمانیه‌کان هه‌یه و بی‌باوه‌پیشن به‌هه‌ندیکی دیکه‌یان.
 له‌به‌ر ئه‌وه‌ی — باوه‌په‌که‌یان گشتگیر و راسته‌قینه‌بوو — ئه‌وا سوودی هه‌بوو، و بووه
 مایه‌ی له‌خواترسان و ملکه‌چیوون بو شکو و بالاده‌ستی خوا، بی‌گومان له‌خواترسان
 له‌سه‌ر به‌نده‌پیویست ده‌کات، که ملکه‌چی فه‌رمان و ریگریه‌کانی خوا و وه‌ستان له
 ئاست سنوره‌کانی بی.

ئا ئه‌وانه‌خاوه‌ن کتیب و زانستی راسته‌قینه‌ن، هه‌روه‌ک خوای گه‌وره‌فه‌رموویه‌تی:
 ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ فاتر: ۲۸. واته: "به‌راستی هه‌ر زاناکان له‌نیو
 به‌نده‌کانی خوادا له‌خواده‌ترسن". جا له‌خواترسانی ته‌واویان ئه‌وه‌یه که ئه‌وان ﴿لَا يَشْتُرُونَ
 بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا﴾ واته: "ئایه‌ته‌کانی خوای گه‌وره‌به‌نرخیکی که‌م ناگۆرنه‌وه"، دونیا
 به‌پیش دین ناخه‌ن، هه‌روه‌ک ئه‌وانه‌ی ئاینیان شیواندووئه‌م کاره‌ده‌که‌ن، ئه‌وانه‌ی ئه‌و
 به‌یامه‌ی خوا دایبه‌زاندووئه‌بشارنه‌وه و به‌نرخیکی که‌م ده‌یگۆرنه‌وه.

﴿أُولَئِكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ واتە: "ئائەوانە پاداشتیان لای پەرەرددگاربانە، بی گومان خوای گەورە لیبرسینەوہی خیرایە"، ئەو کەسانە لە خاوەن کتیبەکان راستیان ناسیو، و زانیویانە کە گەورەترین دۆران، رازیوونە بە گۆرپنەوہی ئاین بە شتی بی بەها، و وەستانە لە ئاست تیرکردنی حەزە نزمەکانی دەروون، وازەینانە لە راستی و حەق، کە گەورەترین بەش و سەرکەوتنە لە دنیا و دواپۆژدا، بۆیە ئەوان حەقیان ھەڵبژارد و روونیان کردووە و بانگەوازیشتیان بۆ کرد، و ھۆشداریان دا لەبارە ی پوچەل و ناحەقی، جا خوای گەورە پاداشتی دانەوہ لەسەر ئەمە، بەوہی بەلئینی پاداشتی مەزن و قەشەنگ و نزیککی لە خوای گەورە ی پیداون، و بەراستی خوای گەورە لیبرسینەوہی خیرایە، بۆیە جیبەجیبوونی بەلئینی خوا بە نزیك دەبینن، چونکە ھەر شتیك ییشبیت و بەدئنیایەوہ رووبدات، ئەوا ئەو شتە نزیکە.

دواتر خوای گەورە ھانی باوەردارانێ داو، لەسەر پابەندبوون بەوہی دەیانگەییەنی بە سەرکەوتن - کە: سەرکەوتن و بەختەوہری و سەرفرازییە، رایگەیاندووہ کە رپگەکی گەیشتن بەمە ئارامگرتنە، کە راھینانی دەروونە لەسەر ئەو شتانە ی حەزی پیناکات، لە وازەینان لە گوناھ و تاوان، و ئارامگرتن لەسەر کارەساتەکان، و لەسەر بەجیگەیانندی فەرمانە قورسەکان بەسەر دەرووندا، خوای مەزن فەرمانی پیکردوون بە ئارامگرتن لەسەر ھەموو ئەم شتانە.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَصَابِرُوا وَرَابِطُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾ واتە: ئەی ئەوانە ی باوەرتان ھیناوە، ئارامگرتن و خۆراگری و ئارامگرتن بەسەر خۆتاندا ھینن، مەبەزن لە سەنگەردا، لەخوابترسن بۆ ئەوہی سەرفراز بن".

(المصابرة) بریتییە لە: بەردەوام بوون و خۆگرتن و بەرەنگاربوونەوہی دوزمنان لە ھەموو بارودۆخیگدا.

(المربطة) برىتپىيە لە: پاىەبدىبون بەو سەنگەرەى كە ترس ھەيە دوژمن لەويۇە بگاتە ناو موسلمانان، و چاودىرى دوژمنانان بگەن و رېگريان لېكەن، لە گەيشتن بە مەبەستەكەيان، ئەمەش بۇ ئەويە بەلكو سەرکەوتوبن: ئەويە حەزى پىدەكەن لە پرووى دىنى و دونياىى بەدەستى بجنە و لە ناخۇشى رزگاربان بى.

لەمەوہ دەزانرى كە ھىچ رېگەيەك بۇ سەرکەوتن نىيە، جگە لە ئارامگرتن و بەرەنگاربوونەوہ و سەنگەر گرتن نەبى كە باسگران، ھىچ يەكك بەبى ئەمانە سەرکەوتن دەستناخت، ھىچ كەسيكيش نەدۇراوہ تەنھا بە كەمتەرخەمى و كەموكورتى دروستکردن نەبى لە تىكرای ئەو شتانەدا يان بەشىكىدا نەبى. بەراستى خواى گەورە پشتىوان و سەرخەرە، و ھىچ ھىز و توانايەك نىيە بە ئاكام بگات تەنھا بە ھىز و تواناى خواى گەورە نەبى.

تەفسىرى ((سۈرەتى ئالى عىمران)) تەواو بوو، سوپاس و ستائيش بۇ خواى گەورە لەسەر نىعمەت و بەخششەكانى، داواكارم لە خواى گەورە نىعمەتى تەواومان لەگەلدا بکات.

